ГАРЕТ НАЙТ

ПРАКТИЧЕСКО РЪКОВОДСТВО ПО

КАБАЛИСТИЧЕН СИМВОЛИЗЪМ

ТОМ 1

Аратрон

ГАРЕТ НАЙТ

ПРАКТИЧЕСКО РЪКОВОДСТВО ПО КАБАЛИСТИЧЕН СИМВОЛИЗЪМ

ТОМ 1

СФЕРИТЕ НА ДЪРВОТО НА ЖИВОТА

Превод от английски

Ангел Цветков

Издателство Аратрон

София

A Practical Guide To Qabalistic Symbolism
Vol. 1 - On the Spheres of the Tree of Life
by Gareth Knight

Published by Helios Book Service (Publications) Ltd.

Практическо ръководство по кабалистичен символизъм
том 1 - Сферите на Дървото на Живота
Гарет Найт

Първо издание на български език - 1995 г. от
Издателство Аратрон
п. к. 1587, София 1000

Мариана Василева - редактор

ISBN 954-626-016-9

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДГОВОР

Гарет Найт е световноизвестен английски окултист. Роден е в Коулчестър, Есекс на 3 април 1930 г. в 23ч. 15мин. Като езотеричен ученик е учил в *Обществото на Вътрешната Светлина*, основано от Дайън Форчън. За известен период от време е бил библиотекар и архивар на *Обществото*. Написал е много книги на езотерична тематика, които включват: "Experience of the Inner Worlds", "Magic and the Western Mind", "Evoking the Goddess in the Western Esoteric Tradition", "The Secret Tradition in Arthurian Legend", "The Magical World of the Tarot", "Tarot and Magic" и други. Някои от книгите му са преведени на френски, испански, португалски и гръцки.

Сред най-известните книги на Гарет Найт е "Практическо ръководство по кабалистичен символизъм". Една от основните цели на тази книга е да разбули мистичното учение на Кабала. В нея рационалното в Кабала е изразено напълно адекватно с възможностите на понятията, логиката и езика. Но Кабала притежава и ирационален аспект, при изразяването на който логиката и езикът са безсилни. Ирационалното е непосредственото, интуитивно познание. При него няма понятия, а прозрения, няма логическо доказателство на истината, а проста убеденост и увереност в истинността на познатото, няма съмнение и логика, а вяра и непоколебимост. Учението на Кабала е единство на двата типа познание. Думата, а по-общо казано знакът изобщо, не е адекватното изразно средство за непосредственото познание, но доколкото на рационалния ум не са достъпни други средства, ирационалното е изразено по един рационален начин. Именно в това се крие голямата опасност от профанизирането и мистифицирането на мистичното учение. Знакът, ако използваме класификацията на Ч. Пиърс, независимо дали е *индекс, иконичен знак или символ*, т. е. дали е по-конкретен и образен или по-абстрактен, обобщен и произволен, винаги си остава знак за нещо, той **обозначава** реалността, но не е самата реалност; знакът опосредства нашето отношение с реалността и доколкото рационалното мислене и езикът оперират със знаци, то чрез тях ние никога не познаваме самата реалност, реалността сама по себе си; отсъствието на непосредствен контакт между реалността и разума Кант формулира като непознаваемостта на "вещите в себе си". Те са непознаваеми за понятийното мислене, но не и за интуитивното прозрение.

Интуитивните прозрения са облечени в знаци и символи, а основният сложен символ в Кабала е Дървото на Живота и около него израстват цялото учение и практика на Кабала. Това е характерното за Кабала като теория и практика - Дървото на Живота като символ е свързващият елемент между двата типа познание. Този символ от една страна е резултатът от интуитивното познание, облеченото в знаци интуитивно прозрение, а от друга страна то е основата, изходното начало за развитието на рационалното познание по пътя към непосредственото познание.

Настоящата книга е посветена на основния символ на Кабала - Дървото на Живота. *Теорията* на Кабала се занимава с Дървото на Живота като със символ на Всеобщото, с неговите закономерности и разгръщането му, с неговите светове или нива на проявление, само едно от които представлява материалният свят. Теорията на Кабала разглежда понятията на Дървото на Живота и отношенията между тях и ги използва като обяснителен модел за различните митологии и техните божества, анализира природата и мястото на божествата като аспекти на проявление на Единния Бог. С това се занимава първият том.

Практиката на Кабала разглежда Дървото на Живота и неговите сфери или Сефири като обект за медитация и ръководство за мистичната практика на адепта, т. е ръководство за обучение по непосредствено познание, ръководство за достигането до онова състояние на съзнанието, при което всички посредници между съзнанието и реалността биват отстранени; или, както е формулирано на езика на Кабала, крайната цел на мистичното обучение чрез Дървото на Живота е постигането на онова духовно преживяване, което е известно като "Единение с Бога". С това се занимава вторият том на настоящата книга.

От преводача

ПРЕДГОВОР ОТ АВТОРА

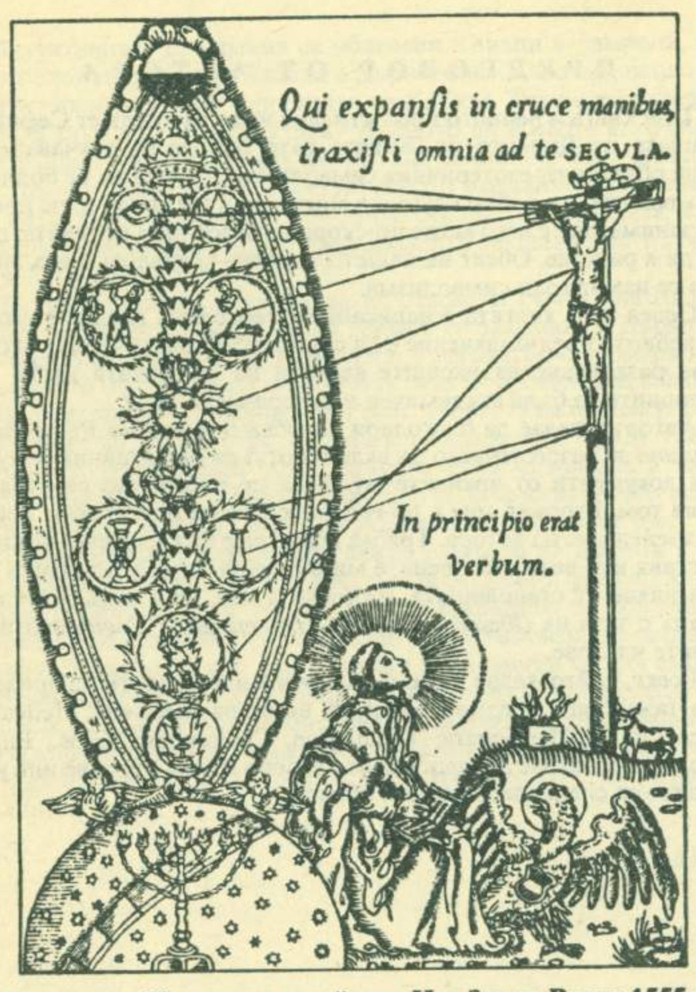
Тази книга и нейното продължение имат за предмет Сефирите и Пътищата на Дървото на Живота като основа за изучаването на редица области от езотеричния символизъм. Трябва да се подчертае, че символизмът е добър слуга, но много лош господар и, че прекаленото занимаване с него може по-скоро да завоалира истината, отколкото да я разкрие. Обект на нашето търсене трябва да е реалността, която се намира зад символизма.

Освен това книгата е написана от теософска гледна точка, тъй като нейното предназначение е да служи като практическо ръководство за разкриване на висшите аспекти на човешката душа. Няма претенциите да бъде академичен и исторически труд.

Авторът желае да благодари на *Обществото на Вътрешната Светлина* за разрешението да включи откъси от различни непубликувани документи от архивите му. Това по-специално се отнася до първия том. Вторият том в по-голяма степен е резултат от собственото изследване на автора. Трябва обаче да е съвсем ясно, че книгата представя най-вече собствените ми възгледи по разглеждания предмет и никое от становищата, изразени в нея, не е задължително да съвпада с тези на *Обществото на Вътрешната Светлина* или на неговите членове.

Всеки, който желае да се задълбочи в изучаването на представения в тази книга предмет, може да пише на издателя, Helios Book Service Ltd, 8, The Square, Toddington, Cheltenham, Glos., England, който с удоволствие ще даде съвет относно групи, курсове или учители, които са специалисти в тази област.

Г. Н.

Дървото на Живота от сирийския Нов Завет, Виена 1555 г.

"Магията притежава силата да изпита и проумее неща, които са недостъпни за човешкия разум. Защото магията е забележителна тайна мъдрост, също както разумът е забележителна явна глупост."

Парацелз

ЧАСТ ПЪРВА

ГЛАВА I

ПРИЛОЖЕНИЯТА НА КАБАЛА

1. "Ако искаме да познаем вътрешната природа на човека чрез неговата външна природа; ако искаме да разберем вътрешния му рай чрез неговата външност; ако искаме да познаем вътрешната природа на дърветата, билките, корените, камъните, чрез външността им, трябва да проведем нашето изследване за природата върху основата на Кабала. Защото Кабала ни открива достъпа към окултното, към мистериите; тя ни позволява да четем скритите послания и книги, както и вътрешната природа на човека."[1] Това написа Филип Ауриол Теофраст Бомбаст фон Хохенхайм, наричан Парацелз, средновековен лекар, философ и мистик.

2. Целта на тази книга е да докаже, че това, което Парацелз е твърдял за Кабала, продължава да е така вярно в наши дни, както е било и по негово време. Методът на доказателството няма да бъде опит да се напише историята на нейното приложение, нито пък анализ на произхода ѝ; тъй като доказателството на всяко нещо е практиката, а не списък на предишните ѝ знаменити тълкуватели, нито трактат върху произхода на различните ѝ съставни части.

3. Като теософска система Кабала и основната ѝ диаграма, *Дървото на Живота*, функционират. Единствената цел на тези страници е да накарат читателя да опита сам и след това да направи собствена преценка от позицията на своя опит. Поради това книгата е както практическо ръководство, така и теоретичен труд. Предназначена е по-скоро за онези, които се стремят към изследване на психиката и към приключението в областта на духовното, а не за тези, които се интересуват просто от овладяването на някакво знание.

4. Ала за да предотвратим още от самото начало съставянето на каквото и да е погрешно мнение, налага се да разгледаме по-подробно

---

1) Paracelsus, *Selected Writings*, под редакцията на Джейкъби, Routledge and Kegan Paul, London. Също и American publishers, Pantheon, 1951, New York.

твърдението на Парацелз.

5. Първото му твърдение е, че посредством Кабала можем да познаем вътрешната природа на човека чрез неговата външност. Към това добавя външния свят на дърветата, билките, корените, камъните и природата изобщо.

6. Оттук можем да разберем основната идея, а именно, че нещата притежават една вътрешна реалност или същност, независима от тяхната външност и, че освен това, за същността на вътрешното може да се заключи по външното; това в никакъв случай не е някаква необичайна идея; тя е напълно в духа на идеалистическата философия. Тя включва обаче приноса на окултните училища, а именно, че както Бог е създал човек по свой образ и подобие, така и изучаването на човека води на свой ред до познанието на Бога. И както Бог е създал природата, така и тя, в същото това време, съдържа в себе си Бога и го разкрива.

7. Поради това всички явления в материалния свят са резултат на причини от едно по-висше ниво и тези причини може да бъдат разкрити по причинените от тях резултати, включително Първопричината на всички неща, Самият Бог. Това е в съответствие с херметичната аксиома: "Каквото отгоре - такова отдолу".

8. Очевидно е, че в рамките на човека равнището на причиняването е от по-високо естество от това в материалния свят, освен ако човекът не се разглежда като автомат. Така например, човешките действия се ръководят от решенията на ума и от емоционалните състояния. Може да се каже, че тези решения и състояния на свой ред са резултат от обкръжаващата го среда и това разбира се е вярно, тъй като всеки, който живее в материалния свят, се влияе от него - все пак някои повече от други. По-голямата част от хората биват управлявани от външната среда, ала по-развит е този човек, който сам определя своя път, а след това променя средата си или съответно реакцията си към нея (към средата). Той е господар на съдбата си.

9. По същия начин многобройните форми на Природата могат да се разглеждат като различни експерименти в това, което се нарича Великата Лаборатория на живота. Материалистическата хипотеза за "естествения подбор" е съвсем логична сама по себе си, но отпраща логиката твърде далече, като я свежда почти до чистата случайност. Карат човек да се вгледа в розата или в разнообразието от цветове върху опашката на пауна, например, и след това да повярва, че първото е формата, която в последна сметка се е оказала най-привлекателна за някои насекоми, а другото е определен модел, който в най-голяма степен възбужда еротичните желания на женския паун и че, поради тази причина, всички останали варианти са отпаднали. По

същия начин се призовава на помощ случайността, за да се обясни по какъв начин е станало така, че физическата природа на нашата планета е точно тази, в която животът е способен да оцелее. Вероятно един Замисъл, който наистина стои зад всичко това, е най-логичното и удовлетворително обяснение? (Някои ще кажат, че логиката и удовлетворението не са по необходимост критерий за истината и разбира се това сигурно е вярно, що се отнася до философската спекулация. Ако човек отстрани ума в достатъчна степен, очевидно ще се изправи пред избора между нихилизма и вярата. След това ще се върне при логиката и удовлетворението, за да оправдае едно или друго - в съответствие с ирационалния избор.)

10. Все пак вярата в Божествения Замисъл - с изключение вероятно на случая с християнския учен - не води след себе си до опит да се отрекат ограниченията, които физическият свят налага. Законите на физическия свят не могат да бъдат отричани и всичко, което им се противопоставя, страда в съответствие с това. Законите на физиката, химията и биологията предшестват възникването на живота и животът трябва да се приспособи към тях. Но тези Закони възпрепятстват проявата на великата красота или другите аспекти на живота не повече, отколкото ги и пораждат. Те в най-добрия случай са само условия.

11. Предвид на това, възможно е да се приеме, че съществуват форми на живот на другите звезди и планети, които са приспособени да съществуват в тези условия. Можем да си представим например същества с тела от огън на Слънцето. Това със сигурност е по-вероятно, отколкото идеята, че нашата Земя е единствената обитаема планета в радиус от хиляди светлинни години. Ако животът желае да се прояви, ще се прояви, каквито и да са условията; и после, адаптирайки се към тези условия, ще следва свой собствен път на изразяване в съответствие с, а не като резултат от, тези условия.

12. Това ни връща към изказването на Парацелз, че вътрешната природа, която причинява външната форма, може да се изведе от тази външна форма. Методът, който той препоръчва, е този на Кабала, който, въпреки че е система, изградена върху отношения между символи, няма никаква връзка с псевдо-науките, които разцъфтяват през Средните векове, като изключим това, че последните не познават приложенията на своето общо учение. Дори Парацелз като човек на своето време е допуснал подобен род грешка. Той вярва, например, че щом листата на магарешкия бодил са бодливи, те са чудесна билка за отстраняване за вътрешните бодежи и, че след като една друга билка има корени, които, увивайки се, образуват обвивка, подобна на броня, тя може да послужи като закрила срещу различни оръжия. Днес

ще е нужна голяма вяра, за да повярва някой в такива церове и защитни мерки, но въпреки това има много хора, които харчат маса пари за книги, претендиращи, че могат да разкрият характера или съдбата им по буквите на тяхното име, по утайката на дъното на чашата кафе, на чаша чай и т. н., като всички тези суеверия имат един и същи източник.

13. Жалкото е, че такива явления са причината много интелигентни хора в днешно време да заклеймяват всяко нещо "миришещо" на окултизъм като глупост, също както нашите по-малко толерантни предци са го заклеймявали като магия. Поуката от двата случая е да не се изхвърля бебето от корито заедно с мръсната вода - въпреки че нашите прадеди не са пропуснали случая да го изгорят на кладата.

14. По-нататък Парацелз заявява: "Кабала ни открива достъпа към окултното, към мистериите; тя ни позволява да четем скритите послания и книги, както и вътрешната природа на човека."

15. Интересно е да се отбележи, че след изброяването на "окултното", "мистериите", "послания и книги", той отново се връща към човека. Човекът е единственият ключ към всичко това, тъй като забележителният девиз, изписан със злато на входа на делфийския оракул - GNOTHI SEAUTON (Познай себе си или Узнай себе си) - е началото, но също така и краят, на духовното развитие.

16. Думата "окултно" означава нещо скрито и много често се използва като синоним на думата "езотерично" - за малцината. И двете се използват във връзка с това, което често се нарича "Тайното учение". Възможно е също така малко да разширим значението на тези понятия.

17. При обикновената си употреба думата "мистерия" може да означава нещо, което е или тайно, или е необяснимо. В църковния ѝ смисъл тя означава религиозна истина, която не е по силите на човешкото познание, а се разкрива от Бога, тайнство; а нейното древно значение означава занаят или сръчност. Когато се говори за Мистериите като за школа за посвещение, тази дума се използва като комбинация от всички посочени значения.

18. Ученията на Мистериите, тъй като много от тях са религиозни истини, са извън възможностите на рационалния ум. На логическите мисловни процеси, на които толкова много хора изцяло разчитат при своето познание, е напълно възможно те да се сторят пълни глупости. Мистерията на Светата Троица например е религиозна истина, която е недостижима за ума. Повечето хора трябва да я приемат на вяра, ала за малцина, за мистиците на Църквата, тя може да е велика реалност, силно преживяване, което не може следователно да се опише адекватно с думи. Думите са фактите, с които работи рационалният ум и единственият начин за предаването на неща от подобен

характер с думи е посредством аналогията, алегорията и символа. Но дори и това не дава кой знае колко на обикновения мисловен процес, както всеки, който се опита да тълкува Книгата на Апокалипсиса[1], например, сам ще се убеди в това.

19. По същите причини се употребяват думите "окултно" и "езотерично". Огромно количество глупости са били изписани относно "окултната тайна", "Ключовете на Силата" и други подобни, главно, за да се прикрие невежеството на самия автор или пък като евтина самореклама. Причината, поради която Мистериите, които в действителност са еквивалентни на системата на Йога в западния ѝ вариант, са наречени скрити и са за малцина, е, че те не могат да бъдат обяснени на външни лица. Единствената бариера е тази на общуването. Опитът да се опише мистичното изживяване е като опит да се опише ароматът на цветето; човек не може да го направи. Единственото, което може да се направи, е да се каже на интересуващия се, как да се сдобие с някое цвете, за да може сам да го помирише. Ако той не си даде труда да следва указанията или категорично откаже да повярва, че цветето съществува, нищо не може да се направи по въпроса. По този начин Кабала може да се определи като общ план на градината на мистичния опит. Тя може да бъде представена на търсещия, ако той се интересува, но в последна сметка всичко зависи от него, ако има намерение да я използва. С други думи, не е удачно да схване чисто интелектуално нейните раздели; трябва да я използва практически. Чисто интелектуалният подход е все едно да очакваш да помиришеш цветята направо от каталога на търговеца на цветя.

20. Ако някъде на сцената наистина се появява потайността, това е в груповото практическо използване на Кабала. Възможно е да се постигне задоволителен успех и самостоятелно, но в Училището по Мистерия процесът е по-бърз. Тук се образува един Групов Ум, който въздейства върху подсъзнанието на всеки от своите членове. Идеите на всички членове на групата са обединени, така да се каже, така че могат да бъдат узнати телепатично от всеки от останалите членове. Това е един напълно автоматичен процес и се осъществява във всяка група хора в по-голяма или по-малка степен, но в много по-голяма степен, когато наученото се пази в тайна, старателно укривайки се от всеки външен за групата човек и особено, когато пазените в тайна неща се отнасят до дълбокото въздействие върху подсъзнателното, т. е. символизма, религиозната вяра, митологичните представи и т. н. В този случай тайната е необходима, иначе работата остава без стойност. Но това фактически е само тайната на практическата употреба, отнасяща се точно до тази група.

1) Книгата от Новия Завет "Откровение на св. Иоана Богослова". (бел. прев.)

21. По този начин в практическата езотерична работа, както и в религиозния култ - а между тях двете има много тясна връзка - групата представлява определено предимство. Както казва Нашият Бог: "Защото когато двама или трима се съберат в Моето име, тогава аз съм сред тях." При по-напредналата работа, особено когато използваните символи не са просто субективни, а са предписани от ритуала, се изисква по-висока степен на умение. За католическото богослужение са по-характерни официалните одежди и декламирането на думи. Именно заради това развитие на уменията "Мистериите" могат да се разглеждат в древното значение на думата, като сръчност или занаят. Обучението е вид чиракуване. По този начин, за да се образува ритуална група, се изисква поне един човек, който вече да е експерт, и който може да учи останалите. Ако се съберат само дилетанти и се опитат да извършват церемониално действие, резултат или няма да има, или ще е нещо, което те изобщо не са очаквали. Церемониалното действие не е шега работа, тъй като подсъзнателните сили, скрити зад мистичния символизъм, са като психичен динамит.

22. Кабала, в такъв случай, е система от отношения между мистичните символи, които могат да бъдат използвани, както твърди Парацелз, за да открият достъпа до скритите богатства на ума - отвъд границите на разума. Тя ни позволява да четем "скритите послания и книги", т. е. съчиненията с мистичен характер, по необходимост изразени с езика на символите, тъй като Кабала ни предоставя средствата да проникнем в значението, което се крие зад символите.

23. Тя може да се разгледа като мистичен процес в обратната посока. Мистикът ще има своите видения, за които без съмнение ще каже, че са "Божията благодат" и след това ще се опита да ги предаде чрез символизма или аналогията - най-подходящите метафори от езика на ума. Кабала, чрез изучаване на символизма, помага на кабалиста да си пробие път към реалността, която мистикът се е опитал да опише.

24. Това важи не само за християнския мистицизъм, но и за всички останали религиозни вярвания, включително и езичеството. Така човек може да има преживяване на това, което древните гърци са означили с Атина Палада, Зевс, Деметра и другите Олимпийски Богове; това, което египтяните са означили с Изида, Ра, Озирис, Хор; което келтите са означили с Керидуен; американските индианци с Маниту, Хиауата и т. н. в течение на цялата история на човешкия стремеж към Божественото. От "скритите послания и книги" налице е не само Библията, но съществуват и други мистични трактати, като "Египетската книга на мъртвите", "Историята на свещения Граал", "И Дзин или Книга на промените", като това са само част от тях.

25. Накратко, макар и главно юдейска система, чрез своя систематичен план Кабала функционира като ключ към изучаването на сравнителната религия - и не е просто едно академично проучване, а е практическо ръководство. Причината, поради която това е възможно, е, че тъй като вътрешната структура на човешката психика е една и съща независимо от религията или расата, и тъй като Бог е Един, всички подходи към Бога трябва да си приличат. Може да се приеме, че различието сред хората е като периферията на колело, чийто център е Бог. Тогава, въпреки че подходите към Бога могат да са от различни ъгли, подобно на спиците на колелото, като някои от тях очевидно са диаметрално противоположни, една спица много ще наподобява на друга, въпреки че вероятно са оцветени в различни цветове или са оформени по различен начин.

26. Може да се счита, че е невъзможно християнството да се помири, например, с езичеството, след като е монотеистична религия, а езичеството почита множество божества. Въпросът е, че Бог работи по много начини и дори най-ортодоксалният християнин се моли на Бога в различни му аспекти, като на Отец, Син, Свети Дух, Съдия на Грешните, Спасител от греховете, Създател на дъждовете, Пазител на реколтата, без да говорим за Дева Мария и множеството Светци. Нито един от тях не е несъвместим с вярата в Единния Бог. Езичникът притежава множество божества, всеки от които е определен аспект от Единния Бог, който е съществувал и тогава, както и сега, само че по-голямата част от езичниците не могат да го разберат. Езическите и днешните култове в известен смисъл са напълно противоположни. Съвременният християнин мисли само за един Бог и все пак се моли на много, чрез различните аспекти на Единния. Езичникът мисли за различни аспекти на Бога и все пак се моли чрез тях на Единния Бог. Всичко в действителност е въпрос на терминология, реалността е една и съща.

27. Юдейската система е най-ценна с това, че е била една от най-ранните, ако не и най-ранната монотеистична система и поради това е стъпила и в двата свята. Бог, въпреки че е Един, се счита, че се проявява чрез десет еманации, които са описани грижливо, като във властта на всяка еманация се намира по един Архангел и Хор от Ангели. Извънредно грижливо освен това се дават подробности за цялата система от демони, които съответстват на всяка еманация на Бога, за да представят и свързаните с тях нехарактерни аспекти, но това в момента не ни интересува и всъщност, колкото по-малко ни интересува, толкова по-добре.

28. Във връзка с всяка еманация или аспект на Божественото, отделно от писаното за него, съществуват и определен брой символи,

словесни или картинни, около които с течение на времето израстват и други в процеса на кабалистичните занимания и проучвания. Относно този символизъм - част от него е по-благонадеждна отколкото друга, а една част все още предстои да бъде изследвана и експериментирана. Кабала е жива система, нейните доказателства са в практическата работа, а не в историческите изследвания.

29. Най-общо символизмът може да се раздели на два вида: Условен и Универсален.

30. Условните символи се използват широко в много области, в науката и математиката, в музикалните ноти, в самите думи. Срещат се в изкуството. През средните векове Юда бил изобразяван с жълта роба, за да се изрази завистта, докато Дева Мария имала синьо наметало.

31. По-късният символизъм на Дева Мария, бидейки свързан със синьото, е почти Универсален символ - но не съвсем. В някои случаи не съществува строга разграничителна линия между единия и другия.

32. Универсалният символизъм повече или по-малко е неизменен в основното си значение. Числовият символизъм е добър пример за това, че например числото "три" или триъгълникът, означава троичността във всички неща, Три-в-Едно на Божеството; теза, антитеза и синтеза от хегеловата философия; възможните форми за проява на силата - активно, пасивно или уравновесено. Слънцето е друг пример, център на системата, източник на светлината, крепител на живота, това също е приложимо към Божественото, на което то е символ. Не трябва да се мисли, че нашите езически праотци непременно са издигали в култ самото слънце, били са способни на по-висша културна и философска проницателност, както сочат и техните писмени източници. По същия начин някой може да обвини несправедливо и християните в издигане в култ на кръста, само защото той се появява върху техните олтари. В действителност това е символ, при това универсален, всеобщ, макар че неговите форми варират. Кръстът на Голгота предизвиква различни асоциации в сравнение с този с равните рамена или в сравнение със свастиката.

33. Всички примери, които бяха дадени тук, представляват прости символи, но е възможно да съществуват и сложно съставени такива. Историята за Адам и Ева, например, е обширен символ за началото на човешкия живот, а Откровението на св. Иоан Божествения е символ, дори още по-обширен, за неговия край. В езическата митология съществува изобилие от символи, като например, открадването на Божествения огън от Прометей, за да го даде на хората. На едно ниво тази история може да се приеме, че означава откриването на огъня, но в нея се съдържа много повече от това. В нея се хвърля

светлина върху значението на Свободната Воля и върху преждевременното разкриване.

34. В момента съществуват две направления, свързани с митологията. Едното се стреми да ѝ даде задоволително обяснение с помощта на психологията, което представлява изследване в правилната посока, но което, в крайна сметка, не достига до задълбочени резултати. Другото се стреми да я обясни, свързвайки я с историята на разселването на различните племена с по-сетнешното издигане и сваляне на различни божества и култове. В това без съмнение има някаква истина, но всъщност е доста повърхностен подход.

35. По-голямата част от митовете притежават голямо разнообразие от значения - природни и художествени, нравствени и етични, философски и метафизични, религиозни и теологични, мистични и окултни. Те са приложими към човека, света или и към двете заедно. Това, което на пръв поглед изглежда като обикновена история, може би води до осъзнаването на безкрайната истина с приложение във всички области на съзнанието.

36. Същото важи и за сложния символ на *Дървото на Живота*, който е основата на Кабала. Той не само е един изчерпателен символ сам по себе си, но дава възможност символите от другите системи да бъдат интерпретирани в неговата светлина. Поради това в неговите възможности е да свърже различни митологии и религиозни вярвания, както и окултни символни системи, като например астрологията, нумерологията, алхимията и Таро, той е крайъгълният камък на западната окултна традиция.

ГЛАВА II

ЙОГА ЗА ЗАПАДА

1. Традицията на западната мистерия съответства на това, което на Изток е известно като Йога, а за нещастие повечето хора никога не са слушали за първото и много слабо познават второто.

2. В западния свят нито една от тези системи не се радва на голямо внимание извън средите на своите последователи до самия край на деветнадесети век, когато започва да се забелязва постепенно засилващ се интерес към пътищата на вътрешното развитие, успоредно с постепенно нарастващото демонстриране на глупостта, както може да покаже проучването на изобилието от издания във всяка окултна книжарница. Хората винаги се интересуват от нещата, които имат сензационен характер, независимо дали са верни или не, а има много хора, които задоволяват това търсене.

3. Според Кабала първото качество, което е необходимо преди да е възможен какъвто и да е духовен прогрес, е здравият разум. А здравият разум е нужен, за да се различи истинския мистик от фалшивия.

4. На Изток това, което западнякът обикновено счита за йоги, в действителност е факир. Факирът овладява тялото си чрез своята воля, страдайки. Много от тях гордо показват изсъхналите си ръце, защото са ги държали невероятно продължително време повдигнати над тялото или ослепелите си очи, които са резултат от продължителното взиране в слънцето. Такива хора са или невежи фанатици, които измъчват себе си, за да постигнат божествената милост, или са фокусници, които вършат "чудеса" с цената на сръчността, търпението и изключването. Много от тях твърдят, че са йоги, но истинският йоги не е нито фанатик, нито сектант, нито пък изпълнява евтини номера за пари. Наистина той може да развие необикновени физически способности, в частност, ако е последовател на Хатха Йога, обаче тези способности са средство, а не цел.

5. Целта на Йога е това, което означава думата йога - обединение, съюз, което съответства на върховното изживяване в Кабала - Божествения Съюз. И пътят към тази цел е чрез контрол върху волята и върху функционирането на мисълта, емоциите и вътрешните и външни телесни движения. Всеки един от тези елементи обикновено функци-

онира без някаква особена степен на контрол. Цялата система в действителност е комбинация от философия, наука, религия и изкуство. Притежава своя доктрина, която определя нейната философия, въпреки това изисква нещо повече от обикновена академична преценка, а именно, активна религиозна вяра и също като медицинската практика, тя е едновременно и наука, и изкуство.

6. Това, което се твърди за Йога на Изтока, в същата степен е валидно и за окултната практика на Запада. Целта на истинския практик е същата, като и в двата случая истината е маскирана от врявата и показността на лъжливото. На Запад ситуацията допълнително е усложнена, тъй като Църквата резултатно потушава всяко писмено изложение на Мистериите. Поради това литературата, която е налице, например различните алхимични трактати, е извънредно загадъчна на местата, където не въвежда в заблуждение - затова съществуват далеч повече лъжливи алхимици, отколкото истински; и от многобройните Магически Гримоари по-голямата част представляват средновековни боклуци или препис от преписа на преписа с последователно увеличаващи се неточности, та чак до настоящия момент.

7. В крайна сметка съществува една малка оригинална творба в литературата на западния илюминизъм, а на останалото, което е налице, не може да се разчита, затова не можем да правим сравнения с Изтока и неговите огромни количества от езотерична литература. Вероятно всичко това е за добро, тъй като ни принуждава да се обърнем към собствените си източници. Трябва да извлечем своята теория от практиката, вместо да практикуваме неосъзнато, ограничавани от някаква теория.

8. Кабала така, както се практикува, е резултат от една проста диаграма,*Дървото на Живота* и това е всичко, което в общи линии е нужно.

9. Практиките, към които диаграмата е приложима, най-добре могат да бъдат описани като ги съотнесем с източната система на Йога. Последната се подразделя на пет основни категории:

I. Раджа Йога - формиране на съзнанието чрез медитация и съзерцание.

II. Бхакти Йога - религиозният път на набожния мистицизъм.

III. Джнана Йога - стремеж към просветление посредством философски разсъждения.

IV. Карма Йога - прилагането на Йога чрез правилен начин на живот.

V. Хатха Йога - контрол над тялото и развитие на вътрешните физически възможности.

10. Западната система притежава паралели с всички тези техники, но в общи линии се прилага по друг начин, тъй като условията на

Изток и на Запад, физическите и психически особености на западния и източния човек до известна степен са различни.

Раджа Йога: За повечето хора в цивилизования свят днес се предполага, че притежават задоволителен контрол над емоциите, за да не избухват във физическо насилие. Но за някои дори и това е трудно и като че ли е направо невъзможно на групово и национално равнище. Раджа Йога е система на обучение, при която емоциите и ума са поставени под съзнателен контрол, за да се постигне не просто физическа хармония, а да се премахне неспокойствието на субективното емоционално и умствено равнище.

11. Всеки обикновен човек, който си даде труд да разгледа непредубедено състоянието на своите психически процеси, ще осъзнае тоталната бъркотия, която царува там. Процесът е описан доста пълно в литературата на така наречения "поток на съзнанието" между двете световни войни. Освен това, за да се установи общото състояние на човешкото съзнание, човек трябва просто да изброи количеството реклами в списанията на фирми, които по всичко личи, правят добър бизнес, помагайки на хората да се справят със своя "неспокоен ум", "нерви" и т. н. Освен това е общопризнато, че язвата на стомаха, за да посочим поне една болест, може да е причинена от емоционалния стрес. Може да се спечели много от контрола върху ума дори от гледна точка на материалната изгода, без да споменаваме за присъщите духовни аспекти.

12. Техниките на Раджа Йога на ранните етапи са само една гимнастика за ума, но представляват основата на всички видове окултно обучение. В действителност началните упражнения са тези, които се използват от повечето фирми, които рекламират лечение за разсеяност на ума, слаба воля и пр. Лесен път обаче няма. Ако някой е физически отпуснат, единственият лек е упоритото упражняване, като същото важи и за "мускулите" на ума.

13. В Раджа Йога съществуват три степени за тренирането на ума: 1) концентрация, 2) медитация, 3) съзерцание.

14. Без концентрация всякаква окултна работа е невъзможна, тъй като тя изисква способността да се задържа един образ в ума, често за продължителен период от време.

15. Единственият начин да се научи как да задържаме образ или представа в ума е като се практикува. Човек сам може да изработи постепенно разгръщаща се система от упражнения, започваща с представата за някакъв обект, да речем футболна топка, задържайки го пред мисления си взор в продължение на десет минути. След това може да се заеме с по-сложни обекти, докато стане способен да задържа пред мисления си взор сложна рисунка или обстановката в мебелирана стая.

Накрая може да завърши с някой кратък разказ и след като го е прочел от начало до край, да го премине като зрител, наблюдавайки всички сцени и слушайки всички думи, които се изричат в него. Това ще стане възможно след ежедневна непродължителна практика в разстояние на три или четири месеца. Тайната на успеха е в краткотрайната, но редовна практика, а не в продължителните по време, но нередовни опити.

16. След като е развита способността за концентрация, се открива пътя и към медитацията. Медитацията е концентрираното изследване на нещо, независимо дали е образ или идея и докато умът е фиксиран върху него, налице е възможността да възникват идеи относно него. По този начин източникът е потопен в подсъзнанието, така да се каже, и сродните идеи могат да изплуват на повърхността.

17. Този процес позволява да се изясни значението на всеки символ и могат да се правят бележки относно възникващите идеи. Нещо повече, идеите, които са резултат от медитацията, са по-скоро "реализиране, постигане, осъзнаване", отколкото понятия. Да притежаваш мисловно понятие, означава просто да притежаваш някаква информация в ума, която може да бъде от полза, но може и да не бъде и лесно бива забравяна. Да притежаваш осъзнаване на нещо, означава, че то е станало част от тебе. Човек е взел една идея и я е превърнал в действителност - осъзнал я е, постигнал я е.

18. Поради тази причина медитацията е твърде съществен мисловен процес при използването на кабалистичното *Дърво на Живота*, тъй като позволява да се разбере значението на различните направления на символизма, свързани с него и те да се превърнат в части от едно цяло. И тъй като *Дървото на Живота* е диаграма на Божествения Замисъл, медитацията върху него, като вгражда понятията му в душата, отпраща всеки ученик на дългото пътуване по Пътя на Постигането.

19. Тук сме се издигнали над границите на чистата умствена гимнастика и умът се използва за езотерични цели. Затова е важна всяка медитация да започва и да завършва с някакъв свещен знак, като например знака на Кръста (Прекръстването), тъй като умът е бил използван по един твърде възприемчив маниер във връзка с много дълбок символизъм, част от който е бил опетнен от предишна съмнителна употреба.

20. Съзерцанието следва от медитацията и може добре да се използва заедно с нея. Трудно е да се опише, защото е съвсем обикновен процес - то в действителност е само въпрос на това "да осъзнаваш". В допълнение към концентрацията и възприемчивостта на медитацията, то притежава още и качествата на вярата, любовта и покоя. Медитацията е аналитична, тя се занимава с изказвания, принципи или идеи относно нещо. Съзерцанието е със синтетичен характер, то представлява просто безмълвното втренчване в нещо, което

преди това е било осъзнато. То всъщност е духовно възприятие - "Бъди безмълвен и познай..."

21. Медитацията е по-изкуствена. Съзерцанието е един лесен естествен процес, който не можем да постигнем чрез опити. Вероятно много хора са съзерцавали през живота си, без съзнателно да го разбират. След като известно разбиране за природата на "невидимите реалности" е било изсечено в съзнанието чрез активната медитация, впоследствие може да се даде възможност на духа и силата на тези реалности да се влеят в ума чрез съзерцанието. То действа като канал за Божественото. Да напомним от първа глава на Битие: "И видя Бог всичко, що създаде, и ето, беше твърде добро." (Бит. 1:31). Подобно е състоянието на ума, състояние на приемане, една практика на Присъствие на Бога и няма нищо общо със самозадоволството и слепият оптимизъм.

22. Докато медитация се изпълнява най-добре в леко затъмнена, тиха стая, съзерцанието вероятно най-добре може да се прави, когато си седнал с бутилка бира в едната ръка и с цигара в другата в собствения си двор - и ако това изказване шокира някого, не е зле непрекъснато да се помни, че за адепта на Западните Мистерии, окултизмът е занимание в продължение на двадесет и четири часа дневно, седем дни в седмицата, както това е и за източния гуру. Само че на Запад адептът живее в света, а не в уединението на манастира. Това съображение лежи в основата на различията между западните и източните системи, въпреки че системите са следвани с едно и също усърдие и амбиции и водят до една и съща цел.

Бхакти Йога: Това е Йогата на набожния мистицизъм. Тя учи как да се вярва, как да се моли и може да се приложи към всяка религия, тъй като за нея не съществуват различия между религиите, съществува единствено "религиозният Път".

23. Станала е известна от работите на учениците на Рамакришна, неин съвременен представител. Рамакришна отделя двадесет години, за да следва последователно пътя на всяка велика религия и винаги достига до един и същи резултат, състоянието на Божествен екстаз. По този начин чрез личния си опит доказва, че всички велики религии са едно, че всички те водят до Единния Бог.

24. От това, че *Дървото на Живота* може да се използва като компендиум на сравнителната религия, ще стане ясно, че неговото използване от набожния мистик е западният път на Бхакти Йога. В известен смисъл наподобява Раджа Йога с тази разлика, че акцентът се поставя върху емоциите. За хората със силни емоции, тя ще ги обуздае и ще ги впрегне в религиозно направление, като в същото време може да развие религиозните чувства в онези, в които те са слаби.

25. Тъй като на Запад съществува обширно количество литература върху практиката на религията, понятията на Бхакти Йога са твърде познати на повечето хора и тук накратко ще ги обобщим.

26. За набожния мистик молитвата не е просто коленичене на пода в определено време, за да се рецитират предписаните думи, често станали безсмислени от непрекъснатото повтаряне, нито пък е изпълнената с подробности настоятелна молба. Молитвата е копнеж на душата за обединение с нейния божествен източник, един словесен израз на този стремеж. Тя е в едно и също време стремеж, разкаяние, страхопочитание, обожание, похвала, благодарност, причастие, призоваване, любещо желание, жертвоприношение и боготворене.

27. Методите на молитвата са били формулирани от различни писатели-мистици, но в общи линии следват един общ модел:

I. Подготовка с помощта на предварителното свещено четене или медитация.

II. Молитва на глас, която може да е спонтанна или предписана, изговорена на глас или формулирана в мислите.

III. Пламенна медитация или безгласен стремеж на сърцето.

IV. Мистично изживяване, при което душата е въвлечена във вътрешно общуване и разговор с Божественото без думи, мисли и желания.

28. Това са принципите на молитвата към Бога, независимо от формата, която е приета за Божественото: дали това е Христос или е аспект на Бога, известен като Зевс, Изида, Ахурамазда или нещо друго. Това не е идолопоклонничество, тъй като Единният Бог стои зад всички аспекти, които са били формулирани от човека, но за хората на Запад, които са християни и са привлечени в частност от набожния мистицизъм, християнският път без съмнение е най-добрият, тъй като Исус Христос е нещо много повече от една човешка идея за аспекта на божеството, каквито са били езическите божества. Освен това нашият Бог казва: "Аз съм пътят, истината и животът: нито един човек не отива при Отеца, без моя помощ." и "Гледай, аз винаги съм с тебе, дори на края на света."

29. Това не е написано като компромис към ортодоксалността, а като резултат от мистично изживяване на индивидуално и групово ниво.

30. Докато сме на въпроса за Бхакти Йога трябва да разгледаме и една друга форма на религиозната практика, която не се среща на Изток, а е формулирана от св. Игнаций Лойола, основателят на "Обществото на Исус", в неговите "Духовни упражнения".

31. Тази система на обучение препоръчва неоспоримата визуализация на собственото си присъствие в сцени от живота на Исус. Тя има обаче други приложения и се използва широко в окултните училища. Тя е по-нататъшно развитие на упражненията по концентрация за

напреднали, която се използва вместо преглеждането на някой разказ, творба на литературната фантазия, като основен и мощен емоционален символизъм.

32. Може да бъде развита и по-нататък, като се даде възможност в съзнанието да се появят спонтанни събития, символи и персонажи, докато се занимаваме с дадена сцена - например храм, изграден в представата. Това изисква висока степен на техническо умение, плод на продължителни занимания с по-елементарните упражнения и не е нещо, с което можем да си играем. На някои хора то се отдава по-лесно, отколкото на други и понякога се нарича "гадаене с кристал" или "астрално ясновидство". Някои хора намират, че изграждането и задържането на представи във въображението е по-лесно, докато за други по-просто е приемането на спонтанни представи. Умелият оператор може да използва едновременно и двата метода с еднаква лекота.

33. Що се отнася до Кабала това е от полза главно при изминаването на *Пътищата* на *Дървото на Живота* и ще бъде разгледано по-подробно във втория том на тази книга. Това е много полезна техника, но много лесно може да доведе до злоупотреба или самоизмама.

Джнана Йога: Тази Йога е пътят на знанието и използва методите на Раджа Йога: концентрацията, медитацията и съзерцанието, за да постигне разбирането за реалността на нещата и техните вътрешни отношения.

34. Тя учи ума да пътува в необичайни посоки и нови области - с други думи, не да се насочва към външния аспект на предметите, а към вътрешните им принципи. Тя учи човек, че само това, което той е изпитал като истина, може да бъде истина за него, че това, което на логическия ум изглежда като истина, не е задължително да бъде истина, когато се погледне от едно по-висше ниво и че за истината думите могат да бъдат повече препятствие, отколкото помощ.

35. Кабалистичното *Дърво на Живота* е система *par excellence* за разбиране на всичко това. Като съставен символ на основните отношения, то позволява да се съпостави подробно всичко, което даден човек знае и след това да се изведе това, което той не знае, отчасти интуитивно, отчасти от първичните принципи. Това е вид метафизична алгебра.

36. Никога не трябва да се забравя обаче, че метафизичните символи, подобно на тези от алгебрата, обозначават нещо друго и не представляват цел сами по себе си. Основното ограничение на интелектуалния тип е, че не може да се отскубне от своя разум. След като веднъж притежава понятие или етикет за нещо, си мисли, че го познава. Така, той може да е наясно със символа на Черната Изида, водещ към Бялата Изида; но когато се изправи срещу реалността, скрита зад

символа, срещу отвратителния аспект на природата, той е способен да забрави всичко, което е научил от символа и от великолепното откровение, издигащо се над Бялата Изида.

37. Кабалистичното *Дърво на Живота* като система *par excellence*, е лекарство против това, като противоположност на логическото или мисловно жонглиране, което е много лесно да се направи със символите. Символите могат да бъдат от голяма полза за ума, водейки го в правилната посока, но могат да се превърнат и в ужасна преграда. Целта на символизма се свежда до собственото му унищожаване, така че човек да може да се добере до реалността, която символът означава.

38. Това е моментът, който много лесно бива забравян от интелектуалния тип човек, привлечен от този клон на знанието, което разваля много книги относно предмета на Кабала, тъй като без практическия опит всякакви философски беседи върху предмета са просто думи, думи, думи, които, както се каза по-горе, са повече препятствие, отколкото помощ, особено за висшите сфери на истината.

Карма Йога: Това е Йога, която учи на правилен начин на живот и в светлината на факта, че западният ученик по окултизъм не живее в усамотение, а в света, е изключително важна за Запада. Тя е коренно противоположна на разбирането за "неделната религия".

39. Всичко, което изучаващият Кабала научи от нея, трябва да намери израз в ежедневния му живот. Той живее живота си в светлината на духовния принцип.

40. Целта на обикновения човек е да живее живота си, избягвайки всички трудности, неудобства и неприятности в рамките на своята съвест. Езотеричният ученик трябва да е човек с много взискателна съвест и затова неговият живот е по-труден. Това не означава, че той се стреми към трудностите или си ги създава сам, а само че приема всички препятствия като предизвикателство и колкото по-голяма е трудността, толкова по-голямо е предизвикателството да превъзмогне слабостите в своя характер.

41. Образците на живот са посочени в много от героичните легенди на човечеството, например в приключенията на крал Артур и неговите рицари от Кръглата маса. От езотеричния ученик се очаква да развие обичайните добродетели до нивото на легендарните герои. А в съвременния свят трудностите са по-неуловими. В историите от легендите злото е лесно различимо. В обичайния живот определеността не е така ясна и отсъства онова средновековно обаяние. Драконът, с когото трябва да се срещне, може да е неговият работодател или жена му, което е далеч по-фино предизвикателство от всичко, срещу което е трябвало да се изправи рицарят от старите истории.

42. И още, главното направление на духовното развитие води по

Пътя на Кръста, което е моделът, завещан ни от нашия Спасител, а освен това е описан в легендите за жертвата на боговете заради него. Това е пътят на саможертвата, *Пътят* от *Дървото на Живота* и въпреки че Разпятието може и да не означава физическа смърт, в някои отношения е далеч по-трудно да изживееш живота си за дадена кауза, отколкото да умреш за нея.

43. В случай, че това се стори твърде потискащо на някой, трябва да се припомни, че след Разпятието идва Възкресението, а след него следва Възнесението.

Хатха Йога: Тази Йога е развитието на властта над тялото и не е подходяща за Запада. Различните пози и дихателни упражнения оказват директно въздействие върху етерните центрове и жлезите с вътрешна секреция, като причиняват свръхестествена сензитивност. Да се развие такава висока степен на сензитивност, докато живееш нормалния живот в блъсканицата и суетата на западната цивилизация, означава да се мъчиш, да си докараш нервно разстройство.

44. При заниманието с окултизъм по западните методи не съществува изискването за строг режим. Това е въпрос на здрав разум; и въпросите за вегетарианството, половото въздържане или отказването от цигарите, са оставени на решението на индивида - той най-добре трябва да знае какво е подходящо за него. Принципът е този на умереността и равновесието, а резултатите в ежедневието трябва да са лекотата на действието, така че тялото да не се превърне в пречка при извършване на съответната работа.

45. Чувствителността, която на Изток е резултат от Хатха Йога, е породена на Запад, за определени периоди от време, от церемониалния ритуал. Това е високо квалифицирана работа, както се спомена по-горе, и не трябва да се опитва извън училището по мистерия. За всеки, който не е нечий ученик, но е любопитен да наблюдава действието на техниката, тя може да се види и преживее, като се посети католическо богослужение и в частност такова, което се ръководи от Ордена на Съзерцанието. Посещението на гръцка или руска православна служба също може да бъде интересно преживяване. Но и там малко може да се постигне, ако човек приеме отношението на обикновен зрител. При всички аспекти на окултизма и мистицизма, както и за религията, винаги става въпрос за начин на живот; човек трябва да се ангажира с активно участие. След като се направят първите стъпки във вярата, следващите стъпки стават ясни и доказателствата за истинността на учението стават очевидни.

46. Докато не се направят първите стъпки, нищо не може да последва. Това е причината науката, чак до настоящия момент, да е направила толкова малко по отношение на вътрешната реалност, която стои зад привидността на нещата.

ГЛАВА III

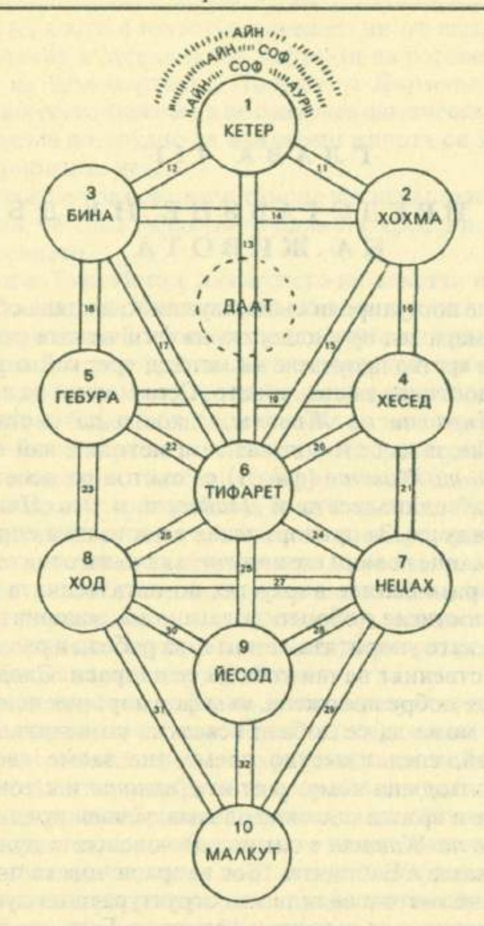
КРАТКО ПРЕДСТАВЯНЕ НА ДЪРВОТО НА ЖИВОТА

1. Дотук сме постулирали съществуването на цяла област от битието, която се намира зад привидността на физическата реалност. Освен това направихме кратко проучване на метода, чрез който тази реалност може да стане достъпна за съзнанието. Сега можем да преминем към изучаване на *Дървото на Живота*, с което да съставим план за нашето движение, за да се използват тези методи с най-голяма полза.

2. *Дървото на Живота* (фиг. 1) се състои от десет сфери плюс една "невидима" единадесета и *Двадесет и два Пътя*, които ги свързват по между им. За препоръчване е постоянна справка с основната диаграма, а още помощ ще получите като изготвите допълнителни диаграми и разполагате върху тях по-нататъшната информация. Целта е да се постигне доброто полагане на основната диаграма в подсъзнанието, като упоритата съзнателна работа и размишление над символа е единственият начин това да се направи. След като веднъж тази основа бъде добре положена, към формирания психичен образ в подсъзнанието може да се добави всякакъв по-нататъшен символизъм, където той, след известно време, ще заеме своето място в съответната, подходяща нему, част от *Дървото* и с това ще разкрие своето значение и връзка със символизма, усвоен преди това.

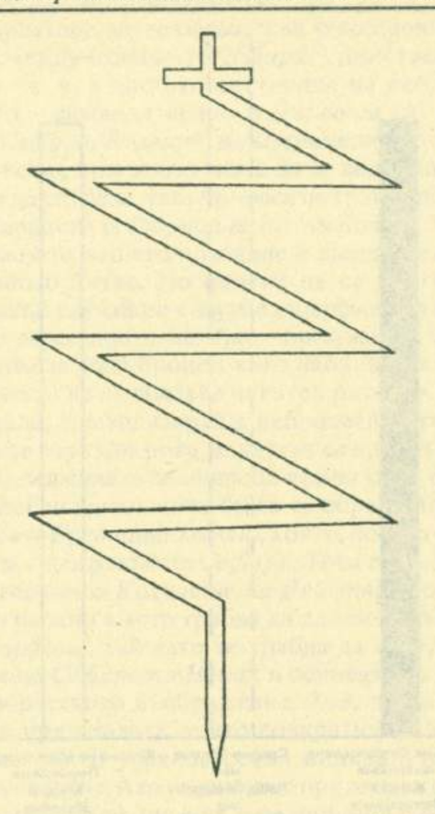
3. *Дървото на Живота* е символ на човешката душа и на Вселената. Както се казва в Библията: "Бог направи човека по свой образ и подобие", така че което е валидно за структурата на душата и тялото на човека, е валидно и за душата и тялото на Бога, на Вселената. По такъв начин *Дървото* може да служи както като средство за философско и психологическо изследване.

4. Сферите или *Сефирите* (единствено число - *Сефира*) са етапи в еманациите на Божия Дух или на духа на човека в неговото развитие от битието му на ноумен до изграждането му като физически носител в света на феномените. Всяка *Сефира* представлява степен от пътя, която остава да съществува като център на сила, след като е създала себе си и после прелива, за да образува следващия център. *Сефирите* са създадени в числов ред и това е обозначено с *глифа* на *Светкавицата* или на

Фиг. 1. Дървото на Живота,
Десетте Сефири и Двадесет и двата Пътя.

Спускането на Мощта (фиг. 2). *Глиф*, в смисъла, използван в западния окултизъм, е картина, която изобразява някаква идея или идеи; Учението за Мистерията е облечено в картинна форма, тъй като това е единственият език, който подсъзнанието разбира. Щом като десетата *Сефира* означава цялото физическо битие, включително тялото на човека, може да се добие известна представа за широкия обхват на целия символ.

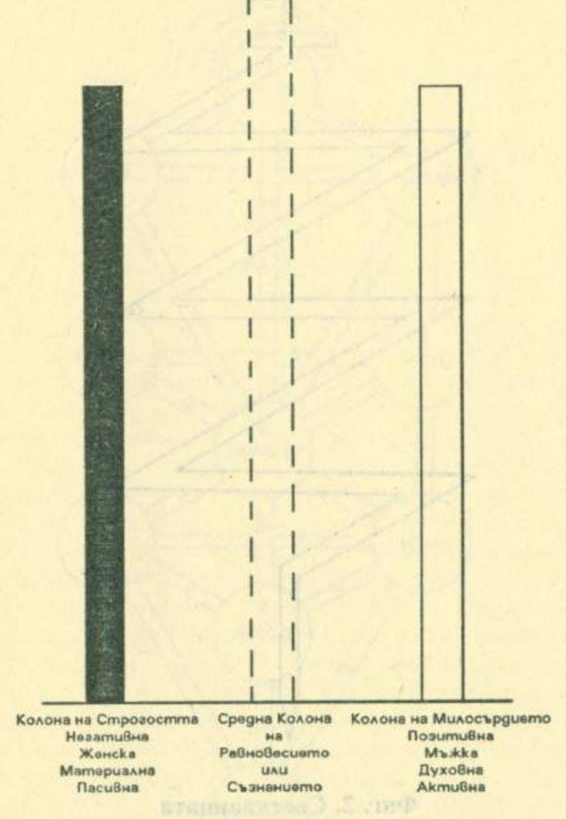

Фиг. 2. Светкавицата

5. В допълнение към *глифа* на *Светкавицата*, съществува още един основен символ, който може да се насложи върху *Дървото*. Това е *глифът* на *Колоните на проявлението* (фиг. 3)

Кабала учи, че цялото проявление се основава върху дуализма; дясната колона изобразява положителния, мъжки или активен полюс, а лявата колона отрицателния, женски или пасивен полюс. Тази двойственост е във всичко; както съществува двойнствеността в *Дървото*, така съществува и във всяка отделна *Сефира*. Това е принципът на противоположността.

6. Този принцип може да се наблюдава в безчет форми във физическия свят: противоположността на половете; ядрата и обикалящите

Фиг. 3. Колоните

електрони на атома; всяко физическо действие го притежава, движещият и движеното; преди още да се изпълни физическото действие, е налице противоположността, желанието да се премести или да не се премести; тезата и антитезата от хегеловата философия; отношенията между хората, изпълнителя и публиката, водача и последователя, баща и син - безброй примери идват на ума като се замислиш за малко.

7. Това, което трябва да се запомни от цялото многообразие е, че понятията от *Дървото на Живота* не са статични, лесно определими неща, а понятия за движение, промяна и отношение. *Колоните* са представени като обхващащи всяка от страните на *Дървото*, но

трябва да се помни още, че те освен това функционират и във всяка *Сефира*, както и между отделните *Сефири*. Единственото Единство е в Непроявеното - т. е. в чистото състояние на небитието, от което възниква битието - символизирано в *Дървото* от трите воала зад *Кетер*, първата *Сефира*, *Воалите* на *Отрицателното Битие*.

8. Булото е нещо, през което може да се види, но смътно, неясно, ако изобщо може да се гледа, така че човек не трябва да очаква лесно да достигне до разбирането за *Отрицателното Битие*. То е завоалирано за познанието, защото нашето познание е съществена и неотделима част от позитивното битие. Но опитът да се достигне до някакво разбиране в никакъв случай не е загуба на време. До известен смътен проблясък може да се достигне. Ако човек желае, може да получи известна представа за този процес, като наблюдава образуването на кристали в подложен на охлаждане наситен разтвор. Или да си представи една паяжина, символизираща непроявения ум на Бога, върху която започва да се образува роса, въздухът се превръща в блещукащи кристални капки, паяжината започва да прилича на сияйна мрежа от светлина. По подобен начин може би са се образували световете.

9. Остава обаче *Средната колона*, която, когато се постави върху *Дървото*, съвпада с централните *Сефири*. Това е *Колоната на Равновесието*, уравновесяваща *Колоните на Действието*.

10. Може би на това място трябва да дадем пример за *Сефирите* в основата на *Дървото*, тъй като те трябва да се осъзнаят от всеки. Освен другите неща *Сефирата Нецах* в основата на дясната *Колона*, представлява творческото въображение. *Ход*, в основата на лявата *Колона*, означава представата, която конкретизира мисловната дейност на човешкия ум. В уравновесения индивид тези два фактора трябва да са в равновесие. Ако индивидът притежава прекалено много *Нецах* и твърде малко *Ход*, ще е налице индивид с богато въображение, но абсолютно непрактичен, така наречения "артистичен" тип; а ако има твърде много *Ход* и малко *Нецах*, налице е сухият, скучен академичен тип, добър за вземането на изпити, но без почти никакво въображение. Резултатът от комбинирането на двете *Сефири*, разположени от двете страни на *Дървото*, ще се прояви в *Тифарет* като философското и религиозно отношение на личността, в *Йесод* като инстинктивното му поведение й в *Малкут* като физическото му битие и ежедневните му дела.

11. Така става ясно, че *Дървото* може да се използва като диагностичен инструмент, а освен това да се използва и за лечение. Ако индивидът изучава *Дървото на Живота*, след като е установил своята неуравновесеност, може да я отстрани чрез продължителна медитация върху *Сефирата*, от чиито сили изпитва недостиг. Освен това, когато

стигне до изучаването на *Пътищата* между *Сефирите*, възниква забележителна проницателност на ума, но на това ще се спрем във втория том.

12. Също така, тъй като по-високо разположените *Сефири* представляват свръхсъзнателните и духовни аспекти на душата, посредством медитацията върху тях се постига разширяване на съзнанието и духовно развитие. Поради тази причина *Дървото* е средство, чрез което всеки човек по всяко време, може да развие своя пълен потенциал. Опасността, свързана с него, е в това, че хората, които са неуравновесени, съвсем естествено ще бъдат притеглени към онези части, от които те вече имат в излишък сила, като по този начин ще нарушат още повече своето равновесие. Това е мощно средство, а не нещо, с което може да се играе небрежно.

13. Както животът е сложен комплекс от отношения, такова е и *Дървото на Живота*. Неговото предимство е в това, че позволява да се систематизират аспектите на живота и да се поставят под психическия микроскоп. Но това няма да направи процеса на разбирането много по-лесен. Изучаването на *Дървото на Живота* е работа за цял живот и ако притежаваш пълното познание за *Дървото на Живота*, притежаваш пълното познание и за самия живот. Но това не е въпрос, който лесно и за кратко време може да се реши, колкото и добри да са познавателните средства.

14. Въпросът е в това, че както нито един аспект от живота не може да бъде напълно разбран без неговата връзка със сложния комплекс на другите аспекти, така нито една *Сефира* от *Дървото* не може да се опише, без съотнасянето ѝ с всички останали *Сефири*. Същото важи и за *Пътищата* между тях.

15. За да изградим известна основа за разбирането, ще е необходимо, поради това, да разгледаме бегло цялото *Дърво* от различни аспекти, преди да се заемем подробно с всяка *Сефира*.

16. Зад *Кетер* се намира *Отрицателното Битие*, от което произлизат всички неща. От тази плодовита пустота води началото си *Кетер* с помощта на един вид кристализационен процес, състоящ се от три етапа, символизиран от *Воалите* на *Отрицателното Битие*. На староеврейски език те са наречени *Айн*, *Айн Соф* и *Айн Соф Аур* в реда на тяхното постепенно сгъстяване. В превод тези думи означават Отрицателността, Безпределността, Безпределната Светлина. Конкретната мисъл може да направи съвсем малко с тях и за препоръчване е медитацията, тъй като подсъзнанието знае много повече от съзнателния ум, на който сме се доверили.

17. Отрицанието е нищото. И все пак то вече е нещо, тъй като можем да го приемем, ако не можем да го определим. Следва Безпредел-

ното - неограниченото нищо. То може да бъде наречено безкрайност - един кръг без окръжност, чиито център е навсякъде. Най-близкият и точен негов символ вероятно е нулата - числото, преди числата да започнат. После това нищо се превръща в пламък, в светлина - Безпределната Светлина. "Рече Бог: да бъде светлина. И биде светлина."

18. От тази безпределна светлина изкристализира *Кетер* - което означава Корона. В нищото е изкристализирал един център - точка, която според аксиомата на Евклид има позиция, но няма размер. Тя е самосъществуваща, единствена, и затова може да ѝ се припише числото едно.

19. После, когато е създадена Короната на Творението, тя осъзнава себе си, след като не съществува нищо друго, което да осъзнае, и проектира своя образ, втората *Сефира*, *Хохма* - което означава Мъдрост. Двойнствеността вече е положена в битието и затова имаме и числото две. "Духовното Изживяване" на *Хохма* се нарича "Видението на Бог лице в лице". Както много пъти е подчертано в Стария Завет, нито един човек не бива да поглежда в лицето на Бога, а ако това стане, може да се предположи, че истинското преживяване на *Сефирата Хохма* ще бъде унищожително. Вероятно само най-висшите мистици могат да са някъде близо до нея, без сериозната защита на воалите на символизма.

20. След това идва *Бина*, образувайки първия триъгълник, най-простата двуизмерна фигура и с това, идеята за формата. Всичко до този момент беше чиста сила. Дори *Бина* е сила, но сила с латентната, непроявена идея на формата, тъй като е създадена една идея-прототип от трите сили, които, поради самото им число, правят възможно сгъстяването във формата. *Бина* се описва като идеята или възможността за форма, или ограничаването на силата - всяка *Сефира* разработва една нова "идея". Числото на *Бина*, разбира се, е три; и нейното име означава Разбиране. Идея за деликатността на тези нива може да се добие, като се разгледат наименованията *Хохма* и *Бина*, Мъдрост и Разбиране. Разбирането е малко по-конкретно от Мъдростта. Мъдростта може да е чисто състояние, докато Разбирането предполага, че има нещо за разбиране.

21. Сега имаме образуван триъгълник, който може да се нарече небесен или триъгълник-прототип, в противоположност на моралния или етичен триъгълник на *Хесед*, *Гебура* и *Тифарет* и на астралния или психичен триъгълник на *Нецах*, *Ход*, *Йесод*. *Малкут*, физическият свят, е самостоятелен в диаграмата, като съответствие на астралния или психическия триъгълник. Тези триъгълници показват кои функционални *Сефири* в коя централна *Сефира* се поляризират (противоположности на коя централна *Сефира* са). Един пример вече беше даден

относно *Нецах* и *Ход*, които търсят своето равновесие в *Тифарет*, *Йесод* и *Малкут*. По същия начин чистата сила на *Хохма* и идеята-прототип за формата на *Бина* имат своята точка на равновесие в *Кетер*, първичният източник на избликващото жизнено налягане от Непроявеното, което се конкретизира по-натам в *Тифарет*, централната равновесна точка на цялото *Дърво*. *Пътищата*, свързващи *Сефирите*, демонстрират проявяването на този принцип на триъгълника.

22. Съществува и още едно деление на *Дървото* на четири нива, известно като *Четирите Свята*. Те са *Ацилут* - Светът-Прототип; *Бриа* - Съзидателният Свят; *Йецира* - Формиращият Свят; и *Асиа* - Материалният Свят.

23. Светът-Прототип се състои само от *Кетер*, мястото, където се появява първичният живот, съдържайки в себе си като прототип латентността на своите бъдещи възможности, както семето съдържа прототипът на възрастното растение.

24. Съзидателният свят се състои от *Хохма* и *Бина*, чистата сила и идеята за формата, от които следват бъдещите творения.

25. Формиращият свят, светът на формите, включва останалите Сефири с изключение на *Малкут*, тъй като, макар че физическото сгъстяване все още не се е осъществило, цялото проявление под Божествения Триъгълник се осъществява на езика на формите, независимо дали това са мисловни понятия, въображаеми образи или чисто енергийни точки.

26. Материалният свят, *Сефирата Малкут*, се намира там, където се осъществява физическата проява.

27. Да се върнем към спускането по *Дървото*, следвайки пътя на *Светкавицата*; следващата степен след *Бина* е формирането на *Сефирата Хесед*. Тук това, което беше божествената сила, приема форма и мястото на превръщането се намира над това, което се нарича *Бездна*. Бездната е пустотата между силата и формата и мястото, където превръщането се осъществява е "скритата" *Сефира Даат* - което означава Знание. Мистериите на *Даат* са дълбоки и са били твърде бегло третирани в ранните произведения на Кабала. На тази *Сефира* не е приписано число и под Знание не се има предвид толкова това, което ние разбираме под тази дума, а преди всичко значението на думата в нейната библейска употреба - в смисъл на сексуално сношение, само че тук значението е на вид Божествен Съюз, където се сблъскват различните нива на битието и като резултат настъпва промяна в настъпващото състояние - преобразуване или превръщане на силата.

28. В *Хесед* е заложена първичната форма. *Хесед* означава Състрадание или Любов, но другото ѝ име, *Гедула* - Величие, Великолепие,

може би дава по-добра представа. Нейното число е четири, с подразбиращите се асоциации за квадратността или основополагащият камък, върху който е положено цялото последващо разгръщане на формата.

29. От тази основна сфера на устойчивостта води началото си *Гебура*, петата *Сефира*, означаваща Сила или *Пахад* - Страх. Това е насоченият напред удар в уплътненото проявление и е сферата на необятната сила във формата, както противоположната ѝ по диагонала *Сефира Хохма*, е необятната сила без форма. Може да се види, че устойчивостта на *Хесед* е като отражение на нейната противоположност по диагонала, *Бина*, идеята-прототип на формата.

30. Определението на думата *Пахад*, Страх, за *Гебура*, може да бъде погрешно разбрано. Това не е страх, както го разбираме обикновено, а това, което може да се нарече "страх от Бога", чувството за страхопочитание, което човек изпитва в присъствието на огромната кинетична сила на природата, като например някой изригващ вулкан, разбушувано море, торнадо или земетресение.

31. *Хесед* и *Гебура* са съответно потенциалната и кинетичната енергия на Вселената. Използваме термина "енергия" като противоположен на "сила", тъй като вече сме казали, че силата е състоянието на живота отвъд формата; с "енергия" означаваме силата, пребиваваща във формата. А в сферите на *Хесед* и *Гебура* формите все още не са конкретизирани в образи; на тези нива чистата енергия е формата. На езика на психологията това е "волята за действие", преди още да е бил изработен какъвто и да е план на действието. Образите, приписвани на *Хесед* и *Гебура*, може да направят разбирането по-лесно - *Хесед* се изобразява като цар, седящ тържествено на трон, *Гебура* като цар в колесница.

32. От деликатната петоъгълна фигура на *Гебура*, разгърната от устойчивия квадрат на *Хесед*, получаваме шестоъгълната фигура на *Тифарет*. *Тифарет* е централната *Сефира* на *Дървото*, точката на равновесие за всичко, което досега е възникнало и за всичко, което тепърва ще се появи. Всички странични *Сефири* се уравновесяват в нея, а освен това тя поддържа равновесието между *Даат* и *Йесод*, и *Кетер* и *Малкут*. Поради тази причина съвсем уместно е наречена Красота. Тя е силата на Божественото, доведена до проявление в съвършеното равновесие.

33. Състоянието на равновесие накрая бива нарушено в хода на спускането на силата, като се образува седмата *Сефира*, *Нецах*, означаваща Победа. Това е една активна *Сефира*, отразяваща своята диагонална, *Гебура*, която на свой ред, както вече отбелязахме, отразява кинетичната природа на своята по-висша диагонална противоположност, *Хохма*. Числото седем, приписано на *Нецах*, напомня за

седемте цвята на дъгата и именно в *Нецах* уравновесената сила на *Тифарет* се разпада на различни аспекти.

34. Тези разнообразни страни на енергията се развиват във форми в *Ход*, Слава. Числото осем може да се приеме като развитие на първата образувана форма, символизирана от четворката на *Хесед*. Има връзка между *Ход* и *Хесед*, тъй като те са противоположни по диагонала; те са, подобно на *Бина*, "форма" като противоположност на "силовите" *Сефири*.

35. От свързването на силите на *Нецах* и на формите на *Ход*, произлиза Основата, *Йесод*. Както показва името ѝ, тя е основата на физическата форма, структурата на наляганията, които по-късно се сгъстяват в десетата *Сефира*, *Малкут*, физическия свят. С числото десет се означава краят на серията числа, както и завършването на спускането на силата във форма.

36. Да обобщим, видяхме как силата изригва в *Кетер*, потича към *Хохма*, приема идеята за формата в *Бина*, спуска се във форма през *Даат*, проявява се като енергия, потенциална, кинетична и уравновесена в *Хесед*, *Гебура* и *Тифарет*, разнообразява се в *Нецах*, приема конкретни форми в *Ход*, образува основния модел в *Йесод* и се проявява физически в *Малкут*.

37. Това е скелетът на философията на *Дървото на Живота*. Прилагайки *Сефирите* към психиката на човека, имаме *Кетер*, изобразяващ същностният вътрешен Аз на душата на човека, най-вътрешното битие, искрата на божествения огън, която наричаме Дух. В *Хохма* е отразен вида на основната сила на Духа, а в *Бина* как този вид ще се проявява в световете на формата.

38. През *Бездната*, в *Хесед*, силата на Духа за първи път се уравновесява във форма, директно отражение в психична енергия на духовния модел сам по себе си. В *Гебура* този енергизиран образ или "призрак" приема по-конкретна форма чрез изразяване на своята природа, а равновесието, произтичащо от съвършения образ, представляващ съвършения израз на неговата природа, се проявява в *Тифарет*, сферата, която на езика на психологията се нарича Свръхсъзнание.

39. *Тифарет* се проявява за човека в света като подбуждане на съвестта и повечето религиозни изживявания на обичайни, в по-голяма или по-малка степен, събития, са преживявания на съзнанието, докосващо се до сферата на *Тифарет*. В класическия труд на Уилиям Джеймс "Разновидности на религиозното преживяване" са посочени много примери за това.

40. Както истинският контакт на обикновеното съзнание с *Тифарет* може да има за резултат внезапното обръщане в друга вяра и мистично откровение, трябва да е ясно, че изживяването на *Гебура* и

Хесед, още повече на *Даат* и *Небесния триъгълник*, ще бъде дори още по-разтърсващо. То може да промени целия живот и дори да го унищожи, оттук и предупрежденията относно повърхностните занимания с церемониална магия, които могат да се открият в книгите по този въпрос. Ако съзнанието бъде силно концентрирано с помощта на изкуствени методи, като например висшия ритуал, напълно е възможно да се появи мощен прилив на сила, ако всичко това не е контролирано в достатъчна степен, както е в римокатолическото богослужение, което представлява ритуал, предназначен да извика в душата силите, приписани на *Сефирата Тифарет*.

41. Медитацията върху *Дървото* не представлява опасност за повечето ученици, освен ако не са твърде чувствителни. Наистина *Дървото* е добра духовна терапия, но като повечето неща, които притежават потенциал към доброто, то може да бъде погрешно приложено. Ако се стигне до някакво объркване на съзнанието като резултат от работата върху него, тогава е добре то да се остави за известно време или да бъде изоставено напълно, докато човек успее да си осигури опитен учител, под чието наблюдение да продължи да се занимава. Тези думи не са предназначени да предизвикат някакъв драматичен ефект, нито пък целят да уплашат когото и да било - има се предвид именно това, което се казва. Рискът за обикновения ученик не е по-голям, отколкото в която и да е друга система за мистично развитие, но е добре да си наясно с евентуалните последици. Това не е салонна игра за глупаци с развинтена фантазия.

42. В *Нецах* е силата на творческото въображение и емоциите изобщо; в *Ход* са конкретните представи на мисловните понятия и всичко онова, което обикновено се означава с "интелект". *Йесод* съдържа подсъзнателния ум и инстинктите, а *Малкут* - физическия човек.

43. С това разгледахме накратко *Дървото* в неговите философски и психологически аспекти, но трябва да се напомни, че *Дървото* съществува само по себе си като един план-прототип и че идеите за постепенното конкретизиране във форми, загатнати в *Сефирите*, могат да се приложат на всяко ниво. Можем, например, да поставим *Дървото* във всяка *Сефира*. Една *Сефира*, в самото начало на своето образуване, най-напред се проявява като точка на бликаща енергия, това е нейният собствен *Кетер*, и от това прототипно ниво, или *Ацилут*, възникват Съзидателният, Формиращият и Материалният Светове, чрез образуването на нейните *Сефири*. Терминът Материален Свят тук означава нейният възможно най-плътен аспект; не съществува, например, физическа форма за *Кетер*, но *Малкут* на *Кетер* е това, което предшества образуването на *Кетер* на *Хохма* и т. н. надолу по протежение на *Дървото*. Не трябва да се забравят и анало-

гиите за *Воалите* от *Отрицателното Битие*, които предшестват *Кетер* на всяка *Сефира*.

44. По този начин приложението на *Дървото* може да бъде допълнително разширено. В неясните сфери на окултната метафизика, например, цялата Вселена, от Духа до Материята, може да бъде поставена в *Малкут*, т. е. *Малкут* се разглежда като цялото Седмо Космическо Ниво. *Кетер* в такъв случай трябва да бъде Централния Покой на Първото Космическо Ниво, а останалите *Сефири* са степените между тях. Това е приложение, което може да бъде от полза и интерес само за напредналите в езотеризма ученици.

45. Учениците с известни познания относно други теософски системи, могат да си направят труда и да се опитат да съпоставят тези системи с *Дървото на Живота*. Опитите в тази насока са много добра практика за по-доброто запознаване с понятията на *Дървото*. Като основно упътване, *Дървото* може да бъде разделено на седемстепенна система, ако се разгледа ниво по ниво: 1 - *Кетер*; 2 - *Хохма* и *Бина*; 3 - *Хесед* и *Гебура*; 4 - *Тифарет*; 5 - *Нецах* и *Ход*; 6 - *Йесод*; 7 - *Малкут*. Друг вариант е *Даат* да се включи като отделно ниво, а *Йесод* и *Малкут* да се обединят и между тях да не се прави разлика. Друг начин е да се разглеждат заедно *Небесните Сефири* като най-висшето ниво, а *Йесод* и *Малкут* заедно като най-нисшето, като всяка отделна *Сефира* е междинно ниво между тях. Трите функционални *Триади* и *Четирите Свята* вече бяха споменати и предлагат съотношения с тройните и четворните системи. *Средната Колона* може да се използва и за да се съпостави с чакрите от източната традиция. В някои случаи ще стане ясно, че не може да се направи пряка връзка, но това е за добро. Много по-добре е човек да се опита сам да се справи с възникналите проблеми, вместо да търси книги по въпроса и да чете за мнението на другите хора. По-хубаво е да притежаваш малко, но достоверно знание за *Дървото на Живота*, отколкото обширно познание от втора ръка.

ГЛАВА IV

СВОЙСТВАТА НА СЕФИРИТЕ

1. Свойствата на символите, приписвани на различните *Сефири*, най-добре са разгледани под съответните систематизирани заглавия.

2. На пръв поглед някои от заглавията и свойствата може да изглеждат произволни и безсмислени, но това е само реакция на рационалния ум. *Дървото на Живота* говори на подсъзнателния ум, който има свой собствен начин на разсъждаване, който начин съзнателният ум не може лесно да разбере. Ще установите, че след като поработите върху *Дървото на Живота* определено време, свойствата ще намерят своето място съвсем естествено, без никакво усилие от страна на паметта. Все пак, ако *Дървото* е това, което се твърди, че е - една диаграма на вътрешната структура на човека - именно това трябва да очаква в такъв случай човек.

3. Непрекъснато трябва да се помни, че това е *Дърво на Живота*, а не Структура на Интелекта. Обикновеното мисловно жонглиране със символите няма да доведе до никъде, то трябва да се превърне в част от медитацията, съзерцанието, молитвата или поста, ако се наложи дори и от покаянието. Приложенията на символизма така, както са разгледани от ума, трябва да се изживеят със сърцето, да се открият слепешком от желанията, да се запечатат във вътрешността на човека. *Дървото на Живота* не е просто занимание за цял живот, то е начин на живот.

4. От тази гледна точка става абсолютно ясно, че така нареченото "обективно" изследване на *Дървото на Живота* ще бъде, ако не невъзможно, то от много малка полза. Информацията за свойствата в цялата книга трябва да се приемат не като опит за логическо доказателство на рационалния ум, а като несистематизирани резултати от практическия опит, включително и големи части от символизма, които не са били цялостно проучени, а също така и експериментални интуитивни проблясъци за бъдещи възможности. Приложенията на *Дървото на Живота* са толкова необятни, че не е възможно по-определеното им представяне.

5. Но ще бъде направен смел опит за рационален подход, така че ученикът да може да се ориентира. И ако се открие нещо, което

изглежда твърде невероятно или просто е неразбираемо, най-добре е за известно време да бъде оставено на мира и да се върнеш към него по-късно, когато може да е станало по-понятно. От свойствата само староеврейските Божествени Имена са част от оригиналното *Дърво* и поради това са с претенциите, че са божествено вдъхновени. Останалата част от свойствата са създадени по-късно, като резултат от проучванията в следващите векове, но са включени тук, както и някои от най-съвременните понятия на напредналия езотеризъм. Последните са включени като евентуална помощ за окултните ученици при определени изживявания; няма да допуснем, те да се превърнат в бариера за някой от тези, които навлизат в езотеризма за първи път чрез тази книга.

6. При обмислянето на проблемите, включени в представянето на някои от понятията от *Дървото на Живота*, човек е силно изкушен просто да опише основния символизъм, да даде няколко прости наставления за медитация и след това да каже на читателя да се оправя както може. Това може би е твърде прост подход, но се надяваме, че читателят ще се справи след като прочете книгата - в противен случай тя е написана напразно. От значение е това, което човек сам ще получи от *Дървото*, а той го получава само като работи върху него.

7. В светлината на гореизложеното нищо от това, което се появява на страниците на настоящата книга, не трябва да се приема като истина от последна инстанция, като единствен авторитет. Единственият истински авторитет е вътре в тебе и трябва да се търси: "Искай и ще ти бъде дадено; търси и ще намериш; почукай и ще ти бъде отворено. Защото всеки, който иска, получава; и този, който търси, намира; и на този, който чука, ще бъде отворено." Вероятно не винаги се разбира, че даването на това, което се иска и разкриването на това, което се търси и откриването на Пътя, по който желаеш да вървиш, се осъществява от същия този, който всъщност иска, търси, желае - т. е. от самия тебе.

8. Наименованието на Сефирата: То дава, доколкото е възможно, в една дума основната идея за това, което символизира *Сефирата*, т. е. Мъдрост, Разбиране, Красота и т. н. Най-напред е дадено еврейското име с български букви, а след това то е преведено на български език.[1] Таблица с буквите, от които са съставени древноеврейските наименования и Божествени Имена, е дадена в края на книгата.

9. За препоръчване е да се запознаете с буквите на староеврейската азбука, защото те играят важна роля при практическата работа върху *Пътищата* между *Сефирите*, които ще бъдат разгледани във

1) За улеснение на българския читател сме дали имената и на иврит. (бел. изд.)

втория том. Ранните кабалисти са направили много относно числовата стойност, приписана на всяка буква и с помощта на сложна система от кодове и анаграми се твърди, че са били разкрити скритите значения и тайното учение.

10. Да вземем един пример, Битие, 18:2 - "И ето, трима мъже..." в оригиналния староеврейски език този израз притежава числовата стойност 701, която е равна на числовата стойност на изречението на староеврейски: "Това са Михаел, Габриел и Рафаел" - трима от Сефирните Архангели. По-нататък, първата дума от Стария Завет, използвана като акростих от средновековния еврейски кабалист Соломон Меир Бен Моисей, се приема, че съдържа следните тайни значения:

а) "Син, Дух, Отец, Тяхното Триединство. Съвършен Съюз.

б) Син, Дух, Отец, в еднаква степен ще почитате Тяхното Триединство.

в) Ще почитате Моя първороден, Моя първи, Чието Име е Иисус.

г) Когато дойде Учителят, Чието Име е Иисус, ще го почитате.

д) Ще избера девица, достойна да роди Иисус и ще я наричате благословена.

е) Ще се скрия в питка, изпечена на въглища, тъй като ще ядете Иисус, Моето Тяло."

11. С подобни средства той очевидно подлага на преработка друг евреин, който преди него се противопоставя на християнството. Обаче броят на пермутациите и комбинациите, използвани в този клон на кабализма, правят възможно доказването на всичко, което поискаме и в него вероятно се съдържа много повече суеверие, тенденциозна защита и резоньорство, отколкото нещо стойностно. Но като при повечето суеверия, в основата му лежи истината. Очевидно някои думи, особено съществителните собствени имена, са първоначално специално създадени като са се имали предвид именно този вид неща. Например, името за метафизическото понятие "великата безплодна Майка" е АМА אמא (*Алеф, Мем, Алеф*). Буквата *Йод* י, като символ, означава оплодителния аспект на природата и затова името за "великата оплодяваща Майка" е същото, но като е прибавена и буквата *Йод*, за да посочи, че е наситена с плодовитост - а именно, АЙМА אימא (*Алеф, Йод, Мем, Алеф*). Това е твърде далече от каквото и да е числово значение или кодиране.

12. За да се следва изчерпателна линия на изследване по тези проблеми, се изисква познаване на староеврейския език и достъп до кабалистичната литература, Стария Завет в оригинал, Зохар, Сефер Иецира, Сефер Сефира, Аш Мезареф и всички техни източници. Това е извън сферата на действие на повечето ученици, включително и на автора. Освен това е извън сферата на тази книга, която се занимава основно с кабалистичната

диаграма, *Дървото на Живота*, което, според нашия опита, е повече от достатъчно, за да ангажира който и да е за дълго време.

13. Но когато разглеждаме нещо много важно, ще опитваме различни интерпретации, свързани с експериментирането. Това е поле, което не е достатъчно обработено и върху него като че ли са се появили странни растения. Всеки, който притежава необходимата подготовка, е поканен да ожъне това, което може да открие, но ще трябва да го направи сам. По този въпрос съществува много малко съвременна литература и повечето справки като че ли са извлечени от "Разбулената Кабала" на Макгрегър Мадърс, написана през 1887 г. или от "Кабала" на Кристиян Гинзбърг от 1865 г.

14. Интересно е да се отбележи огромната вълна от популярно суеверие, което е възникнало от тази юдейска традиция. Има голям брой книги, претендиращи, че предсказват бъдещето и характера по буквите от името на човека или като събират числата от рождената му дата и т. н. Това са неща с твърде незначителна стойност, ако въобще притежават такава и те направо смърдят. Дори всезнаещият Кроули се отказва от сравнението на съвременните азбуки с по-ранните като нещо безнадеждно.

15. Спомагателни наименования: Това са допълнителни имена, подбрани от кабалистичната литература, които разширяват представата за *Сефирата*, често от друга гледна точка.

16. Магическият Образ: Магия е термин, който се употребява за изграждането на мисловни представи и вероятно е един злочест термин, тъй като притежава фалшиво очарование. *Магическият образ* е мисловна картина, която може да се създаде, за да означи *Сефирата*. Подсъзнателният ум работи главно с изображения, така че това е едно полезно средство. Подобно на всеки символизъм, който се използва от векове, около него израстват множество идеи, така че човек трябва само да проникне в този централен символ и всички, свързани с него идеи ще изплуват от подсъзнанието. Техниката за осъществяването на това, разбира се, е медитацията.

17. Божието Име: То, заедно с Имената на Архангелите и Ангелите, е оригинална част от *Дървото на Живота* и с това притежава божественото просветление.

18. Божието Име представя най-духовната форма от *Сефирата* и с това се приема, че функционира в *Кетер* или в Света на *Ацилут* на съответната *Сефира*. В началото на медитацията или на практическото занимание върху някоя от *Сефирите*, най-напред трябва да се заемем с духовната сила на Божието Име. Човек винаги трябва, като принцип, да започва от най-духовния аспект и да продължи да работи, спускайки се надолу. Концентрираното занимание само върху Божието Име не се

препоръчва, защото то обозначава директната сила, неомекотена от никакъв посредник и може да се окаже, че е твърде трудно да се борави с нея, освен ако операторът не е достатъчно опитен.

19. Освен това трябва да е ясно, че всички Божии Имена са аспекти на Единния Бог. Затова е необходимо да се мисли от гледна точка на "Единния Бог, в Неговото Име...".

20. Всички Имена се появяват в Стария Завет, но по-голямата част от тях са преведени с една дума "Бог", като от време на време се правят опити за по-буквален превод, като например Господар, Древният по Дни, Господар на Войските и пр. Интересно е да се отбележи, че в оригиналния староеврейски език, Бог може да е едновременно и от мъжки и от женски пол, в единствено и в множествено число. Например, в Битие 4:26, буквалният превод е: "И Елохим каза: да сътворим човека..."[1] Думата Елохим е с основа от женски род, единствено число, а окончанието е от мъжки род, множествено число. По този начин принципът на полярността е взет под внимание, нещо, което при превода е изпуснато.

21. Подходящият английски еквивалент е даден в таблицата с Божиите Имена, но в практическите занимания ще се използва староеврейския вариант. Всеки може да си представи Името в неговата староеврейска форма, без да забравя, че староеврейският се чете от дясно наляво, на глас или наум, като опитът сочи, че произношението не е важно, тъй като староеврейските имена се състоят главно от съгласни.

22. Архангел: Това може да предизвика в началото известни затруднения за онези, които са възпитани в протестантска религия или без никаква религия.

23. Архангелът организира силите, присъщи на *Сефирата* и направлението на подбуждащите сили, които са под негово ръководство. Поради тази причина работи на нивото на *Бриа*, Съзидателния Свят, на съответната *Сефира* и някои от имената и символите на Сефирата, са свързани с това ниво. Размишлението върху тези символи или наименования може да доведе до контакт със съответния Архангел. Така "Ама" има специално отношение към *Цафкиел*, а кълбото и четиристенния тетраедър имат специално отношение към *Цадкиел*. По отношение на другите *Сефири* за препоръчване е експериментът.

24. Архангелите са действителни същества, макар и да не притежават физически тела. Антропоморфните форми, както са изобразявани например в религиозната живопис, са резултат от човешкия ум, който се нуждае от човешка форма, която да възприеме и разбере. По-подходящи биха били колоните огромна сила или отвлечените

1) В изданието на Библията на Българската Православна Църква, този израз е от Битие; 1:26 и има следния вид: "И рече Бог: да сътворим човек..." (бел. прев.)

геометрични фигури в съответствие с основната същност на *Сефирата* - те биха били в по-голяма степен в съответствие с действителната "външност", която един Архангел би приел.

25. Архангелът е Повелител на Пламъка, Повелителите на Пламъка са еволюцията на живота, предшестваща човечеството - всъщност, първоначалната еволюция - която очертава основните ударения на Вселената, които са основата на физическите закони, откривани от науката. Невъзможно е да се задълбочим в тези интересни области на езотеричната космология тук, но те могат да се видят в "Космическото учение" на Дайън Форчън (Aquarian Press, London). Пламъкът, споменат в наименованието, е Божественият Пламък, който е абстрактното състояние на Волята - митът за Прометей е свързан с него.

26. По-лесно е, общо казано, и както се спомена по-горе, по-подходящо е, докато се добие задоволителен опит, да се призовава по-скоро Архангелът на Сферата, отколкото Божието Име - въпреки че най-напред накратко трябва да се спреш на Божието Име, за да изградиш основата на медитацията или операцията на духовно ниво. Силата на един Архангел е по-лесна за управление, макар призованата мощ да причинява твърде голям прилив на сила. Силата на Архангелската воля, въпреки че е голяма, се разпръсва и изчезва по-лесно. При призоваването на ангелската помощ, ясната зрителна представа на подходящ цвят и звученето на подходяща музика, са от голяма полза. Човек освен това може да мисли постоянно за тези, на които Архангелът е помогнал, например, за Рафаел, младия Тобаяс или за Габриел, Даниел или Дева Мария.

27. В случай, че това се стори чисто суеверие на някой читател, вероятно трябва отново да повторя, че личният опит е единственото доказателство. И ако мисленият контакт бъде опитан в състояние на скептицизъм, в такъв случай резултатът ще бъде неуспех - въпреки че този неуспех без съмнение ще се разглежда като успех от позицията на скептицизма. В мистичната работа някои стъпки трябва да се предприемат с вяра и тази е една от тях. Критичното отношение трябва на всяка цена да се използва след съответния психичен експеримент - сляпата доверчивост няма да е от полза никому - но когато се осъществява действителната работа в това занимание, убеждението е необходимо, както и контролираната употреба и възприемчивост на творческото въображение. При кабалистичните думи човек действа с духа на *Нецах*, Окултния Интелект, но след това, при анализа на резултатите, използва своя *Ход*, чиято етика е Истината.

28. Тези, които по природа са по-доверчиви, трябва от своя страна да се пазят от предразсъдъка, че Архангелът е изправен пред тях в стаята. Контактът е вътрешен. Посредством визуализацията на

подходящи символи и изпълнението на съответните призовавания, човек настройва душевното си радио на определена дължина на вълните и тази аналогия обяснява как някои хора, намиращи се на различни места, могат да установяват контакт. Твърде много объркване се предизвиква от това, че изказванията на мистиците се вземат прекалено буквално - виждането и чуването се извършват с вътрешното око и ухо, а не с физиологичните органи. С други думи, с помощта на творческото въображение.

29. Трябва да се каже все пак, че може да се изгради една обективна форма, в която да пребивава физическата сила, но това не е възможно да се постигне от този, който не е преминал продължителен курс на ментално обучение. Във всеки случай формата ще бъде видима само за онзи, който има "етерно зрение" - за медиума по рождение. Тази форма е доста необичайна и нейната липса предизвиква голяма завист в някои начинаещи. Все пак да я притежаваш не е особено предимство - в действителност тя може да е повече пречка, тъй като притежава тенденцията да насочва изцяло вниманието към обаянието на астралните форми. Езотеричните училища обучават хората да възприемат на по-високо ниво, да развиват суперчувствителна интуиция и този начин, макар и не толкова сензационен за възприемащия, е много по-надежден метод за психическо възприемане.

30. Йерархия на Ангелите: Повечето от това, което беше казано за Архангелите, е валидно и за Ангелите. Ангелите отговарят за това, което може да се нарече "механика" на *Сефирата* и действат в нейния *Йецира* или Формиращ Свят. Бог е наречен Великият Архитект на Вселената, Ангелите са неговите строители. В рамките на същата метафора Архангелите могат да се разгледат като Негови майстори или надзиратели.

31. Освен Ангелите на *Сефирите* съществуват и други Рангове, включващи забележителни и прекрасни Природни Същества от по-висши типове, под чието управление работят Природните стихии. Редът на тяхната йерархия е Архангел, Ангел, Дух на Природната стихия. На Изток те са известни като Деви.

32. Някои Ангели работят специално с Груповите Души на животните, други с Груповите Души на народите, т. е. под ръководството на Националния Ангел на страната. Националният Ангел е най-добре въплътен във формата, която изразява идеалите на съответната нация. Например, в Англия може да приеме формата на Британия[1] или на Св. Георги, в Съединените Щати на Статуята на свободата. Помнете, че формите, в които обитават силите, са създадени от човека.

---

1) Британия - женска фигура, олицетворение на Великобритания. (бел. прев.)

33. Съществуват други Ангели, които одухотворяват същността на красотата в различни форми на изкуството, независимо дали това е музика, живопис, скулптура, поезия или драматургия. Ако тези изкуства наистина се докоснат до висшите нива, те носят голямо количество Ангелска сила, която усилва стократно въздействието им върху слушателя или зрителя. Например, създадени от човека форми за това са Деветте Музи.

34. Напълно безполезно е очакването за контакт с тези същества, ако човек никога не мисли за тях. Поради това, ако някой желае контактите с Ангелите, той трябва да мисли за Ангелите, да ги чувства, да си ги представя такива, каквито са в действителност, големи и красиви форми от светлина, защитни невидими сили, които имат контакт с Бога и човека, образуващи връзката между тях. Когато Ангелите изпращат послания на човека, те не го правят с помощта на езика, а внушават идеята или значението на посланието много силно на ума на получателя и неговото подсъзнание осигурява подходящите думи. Освен това твърде много се занимават със състоянията, настъпващи веднага след смъртта на човека и животните.

35. Ангелът е съвършеното същество, той не се развива. В известен смисъл по-малките Ангели са божествените автомати. В това отношение са по-висши от човека, но не притежават човешките възможности. Човекът е откъснал плода от *Дървото на познанието* на доброто и злото, което го прави потенциален Бог, макар и след дълъг период на родилни мъки, бивайки разположен по средата между положението на Ангелите и животните. Човешкият Път е този на равновесието между противоположностите, изковавайки модела на своята човечност. Животинският тип личност в действителност не е по-лоша от тази, която е залитнала на страната на Ангелите и е "твърде добра, за да е истинска" - всъщност, последният тип може да е в много по-голяма степен и в буквалния смисъл, нечовешки. Глифът на *Колоните* има тясно отношение към личността така, както и универсално приложение.

36. Мундиална Чакра: Това не е подходящо име за идеята, която се опитва да предаде, но трябва да се използва при търсенето на нещо по-добро. *Мундиалните Чакри* са, в по-голямата си част, планетарните функции, а астрологическите сили, свързани с планетите, просто са определени за *Пътищата* между *Сефирите*, които са психически състояния, микрокосмически, като противоположност на самите *Сефири*, които са основно Вселенски или Макрокосмически.

37. Това, което се има предвид под *Мундиална Чакра* е, че всяка *Сефира* притежава определено сходство с Божествения Замисъл, който стои зад определени планети или астрологически сили. Авторите

на научна фантастика казват истината, когато считат, че съществуват жизнени сили на или във, или "изпълващи", всички останали планетарни или звездни тела, но вероятно на човек няма да му е лесно да си го представи. Когато някаква идея прикове вниманието на обикновения човек, това е добър индикатор, че в нея има определена истина, колкото и невероятна да изглежда. Истината много често се оказва много по-странна, отколкото измислицата; ограниченията на човешкия ум са, в известен смисъл, неговата защита.

38. Макар астрологията съвсем да не представлява безспорна наука - в нея действат прекалено много фактори: развитието и непрекъснатата промяна на духа на времето или "духовете на времето" - сходството между различните видове изкуство и честите случаи на едновременните научни открития, могат да се разгледат по-общо като резултат от свръх-земните влияния.

39. Духовното изживяване: Това наименование обяснява само себе си и всяко едно се нарича Видение. Не е точно, защото не означава картина, появяваща се в съзнанието, а състояние на ума или разширяване на осъзнаването, причинено от осъзнаване силите на някоя *Сефира*. То е подобно на това да бъдеш "информиран" от някой Архангел, както Даниел е бил от Габриел, което не означава непременно чуване на някакви думи или виждане на картини, а е процес на "информиране", така че човешката психика действа като проводник за, или е просмукана от, въпросните сили. По такъв начин духовното развитие става по-устойчиво, но не е вълнуващо.

40. Добродетел и Порок: Те не са в точния смисъл част от самата *Сефира*, а са реакции на човешката психика спрямо нея. Добродетелта е качеството, което *Сефирата* трябва да осигури и което е от значение за определена работа на силите на тази *Сефира*. Порокът е вид неравновесие, което *Сефирата* може да предизвика посредством човешката слабост; в действителност *Сефирата* не притежава порок, а в нея просто е заложено астрологически лошото влияние на *Мундиалната Чакра*, понякога със съмнителна точност. Все пак от време на време Порокът може да служи като интересен индикатор в окултното училище, тъй като човешката природа е такава, каквато е и неравновесието обикновено се проявява най-напред, така че когато ученикът, добре установен в хармонията на *Тифарет*, започне да става необяснимо сприхав, тогава това може да се отбележи като възможен симптом на духовен растеж, тъй като може да означава, че той се е доближил до *Гебура*, но все още не е постигнал пълен контрол над нейните сили.

41. Символите: Това са образи, които допълват *Магическия образ* и както вече се каза в параграфа за Архангелите, могат да се използват, за да се установи контакт с определени страни на *Сефира-*

та. Освен това могат да хвърлят допълнителна светлина върху *Сефирата* от по-различен картинен ъгъл, както това правят словесно допълнителните имена.

42. Текстът на Йецира: Тези текстове са описания на *Сефирите* и *Пътищата*, както са дадени в приложението към "Сефер Йецира" или "Книга на формирането", ранно кабалистично произведение. Езикът, макар и неясен, е подходящ в голяма степен за медитация.

43. Книгата с текстове, определя като *Пътища* всички страни на *Дървото* - десетте *Сефири* и двадесет и двата *Пътя* - оттук и израза "Тридесет и двата пътя на Скритата Слава". Освен това дава на всеки от тях име, наречено "Разум", което действа като много полезно спомагателно име към съответната *Сефира* или *Път*.

44. Използвани са преводите на Д-р Уин Уесткът, взети от староеврейската версия на Йоан Стефанус Ритангелиус, отпечатана през 1642 г. в Амстердам с препратка към различни други версии. Д-р А. Е. Уейт ги критикува за това, че са твърде еклектични и предлага свои собствени преводи, за които твърди, че са по-точни и прецизни, но опитът показва, че преводите на Уесткът са по-ценни. Неспирно може да се повтаря, че Кабала е живата практическа система, а не отсечения и изсъхнал труп на авторитета. Дори ако е вярно твърдението на Уейт, че неговата ерудиция превъзхожда тази на Уесткът, това не променя факта, че що се отнася до съвременния практикуващ кабалист, интуитивната реконструкция на древния и вероятно изопачен текст е с по-голяма стойност от прозаичния буквален превод.

45. Блестящите цветове: Това са цветовете, приписани на всяка *Сефира*, по един за всяко ниво вътре в нея. При визуализацията може да са от полза, ако се използва съответния цвят. Така Бог, проявяващ се в *Сефирата*, може да бъде изобразен като една сияйност, като блясък в цвета на *Ацилут*, Архангелът като колона с цвета на *Бриа*, Ангелите като геометрични фигури с цвета на *Йецира*, а като основен фон може да се използва цветът на *Асиа*.

46. Най-добре е да се състави мислен речник на цветовете от естествения свят, чрез съзерцаването на ярките цветове, например на залеза или изгрева, или финото оцветяване на флората и фауната в природата. Ярката светлина трябва да е постижение, до което да се достигне, а не да е отразената убита светлина от пигментацията. Клишетата на ума трябва да се преодолеят чрез свежестта на наблюдението от първа ръка.

47. В практическата работа, когато се създават спонтанно картини във въображението, може да се открие, че цветовете не отговарят на традиционните. Това изобщо не трябва да предизвиква безпокойство, тъй като от опит е известно, че цветовете очевидно са далеч

по-условни, защото често са различни при различните индивиди. Понякога някой важен символ ще се появи в подходящите цветове.

48. За основните цели на медитацията върху *Дървото* е обичайно да се мисли за всяка *Сефира* в нейния *Бриатичен* цвят. Това без съмнение е в съответствие с факта, че архангелската сила е най-лесната за управление.

49. Езическа митология: Боговете и богините на езическата митология са толкова много и разнообразни, че е необходима огромна ерудиция, за да се постави всеки от тях на съответното му място върху Дървото и, бивайки сложни, всеки от тях ще се разположи върху повече от една *Сефира*, например Артемида[1] върху *Гебура*, *Йесод* или *Нецах*, в зависимост от различното разбиране за Бога. При всички случаи разбирането диктува нещата. Не трябва да се губи време за изучаване на митологията обаче, тъй като всички митове и легенди са опит на различните народи да систематизират силите на Бога според начина, по който те действат чрез субективните и обективните светове. Всички богове и богини са аспекти на Единния Бог, но не са систематизирани така добре, както десетте еманации на еврейската Кабала. Полезно упражнение е все пак да се сравнят различните системи, тъй като едната хвърля светлина върху другата при това не само от гледна точка на интелектуалното разбиране, но и от гледна точка стимулирането на въображението. Индивид, който може поне малко да схване идеята на *Хохма*, например, може да се доближи до осъзнаването на нейната природа, разглеждайки свойството на Зевс да мята светкавици. Но в други свои аспекти Зевс може да се разгледа в същата степен като фигура от *Кетер*, като Цар на боговете или пък в *Хесед* като благотворен управител, или пък в *Гебура* и т. н., и т. н. Отново е очевидна непригодността на сухото и мъртво каталогизиране. Затова в тази книга няма да се прави систематизация на свойствата, освен за да се подчертае даден момент. На учениците горещо се препоръчва да се опитат да изработят съответствията за себе си, тъй като това ще улесни използването на *Дървото*. Освен това свойствата може да варират при различните индивиди и затова няма да е голяма ползата от търсенето на авторитетни източници, такива например, като "777" на Кроули, а дори и текста на настоящата книга. При Кабала въпросът е: "нямаш билет - не влизаш на представлението", като единственият валиден билет е личния опит.

50. Таро: Като съответствия на *Дървото на Живота* двадесет и двата Главни Коза на Таро се отнасят до *Пътищата*, шестнадесетте

1) Артемида - в гр. митология богиня на лова; дъщеря на Зевс и Лето, сестра-близнак на Аполон. Има решителен и агресивен характер. Вж. "Мифы народов мира", том 1. (бел. ред.)

Дворцови карти до *Четирите Свята* и четиридесетте малки карти до *Сефирите* в съответствие с числото. Тъй като Таро е една завършена система, с нея ще се занимаем като цяло, включително и със сефирните свойства, във втория том на книгата.

51. Степени: На всяка *Сефира* е приписана по една езотерична степен, но се демонстрира толкова голямо неразбиране по отношение понятието на езотеричните степени, че това изисква специална глава, посветена на тях.

52. Клифот: Тези демонски сили е най-добре да не бъдат засягани, докато не се добие добра обща идея за *Дървото*. Поради това те се разглеждат отделно.

53. Други: Тук влизат скъпоценни камъни, растения, животни, благовония, алхимични термини и т. н., повечето от които са твърде условни и във всеки случай са повече в сферата на опитния познавач на ритуала. Поради тази причина на този въпрос също е посветена отделна глава.

ЧАСТ ВТОРА

ГЛАВА V

НЕПРОЯВЕНОТО И ВОАЛИТЕ НА ОТРИЦАТЕЛНОТО БИТИЕ

1. Преди проявлението на първата *Сефира* е Непроявеното, което чрез кондензирането на облаците-воали на *Отрицателното Битие*, накрая се сгъстява или конкретизира в *Кетер*, първата проява на проявяващата се Вселена.

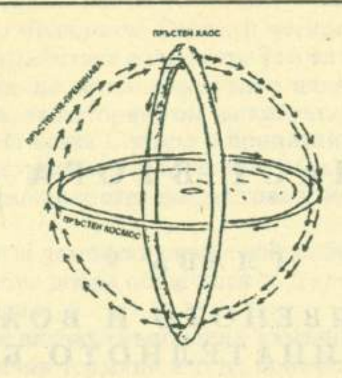
2. Непроявеното е това, което съществува преди всичко останало и в което всички неща се завръщат. То е алфа и омега, Началото и Края. То не е нещо, което може да се обясни, защото не е по силите на рационалния ум. Вероятно, за да разтърсят хората, при които преобладава разума, зен будистите използват афоризми, като "представи си звука от пляскането с една ръка". Опитът да си представиш Непроявеното обърква ума по подобен начин.

3. Първата глава от "Космическото учение", космологически труд, получен от вътрешните нива посредством медиумните способности на Дайън Форчън, се опитва да го опише по следния начин:

4. "Непроявеното е чистото битие. За него не можем да кажем, че то Не Е. Въпреки че не е проявено, то Е. ТО е източникът, от който възниква всичко. ТО е единствената "Реалност". Само ТО е субстанцията. Единствено ТО е устойчиво; всичко останало е явяване и случване. За това Непроявено можем единствено да кажем: "ТО Е". ТО е глаголът "да бъда" обърнат към себе си. ТО е състоянието на чистото "Битие", без качества и без история. Всичко, което можем да кажем за НЕГО е, че то не е нещо, което познаваме, защото ако познаваме нещо, то трябва да е проявено за нас, за да го познаваме, а ако е проявено, тогава не е Непроявеното. Непроявеното е Великото Отрицание: в същото време ТО е безкрайната сила, която още не се е появила. Най-добре то бива изразено с образа за междузвездното пространство."[1]

---

1) *The Cosmic Doctrine*, Dion Fortune, Aquarian Press, London.

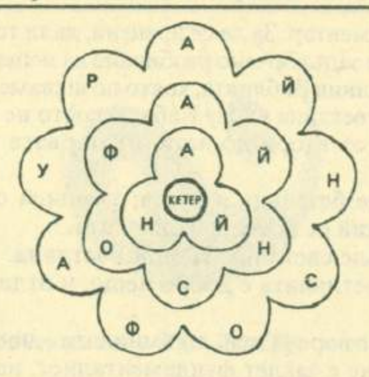
Фиг. 4а. Трите Основни Пръстена от "Космическото учение". Пръстенът Космос впоследствие се превръща в диск, втвърдявайки се в център - "Централен Покой".

5. Добре е да се отбележи, че образът на междузвездното пространство е само един символ за подпомагане на разбирането. В същия източник процесът на първото проявяване се описва като "пространство", започващо да се движи в кръг, ако човек може да си представи нищото да се движи, и "движението" на този кръг или пръстен поставя основата на едно "движение" под "прав ъгъл" спрямо себе си, така че вън от първия се образува друг пръстен. Взаимодействието между силите на двата пръстена след това става причина вътрешният пръстен да се върти около оста, образувана в точките на свързване на двата пръстена, като по този начин се образува трети сферичен пръстен от напречното въртене на първоначалния пръстен. Символът, с който се означава това, наподобява жироскоп (фиг. 4а). Централният пръстен, въртейки се едновременно в две посоки, се сгъстява в център.

6. Първият пръстен, от който в последна сметка се създава целият Космос, се нарича Пръстен Космос; вторият пръстен, който действа като тласък-блокиране за вторичното движение на първия пръстен, се нарича Пръстен Хаос; третият пръстен, описан от напречното движение на първия, се нарича Пръстен-Не-Преминава, защото описва сферата на ограничението за цялото бъдещо развитие. Центърът, образуван от Пръстена Космос, съответства на *Кетер*.

7. Не трябва да се забравя, че всичко това е една метафора.

8. Тези три Пръстена могат да се приравнят към *Воалите* на *Отрицателното Битие* на *Дървото на Живота*. Пръстен Космос към АЙН, Пръстен Хаос към АЙН СОФ и Пръстен-Не-Преминава към АЙН СОФ АУР.

Фиг. 4б. Облачните Воали на Отрицателното Битие се сгъстяват в Кетер.

9. Това сгъстяване в един център, *Кетер*, от АЙН чрез развитието на АЙН СОФ и АЙН СОФ АУР може да се илюстрира с традиционната кабалистична диаграма на Облачните-*Воали* на *Отрицателното Битие* (фиг. 4б). Видно е, че съответствията от тези два източника съвпадат.

10. В оригиналния староеврейски език имената на Трите *Воала* се състоят съответно от три, шест и девет букви, като всеки три букви се появяват в следващото по-плътно *Було*. АЙН - אין (*Алеф, Йод, Нун*). АЙН СОФ - אין סוף (*Алеф, Йод, Нун, Самех, Вау, Пе*). АЙН СОФ АУР - אין סוף אור (*Алеф, Йод, Нун, Самех, Вау, Пе, Алеф, Вау, Реш*). Това съответства на *Трите Колони*, които са трите възможни начина, по който силата може да се прояви - активен, пасивен, уравновесен. *Четирите Свята* на *Сефирите* съществуват единствено, когато са се осъществили, а когато проявлението окончателно изтегли всички планове, те престават да съществуват. *Колоните*, като възможности, съществуват независимо дали има проявление или не.

11. Така че глифът на *Колоните* не трябва да се разглежда като част от глифа на *Дървото на Живота*. Това са различни неща. *Сефирите* са установени форми на битието, *Пътищата* между тях са установени изживявания в съзнанието, докато *Колоните* са възможностите на проявлението и техните корени са в Непроявеното.

12. В търсенето на други метафори за понятията, означени от *Воалите* на *Отрицателното Битие*, може да се окаже полезно да се обърнем към първите стихове от Стария Завет. Казва се, че Библията може да бъде обяснена цялостно единствено в светлината на Кабала, като последната е нейното мистично тълкуване така, както Талмуд е

нейният ерудиран коментар. За да се прецени, дали това е истина или не, е необходимо твърде задълбочено разбиране на нещата, ала при нашите първоначални занимания Библията, която познаваме доста добре, може да хвърли известна светлина върху Кабала, която не познаваме.

13. Стиховете, от втори до пети, от първата глава на Битие са следните:

"А земята беше безвидна и пуста; тъмнина се разстилаше над бездната, и Дух Божий се носеше над водата.

Рече Бог: да бъде светлина. И биде светлина.

Видя Бог, че светлината е добро нещо, и отдели Бог светлината от тъмнината.

Светлината Бог нарече ден, а тъмнината - нощ."[1]

14. Ако човек не е заклет фундаменталист, напълно видно е, че "земя", "вода" и "светлина" не трябва да се разбират в ежедневния смисъл на тези думи. Като един вариант, тъмната пустота може да се отнесе към АЙН, Нищото; Духът Божий, който се носи над водата, е АЙН СОФ, Безпределното; а светлината е АЙН СОФ АУР, Безпределната Светлина.

15. Тук е интересно да се напомни източното учение, което се занимава с Дните и Нощите на Проявлението. След един Ден на Проявление целият Космос се оттегля обратно в своя източник, където почива в Нощта на Пралая. "Светлината Бог нарече ден, а тъмнината - нощ."

16. В почти всички митове за сътворението, то настъпва най-напред като проявление на светлината. А *Воалите* на *Отрицателното Битие* се отнасят до периода преди зазоряването, преди от тъмнината да се роди светлината и в тази неясна област съществуват множество символи, които се опитват да дадат някакво обяснение на първоначалната и най-древна тъмнина, преди да съществува каквото и да е. Всички те обаче са варианти на кръга или сферата, от змията, която е захапала опашката си, до *rotundum* на алхимиците.

17. Кръглата фигура, безкрайната линия най-добре предава идеята за нещо, което се съдържа в самото себе си, без начало и край; което не притежава преди и след, т. е. то е извън времево; без горе и долу, без пространство. Времето и пространството, началото и краят, се появяват едва с появата на светлината или на съзнанието, а тук те все още не съществуват.

18. Това, също така, както е означено чрез символа на космическото яйце, е зародишът, от който възниква сътвореното. Освен това е състояние, в което са обединени противоположностите, както е пока-

---

1) Текстът, както и на повечето места в книгата, където се цитира Библията, е даден по нейното изданието на Светия Синод на Българската Православна Църква. (бел. прев.)

Фиг. 4в. Китайския знак Тай Дзи Ту - великият предел.

зано в китайския знак "тай дзи ту" (фиг. 4в). То е съвършеното начало, защото противоположностите все още не са се отделили една от друга и е съвършеният край, защото противоположностите отново са се съединили. То е едновременно и първичният зародиш, и крайният синтез на цялото сътворяване.

19. Първата строфа от "Тайната книга на Дзиан", дадена в съкратеното издание на Хилард на "Тайното учение" на Е.П.Блаватска, дава друго описание на това състояние:

"Вечният Родител, загърнат във винаги невидимите си наметала, отново е задремал за седем Вечности. Времето не съществува, тъй като спи в безкрайната пазва на времетраенето. Световният Ум не съществува, тъй като не съществуват разумни същества, в които да пребивава... Причините на битието вече не съществуват; видимото, което беше и невидимото, което е, почиват във вечното Небитие - Единственото Битие. Сама, Единствената форма на Съществуването разпростира безграничното, безкрайното, непричиненото, в сън без съница; и Животът пулсира безсъзнателен в световното Пространство, пронизвайки това Всесъществуващо, което е възприемано от "Отвореното Око" на Пророка. Но къде беше Пророкът, когато Абсолютният дух на Космоса беше погълнат в Абсолюта, а великото Колело беше сирак?"

20. Тук, в описанието на Непрояреното, е загатната идеята, че съществува велик Цикличен Закон, според който настъпва проявление, след това следва оттегляне в Непроявеното, за да се появи отново проявлението в по-късен период от време - макар че, разбира се, на тези нива не съществува такова нещо като време, както ние го разбираме.

21. Строфа III от тази свещена книга описва първото зараждане на проявлението, т. е. на езика на Кабала, образуването на първата еманация, *Кетер*:

"Последното трептене на седмата Вечност трепти, пронизвайки Безкрайността. Майката се издува, разширявайки се отвътре навън като лотусова пъпка. Вибрацията се понася, докосвайки със своето бързо крило цялата Вселена и Зародиша, който обитава в Тъмнината; Тъмнината, която диша над заспалите Води на Живота. "Тъмнината" излъчва Светлина, а Светлината пуска един единствен Лъч в Майката-Бездна. Лъчът пронизва девственото Яйце, Лъчът кара вечното Яйце да затрепти и да роди не-вечния Зародиш, който се сгъстява в Свят-яйце."

22. Този откъс напомня за цитирания преди това текст от Битие: "тъмнина се разстилаше над бездната, и Дух Божий се носеше над водата. Рече Бог: да бъде светлина. И биде светлина." Вече го сравнихме с Трите Воала на *Отрицателното Битие* и с Трите Първоначални Пръстена от "Космическото учение".

23. Строфата продължава: "След това трите се превръщат в четири." "Три"-те съответстват на *Воалите* на *Отрицателното Битие*, в което се съдържат трите възможности на функциониращата сила - пасивна, активна и уравновесена, които са символизирани в глифа от трите *Колони*. "Четири" се отнася до *Кетер*, която, както ще видим това в следващата глава, притежава четиристранна природа. Както *Кетер* е короната на творението, тази четиристранна природа е свързана с всички нива на проявлението и е това, което древните наричат *Четирите Елемента*. Тяхната идея, че цялата субстанция е съставена от различни комбинации от земя, въздух, огън и вода е философско понятие - Елементите са форми на битието. Те, разбира се, се опитват да приложат тези идеи в примитивната химия и резултатът е една голяма бъркотия. Ала още по-погрешно е нашите съвременници да ги смятат за по-неверни, отколкото са в действителност, и да считат, че елементите съвпадат със своите физически съответствия.

24. Стиховете на Дзиан съответстват, доколкото това е възможно, на аспектите от *Дървото на Живота*. За тях се твърди, че са оригинално произведение, от което са съставени религиозните книги на всички народи, включително и "Книга на скритите мистерии", която е един от основните кабалистични текстове. Това не трябва да се приема твърде буквално, тъй като е малко вероятно копирането да е станало физически. Вероятно се има предвид, че вътрешният източник на божествените текстове е един и същи и, че стиховете в Дзиан са най-старата и най-чиста транскрипция на идеите от този източник. Сравнявайки свещените текстове и техните символи, може да се хвърли повече светлина върху тези проблеми. Езикът на повечето от тях е толкова неясен и символизиран, че често е много трудно да се направи разлика между това, което е труден за разбиране символизъм, който не е по-възможностите на настоящето разбиране на даден човек, и

това, което е просто изопачаване на текста, дължащо се на преписа или превода. Но ако към очевидните разлики се подходи творчески, със стремежа да се открият приликите и всеобщия синтез, може да се постигне много. Един критичен подход, който се стреми да изложи несъответствията, вероятно няма да е продуктивен, като ще доведе най-много до съставянето на каталог на несъответствията.

25. Много ръкописи например си поставят за задача да символизират различни неща, при това от различна гледна точка и поради тази причина е неминуемо да съществуват различия в детайлите. Освен това е добре да се направи собствена интерпретация на символите с помощта на медитацията, а не да се приемат идеите на други хора. Хората се различават не само по своята психика, което ги кара да виждат нещата по различен начин, но голяма част от символизма се отнася до различни нива и когато човек отвори съзнанието си за съответните нива на битието, тогава разбирането за съответните символи може да се промени или разшири. Единственото валидно значение на определен символ без изключение е значението, което човек сам е изтръгнал от него. Значението от втора ръка е с такава стойност, с каквато е и отсъствието на значение - и е възможно да бъде голямо препятствие.

26. Тъй като някои народи имат по-голяма дарба за метафизични разсъждения, отколкото други, може да се види, че някои митологии притежават сравнително наивни митове за сътворението; но от друга страна много от тези, които на пръв поглед са наивни, са твърде задълбочени, когато се открие ключът към техния символизъм. Също така важен момент, както се спомена по-горе, е това, какво означава за отделния ученик определено божество или богиня, без това значение задължително да се покрива с онова, което са имали предвид древните поклонници на тези божества. Значението се променя в зависимост от мястото и времето, а именно настоящето е от значение за окултния ученик - нито миналото, нито дори бъдещето.

27. Близко съответствие с разбирането за Непрояввеното може да се открие в Хезиод, който написва своята "Теогония" през осми век преди новата ера. Това е най-старият известен древногръцки опит в митологичната систематизация.

28. "В началото - пише той - беше Хаос, безбрежен и тъмен." Този термин, Хаос, идва от корена, който означава "зея, зяпвам" и по този начин означава открито пространство. Бъркотията, която е настъпила по-късно, е резултат от използването на погрешното значение на думата "лея се, изливам се", така че тя е започнала да означава объркан и неорганизиран куп от елементи, разпръснати в пространството. Първоначалното и истинско значение е чист космически прин-

цип, лишен от богоподобни (или каквито и да е) форми.

29. "От Хаоса, продължава Хезиод, най-напред възниква Гея, земята с широка гръд." По този начин Гея се явява богиня на Земята, което поставя нейното кабалистично свойство в *Малкут*, а по-нататъшното проучване на характеристиките ѝ предполага, че предназначението на Земята е да бъде стабилна основа за първичното проявление, а не стабилна основа за развитието на живота върху тази планета. Съществува символна аналогия между земята и космическото пространство, както се вижда от древното обожествяване на камъните, което в никакъв случай не е чист тотемизъм.

30. Отделно от Гея се появява още и Ерос - не по-късния второстепенен бог на човешката любов, а по-грандиозното космологическо понятие. Между тях обаче съществува паралел, ако човек разбере, че съществува божествена, както и обикновена любов - Божествен Съюз, както и сексуален съюз. А Съюза с Бога е Духовното Преживяване на *Кетер*. Човек може да си представи могъщия Ерос, надигащ се и пускащ огромна стрела, която, летейки през пространството, създава нивата, докато се спуска през тях подобно на *Светкавицата* на *Дървото на Живота*.

31. Така че Гея и Ерос могат да се разгледат като фигури на *Кетер*, насочвайки вниманието към биполярността на Бог. В подкрепа на това качество е фактът, че от Гея се ражда Уран, "звездното небе" и Понт, "безплодното море", които идеално се връзват като съответствия на *Хохма* и *Бина*.

32. Хаос ражда също така Ереб и Нощта, които, на свой ред, раждат Ефир и Деня. Това също съответства на първата проява на светлината, както е описана във вече посочените текстове.

33. В египетския пантеон хелиополитанската система описва бог Ну като първичния Океан, в който се намира зародиша на всичко. Той е наричан "баща на боговете", но в негова чест няма издигнати храмове и е бил чисто интелектуално понятие, въпреки че понякога е изобразяван като потопена до кръста във вода фигура, държаща отгоре боговете, които е създал. Считало се е, че вътре в Ну, преди сътворението, е живеел безформеният дух, наречен Атум, който ражда вътре в себе си тоталността на цялото битие. Когато накрая се показва от Ну като отделна същност, той поражда всички богове, хора и живи същества и след това е известен като Ра или Атум-Ра - очевидно в този мит е фигура, която спада към *Кетер*.

34. Хатор[1], с това че е описана от някои текстове като голямата небесна крава, която е създала света и всичко в него, включително и

---

1) Хатор - богиня на небето в египетската митология. Вж. "Мифы народов мира" том 2. (бел. ред.)

Слънцето, също може да бъде поставена редом с Непроявеното. Много е вероятно да има известно припокриване на понятията, в частност на богините, свързани с Майката, защото това, което се разглежда като Майка на Формите и като образ, принадлежащ на *Бина*, може също така, на по-висше ниво, да се приеме като Майка на Всичко, а с това и като формообразуващия аспект на Непроявеното; на езика на Кабала - АЙН СОФ. Човек трябва да привикне с тези размествания, тъй като макар че на пръв поглед може да изглеждат объркващи, дават твърде полезни ключове към отношенията между различните аспекти на проявения Универсум; още повече, че докато Сефирите са просто "моно-идеи", божествата, бидейки създадени от хората, са безкрайно заплетени и така се приспособяват към някои наивни разбирания.

35. Друг пример за тази формула на разместването, която се среща по-често в египетския пантеон, е скарабеят или богът-бръмбар, Кефера. За него се твърди, че възниква от собствената си субстанция и поради това е символ едновременно на Слънцето и на живота, който непрекъснато възниква отново от самия себе си. Но имайки предвид цикличния ритъм на Дните и Нощите на Проявлението, той може в еднаква степен да се приложи и към Непроявеното. Една аналогия, която не е свързана с Египет, е фениксът, надигащ се от пепелта си. Това е преди всичко символ на религиозното възкръсване, но целият живот притежава свои аналогии на по-висшите и по-нисши нива в пълно съответствие с херметичната аксиома: "Каквото горе - такова отдолу".

36. И така, при опита да се достигне до реалността на мита, която стои зад символите, използваните термини не трябва да се приемат само като чиста истина. Вече видяхме, че терминът "Земя" може да означава и първоначалната основна субстанция на проявлението. За съвременния човек няма нищо странно в това да мисли, че е твърде остаряла представата на древните за една космология, при която Слънцето и звездите са възникнали след Земята. Истината е, че преди Коперник повечето от хората са мислили по този начин - някои все още го вярват. Ала много от митовете са притчи, създадени от проповедниците и училищата за посвещаване, за да въплътят ученията и нямат за цел да се приемат като буквални истини така, както е и с християнските притчи. Притчата за Сеяча не се опровергава от съвременния напредък в аграрната техника така, както не се опровергава и античната космогония от съвременната астрономия или алхимията от днешната химия. Гледната точка е различна.

37. По същия начин при митовете, където се споменава Слънцето или Луната, може да става дума за психичните състояния или за нещо излъчващо, положително, даващо живот и респективно за нещо отра-

зяващо, отрицателно и магнетично. Човек трябва да се научи да мисли по аналогия, както са го правили древните. Наистина на разсъждаването по аналогия се гледа твърде подозрително от логиката - но при тези проблеми, свързани с променящи се символи и вариращи психологически уравнения, логиката много по-често се превръща в препятствие, отколкото в помощ.

38. Слънцето, което се появява в някои символи, дори ако се приеме като звездно тяло, може да има отношение към други звезди, а не към нашето слънце. За това в частност трябва да се внимава при крилатите египетски фигури. Крилата се появяват рядко сред египетските богове, тъй като това е понятие, което е извън езотеричната религия от този период, а там, където се появяват, означават космическия принцип на определена сила. Така слънчевият диск, носещ украшението за глава на Изида или Хатор, в частност Крилатата Изида, се отнася до Сотис, днес повече известен като Сириус, Кучешката Звезда, която била звездата, специално посветена на Изида.

39. Езотеричните ученици с известен опит ще разберат изводите от това, тъй като Сотис, заедно с Голямата мечка и Плеядите, са източникът на сила, който стои зад дванадесетте зодиакални съзвездия, които на свой ред оказват влияние на нашата Слънчева система с посредничеството на Слънчевия логос - нашия Бог.

40. В езотеричната психика на човека, *Воалите* на *Отрицателното Битие* съответстват на тази част от неговото същество, където силите, които са извън управлението на Слънчевия Логос, могат да установят контакт с него, сили, които обикновено идват от Вселените, където е бил преживян предишен еволюционен опит. Такъв контакт, ако е много силен, идващ от такъв чужд източник, може да предизвика необичайни отклонения в душата. Понякога Черните Адепти започват своята кариера по този начин, макар че не всички контакти от този вид са в противоречие със Замисъла на тази Слънчева Логосна Система и може да имат желание да му служат.

41. За да се подпомогне добиването на съзнателно разбиране за *Отрицателното Битие*, се препоръчва медитацията върху текстовете и рисунките, които са дадени към всеки от ранните митове за сътворението, с които ученикът вероятно е запознат. Освен това може да е от полза да се работи върху следните идеи и образи:

а) вакуум от налягане.

б) безграничен океан от отрицателна светлина.

в) нищото изкристализира в център.

г) невидима паяжина, върху която се образува блестяща роса.

ГЛАВА VI

КЕТЕР - КОРОНАТА

"Първият Път се нарича Възхитителния или Скрития Разум, защото той е Светлината, осигуряваща силата за разбирането на Първия Принцип, който няма начало. Той е Първоначалната Слава, защото нито едно живо същество не може да постигне неговата същност."

МАГИЧЕСКИ ОБРАЗ: Древен брадат цар в профил.
БОЖИЕ ИМЕ: Ехеие.
АРХАНГЕЛ: Метатрон.
ЙЕРАРХИЯ НА АНГЕЛИТЕ: Хайот ха Кодеш. Свещените Живи Създания
МУНДИАЛНА ЧАКРА: *Primum Mobile*. Първите Завъртания.
ДОБРОДЕТЕЛ: Постигане. Завършване на Великото Дело.
НАИМЕНОВАНИЯ: Битие на Битиетата. Скритото на Скритото. Древното на Древните. Древната епоха. Равната Точка. Първоначалната Точка. Най-Високото. Голямото Лице. Бялата Глава. Главата, която не съществува. Макропросопос.
ДУХОВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ: Съюз с Бога.
АЦИЛУТИЧЕН ЦВЯТ: Блясък.
БРИАТИЧЕН ЦВЯТ: Чистобял блясък.
ЙЕЦИРАТИЧЕН ЦВЯТ: Чистобял блясък.
АСИАТИЧЕН ЦВЯТ: Бяло, изпръскано със златно.
ПОРОК:
СИМВОЛИ: Точка. Точка в кръг. Корона. Свастика.

1. *Кетер* е източникът на Творението, точката откъдето животът извира от дълбините на *Великото Непроявено*. Тя е проявяването в момента на започващото проявление, центърът, изкристализирал по средата в Не-битието, съдържащ в себе си потенциала на цялото бъдещо развитие. Тя е най-високият връх на Божествената природа,

въпреки че не трябва да се забравя, че всички *Сефири* в еднаква степен са свещени, след като са еманации на Бога. Така *Малкут*, физическият свят, е толкова божествен, колкото и най-висшата духовна сфера, *Кетер*, Короната на Творението.

2. Тези, които разглеждат *Малкут* като свещен, без връзка с висшите *Сефири*, допускат грешката на пантеизма, който представлява половинчататата истина. От друга страна онези, които приемат, че *Кетер* е по-свещен от сътвореното след него, изпадат в равносилната заблуда на отричането на Единството на Бога, на поставянето на дихотомията между Духа и Материята. Цялото творение, което впоследствие произлиза от чистата сила на *Кетер*, е постепенното уплътняване и конкретизиране във форма на същата божествена сила. Формата е силата, заключена в модели, които самата тя създава. Силата е това, което се освобождава, когато моделите на формата биват разрушени. Силата и формата са едно и също - "каквото горе - такова и долу".

3. Това е принципът на единство на противоположностите и на процесите на живота и смъртта. Силата на дадено ниво действа като двойнственост, функционирайки или активно, или пасивно. Когато се срещнат противоположните сили, те взаимно се привличат и отблъскват, образувайки въртящ се пръстен по начина, който беше описан в откъса от "Космическото учение" в предишната глава и така се спускат едно ниво надолу, образувайки форма чрез уравновесяването на своите потенциали. По подобен начин, ако устойчивата форма е разрушена, силите, които ѝ принадлежат, биват освободени и започват да се движат свободно на по-висшето ниво.

4. За една същност, осъзната на по-нисше ниво, там където се създава формата, съединяването на по-висшите сили, образуващи формата на по-долното ниво, това ще има вида на раждане. Когато формата е разрушена и силите се върнат в своето първоначално по-висше ниво, за нея процесът ще има вида на смърт.

5. За същността, съзнаваща на по-висше ниво обаче, спускането във форма на свободно движещите се сили ще се разглежда като смърт, а разрушаването на формата и освобождаването на силите, ще е раждане.

6. По този начин става ясно, че раждането и смъртта са двете страни на една и съща монета. Празната черупка на създадената форма остава на по-долното ниво, за да се разпадне обратно до основната материя на това ниво, а силите се връщат към своето по-висше ниво, вибрирайки сега с опита от проявлението в плътната форма.

7. Това е основният модел на проявлението и непроявлението, за който вече видяхме, че е цикличен. Това е и процесът, при който човешката душа се спуска през нивата в най-плътната форма, после умира в тази форма, ражда се отново във вътрешните светове и след

това, след период на усвояване на нейния минал опит в най-плътната форма, се ражда отново в нея след загубата на своята свобода в по-безплътните форми на висшите нива. Това е учението, което стои зад теорията за прераждането. Това е и обяснението на примитивната религиозна практика на кървавото жертвоприношение - чрез разрушаване на формата силата бива освободена, за да се понесе по своя път към по-висшите светове.

8. Вкаменелостите на изчезналите животински видове са изоставените форми на живот, които са престанали да бъдат адекватни за изразяване на жизнената сила. Животът е постигнал прераждане в по-висши изразни средства. Само чрез изоставянето на по-обикновените форми животът е успял да достигне до по-сложното изразяване на своето битие. Едно съзнание, обитаващо в обречената по-проста форма, ще изглежда при упадъка на своя вид, като трагедия. Съзнанието, обитаващо по-развита еволюционна форма, увеличавайки своите възможности за сметка на старото, ще се наслаждава. По този начин различните биологични видове раси и народи се появяват и изчезват. От позицията на *Кетер* е все едно, тъй като *Кетер* е основната жизнена сила в основата на всички форми. Така това ниво е над доброто и злото, както те се разбират от съзнанията, ограничени от формите. В *Кетер* е Духът, който знае, че е безсмъртен независимо от триумфите и превратностите на проявленията на формата.

9. В този смисъл може да се разгледа като Корона на Творението, както Короната в съвременната монархия стои над грубостта и бъркотията на политическите партии. Последното наистина може да се приеме като един от аспектите на *Кетер* в сферата на *Малкут* - а Короната е символ на *Кетер*.

10. Другите символи, точката и точката в кръга, означават, че проявлението на *Кетер* е едновременно най-простата форма на проявление, както точката е най-простата геометрична фигура, и в същото време е уплътняване на един център в Големия Кръг на *Непроявеното*. Допълнителните имена също потвърждават това свойство, в частност Първоначалната Точка и Равната Точка. Последното наименование е едно от тези понятия, които са безсмислени за обикновения ум, тъй като точката по дефиниция не притежава повърхност, която да бъде равна или неравна. Тя означава сфера без никакви размери и има предвид Непроявената страна на *Кетер*, която също така е загатната с името Скритото на скритото и Главата, която не съществува. Както съществува тъмната страна на Луната, която винаги остава невидима за хората на Земята, така съществува и страна от *Кетер*, която, принадлежейки на *Непроявеното*, остава непостижима за останалата част на сътвореното.

11. Както се казва в текста на Йецира, тя е *Първоначалното Сияние*, защото нито едно живо същество не може да постигне нейната същност. Ако някое живо същество постигне нейната същност, което съобразно Духовното Преживяване е Единението с Бога, със самия този факт то се превръща в несътвореното. Все пак това е целта на еволюцията, както се разкрива от Добродетелта на *Кетер*, Постижението, Завършване на *Великото Дело. Великото Дело*, термин, който много често се среща в трудовете по магия и алхимия, е великото дело на самия живот, смъртта на свободно носещият се дух във формата и последващото му възкръсване.

12. "Първият Път е наречен Възхитителния или Скрит Разум, защото той е Светлината, осигуряваща силата за разбирането на Първия Принцип, който няма начало."

13. Това важно изказване от текста на Йецира потвърждава Духовното Преживяване, тъй като само Съюза с Бога може да осигури силата за разбирането на безсмъртния Дух, който е първият принцип, стоящ зад проявлението и бидейки безсмъртен, е без начало и без край. Затова тази сфера е наречена Възхитителния Разум, защото сътворените същества могат само да се прекланят - или да се възхищават - в присъствието на Бога. А Скритият Разум означава, че Духът произлиза от *Великото Непроявено*. Текстът отново споменава за *Сефирата* като "Светлината, осигуряваща сила за разбиране"; отново можем да забележим, че светлината е първото нещо, което се проявява, и в *Кетер* Светлината осигурява разбиране на себе си за себе си. Трябва да се има предвид, че Светлината, за която става дума, не е онзи вид етерно трептене, което ние наричаме светлина, а висше метафизическо понятие, на което светлината на Слънцето и звездите е само един символ и груба аналогия. Светлината, както я възприемаме чрез нашите физически органи, може да се приеме като плътния аспект на *Кетер* на *Малкут*, докато светлината на *Кетер* на *Кетер* е Духът; точно както огънят, който Прометей открадва от Небето е вид Духовна Воля.

14. Светлината, бидейки Първото Проявено, е очевидно също така най-старото нещо в сътворението, като разбира се тези духовни нива са вън от нашите разбирания за време и пространство. Наименованията Древното на Древните, Древната епоха изразяват този момент. Споменатото време очевидно е Космическото време на проявлението. *Магическият образ*, древният брадат цар, показан в профил, е картинен символ на тези наименования, но може да доведе до заблуда. От този *Магически образ*, след дългото съзерцаване на Бога от страна на езотеричната църква, се достига до популярното разбиране, до наивната представа за Бога като за стар човек, с надиплена бяла брада и мантия.

15. Това е конкретен пример за силата, стояща зад тези кабалистични символи, тъй като белият цвят е цветът на *Кетер* - както например в името, Бялата глава; бялото съдържа всички останали цветове, както *Кетер* съдържа всички последващи проявления. Но това е и пример за това как символите могат да заблудят хората, тъй като мнозина отричат религията на базата на претенцията към нейните твърде наивни антропоморфни представи. Истината, разбира се, е, че критиката е твърде наивна и, както често се случва, проектира своите собствени слабости върху външния свят; единственият начин по който повечето от нас могат да се изправят срещу собствената си неадекватност, като обвинят другите в нея.

16. Но макар Бог да е реално същество, а не просто метафизическа абстракция, Той очевидно не е стар човек в бяла мантия. В магическия образ е изобразен в профил, тъй като другата страна на *Кетер* е непроявена и е изобразен стар, защото *Кетер* е първото проявление. Човек може старателно и бавно да събира мъдростта късче по късче от мита за Титон, който получава дара на безсмъртието от боговете, но забравя да поиска вечната младост. Постепенно остарява все повече и повече като грохва напълно и животът му се превръща в тежко бреме. Като акт на милосърдие бива превърнат в щурец - като вероятно и до днес си е такъв. Това без съмнение е урок за него, а поуката за нас е да не приемаме великите божествени създания като подложени на физическите закони на времето, биологията и химията и по този начин старомодни и грохнали; те притежават и "вечна младост".

17. Божието име в *Кетер* е *Ехеие*, което се уподобява на влизането и излизането на дъха, като по този начин символизира *Кетер* като основата, от която всичко тръгва и в която всичко се завръща. Божественият Дъх е широко използван символ сред източните мистици и повечето от ученията, свързани с Хатха Йога, се базират на него.

18. Еврейските букви, които съставят Името са אהיה (*Алеф*, *Хе*, *Йод*, *Хе*). В символизма на еврейската азбука буквата א (*Алеф*) означава началото на нещата, а ה (*Хе*) приемането или стабилизирането на нивото на формата. י (*Йод*) представлява оплождащия принцип. Така Името включва в себе си първоначалното тръгване на силата, която след това се стабилизира, следва по-нататъшната оплодяваща еманация, която резултира в окончателната стабилизация. Това може да се разгледа или като нарастващо проявление в малко по-плътните степени, или, по-вероятно, като проявление и след това връщане към устойчивостта на *Непроявеното*. *Йод* и *Хе* освен това могат да представляват позитивните и негативните аспекти на силата и с това да се отнесат към *Хохма* и *Бина*. По този начин Името може да се разгледа като означаващо

възникването на живота (*Алеф*) и в резултат на това стабилизирането (*Хе*) на принципите на проявяването, позитивното (*Йод*) и негативното (*Хе*). Без съмнение са възможни и други интерпретации.

19. *Ехеие* се превежда различно, като "АЗ СЪМ" или "АЗ СЪМ ТОВА, КОЕТО СЪМ", или "АЗ СТАВАМ". Всички преводи отговарят на наименованията, дадени на *Кетер*, Битието на Битиетата.

20. Цветът, определен на *Ацилут* на *Кетер*, е блясъкът, който се издига над всички цветове, както *Кетер* се издига над цялото творение.

21. Архангелът на *Сефирата* е *Метатрон*, който управлява цялото *Дърво на Живота*, а също така и *Кетер*. Според традицията - *Метатрон* е предал Кабала на човека. Може да се приеме, че това означава, че от неговия неразгадаем висш божествен свят той изпраща една идея-диаграма на еволюцията, която се запечатва в най-висшите нива на човека, така че след това може да бъде възстановена в съзнанието с помощта на медитацията.

22. Това не е нещо, което може да се нарече просто "телепатия", защото е извън областта на конкретния ум. Такова висше същество като *Метатрон* няма да се занимава директно с мисловните понятия и образните форми, а ще установи директен контакт с духа на човека. На абстрактните висши нива, на които тези висши същества действат, мисловните идеи ще се появят в такъв стабилен и конкретен вид, все едно са къс скала, а когато искаме да общуваме помежду си, се стремим да го направим с някой по-лесен метод от този да изсичаме посланията върху камък.

23. Това не означава, че е невъзможно да се установи контакт със същество от рода на *Метатрон*; човек не трябва да позволява практиката му да бъде ограничавана от теорията по тези проблеми. Той може да бъде изобразен в бриатичния цвят на *Кетер*, един огромен, мощно излъчващ стълб от чисто бял блясък.

24. Йерархията на Ангелите, приписани на *Кетер*, са *Свещените живи създания*. Те се разделят на четири вида съобразно библейската система, която ги описва във формата на бивол, лъв, орел и човек. Ангелите са свързани с формиращия свят на *Сефирата* и това е ясно указание, че каквото бъде създадено в *Кетер*, ще бъде отразено в цялото проявление. Това е основата, която стои зад твърде компрометираните четири елемента на древните, на които днес юнгианската школа на аналитичната психология полага големи усилия да възстанови авторитета.

25. Ако говорим от езотерична гледна точка, Бог се проявява в *Четири Аспекта*, в противоположност на трите аспекта или личности на езотеричната църква. Тези *Четири Аспекта* са Отец, Син, Свети Дух и Разрушител или Унищожител. Аспектът на Отеца е аспектът на

Духовната Воля. Аспектът на Сина е Любовта, т. е. пълното разбиране на потребностите на всички, а не някаква сладникава сантименталност. Аспектът на Свети Дух е Мъдростта, Активният Разум или Обяснение. Четвъртият аспект е този, който Изтегля живота от смъртта на формата и в последна сметка от целия проявен живот към *Непроявеното*.

26. Всички думи, които се използват, за да опишат *Четирите Аспекта*, са неадекватни. Силите на Бога са извън обхвата на думите, така че вместо да бъде ограничаван от думите човек трябва, с помощта на медитацията, да се опита да се издигне над тях до истината, която те представят толкова лошо.

27. За символите на *Свещените Живи Създания* учениците по астрология ще установят, че съответстват на зодиакалните знаци Телец, Лъв, Скорпион и Водолей. Това са определените знаци на четирите елемента - земя, огън, вода, въздух, респективно в *Кетер* са корените на природните стихии, които са обозначени в картите Таро с монета, жезъл, чаша и меч, а това са оригиналните значения на каро, спатия, купа и пика в съвременните карти за игра.

28. Древните твърдят, че всички неща са съставени от четири елемента и това наистина е така, тъй като елементите са начини на действие, а не просто четири физически елемента, въпреки че са отражение на съдържащите се първопринципи.

29. Взаимовръзките между елементите са безброй и няма да има голяма полза да ги изследваме подробно, преди да сме изследвали цялостно *Дървото*. Учениците, които са запознати с психологията на Юнг, могат да получат известно разбиране на тяхното приложение, като приемат, че четирите психични функции на Юнг - интуиция, чувство, интелект и усещане съответстват на въздух, вода, огън и земя и които на по-ниските *Сефири* на *Дървото*, се равняват на *Тифарет*, *Нецах*, *Ход* и *Малкут*.

30. За контактуването с ангелските сили на *Кетер* наистина не е необходимо да се впускаш в продължителен анализ на съответствията. Вероятно най-добрият образ, който може да се създаде, е свастиката, която е емблема на кръста с равни рамене на елементите, които са в кръгово движение. Човек може да си представи свастиката в чисто бял блясък с изображението на по едно от *Свещените Живи Създания* на всяко рамо на кръста и след това да си представи свастиката да се върти бързо около блестяща ос на фона на бяло, изпръскано със златно.

31. Това въртеливо движение ще напомни на ума за *Мундиалната Чакра* на *Кетер*, *Primum Mobile* или Първите Завъртания. Това свойство означава, че представа за *Кетер* може да се добие като се съзерцава навън в нощта въртящата се мъглявина в небето, тъй като

тя представлява астрономическия аналог на космологическото творение. Този символ може също така да послужи, за да покаже, че древните не са били така глупави, от астрономична гледна точка, както ние се опитваме да ги изкараме.

32. Наименованието *Макропросопос*, дадено на *Кетер*, или *Голямото Лице*, е чисто кабалистично име, свързано с един от начините на разделяне на *Дървото*. С тези модели на *Дървото* ще се занимаем по-нататък, но наименованието *Голямото Лице* може да се използва като образ, без връзка с метафизичната теория. Представи си една голяма глава, която се издига от дълбините на тихото спокойно море, докато изцяло запълни пространството до хоризонта. След това виж как това огромно лице се отразява във водите.

33. Обратно, някой може да отъждестви себе си с голямото издигащо се лице, възприемайки своето отражение върху повърхността на някое дълбоко място, откъдето той се е издигнал. Или да се отъждестви с отражението. Много от символите могат да се използват по този субективен начин, независимо от тяхната форма, но използвани така техният ефект може да е много по-голям, отколкото обичайния метод да си ги представяш като обекти. Процесът трябва да се използва предпазливо.

34. В митологията *Кетер* може да се приравни към всички първоначални създатели, възникващи от бездната на водата или пространството, самосъздавайки се и създавайки всички останали богове, хора и живи същества. Трябва да съществува определено частично съвпадение, тъй като когато първичният творец е от мъжки пол, той също така може да се приравни към *Хохма*, а ако е от женски пол към *Бина*. Състоянието на *Кетер* наистина е андрогинно и ние вече разгледахме тази двойнствена природа в космогоничната концепция на Хезиод, където Гея и Ерос могат да се разгледат като персонажи на *Кетер*. Кронос също може да се разгледа като образ на *Кетер* заради това, че поглъща децата си, както *Кетер* накрая поема отново в себе си всичко, което е създадено с негова помощ.

35. Кронос все пак е от втората божествена династия и въпреки че горното свойство е валидно, Кронос има отношение към една по-късна степен на проявление. Той е един от Титаните, който може да се приеме като човешки спомен за предчовешката раса. Те вземат участие в старогръцката версия на Войната на Небето, за която става дума в редица митологии, включително и в Библията. Кронос на свой ред е победен от Зевс, който сред останалите обитатели на Олимп е главното проявление на Бога за гърците.

36. В орфичната космогония Кронос е съвсем различно понятие, бидейки наричан Първия Принцип - Време, от което произлиза Хаоса,

безкрайното и Етера, крайното. Хаосът е заобиколен от Нощта и в тъмнината се образува яйце, на което Нощта образува черупката. Центърът на яйцето е Фан - Светлината, творецът, в съюз с Нощта, с небето и земята и също със Зевс.

37. Тази фантазия за сътворението може да се приеме като резюме на сгъстяването на *Кетер*. Спецификата на Времето, Безкрайното и Крайното, Светлината и Тъмнината, са философски абстракции, които показват, че това разбиране е по-скоро една метафизична конструкция, отколкото примитивен мит. Тези съчинения се приписват на Орфей, чиито оригинални учения вероятно за с източен произход, въпреки че Дионисий се превръща в главен Бог на орфизма.

38. В египетския пантеон сред всички останали като създатели на Универсума са представени Тот, Ра, Птах и Озирис. Но хелиополската система като че ли най-добре се покрива с кабалистичната при двойката Атум-Ра, които живеят вътре в Ну, преди възникването на каквото и да е друго. Името Атум произлиза от корен, който означава едновременно "да не бъдеш" и "да бъдеш напълно", което съответства на двойнствеността на проявеното и непроявеното, алфа и омега, началото и края - аспектите на *Кетер*.

ГЛАВА VII

ХОХМА - МЪДРОСТ

"Вторият Път се нарича Хвърлящ светлина Разум. Той е Короната на Творението, Величието на Единството, равняващо се на него. Издига се над всяка глава и е наречен от кабалистите Втората Слава."

МАГИЧЕСКИ ОБРАЗ:	Брадата мъжка фигура.
БОЖИЕ ИМЕ:	Йехова или Йа.
АРХАНГЕЛ:	Разиел.
ЙЕРАРХИЯ НА АНГЕЛИТЕ:	Офаним. Колела.
МУНДИАЛНА ЧАКРА:	Зодиака.
ДОБРОДЕТЕЛ:	Набожност.
НАИМЕНОВАНИЯ:	Силата на Йецира. Аб. Абба. Небесния Отец. Тетраграмматон. Йод на Тетраграмматон.
ДУХОВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ:	Видение на Бога лице в лице.
АЦИЛУТИЧЕН ЦВЯТ:	Чисто нежносиньо.
БРИАТИЧЕН ЦВЯТ:	Сиво.
ЙЕЦИРАТИЧЕН ЦВЯТ:	Бисерна сива иридесценция.
АСИАТИЧЕН ЦВЯТ:	Бяло, изпръскано с червено, синьо и жълто.
ПОРОК:	
СИМВОЛИ:	Лингам. Фалос. Йод. Вътрешната Мантия на Славата. Изправен камък. Кула. Издигащият се Жезъл на Силата. Права линия.

1. *Хохма* е динамичният тласък и енергия на духовната сила. Тя е извиращият дух на *Кетер* в позитивното действие, енергийната къща на Вселената. Човек не трябва да е фройдист, за да види идеята за мъжкия пол зад повечето от допълнителните символи, приписани на тази сфера. В същото време *Хохма* е *Сефирата* на Мъдростта, което на пръв поглед може да изглежда твърде странно, тъй като за повечето функции, които се основават върху енергията на сексуалността, Мъдростта обикновено е нещо, с което те не се отличават. Но не трябва да се забравя, че имаме

работа с космическите принципи, които стоят зад явленията, а не с техните отражения в прекалено изкривените действия на хората.

2. В своя пасивен аспект *Хохма* е отражението на първоначалното извиране на силата в *Кетер*, а в положителния си аспект тя е божествената сила в позитивното действие, като противоположност на нейния пасивен начин на действие в *Бина*. Когато върху *Дървото* се постави глифа на *Колоните*, *Хохма* е в горния край на *Положителния Стълб*, а *Бина* е в горния край на *Отрицателния*, така че е в реда на нещата да очакваме, че ще открием всички символи с положителна и мъжка природа, да са приписани на *Хохма*, а всички символи, които са с пасивен и женски характер, да са приписани на *Бина*.

3. Преди да се заемем с проучването на фалическите символи на *Хохма* обаче, ще бъде по-добре да изследваме нейните аспекти в качеството й на отражение на *Кетер*. По всички въпроси на духовната проблематика е по-добре да се движим от най-високата точка надолу, за да познаем отношението на род към вид, тъй като по-висшето предшества по-нисшето в момента на творението и поради това е негова причина. По този начин *Хохма* е динамична *Сефира*, защото е отражение на *Кетер* и целият последващ символизъм произтича от този факт. Проучвайки най-напред мъжкия сексуален символизъм и след това преминавайки към космическите фактори, човек е склонен да допусне грешката на някои последователи на Фройд, които се опитват да опишат религиозните символи като чиста проекция на човешката сексуалност.

4. На езика на метафоричния символизъм може да се каже, че Божествената природа, *Голямото Лице* се проявява от нищото на *Великото Непроявено*. Затова е единствено и е самосъздадено, и в проявлението не съществува нищо, което да привлече неговото внимание. Поради тази причина то се отразява в самото себе си и това отражение има за резултат един образ за себе си, а тъй като Умът на Бога е твърде могъщ, този образ се обективира - всичко, което Бог си помисли, е. Така цялото проявление може да се приеме като мисловния процес на Бога. "Ние сме веществото, от което са образувани сънищата."

5. Тази първа проекция на идеята на самата себе си е това, което наричаме *Сефирата Хохма*. Тя е действие на Божия Ум в проявлението и този велик образ на Бога, бидейки съвършен образ, освен това се самоосъзнава, като по този начин между *Кетер* и *Хохма* се установява великата противоположност на взаимното познаване. Тъй като Бог в *Кетер* осъзнава образа за себе си в *Хохма*, собствената Му мисловна дейност се променя, като по този начин поражда промяна в Неговия образ, *Хохма*, която на свой ред отново предизвиква промяна в *Кетер*, и т. н. до безкрайност.

6. "Господ, нашият Бог е живият Бог". Мистериите на тази велика първоначална противоположност са част от великия Единадесети Път на

Скритата Слава, който се простира между *Кетер* и *Хохма* и чийто символ от картите Таро - Глупакът, вероятно е най-дълбокият от цялата колода.

7. Може да се отбележи, че говорим за Бога като за То. Това не означава опит да се сведе Универсума до понятието на механиката - въпреки че механиката, подобно на геометрията, може да осигури добра сфера за символизма, "Бог използва геометрията" - а защото Бог е Великият Хермафродит, едновременно мъжки и женски и все пак, издигащ се над тях.

8. Именно от гледната точка на чистото първично отражение на Божествената природа, *Кетер*, текстът в "Йецира" описва *Хохма* като "Короната на Творението, Величието на Единството, равняващо се на него. Издига се над всяка глава и е наречен от кабалистите Втората Слава."

9. Освен това обяснява природата на Духовното Преживяване на *Хохма*, Видението на Бога лице в лице. Малко вероятно е всеки човек да може да достигне до такова висше мистично видение, тъй като, както е казано на няколко места в Библията, нито един човек не може да погледне в лицето на Бога и да оживее. А когато човек разбере, колко е трудно за него да погледне себе си такъв, какъвто в действителност е, тогава той може да си представи колко по-разрушително ще е преживяването да погледне своя Създател. Обаче, паралелът не е точен, тъй като човек намира за трудно да погледне към себе си заради претенциозната дребнавост на собствените си грехове, докато Видението на Бога лице в лице ще бъде осъзнаване на изсушаващото всемогъщо съвършенство - или на голата Истина. Все пак доколкото човек е създаден по образа Божий, той притежава своя Божествена природа в себе си, неговият Дух, който първи го създава. Това също трябва да се види. Това, което му пречи обаче, са създадените от самия него препятствия, бариерите, които е издигнал в себе си с отклонението си от Божествения Замисъл. Затова най-напред трябва да застане на Прага пред собствения си Обитател, да разпръсне собствената си Сянка и Лъжлива Тъмнина, преди да е способен накрая да се изправи пред Светлината. Светлината, за която обикновено се споменава в религиозните произведения, е тази на *Тифарет*, а срещата с Обитателя става на Пътищата между *Тифарет* и *Гебура* и между *Гебура* и *Хесед*, много под висшите видения на *Хохма*.

10. В потвърждение на тези анализи на *Хохма*, нейната добродетел е Набожността и всеки може да си представи, че всяко Видение на Бога лице в лице ще предизвика преданост. На такова високо ниво на мистично осъзнаване, като това, не съществува порок, приписан на *Хохма*. А като се вгледаме в днешния свят, става съвсем очевидно, че условията са толкова покварени, че нито един човек не може да живее активен живот, без да измърси духовно по някакъв начин ръцете си - единственото изключение е човек, подобен на нашия Спасител. Затова ако някой

твърди, че е достигнал езотеричната степен *Magus* или *Ipsissimus*, степените, приписвани на *Хохма* и *Кетер*, той провъзгласява себе си или за Христос, или за лъжец, или за глупак. И ако за оправдание каже, че определението на *Пътя* между *Хохма* и *Кетер* е Глупакът, тогава освен всичко останало е виновен и за истински невежата злоупотреба със символизма. Важно е значението, което стои зад символите, а не просто външната форма на символа, както трябва да осъзнаем, ако се налага да разберем коректно фалическия символизъм на *Хохма* и йоническия символизъм на *Бина*[1].

11. Позитивната мъжка страна на *Хохма* е Всеобщият Отец, както се внушава от Магическия Образ на брадатата мъжка фигура и от спомагателното наименование на Небесния Отец.

12. Божието Име в сферата на *Хохма* е *Йехова* или, както то се появява в транслитерацията на староеврейския текст, יהוה (*Йод*, *Хе*, *Вау*, *Хе*). За това име е изписано много, това е педантичната кабалистична наслада. В частност това е името, за което се казва, че ако се произнесе правилно, Вселената ще бъде унищожена. Не се препоръчва на учениците да правят опити, понеже гласните им струни ще се изхабят далеч преди да настъпи очакваният катаклизъм. Ще ги обземе безмълвието, но не и Непроявеното Безмълвие.

13. По-правдоподобната идея, която се крие зад тази история е, че всеки, способен да действа в *Сефирата Хохма*, която е сферата на Видението на Бога лице в лице, ще бъде, посредством абсолютната чистота на Предаността на това преживяване, въвлечен в Единение с Бога и с това, от гледна точка на проявлението, ще престане да съществува. Той ще постигне една изцяло ноуменална[2] реалност, за разлика от реалността на феномените и по този начин собственият му проявен Свят ще бъде унищожен.

14. С това не се отрича голямата сила, която се крие зад определени думи, в частност зад Божиите Имена. Точно обратното, често е налице огромна сила; точно това е предназначението на Имената и те не трябва да бъдат използвани безразборно. Поради тази причина в окултизма съществуват множество Думи на Силата, които се пазят в дълбока тайна. Не е само заради страха, че човек може да си навреди, ако ги използва необмислено и лекомислено, но такава лекомислена употреба води и до разсейване на тяхната сила. По същата причина не трябва да се използва покривката за олтара като кърпа за бърсане на посудата.

15. Правоверните евреи не произнасят Името Божие, когато четат своите текстове, а или правят пауза, или го заместват с друга

---

1) Фаличен и йоничен - свързани съответно с мъжкото и женското начало, с мъжкия и женския аспект на енергията. (бел. прев.)

2) Ноумен - непроявеното, "вещта в себе си" (Кант), непознаваемото; феномен - проявеното, светът на явленията, обектът на сетивното познание. (бел прев.)

дума. Въпреки че това лесно може да се приеме за суеверие, то наистина е акт на страхопочитание, а към окултните символи трябва да се отнасяме със страхопочитание, ако искаме да ги използваме по най-добрия начин, а думите също са символи.

16. JHVH, (или IHVH или YHVH - староеврейската буква י "Йод" бива транскрибирана като J, I или Y от различните автори) подобно на *Божието Име* на *Кетер*, Ехеие אהיה е тетраграмматон или съставено от четири букви и означава идеята "да бъда". Може да бъде изписано по дванадесет различни начина, според Макгрегър Мадърс, като всички варианти запазват значението си "да бъда" нещо, което не важи за нито една друга дума. Дванадесетте пермутации на четирите букви се наричат "дванадесетте знамена на могъщото име" и според някои отговарят на дванадесетте зодиакални знака. Тази теория е интересна в светлината на факта, че *Мундиалната Чакра* на *Хохма* е Зодиакът.

17. Името може да бъде интерпретирано символично по много начини, ала обичайният е да се сътнесе с *Четирите Свята*: י (*Йод*) с *Ацилут*, ה (*Хе*) с *Бриа*, ו (*Вау*) с *Йецира* и второто ה (*Хе*) с *Асиа*. След като веднъж се схване значението на еврейските букви, се открива широко поле за метафизически превръщания само с тази една единствена дума, но това е линия на изследване за специалистите и затова не може да бъде въведена в контекста на настоящата работа.

18. Що се отнася до конкретното произнасяне на думата, това наистина е въпрос на личен избор. Обичайните форми са Йехова или Яхвей или пък като се произнася буква по буква, *Йод*, *Хе*, *Вау*, *Хе*. Понякога се замества с думата Тетраграмматон. Макгрегър Мадърс твърди, че са му известни повече от дванадесет начина за нейното произнасяне, но няма обявена награда за постигането на този резултат.

19. Архангелът на *Сефирата* е *Разиел* и наименованието *Аб* или *Абба* вероятно е помощно средство за установяването на контакт с тази сила. Тези имена, съдържащи първите две букви на еврейската азбука, א (*Алеф*) и ב (*Бет*), означават произлизането на втория принцип от първия принцип и по този начин терминът *Аб* е първото появяване на божествената сила, а *Абба* е нейното отражение. Архангелът може да се представи като сив стълб на светъл син фон и най-добрият източник за истинските му цветове са облаците в небето в ясен ден. Този визуален контекст ще породи асоциацията с междузвездното пространство, което е твърде подходящо по отношение на висшите нива на *Дървото на Живота*.

20. Йерархията на Ангелите е *Офаним* или *Колела*, техният цвят е иридесцентно (променливо) сиво. Думата "сиво" вероятно не е твърде подходяща, тъй като съдържа намек за неопределеност или замърсеност, но е най-близкият словесен еквивалент на въпросния цвят. Описа-

нието на тази Йерархия на Ангелите като *Колела* води до понятието за цикличното действие, безконечна сила чрез движение; и представа за начина им на съществуване вероятно може да се получи от съзерцаването на вечното движение на звездите в нощното небе, тъй като *Мундиалната Чакра* на *Хохма* е Зодиакът. Бялото, изпръскано с червено, жълто и синьо, което е цветът, определен на *Асиа*, също напомня за звездите, които на невъоръженото око изглеждат бели, въпреки че много от тях са червени, жълти или сини при по-внимателно разглеждане. Един от начините да се създаде образ на *Офаним* е да се изобразят въртящи се сиви иридесцентни колела на фона на нощното небе.

21. От допълнителните символи, вероятно най-простият е правата линия, която дава идеята за точката, символът на *Кетер*, сега в пространствено движение.

22. Буквата ׳ (*Йод*), първата буква от Божието име на *Хохма*, е буквата, означаваща първичната оплождаща сила. Еврейският символ за буквата *Йод* е Ръка. Кроули разглежда това като ефемизъм на мъжката сперма и може доста да се каже относно тази интерпретация, но тя освен това означава и Божията Десница, която се протяга напред и започва творението в движение. Картината на Микеланджело "Създаването на Адам" в Сикстинската капела дава добра визуална представа за това. По-нататък е разширено от наименованието "Силата на Йецира" или "Силата на Образуването", тъй като силата на *Хохма* е тази, която оживява всички следващи форми.

23. Вътрешната Мантия на Славата е една от сериите символи или имена, които разглеждат различните *Сефири* като имащи съответствия в техническото оборудване на ритуалния магьосник. Значението, което се влага тук, е, че Бог е Велик Магьосник, който сваля по-висшите сили надолу към по-нисшите форми, като по този начин картата Таро, Магьосникът, е приписана на *Пътя* между *Кетер* и *Бина*, Божествената Природа и Идеята-Архетип на Формата. Формата, конкретно в този символизъм, се твърди, че е Външната Мантия на Прикриването, но тъй като *Хохма* стои дори над идеята за формата и въпреки това не е Самата Божествена Природа, макар и да е Нейно Отражение, съвсем естествено тя е наречена *Вътрешната Мантия на Славата*.

24. Останалите символи са фалически или произлизат от тях и обозначават Мъжкия Принцип на Универсума. Предметът на сексуалния символизъм в религията е твърде обширен, съвпадайки с много фалшиви следи и объркващи отклонения. Фактът, че редица от виденията на светците са предадени чрез сексуални символи, кара някои да стигнат до извода, че религията не е нищо повече от сублимиран израз на забранени сексуални желания. Това, разбира се, до известна степен може и да е истина, и много от светците вероятно са болни, но то по

никакъв начин не доказва една теза, която наистина е най-коварното нещо от всички неща - полуистината.

25. Сексуалността е средство за изразяване на жизнената сила в индивида, точно както това представлява и всяка друга творческа дейност, независимо дали в религията или изкуството. И ако жизнената сила е блокирана на определено ниво тя ще търси възможност да се прояви на друго. Тази жизнена сила често се смесва със сексуалната енергия, тъй като сексуалният израз е обичаен за цялото човечество, бидейки вкоренен в инстинктите, но не трябва да се забравя, че сексът е функция, не е сила, независимо че жизнената сила обикновено се стреми точно към тези средства за изразяване, като линията на най-малкото съпротивление.

26. Жизнената сила, на всичките ѝ нива е съответствието на жизнената сила на Бога в *Хохма*. Жизнената сила извира първоначално от Непроявеното, не от материалното.

27. Този факт не е очевиден, защото в един организъм съществуват две "нишки" на живота. Едната е нишката на живота, а другата е нишката на съзнанието. Езотеричната психология учи, че когато същество като човека се преражда, относително безсмъртната му част - наричана по различен начин: Висш Аз, Еволюционен Аз, Душа и т. н. - обективира един прът или нишкоподобен израстък в по-нисшите нива, с което образува основата на индивида и с това разгръща неговия живот, като го поддържа жив с помощта на тази жизнена нишка, която е описана като "сребърната връв" не само в Библията, но също така и в записите на преживяванията при етерното обективиране, подробности за което са налице в редица книги, посветени на изследването на психиката. С развитието на зрелостта на индивида, Висшият Аз започва да взема връх в по-голяма или, обикновено, в по-малка степен и това става с помощта на отварянето на нишката на съзнанието между двете нива на битието.

28. Целта на езотеричното обучение е да превърне това двойнствено съзнание в монолитна реалност. Съзнанието на Нисшия Аз се издига със средствата на медитацията, съзерцанието и молитвата, а Висшият Аз бива насочен надолу чрез вниманието, намерението и, на Запад, чрез ритуалните методи. Тъй като Нисшият Аз може да не е, поради различни причини, точна проекция на Висшия Аз, ще съществуват естествени граници за степента, до която този идеал може да бъде постигнат. Липсата на съзнателна връзка между двете нива е един от резултатите от Първородния грях на човека, но каквито и да са причините, може да се види, че именно заради тази затлачена свръзка човек притежава толкова ограничено разбиране за собствената си психика и обикновено му липсва всякакво съзнание за някакво битие преди настоящия му физически живот.

29. Върху *Дървото на Живота*, използвано като символ на човешката психика, свръзката е построена в *Тифарет*, централната *Сефира*.

Обикновено човек не съзнава нищо, което е над това ниво - всъщност цялата му представа за самия себе си трябва да е по-малко от половината истина. Но може да се види колко е лесно да направи грешката и да припише силите, които произтичат от *Хохма* и *Кетер*, на подбудите на инстинктите, които съответстват на сефирата *Йесод*, защото ако не се ръководи от вярата, ще мисли, че не може да съществува над нивата на *Ход* и *Нецах*, *Сефирите* съответно на ума и на творческото въображение.

30. За да избегнем тази грешка трябва да си припомним, че в религиозния и окултен символизъм повечето сексуални образи се отнасят до Божествените *Сефири* - основният модел на двойнствеността и противоположността, пронизващ цялото проявено битие. В ранните секти, където тези принципи са били символизирани чрез действителното представяне на половите органи, е очевидно, че поради естеството на човешката природа, повечето от тях се израждат в оргии. При много от случаите това може да е било умишлено правено от духовенството, тъй като бесните оргии имат за резултат голямо количество груби емоции и етерни тласъци, които могат да бъдат насочвани в окултна посока. Това е обяснението за среднощните събори на магьосниците, които освен всичко друго използват и принасянето на жертви, като източник на груба сила.

31. Излишно е да се споменава, че такива методи днес не се използват в езотеричните общества, освен в Черните и Мръсно-Сивите Ложи. Въпреки че без съмнение те са ефективни методи, без да се смятат обществените и законовите трудности при организирането на такива процедури, деградацията на човешкия индивид, до която те водят, не може да бъде морално оправдана. Когато е необходима етерна сила, тя трябва да се получи по много по-здравословен начин, като хората просто насядат мълчаливо в кръг, за да се концентрира етерната им сила. Това е техниката за сеанса на маса в спиритизма. Силата за придвижването на леки предмети, като книжни тръбички и подобни дреболии, се получава от самите хора или от медиума, който е човек с извънредно висока степен на свободен етерен магнетизъм. Но дори и този метод не се използва често в групите за езотерично обучение, тъй като тяхната цел е развитието на по-висше съзнание, а не демонстрация на очевидни чудеса пред нисшето съзнание. А когато се достигне до различни послания, по-висш е телепатичния контакт с използването на специалните таблети и дъсчици[1] и е по-лесен за осъществяване, отколкото техниката на дълбокия транс.

---

1) В текста се споменават по-специално т. нар. "ouija board" - дъска с написана азбука и цифри, която се използва за получаването на съответното съобщение при спиритичния сеанс, както и "planchette" - дъсчица за автоматично писане, също употребявана при спиритични сеанси. (бел прев.)

32. В светлината на опасностите на директния фалически символизъм става ясно, че причините за символите, които водят началото си от него, не е просто прекалената скромност. С течение на времето принципът е започнал да се символизира от такива форми като изправен камък, кула, жезъл, змия, бивол, козел, петел, острие и пр. Когато спекулираме с неведението на ходещите на църква относно произхода на петлето на покрива на черквата, което те смятат за ветропоказател или за символ на петела, който е изкукуригал три пъти за Петър[1], по-добре да става дума за злобна подигравка, отколкото да допуснем грешката да смятаме, че първоначалната идея е чисто и просто сексуална: първоначалната идея е Съзидателната Сила на Бога. На всеки, който е склонен да свежда религиозните идеи до чисто сексуални проекции, се препоръчва да вземе присърце 38-ма глава от Йов, където Бог, отговаряйки от бурята на Йов, гърми със своя глас: "2. кой е тоя, който омрачава Провидението с думи без смисъл? 3. Препаши сега кръста си като мъж: Аз ще те питам и ти Ми обяснявай: 4. де беше ти, когато полагах основите на земята? - кажи, ако знаеш. 5. Кой ѝ определи мярката, ако знаеш? Или кой е опъвал по нея въжето? 6. На какво са закрепени основите ѝ, или кой е положил крайъгълния ѝ камък, 7. при общото ликуване на утринните звезди, когато всички Божии синове възклицаваха от радост?"

33. Този откъс, освен своето буквално значение, е изпълнен със символизма на *Хохма*.

34. В езическите митологии е очевидно, че всички фигури на Великия Баща могат да се отнесат към *Хохма*, а в техните висши аспекти и всички Сластолюбиви божества, такива като Пан. Но вероятно най-добрата божествена форма за медитация е тази на Атина Палада - девствената богиня на мъдростта, която се ражда напълно въоръжена от веждата на Зевс, приблизително както *Хохма* възниква от отражението на *Кетер*. Значението на името *Хохма* е Мъдрост. Или, ако се предпочитат формите на египетските божества, може да се използва нейното крилато египетско съответствие Изида-Урания, с диска на Сотис над главата ѝ, за да се посочи нейната космическа принадлежност. Двете богини могат да бъдат визуализирани на фона на нощното небе и тази идея за космическата реалност може да бъде допълнена като в картината бъде включена и земята такава, каквато в действителност е - въртяща се около оста си и описваща спираловидно движение в междузвездното пространство.

---

1) В нощта на своето арестуване Исус казва на Петър, който му се кълне във вярност, че преди петлите три пъти да пропеят, т. е. преди нощта да е свършила и да настъпи утрото, той ще се откаже три пъти от него. (бел прев.)

ГЛАВА VIII

БИНА - РАЗБИРАНЕ

"Третият Път се нарича Освещаващият Разум, Основата на Първоначалната Мъдрост; нарича се още Творец на Вярата и неговите корени са в Амин. Той е родителят на вярата, откъдето произтича вярата."

МАГИЧЕСКИ ОБРАЗ:	Зряла жена.
БОЖИЕ ИМЕ:	Йехова Елохим.
АРХАНГЕЛ:	Цафкиел.
ЙЕРАРХИЯ НА АНГЕЛИТЕ:	Аралим. Престоли.
МУНДИАЛНА ЧАКРА:	Сатурн.
ДОБРОДЕТЕЛ:	Безмълвие.
НАИМЕНОВАНИЯ:	Ама, тъмната безплодна майка. Айма, светлата плодовита майка. Корсия, Престол. Мара, Великото Море.
ДУХОВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ:	Видение на Скръбта.
АЦИЛУТИЧЕН ЦВЯТ:	Тъмночервено.
БРИАТИЧЕН ЦВЯТ:	Черно.
ЙЕЦИРАТИЧЕН ЦВЯТ:	Тъмнокафяво.
АСИАТИЧЕН ЦВЯТ:	Сиво, изпръскано с розово.
ПОРОК:	Алчност.
СИМВОЛИ:	Йони[1]. Ктеис. Мандорла[2]. Чаша или бокал. Външната Мантия на Прикриването.

1. *Бина* е първата *Сефира* на "формата". С други думи, въпреки че стои много над всякакъв вид форми такива, каквито ние ги познаваме, в нея се съдържа архетипът или идеята за формата. Формата може да се определи като обединяването в определени шаблони на свободно дви-

1) Йони - женски полови органи, в древноиндийската митология символ на Божествената Произвеждаща Сила. (бел. ред.)

2) Мандорла - Vesica Piscis - ореол във формата на бадем, "мистичният бадем", който символизира божественост, девственост, вулва. Вж. "Илюстрована енциклопедия на традиционните символи" от Дж. К. Купър, Изд. "Петър Берон", Фондация "Отворено общество", София 1993. (бел. ред.)

жещите се сили, които след това функционират като единство. По този начин единицата сила вече не е неограничена, а трябва да действа в съюз с другите сили, които влизат в шаблона, от който и тя е част.

2. От тук може да се изведе причината за еволюционното проявление. Духовните същини или Божествените Искри, макар и съвършени, са неспособни да се развиват в абсолютно свободните състояния на *Непроявеното* или в проявлението, което е над нивата на формите. За да е възможно някакво развитие, е необходимо да съществува известно ограничение на възможното действие. Чистият девствен дух не притежава никакви, или те са съвсем малко, разграничителни характеристики от другите искри на първия проявен дух. Способността за индивидуално действие се добива с навлизането в ограничаващите фактори на формата, най-напред в относително високата степен на свобода на духовните нива, а след това в по-ограничената свобода на мисловната дейност - (всеки автор, който се е мъчил да намери подходящата дума, много добре познава това явление) - след това в още по-големите ограничения, които емоционалните равнища налагат и накрая най-голямото ограничение, свързано с физическото битие (всеки, който някога е изпускал последния автобус за вкъщи, го знае.)

3. По този начин целта на живота е добиването на опит в рамките на формата. Спиритуалните бебета - Божествените искри - навлизат в проявлението, в повечето случаи като човешки бебета, с някои присъщи характеристики, но се нуждаят от опит в живота. Техният инволюционен и еволюционен опит е като оформянето на характера в живота на човека. А крайното им оттегляне от света на явленията съответства на смъртта на човека, който, освен ако не е изживял по-голямата част от живота си рутинно, изнася много повече практическа мъдрост от този свят, отколкото някога е внесъл в него.

4. Така става ясно, че духовното развитие най-добре се постига чрез здравото вкопчване в живота. Обичайно заболяване сред езотерично изкушените ученици е тяхното желание да открият най-лесният начин да избягат от него. Това обяснява повечето от "оглупелите мистични" общества, които създават толкова лошо име на окултизма. В истинското окултно училище ученикът ще бъде здраво потопен във водовъртежа на живота; и докато не може да се справи ефективно с физическото ниво, по-висшите нива ще бъдат недостъпни за него - заради самия него. Ученик, който не може да се справи със своите светски задължения, ще достигне единствено до пълен хаос, когато се отвори към силите и отговорностите на онези нива на живота, които са над обикновения живот. Не винаги се разбира, че висшите светове, заради отклонението на човека, в никакъв случай не са изцяло светли и сладки и част от окултната работа е да се уравновесят неуравнове-

сените сили на тези нива и да се доведат до едно хармонично равновесие във физическия свят. Ако, поради невежество или липса на компетентност, той ги направи неуравновесени, резултатът в неговия физически свят ще е хаосът. И резултатите от такова действие са далеч по-дълбоки, отколкото неудобството за него и за непосредствените му връзки и отношения. Затова се очаква окултните ученици да бъдат на ниво. А ако изискванията към обучаващата се група не са високи, това човек може да го разбере по самия факт на незначителността на собствените си вътрешни сили, тъй като ако не притежава собствена сила, която да изрази с помощта на групата, всяко снижаване на изискванията ще взриви организацията, отслабена от вътрешните несъгласия. Обикновено това е причината, поради която понякога окултните групи се разпадат; те достигат до ниво на силата, с което не могат да се справят, не могат да го управляват. Развитието на една окултна група, подобно на това на индивида, трябва да се прави с голяма предпазливост и всяко прекалено бързане може да се окаже фатално. Затова не вярвайте на онези, които ви обещават да ви предадат вековната мъдрост за шест месеца - те просто се интересуват от парите ви. Може да получите някаква мъдрост чрез търговската сделка, но не и тази, на която се надявате.

5. Наименованието на *Бина* е Разбиране, което представлява аспекта на формата на Мъдростта на *Хохма*. Тези Мъдрост и Разбиране не са просто мъдростта и разбирането на човешкия ум, които обикновено означаваме с тези думи. Разбирането тук означава по-скоро висш тип Вяра. Текстът от Иецира гласи, че *Бина* е "родителят на вярата, отдето произлиза вярата". И другите определения от йециратичния текст: Освещаващият Разум, Основата на Първоначалната Мъдрост, Творец на Вярата, подкрепят това твърдение, докато фразата "неговите корени са в Амин", което означава "Да бъде", означава първата проява на формата.

6. Тъй като човешкият ум, бидейки самият той съставен от форми, трябва да даде форма на всяко нещо, за да го разбере, очевидно е, че *Бина* е абсолютното и най-висше ниво, което интелектът може да достигне. Всичко, което се каза за нивата, които са над *Бина*, беше облечено във формата на понятието и символа и все пак формата в схемата на нещата се появява едва в *Бина*. Поради тази причина цялото ни осъзнаване на космическата сила трябва да е филтрирано за нас чрез изображението на формите - "засега виждаме през стъкло, неясно; но след това лице в лице." При най-висшите му нива това изказване на св. Павел се отнася до космическите инициации над *Бина*; Духовният Опит на *Хохма*, да напомним, е непосредственото Видение на Бога.

7. *Бина* е източник на форма за всички проявления и затова също е Архетипния Храм, който стои зад всички храмове, Вътрешната Църква зад всички църкви, Основната Вяра зад всички вери. Тя е Утробата на Живота и с това е архетип на женското качество на *Сефирата*, проявено в два аспекта, като *Ама*, тъмната безплодна майка, и като *Айма*, светлата плодовита майка.

8. *Ама* е съставена от еврейската буква *Мем*, която означава Вода, Водите на Формата, между две букви *Алеф*, означаващи началото на нещата. *Айма* е същата дума, като е прибавена оплодителната *Йод* в нея.

9. *Ама*, Тъмната Майка, е аспектът на *Бина*, който оковава свободно движещата се сила на *Хохма* в ограничена форма. *Айма* клони повече към едно бъдно състояние, когато затворената сила е постигнала хармонизирано функциониране във формата и поради тази причина формата вече не е необходимото ограничение за нейното развитие. Като се има предвид, че *Хохма* и *Бина* са Небесните Баща и Майка, *Айма* ще бъде партньора или съпруга на *Хохма*, а *Ама* - смекчаваща строгата дисциплина, тъй като затваря и разбива свободно движещата се сила на *Хохма*.

10. Тъй като *Ама* е аспектът на *Бина*, който "обучава" Духа, тя е твърде важна част от функцията на *Сефирата* и трябва да бъде много задълбочено разгледана. В нейната същност се включва силата на родилните мъки на раждането от всякакъв вид и на всяко ниво, работата, която трябва да се извърши, за да се предизвика появата на резултата в световете на формата. Този аспект може да бъде визуализиран във формата на гигантска Майка-Игуменка, изцяло загърната, от главата до петите в черно, с лице отчасти прикрито, като в лявата ръка държи пръчка за наказание във формата на къса, леко заострена и заоблена пръчка от неполирано черно дърво. Впечатлението, което фигурата трябва да остави, е за едно величие и красота, забулени от тази обемиста мрачна мантия - *Външната Мантия на Прикриването.*

11. Не трябва да се забравя, че духовната страна на силата на *Ама* е част от действието на Космическия Христос, възродителният и помирителен Аспект на Бога. Прераждането може да се определи като готовност да се изправиш честно срещу собствената си действителност с искреното желание да се промениш. Това може да е болезнен процес за личността; малцина се грижат за това да се вгледат честно в недостатъците си и мнозина се страхуват от каквато и да е промяна, тъй като я приемат като заплаха за сигурността си. Отпадъците в човешката природа избухват в пламъци, когато се изложат на този възродителен огън и Тъмната Майка, Майката на Скръбта, която посредничи на характера по отношение на тази сила за по-дълъг или по-къс период от време, наистина е фигура с голямо състрадание, сравнена с директното прило-

жение на космическата сила, толкова могъща, колкото Космическия Христос, изгарящата топлина на който по отношение на душата, може да се сравни с използването на ацетиленова горелка към тялото.

12. Силата на Космическия Христос не трябва да се смесва с Иисус, Учителят на Състраданието. Това, което се има предвид тук, е сляпата космическа сила, която е била опосредствана в една от най-забележителните форми в историята на човечеството от Христос в способността му на Носител на Христовата сила. Христос опосредства тази сила, както това прави образът на *Ама*, която в християнския култ е представена от Дева Мария. С течение на времето изображенията на Богородица са ставали все по-сантиментални, ранната византийска живопис и мозайки, на които е изобразена, дават по-верен критерий за нейния аспект от *Бина* като "Майка на скръбта" (*Mater Dolorosa*). А нейното описание в молитвата като *Mater Boni Consilii* (Майка на общото благо) е много подходящо за Разбирането на *Бина*.

13. От изградения характер, която тази сила поражда, зависи толкова много, защото без него, силите на Великия Баща, висшата мъдрост на *Хохма*, не могат да бъдат от полза за ума и с това да предизвикат раждането на "висшия живот" - непрекъснатата съзнателна медитация на Духа в Земята на посветения адепт.

14. Архетипът на посветения адепт също се съдържа в *Бина*, езотеричната степен на която е *Magister Templi* - Управител на Храма. Терминът се отнася за този, който е абсолютен господар на преценяването и боравенето със силата и формата, и който притежава пълно разбиране за космическата сила и за създаването на необходимите форми, в които тази сила може да се прояви. Също, който притежава способността да преценява условията всеки ден и да приема хората такива, каквито са във всеки един момент, като види степента, до която са достигнали и вземе предвид разликата между душата такава, каквато е и това, до което тя ще достигне като резултат от по-нататъшното обучение; и да включи в оценката ефектите от кармата върху личностния или физически носител. Този архетип човек може да си го представи като седнала фигура със сиво на цвят египетско украшение за глава или змийски символ, вероятно във формата на змия, увита около жезъл, над веждата. С лице като това на някой голям сфинкс, но осветено отвътре с един вид сияйно сиво. Наметалата трябва да са черни, а фигурата да държи каменен скиптър, на чиито връх има грубо оформен символ, напомнящ сърце.

15. "Храмът" от наименованието на тази степен включва освен това и носителите на Духа в света на явленията, в това число физическото тяло, както и психическата структура. Христос е един от тези, които демонстрират способностите на *Magister Templi* в думите: "Ще

разруша този храм и ще го построя отново след три дни" и ще си спомнят, че в края на Разпъването на кръста "Булото на Храма беше скъсано по средата." Способността на тази степен е да изгради храм от структурите на психиката и да се обитава в него, докато настъпи времето той да бъде разрушен, така че да може да се създаде по-добра форма. Това разрушаване спада към Четвъртия Аспект на Божеството и също така към Тъмната Майка и в никакъв случай не е зло.

16. Духовният Опит на *Бина* е Видението на Скръбта и един алтернативен *Магически образ* на този на зрялата жена е сърцето, пронизано вертикално от меч, като това наистина е комбинация от два магически образа.

17. Скръбта на Видението притежава редица значения. Това не означава просто временно емоционално разстройство, заради някакво дребно нещастие, а в много по-голяма степен е едно абсолютно и пълно осъзнаване на пътя, който трябва да се измине, на всичко онова, което ще се случи и се е случило по този път и как, и кога, ако това изобщо стане, ще се осъществи този подвиг. По такъв начин Видението на Скръбта, когато Духът слиза във формата, изграждащ принципите на *Бина*, е разбирането на трудния път на инволюционното и еволюционното развитие. Скръбта е станала много по-голяма, разбира се, заради последвалото Падение на Човека, така че това, което преди Падението е било Тежка Борба, сега е изопачена агония. Кривването на човека от правия път, което няма място в Божествения Замисъл, не притежава ноуменална реалност и по този начин резултатите не са, строго казано, присъщи на *Бина* - или на *Дървото* изобщо, след като *Дървото* е Божествен Модел. Греховете на човека съвсем правилно са отнесени към Преизподнята на *Клифот*, в която са изкривените отражения на *Свещените Сефири*.

18. Обаче проявлението на скръбта в човешката личност може да се приеме като работа на *Ама*, Майката на Скърбите. Скръбта е разслабителна и силно разрушителна сила и когато основната работа за разрушаване на сцепленията и разпръсване на отровата е била свършена от нея, тя отстъпва място на дълбока отпадналост и чувство за празнота, които могат да действат като разчистената основа за ново развитие. Хората са устроени по такъв начин, че няма да могат напълно да разберат нещо, докато не бъдат поразени в най-жизнената си част при някое дълбоко емоционално състояние. И затова само при скръбта и чрез преминаването от скръб към скръб може да продължи нечия индивидуална еволюция. Човек, който не може да изпита скръбта, или пък да я види в другите, не може изобщо да напредва.

19. Скръбта сама по себе си не притежава стойност. Поради някои чудновати неща от човешкия характер, съществува тенденцията

тя да бъде разглеждана като статичен образ, вместо като процес, който води до по-висшата степен на просветление и покой и по този начин се преобразува от отрицателната разрушителна сила в положителна съзидателна сила. Езотеричното християнство е било склонно да направи такава грешка и да се съсредоточи върху Разпятието, без да премине към последващите Възкръсване и Възнесение.

20. Това може да се стори силно казано, но ако то предизвиква агресивна емоционална реакция на неверие, тогава най-добре е човек да разгледа себе си и да разбере, защо тези изказвания предизвикват отрицателна емоционална реакция, вместо пълно безразличие. Силният емоционален антагонизъм по отношение на дадено нещо обикновено показва психическо блокиране и отказ да се изправиш срещу това, което то съдържа в себе си.

21. Но независимо дали човек е съгласен с тези твърдения за необходимостта на скръбта или не, ако трябва да премине през период на скръб, ще е от голяма полза да си представи Майката на Скърбите. Тя може да се види като могъща фигура на майката на величието и скръбта, загърната в черно наметало, седнала в центъра на сфера от виолетова светлина, преливаща постепенно от прозирното виолетово и лилаво в периферията до тъмно виолетовото на гроздовото зърно в центъра - един прекрасен символ сам по себе си. Този образ може да се приеме като християнски или езически, тъй като скръбта на женския аспект на Божествеността остава неизменна през епохите, независимо дали това е Деметра[1], скърбяща за своята дъщеря, Иштар[2], спускаща се в седемте ада за своя любим, Изида, търсеща разкъсаните части от тялото на своя съпруг или Мария, наблюдаваща смъртта на сина си.

22. На висшите нива Скръбта на *Бина* е знание и разбиране на великите космически фактори, които стоят зад въплъщението на човека, а също и на Христос. Това е осъзнаването и откровението на самата Велика Майка. Осъзнаването на това състояние може да се осъществи с помощта на картината, изобразяваща Разпятието, с Дева Мария и св. Йоан от едната страна на Кръста. Небето почернява, а Разпятието застава между земята и небето в някакво странно положение на пространството. Дева Мария пристъпва напред, като че ли за да поеме върху себе си тежестта на символизма, а върху всичко хвърля сянка *Цафкиел*, Архангелът на *Бина*, и тъмночервеното, черното, тъмнокафявото и убито-розовото на цветовете на *Сефирата*.

---

1) Деметра - богиня на плодородието и земеделието в гръцката митология. Описва се и като скърбяща майка, загубила дъщеря си Персефона, похитена от Аид. Вж. "Мифы народов мира" том 1. (бел. ред.)

2) Иштар - главно женско божество в акадската митология. Богиня на плодородието и плътската любов, на войната и кавгите. Вж. "Мифы народов мира" том 1. (бел. ред.)

23. Този образ ще доведе до схващането на целия проявен Универсум като една форма, обхващаща чистата космическа енергия; един гигантски Кръст, на който е разпъната тази сила. И целият живот преминава в сянката на този Кръст. Това е първоначалният Кръст на Живота, на който Кръстът на Голгота е по-слабото проявление; една сянка, хвърлена от Голямата Сянка.

24. Съзерцанието на *Бина* може да предизвика твърде осезателното усещане за това, че си заобиколен от Големите Води и в тази връзка Храмът на *Бина* е като Ноев Ковчег в Божествените Морета. Това е "Ковчегът на Изида", символ на Утробата на Великата Майка. Може също така да се появи осъзнаване на вътрешните аспекти на душата; чувство, че обичайната личност е само видимата част от гигантски айсберг, огромен в дълбините под съзнанието. Във връзка с това може да се възприеме една геометрична форма и си струва да се работи върху нея по време на медитация, тъй като тя ще е могъщ символ на най-вътрешните структури на човека, върху които е построено всичко останало. Може да се разгледа като Скалата, върху която са поставени основите на Храма на индивидуалното човешко битие.

25. Божието Име на *Сефирата*, *Йехова Елохим*, обикновено се превежда като "Господ Бог". Бог се споменава с името *Елохим* в първата глава на Битие, но в глава II, след като е благословил седмия ден, той се превръща в *Йехова Елохим*. *Елохим* е дума от женски род с окончание за мъжки род, означаваща двуполюсната двойнственост и тъй като *Йехова* може да се разгледа като действието на Бога в *Четирите Свята*, съставното име дава идеята за принципа на противоположността, действаща на всички нива и с това за основата на формата.

26. Архангелът на *Бина* е наречен "Пазителят на Архивата на Еволюцията" и тъй като въздействието на *Бина* развива форми от Акашичното Море на Съзнанието, което е основната материя на живота, това вероятно се отнася за Космическата Акашична Архива, Паметта на Бога, която помни всички неща, ставащи с течение на проявлението. Геометричната форма, която човек може да види, докато медитира върху *Бина*, отнасяща се до вътрешната структура на вътрешния Аз, по такъв начин може да възникне от индивидуалния сегмент на това духовно първично ниво. По този начин Архангел *Цафкиел*, тъй като цялата кармична архива е под негово разпореждане, е по-висшият аналог на Тъмния Ангел в Душата на Човека, като посредничи между него и силата на умъртвяването и възраждането на *Ама*, точно както Архангелът на *Хохма*, *Разиел*, представя архетипно Светлия Ангел на Душата на Човека, който е носител на просветление и ръководство. Тези два Ангела са били предавани от поколение на поколение в народните вярвания като "Добрия" и "Ло-

шия" Ангел, които придружават човека през неговия живот. По същество обаче те са божествени принципи и поради късогледството на нисшия ум наказанието и възмездието се описват като зло или лош късмет. В действителност Тъмният Ангел отговаря за хранилището на кармата на душата, а Светлият Ангел за нейната съдба. Съдбата е задачата, която Духът се заема да изпълни на прага на проявлението, а кармата е необходимото действие, често болезнено, за поправяне на миналите грешки, настъпили в резултат от Падението на Човека, с цел той да е в състояние да се заеме със своята работа по съдба - да постави отново ръцете си върху ралото. Върху *Дървото*, използвано като карта на човешката психика, тези два лични Ангела често се приписват на сферите на *Хесед* и *Гебура*.

27. Архангел *Цафкиел* може, също така, да се разглежда като притежаващ контрол над всички нива на Космоса, също както *Разиел*, Архангелът на *Хохма*, контролира всички Космически Лъчи, чиито аналог са зодиакалните знаци. *Цафкиел* може също да се разгледа като Олтар на Проявлението, а *Разиел* като Огньовете на Съзидателната Сила, спускащи се върху него. И, както се подразбира от това свойство, *Цафкиел* стои зад формулировката на всички мистични групи, които са произлезли от Великата Бяла Ложа. Той е Архангелът на Храма-Архетип.

28. Хорът на Ангелите на *Бина* се нарича *Аралим*, *Престоли*, титла, която е подходяща, когато човек разгледа престола като място на сила и власт. Царят без трон е безсилен и затова допълнителното наименование на *Бина* е Корсия, Престол. Формата е престолът, който Божественото трябва да заеме, за да контролира Своите собствени Сили, които ще се разпилеят, ако няма кой да ги тласка и възпира. Парата е подходящ пример за силата на Духа, защото когато е в затворен съд, може да задвижва големи машини, но когато не е затворена, не може да свърши нищо.

29. Сатурн, *Мундиалната Чакра*, приписана на *Бина*, не е напълно подходящ неин атрибут, тъй като в действителност *Сефирата* се отнася до състоянието на Пространството. Всъщност, далеч по-добра *Мундиална Чакра* би било междузвездното пространство - когато човек разбере, че това пространство представлява форма. Традиционната *Мундиална Чакра* е подходяща обаче с това, че Сатурн е планета с няколко луни, а *Бина* е принципът, който стои зад лунната сила, за която почти без изключение се счита, че контролира женските функции. Сатурн, освен това, е планета, която е границата на долните нива, от астрологическа гледна точка, и въпреки това трябва да спусне сила от Безпределната Пустота на най-висшите нива към сферите на формата. Това отговаря добре на *Бина* в смисъл, че тази *Сефира*

осигурява първоначалната форма или израз на великите звездни сили на *Хохма*, спуснати през *Хохма* от Непрояавеното.

30. Поради това със силите на звездната магия може да се контактува чрез *Бина* и съзвездията на Голямата и Малката Мечка имат определено значение, тъй като се твърди, че тази Вселена, като наш Слънчев Логос, е претърпяла предварителната си еволюция на звездите, които свързваме с тези съзвездия. По този начин звездите на тези съзвездия са прототипите на еволюционната съдба на планетите на тази Слънчева Система. Голямата Мечка, освен това, има връзка с Кръглата Маса, а Малката Мечка със Свещения Граал. Изследването на Мистериите на Самотраки ще бъде плодотворно в тази сфера, тъй като твърде много са се занимавали със звездната магия.

31. Самотраки освен това е била твърдина на *Ама*, както са били и някои Египетски Храмове, в частност тези, занимаващи се с "тъмните" страни на Изида и Озирис. Изида също така, като съпруга на царя-жрец Озирис, е отличен пример за *Айма*, "светлата" страна на *Бина*. А "тъмната" страна може да се припише на нейната спътничка Нефтис.

32. Не трябва да се забравя, че тъмното и светлото, *Ама* и *Айма*, действат заедно, в съюз, бидейки двете страни на една и съща монета. По този начин богините, които тъкат, тук са съвсем на място, както и келтския Оркил, който тъче Нишката на Живота; с една ръка прокарвайки я през формата, а с другата вткавайки я отново под земята. С това Оркил представя тъмния и светлия аспект на същия образ.

33. Както *Хохма*, като Мъжкия принцип на Вселената, притежава изобилие от приписани му мъжки символи, така и на *Бина*, като Женския Принцип, са приписани женски сексуални символи. Както при мъжкия символизъм и тук вариантите при несъществените разлики могат да са многобройни. Така освен влагалището, утробата и гърдите, съществуват още и бокал или чаша, котел, пещера, луна, море, гроб, някои плодове като смокиня или нар, затворени форми като градове, къщи, порти или огради, езера и извори, водата изобщо като противоположност на мъжкия огън и т. н., и т. н.

34. Накрая, Добродетелта и Порокът, определени за *Сефирата*, на пръв поглед може да изглеждат твърде произволни. Налице е известна аномалия в това да се приписва порок на *Небесната Сефира* - или, всъщност, на коя да е *Сефира* - но вероятно се е считало, че за всяка *Сефира*, която е във Форма, трябва да се определи порок и така е била включена *Бина*, като Майка на Формата. Или по-вероятно, порокът може да е бил приписан, поради смесването на *Сефирата* с астрологическите фактори на *Мундиалната Чакра*. Алчността е порок, свързан с обсебването от идеята за формата, а *Бина* е формата, която стои зад всички форми. Обаче, може би ще е по-добре да разгледаме порока като порок, който стои

зад всички пороци - "формиращ и владеещ неправилната идея за себе си". С други думи, създаващ лъжлив призрак или образ на Духа, с който да се работи в света на формата. Това е основата на Първоначалния Грях.

35. Добродетелта на *Бина* е Безмълвието и в това се включва безмълвието на всички нива на битието, не само на физическото ниво. Нужно е да се успокоят всички шумове на ниските нива, за да се чуе гласът на Духа, затова идеалното състояние на формата, за да се осъществи вертикален контакт, е това на тишината. В един по-практичен план, ако някой изпълнява магическа работа и създава форми от фина материя, мълчанието и тайната са необходими, за да не намалее силата на психическото налягане. Най-лесният начин да се съсипе езотеричната работа е като се говори за нея и тъй като *Бина* е Храмът-Архетип, където се създават формите, в които да обитава силата, съвсем естествено е добродетелта да бъде Безмълвието. Добродетелта се илюстрира със забележителния образ на Дева Мария - тази, която има чудесни и ужасни преживявания, които са извън езотеричното знание и опит на обикновената жена и която притежава достатъчно вътрешна мъдрост, за да запази тези неща вътре в себе си. Една млада еврейска девойка, която не се доверява никому, която води очевидно обикновен живот, грижейки се за своето домакинство, срещайки се от време на време със своите роднини и приятелки, наблюдавайки с ужасното съзнание мисията на своя син, като знае какъв ще е последният му подвиг в този свят, както без съмнение знае поне част от останалите му подвизи в другите светове.

36. Може само да се желае, много от езотеричните ученици да притежават подобна сила и мъдрост. Обикновено те научават от собствен опит, че въпреки разрушените бариери на неверието вътре в тях, няма да спечелят нищо друго, освен присмех и подигравки от това, че тичат наоколо и се мъчат да разпространят Светлината сред своите приятели и роднини. Всяка душа притежава свое собствено темпо на движение и истинският адепт трябва да знае и да приеме, че единственото нещо, което може да направи, е да запази мълчание и да наблюдава, докато не дойде времето за разкриването пред определени индивиди и групи.

Г Л А В А I X

Д А А Т - З Н А Н И Е

ТЕКСТ ОТ ЙЕЦИРА:	
МАГИЧЕСКИ ОБРАЗ:	Глава с две лица, гледаща на двете страни.
БОЖИЕ ИМЕ:	Съюз на Йехова и Йехова Елохим.
АРХАНГЕЛ:	Архангелите на основните посоки на света.
ЙЕРАРХИЯ НА АНГЕЛИТЕ:	Змии.
МУНДИАЛНА ЧАКРА:	Сотис или Сириус, Звездата Куче.
ДОБРОДЕТЕЛ:	Безпристрастност. Съвършенство на Справедливостта и прилагането на Добродетелите, неразвалени от мненията на Личността. Увереност в бъдещето.
НАИМЕНОВАНИЯ:	Невидимата Сефира. Скритият или Неразкритият Космически Ум. Мистичната Сефира. Горната Стая.
ДУХОВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ:	Видение през Бездната.
АЦИЛУТИЧЕН ЦВЯТ:	Светлолилаво.
БРИАТИЧЕН ЦВЯТ:	Сребристосиво.
ЙЕЦИРАТИЧЕН ЦВЯТ:	Чисто виолетово.
АСИАТИЧЕН ЦВЯТ:	Сиво, нашарено с жълто.
ПОРОЦИ:	Съмнение в бъдещето. Апатия. Инерция. Малодушие (страх от бъдещето). Гордост (водеща до изолация и разпадане).
СИМВОЛИ:	Килията на Осъдения. Призма. Празна Стая. Свещената Планина на всеки народ. Житно зърно. Пълното отсъствие на символ.

1. *Даат*, разглеждан като *Сефира*, е сравнително ново схващане. Той се споменава в ранните кабалистични произведения, но се разглежда като съединяване на Мъжкия и Женския Принципи на Бога, на *Хохма* и *Бина*. Наистина ранните текстове изрично подчертават, че съществуват десет *Свещени Сефири*, не девет, нито единадесет, а десет. Обаче днешните проучвания доведоха до очевидни доказател-

ства, които приемат разглеждането ѝ за *Сефира* като нейно право, но по един специален начин. Така тя е наречена *Невидимата Сефира* и Кроули счита, че вероятно е най-добре да се разглежда като другото измерение на останалите *Сефири*. На *Дървото* за нея може да се каже, че е "възседнала" *Бездната*, *Бездната*, която е бездънната дълбочина - по-висшият аналог на Пропастта под *Тифарет* - която разделя реалността на ноумените от тази на феномените.

2. *Даат* е сферата, където чистата сила приема форма. *Бина* представлява идеята-архетип на формата, а четвъртата *Сефира*, *Хесед*, е *Сефирата* на формите; *Даат* описва състоянието, в което са изпаднали действителните форми вследствие взаимодействието на небесните сили. Поради тази причина *Даат* може да се разгледа като по-ниско разположения аналог на *Кетер*, но е състояние, в което най-напред се проявява формата, а не силата. Формите, които тук се имат предвид са, разбира се, все още в твърде абстрактно състояние, представлявайки нещо като струпване на енергия. Действителните образи и форми, каквито обикновено ги познаваме, не се появяват преди *Сефирата Ход*.

3. По този начин *Даат* е най-висшето единство в света на формите. Може да се каже, че в *Даат* се осъществява Логосната Медитация, тъй като от *Даат* небесните сили се спускат през Бездната, за да се проявят във форма като "абстрактно знание". Така Знанието, споменато в наименованието, както и при наименованията на *Небесните Сефири*, означава много повече от обикновена човешка мисловна дейност, едно абстрактно знание, което е почти синоним на вяра. Вярата обаче води началото си от *Бина* и може би е по-добре да се нарече "непроявеното знание". В *Даат* е преходът на Логосния Замисъл от състоянието на непроявеното към състоянието на абстракцията, доколкото става дума за човешката мисловна дейност.

4. *Даат* е най-високата точка на осъзнаване на човешката душа, разглеждана като душа (или, според други терминологии, Висшия Аз, Еволюционния Аз и т. н.), тъй като осъзнаването на небесните нива е достъпно единствено на Духа или Божествената Искра. Тя е входът към това, което на Изток се нарича Нирвана и по този начин означава мястото, в което душата е достигнала пълната степен на своето еволюционно развитие, където е постигнала съвършената свободна воля и може да направи избора между това да продължи с по-нататъшната си еволюция в другите сфери или да остане да присъства в планетарната Йерархия. "Лъчите и Инициациите", получени с медиумните способности на Алис А. Бейли[1], представят забележителна картина за възможните избори на Пътя, отворен за душата в тази точка. Ще бъде ясно, че

1) Алис Бейли (1880 - 1949) - английска авторка на много книги за мистицизъм и теософия; основател на международно езотерично движение. (бел. ред.)

езотеричните степени, приписани на *Небесните Сефири*, са степени на Майсторството и по този начин са степени на вътрешния замисъл.

5. Преди *Даат* преживяването на душата е насочено към предизвикването на сливане между самата нея и Духа, към "ставането". След като силите на *Даат* започнат реално да действат в душата, процесът на "ставането" вече не съществува, тъй като душата "е".

6. Затова *Даат* правилно е наречена *Мистичната Сефира*, тъй като е причина за правилното разбиране на тази толкова охулена дума "мистицизъм". Мистицизмът не е някакво объркано безцелно състояние или погрешно насочена "духовност", той е ясно очертано разбиране на различните възможности на живота и тяхното единство с Бога и с душата. В тази *Сефира* се срещат равновесието, разбирането и *усвояването* на тези потенции в светлината на абстрактния ум.

7. В християнската терминология *Даат* е сферата на Горната Стая при спускането на Пламъците на Петдесетница. В предхристиянските времена е била сферата на Съзидателния Огън в царството на Ума. Така например в друидизма е била свързана с Белтейн[1], макар че Белтейн е бил също така празник и на земния съзидателен огън.

8. Символът на обвития в облаци връх на Свещената Планина на всеки народ е подходящ за *Даат*, тъй като именно със съзнанието на *Даат* установява контакт Моисей, когато получава Скрижалите на Завета на върха на Синай, Лунната планина. Това съзнание може да се символизира с житното зърно - значението е да бъде във всичко, да се съдържа, да е в субстанцията, хлябът на светото причастие.

9. *Даат*, по-нататък, е сферата на Осъзнаването в неговото най-висше значение - разбиране, обединено със знание - като тези две думи са подбрани много внимателно. Човешкият ум на това най-абстрактно ниво достига до пълно Осъзнаване на Всичко и в това пълно осъзнаване е погълнат от Вечния Ум, като се превръща в едно с него, така че *Даат* като *Сефира*, представлява върховната Мъдрост и върховната Сила на Осъзнаването. А Осъзнаването в неговия най-висок връх е Просветлението, като всички божествени откровения, които духовните водачи са имали в древността, са резултат от установяването на контакт със съзнанието, приписвано на *Даат*.

10. Съществува и един друг аспект на *Даат* поради голямата Мъдрост и Осъзнаване, които се съдържат в него и това е Справедливостта. И отново, това е нещо далеч по-голямо от обикновената човешка справедливост или, може да се каже, от опитите за справедливост. Справедливостта на *Даат* е абсолютното равновесие, прись-

---

1) Белтейн - в келтската традиция двата главни празника са Белтейн и Самхейн - началото на пролетта и началото на зимата. Вж. *A Witches Bible Compleat*, Jane & Steward Farrar, Magickal Childe Publishing, Inc. New York 1991. (бел. ред.)

що на Космоса, което взема под внимание всички фактори, включени в него, от отношенията на обикновения атом до най-отдалечените и големи слънца. Тази Справедливост е безпогрешна по самата си същност подобно на абсолютен Регулатор и Балансьор, тя не може да се отклонява вляво и вдясно, а трябва да бъде съвършена.

11. Добре е да се помни, че човешката душа, след като в никакъв случай не може да се каже, че е съвършена, ще бъде унищожена, ако установи преждевременен контакт с активната страна на тази Справедливост. Това е Справедливост, която не проявява никаква милост към нарушаването на Космическия Закон. Може да звучи грубо, но човек не трябва да се надява на милостта да не се изгори, ако си сложи ръката в огъня; човек трябва да приеме законите на физическия свят и по същия начин не може да нарушава Космическия Закон безнаказано. Това е принципът на кармата. Казано е, че човек може да отреагира на цялата си карма само за един час, но е доста неправдоподобно да се постигне, тъй като агонията на духа ще бъде толкова силна, че ще унищожи личността.

12. Заради този аспект силата на *Даат* притежава способността да променя радикално предишните състояния в тялото и ума. Тя наистина е уравновесяваща сила, но това е в една по-далечна перспектива, а незабавните ѝ, сегашни резултати, ще бъдат разрушителни. Не само вътрешните носители ще бъдат жестоко разтърсени, но и по-нисшите нива могат да излязат напълно от строя. Такъв извод може да се направи от Добродетелите и Пороците, приписвани на *Даат*. Ефектът от силата на Безпристрастността върху личността притежава тенденцията да откъсне индивида от стандартите на социалния живот, които са изградени за него в настоящия му живот и резултатите от тези по-висши нива, след като са стимулирани, ще бъдат безотносителни към всички съображения за благополучието на личността. По-висшите нива на неговата личност ще го тласкат в ситуации, без изобщо да се съобразяват с бъдещото състояние на по-нисшите носители.

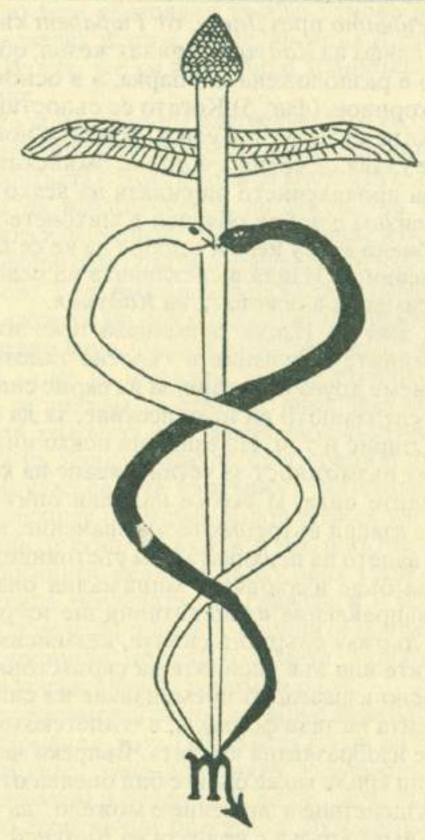
13. Силите на *Даат*, когато са уравновесени в своята функция, разбира се, имат за резултат човек с мисия или с чувство за съдбата, който ще притежава достатъчно безпристрастност, за да прокара пътя си през всички препятствия към своята цел, независимо от цената и който изобщо не се интересува от опасността, която съдбата може да му е приготвила в бъдеще - такава е неговата вяра в собствените му сили и неговото приемане на собствената си съдба. Основният пример за това е Иисус, а също така и Апостолите. Разбира се съществуват и много други в областта на науката, изкуството, медицината, социалните грижи, политическите реформи, евангелизма и т. н. Резултатът

не е фанатизъм, макар че състоянието може да доведе и до там. Фанатизмът по своята дълбока същност е невероятна гордост, която в крайна сметка води до изолация от човешкото общуване и до саморазрушение. Фанатикът винаги е нехуманен. Христос, въпреки редица резки свои изказвания и своята праволинейност, никога не може да бъде наречен нехуманен. Фанатикът всъщност е богохулна карикатура на образцовия живот, понеже преследва добродетелите до такава степен, че те се превръщат в пороци и накрая той унищожава себе си - както Христос е унищожил себе си. Но съществува огромна разлика между живота и смъртта на Иисус или Сократ, или Томас Мор и живота и смъртта на Хитлер или някой друг фанатик - религиозен, политически, научен или всякакъв друг. Разбира се много индивиди попадат между двете категории, но истинският фанатик е този, който е толкова горд и центриран в себе си по отношение на предполагаемата правота на личните си убеждения, че му липсва състрадание.

14. Злото винаги е много добър комплимент на маскарада и прикриването, но неизменният критерий за неговото разпознаване е липсата на състрадание или на другите толкова погрешно разбирани понятия като милосърдие, човечност или Божия Любов.

15. От всичко това става очевидно, че медитацията върху *Даат*, освен ако предварително не е грижливо определена и насочена, не е твърде сигурна, особено ако накърнява аспекта на Космическата Справедливост на *Сефирата*. Цветовете на *Сефирата*, светлолилаво, сребристосиво, чисто виолетово и сиво, напръскано с жълто, са напълно достатъчни, за да се работи с тях, особено при мита за Изида, но ако човек срещне странно червено и зелено, петнисто кафяво и бяло или син електрик, незабавно трябва да преустанови работата, тъй като те са свързани с аспекта на Справедливостта и притежават странен вид трептения, които могат да увредят силно вътрешните носители. Съществува също така и тъмна страна на *Даат*, свързана с това, което може да се нарече подсъзнателния ум на Бога и тя може да предизвика странни ефекти върху душата. Контактите с индивидуалното подсъзнание могат да бъдат доста объркващи, така че човек може сам да си представи колко по-опасни ще бъдат контактите с Универсалното Подсъзнание, съдържащо цялата минала история и вътрешните налягания на Логоса.

16. Най-сигурният път да се работи с *Даат* е посредством мита за Изида, тъй като изцяло е свързан със светлата позитивна страна на *Даат*, в която се съдържа Небесният Замисъл на цялата Вселена и блестящите цели на бъдещето. Изида е много стара богиня, далеч по-стара от египетския пантеон. Това се подразбира от мита, в който Изида с помощта на своята магия принуждава Ра, бащата на Боговете, да й съобщи своето тайно име, вследствие на което добива власт над

Фиг. 5. Кадуцей

него. Казват, че нейният дом бил на звездата Септ, която сега ние наричаме Сириус или Сотис, Звездата-Куче. Напредналите в езотеризма ученици ще разберат, че Сириус е сферата на Великите Учители и Слънцето, което стои зад нашето Слънце.

17. Въпреки че всички митове относно Изида могат да се свържат с много части от *Дървото*, силата на Изида действа чрез *Сефирата Даат.* Това наистина е ключът за разбирането на силата и методите на формулата на Изида, въпреки че съществуват и други нейни аспекти.

18. В известен смисъл Изида може да се нарече Ефирът на Духа и може да се отнесе към Жрицата на Сребърната Звезда, което е пълното наименование на онзи Коз от Таро, приписан на *Пътя*, който

пресича нагоре *Бездната* през *Даат*, от *Тифарет* към *Кетер*. Освен това има връзка с глифа на *Кадуцей*, крилат жезъл, обвит от две змии, на върха на който е разположена шишарка, а в основата му е разположен знака на Скорпион. (фиг. 5) Когато се съпостави с *Дървото на Живота*, шишарката съвпада с *Кетер*, крилата покриват *Хохма* и *Бина*, а змийските глави се срещат в *Даат*. Змийският символ в тази фигура обозначава проявлението на силата на всяко от нивата. Този змиевиден символизъм е добре обяснен в митовете за Изида, ако се медитира задълбочено върху него и е добре да не се забравят седемте скорпиона, приписани на Изида в светлината на седемте равнини на проявление и на символа в основата на *Кадуцея*.

19. Пълният мит за Изида преминава през няколко цикъла - например след нейните пътувания в търсене тялото на Озирис, тя трябва да предприеме друго пътуване, за да скрие сина си, а след това да се отправи на следващото си пътешествие, за да открие разпръснатите части на Озирис и т. н. На езика на психологията различните пътешествия дават възможност за установяване на контакт с архетиповете на различните нива. И ако се направи опит да се медитира върху тях, за да се изясни вътрешното им значение, пътят на превръщането и пречистването на психиката към състоянието на съзнанието на *Даат*, може да бъде извървян с минимална опасност, тъй като специално това направление на медитация ще изгради в психиката форми, които ще държат свързани силите, независимо дали в дълбините на инстинктите или във висините на свръхсъзнанието.

20. Заради ясно изразеното преминаване на силата, което става възможно с помощта на тази формула, в египетското жреческо изкуство Изида често е изобразявана крилата. Въпреки че дълбочината на символизма на тези крила може би не е бил оценен от масите по онова време, тяхното въздействие и значение е можело "да се почувства" - и все още може. Те имат връзка с крилата на *Кадуцей*.

21. Да се работи върху формулата на Изида е особено ценно, защото е относително пълна и изобразява женския аспект на по-използваните мъжки символи в езотеричното развитие - може да се използва като допълнение към ученията на Озирис и Христос, отнасящи се за *Сефирата Тифарет*. Този символизъм се съдържа и в други сакрални митове, особено в древногръцките и асирийските, както и в този за Мария, Майката на Иисус, при които са развити в по-голяма степен други аспекти, но учението за Изида, отделно от неговата голяма мъдрост, сила и вдъхновение, е едно от най-утвърдените, а това е твърде важен принос за вътрешното развитие, особено когато става дума за *Даат*.

22. Няма да представлява никаква трудност да се разнищят популярните учения за Изида в светлината на обичайните състояния

на съзнанието, но тези състояния трябва отново и отново да бъдат подлагани на проверка и това, което на пръв поглед изглежда като ясна притча за Изида, ще се види, че е хранилище на най-дълбоко езотерично знание.

23. Митовете за Изида съдържат указания за различните степени на инициация, за принципите на половата противоположност, за контакта с Висшия Аз, за контакта с Духа и дори за контакта със самия Бог. Изида е била способна да върши чудеса, да лекува, да връща към живот мъртвите. Тя е била най-великият пътешественик и освен това богиня на морето. Един от нейните дарове бил предаването на благоухание на тези, до които се докосне. Това има непосредствено отношение към *Сефирата Даат*, която е аналог на *Йесод* (сред чиито атрибути са ароматите и тамяна) на по-високо ниво. Отнася се до "аромата" на Духа на човека и въпреки че това може да изглежда твърде странно понятие, то сочи способността да се предава на другите, дори чрез сетивата, чудото на красотата, славата, радостта и силата на безсмъртния Дух.

24. Образът на Изида може да се изгради в цветовете на *Даат* или в синьо, тъй като силата има много общо със "Синия Лъч" на висшия ум. За главните цели най-добре е да се изгради представата за огромна колона от египетска скулптура, а вътре в нея ясно очертаните линии на богинята, седнала върху своя трон с големи крила, с които би обиколила Вселената; на главата ѝ е Слънчевия Диск на Сириус. Колоната се издига до най-крайните предели на Вселената и същевременно прониква до най-големите дълбини. Човек трябва по-специално да усеща аура от огромна сила.

25. От другите езически пантеони Янус дава най-добрия магически образ за тази *Сефира*, като бог, който гледа на двете страни; вече долу, в проявлението, това осигурява възможността да се вижда всичко, което става там и освен това да се гледа към *Божествените Сефири*, като по този начин осигурява Духовното Преживяване на Видението през *Бездната*.

26. Балдър Красиви[1] и Хор[2] по равно притежават аспекти, свързани с *Даат*, чистият Дух, спускащ се в света на явленията; и Хеймдал[3], който охранява моста на дъгата, водещ от света на човека към света на боговете, също има връзка.

27. Потенциално опасните аспекти на *Даат* за личността на

---

1) Балдър - в скандинавската митология син на Один; бог на лятното слънце. (бел. ред.)
2) Хор - в египетската митология божество въплътено в сокол; изобразяван като сокол или човек с глава на сокол; негов символ е слънчевият диск с разперени крила. Вж. "Мифы народов мира" том 1. (бел. ред.)
3) Хеймдал - в скандинавската митология син на Один; пазител на боговете. Вж. "Мифы народов мира" том 2. (бел. ред.)

обикновения човек са добре илюстрирани с героите, чиито приключения са напълно очевидни преживявания на *Даат* - такива са Прометей, Галахад и Персей, за да споменем само трима.

28. Прометей открадва Божествения Огън от Небето, подпомаган от богинята на Мъдростта, Атина Палада. Това може да се приеме като аспект на Свободната Воля, с което примитивният човек прави стъпка по пътя на своята физическа еволюция, отдалечавайки се от животинското си равнище. Според Зевс или силата, която управлява тогава, това е преждевременен акт и Прометей е окован на планината Кавказ, измъчван от един орел, който кълве черния му дроб. Орелът, разбира се, е символ на Зевс, но в *Кадуцея* и символизма на Изида съществува и друг образ - образът на зодиакалния знак Скорпион, скорпионът, който е свързан с божествената сила, спускаща се, за да се прояви на нивото на формата.

29. Женският аналог на Прометей е Йо, която, похитена от Зевс, е превърната в бяла телица и се скита по много земи, измъчвана от един стършел, изпратен от Хера, главното женско божество. Накрая Йо възвръща човешкия си облик в Египет, където ражда син и тук е почитана като предвестник на Изида.

30. Галахад бил най-добрият рицар от свитата на крал Артур, който намерил Граала, като е бил в голяма степен идеализиран от по-късните християнски коментатори, точно както Иисус е бил превърнат в "благ и хрисим". Той бил обаче най-добрият рицар, надвивайки всички, които пристигали и бил толкова праволинеен в това, на което се посветил, че когато завършил своето Търсене, единственото му желание, което било задоволено, било да умре.

31. Персей бил герой, който отсякъл главата на Медуза, която превръщала всеки, който я погледне, в камък и е добър символ за тъмната страна на *Даат*. Помагал му Хермес, който участвал и в спасението на Йо от Хера, а освен това му помагала и Атина Палада, помощникът и подстрекателят на Прометей. По този начин Атина Палада също има своето място при разглеждането на *Даат*, въпреки че, както и Изида Урания, тя също така съответства и на *Хохма*. Нейната уместност спрямо *Даат* и спрямо всички, които се стремят към нейните сили, е добре обобщена в откъса, който ѝ е посветен в книгата на Кингсли "Героите": "Аз съм Атина Палада; знам чувствата в сърцата на всички хора и мога да различа тяхното мъжество или подлост. От душите от кал се отвръщам и те са благословени, но не и от мене. Те лесно се угояват, подобно на овце на пасбище и ядат това, което не са посели, подобно волове на ясли. Растат и се разпростират като кратуна по земята; но и те като кратуната не хвърлят сянка за пътника и когато узреят, смъртта ги откъсва и отиват необи-

чани направо в ада, а техните имена изчезват от лицето на земята.

Ала на душите от огън давам още огън и тези, които са мъжествени, дарявам с още по-голяма мощ. Това са героите, синовете на Безсмъртните, които са благословени, но не като душите от пръст. Защото ги изпращам по незнайни пътища, където се бият с Титаните и чудовищата, враговете на Бога и на хората. Направлявам ги с помощта на съмнение и нужда, опасност и битка; някои от тях са убивани в разцвета на младостта си, никой човек не знае къде и кога; някои от тях достигат до дълбока старост; но какъв ще е техният край аз не знам, да ги пази Зевс, бащата на Боговете и хората."

32. Тъй като *Даат* не се разглежда като *Сефира* от първите кабалисти, тя не притежава Божие Име, Архангел или Йерархия на Ангелите, които традиционно да са ѝ определени. Нейното Божие Име обаче може да се приеме като синтез от Божиите Имена на *Хохма* и *Бина*. Освен това, тъй като е отражение на *Кетер*, може да се каже, че е представител на трите *Божествени Сефири* в извора на световете на формата.

33. Архангелът може да се приеме като комбинация на Архангелите на Четирите Основни Посоки, *Рафаел*, *Михаел*, *Габриел* и *Уриел*, Архангелите съответно на Изток, Юг, Запад и Север. *Габриел* и *Уриел* имат особено отношение към *Сефирата* с техните по-дълбоки и по-малко очевидни страни.

34. Ангелите на *Сефирата* са от вида на *Серафим*, но не са пламтящи като *Серафим* на *Гебура*. За ясновидското зрение те имат вида на сребристосиви змии със златни стрелкащи се езици и една сила, излъчваща се от тях, която може да се опише единствено като "Пламенно Знание".

35. Всички опити да се опишат състоянията на съзнанието на *Даат* в най-добрия случай са само метафори, защото в действителност това е състояние на съзнанието, лишено от всякакви символи. Това е причината, поради която великата формула, която изразява природата на *Даат* е "Празната Стая". Това е най-точният символ, който означава отсъствието на символ и така се свързва с Реалността. Това е осъзнаване на "Пълното Оголване на Бога", което не е нито сила, нито форма, а съдържа в себе си и двете. То е "състояние", което е над всички останали състояния - Върховно Състояние и доближаването до това състояние става, когато се влезе във фазата на абстрактния ум. Подстъпът до това състояние, който може да се раздели на няколко етапа, е по "тайния" *Път* на *Дървото на Живота*, от *Хесед* към *Даат*. Това е началният процес за *Adeptus Exemptus* - този, който е усвоил всичко, което Земята трябва да го научи - а пътят може да е ужасен, бидейки добре известната Тъмна Нощ на Душата на мистика, но на по-високо ниво, отколкото обикновено се преживява.

ГЛАВА X

ХЕСЕД - МИЛОСЪРДИЕ

"Четвъртият Път се нарича Свързващ или Възприемчив Разум, защото съдържа всички Свещени Сили и от него произлизат всички духовни добродетели с най-благородните същности. Те произлизат една от друга благодарение на Първоначалната Еманация, Върховната Корона, Кетер."

МАГИЧЕСКИ ОБРАЗ: Могъщ крал с корона, седнал на трон.
БОЖИЕ ИМЕ: Ел.
АРХАНГЕЛ: Цадкиел.
ЙЕРАРХИЯ НА АНГЕЛИТЕ: Хасмалим, Блестящите.
МУНДИАЛНА ЧАКРА: Юпитер.
ДОБРОДЕТЕЛ: Покорство.
НАИМЕНОВАНИЯ: Гедула, Любов. Величественост. Великолепие.
ДУХОВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ: Видение на Любовта.
АЦИЛУТИЧЕН ЦВЯТ: Тъмновиолетово.
БРИАТИЧЕН ЦВЯТ: Синьо.
ЙЕЦИРАТИЧЕН ЦВЯТ: Тъмнопурпурно.
АСИАТИЧЕН ЦВЯТ: Лазурносиньо, изпръскано с жълто.
ПОРОК: Фанатизъм. Лицемерие. Ненаситност. Тирания.
СИМВОЛИ: Триизмерна фигура. Тетраедър. Сфера. Жезъл. Скиптър. Гега.

1. *Хесед*, преди *Даат* да започне да се разглежда като *Сефира*, е бил първата *Сефира* от *Формиращия Свят* и това обяснява Йециратичния текст, който продължава да е в сила, тъй като *Хесед* приема всички Свещени Сили от Божествените (*Сефири*), излъчвани през *Даат*, един от символите на който е Призмата.

2. Текстът твърди, че всички Еманации или *Сефири* имат за свой корен първоначалното извиране на божествената сила в *Кетер*. Тази сила, която е активизирана и получава потенцията на формата в

Хохма и *Бина*, след това бива пречупена в *Даат* и се насочва към *Хесед*, заради което последната е наречена Възприемащия Разум, тъй като именно в тази *Сефира* силите за първи път се свързват във форми, макар и на едно фино ниво. В *Бина* е идеята за формата, в *Даат* е процесът на ставането на формата, но в действителност силите се свързват във форми именно в *Хесед*.

3. От *Хесед* постепенно тези форми, чрез останалите *Сефири*, добиват по-голяма плътност на проявление и точно затова се казва, че от *Хесед* "произлизат всички духовни добродетели с най-благородните същности." С други думи *Хесед* е най-висшата степен на проявление във форма, въпреки че формата е била загатната преди това и се е появила до известна степен в *Даат* и *Бина*. Но *Хесед* е първата *Сефира* под *Бездната*.

4. По този начин може да се види, че от тази *Сефира* произтича ръководството над световете на формите, въпреки че първичната сила произлиза от *Божествените Сефири*, пречупена през *Даат*. Поради тази причина се твърди, че сферата на Учителите е в *Хесед*.

5. Историята на понятието за Учителите е твърде бурна. До края на деветнадесети век са споменавани твърде рядко, ако изобщо ги споменавали. Всеки, който влизал във връзка с тях преди това или запазвал мълчание относно този факт, или сам не разбирал с какво или с кого е установил връзка. Когато става въпрос за вътрешните нива, формата, която в действителност се възприема, е силно оцветена от душевното предразположение на възприемащия. Един паралел на това явление може да се види в дневниците на психиатрията, където ще открием, че пациентите, подложени на юнгиански[1] анализ демонстрират прекрасни юнгиански символи, докато пациентите, подложени на фройдистки анализ, ще демонстрират фройдисткия символизъм и т. н. По същия начин при сциентологичната[2] процедура, където предварително определеното, известното има своята ретроспекция в паметта до времето, когато индивидът е бил свободен Дух навън или е бил в съвсем абстрактна форма в междузвездното пространство, той ще облича паметта в официалните дрехи на съвременната научна фантастика и ще си "спомня" себе си, че е в някой космически кораб и т. н., само защото умът му не може да приеме идеята за битието без форма. По подобен начин евреите винаги са считали, че всяко безплътно същество е ангел или архангел - или дявол или архидявол - за да го приспособят към своята теология и да поддържат монотеистичния си предразсъдък.

1) По името на швейцарския психиатър Карл Густав Юнг (1875-1961). (бел. прев.)

2) Сциентология - религиозна система, базирана на изучаване на познанието и стремеж за развиване на висшите потенциали на нейните членове; основана през 1951 г. от американския писател-фантаст Л. Рон Хъбард (1911 - 1986). (бел. ред.)

6. И тъй, Учителите така, както ги рисуваме, са представи в нашето въображение, каквито в действителност са всички същества от вътрешното ниво - човешки, ангелски, природно-стихийни. *Но това не означава, че те са продукт на нашите фантазии. Те са истински същества на тяхното собствено ниво.* А нивото на Учителите съответства на *Сефирата Хесед*, която е сферата, където формите са с плътността на процесите на абстрактния ум или интуицията.

7. Когато някой си представя една същност от дадено вътрешно ниво в астралното съзнание, той действа в сферата на *Йесод* - Съкровищницата на Представите - но човек влиза във връзка със същество, което наистина е мощен център на абстрактна сила, когато направи това с някой Учител. Картината, която човек си представя във въображението действа като фокус за тази сила, която ще оживи въобразяемата картина - така става възможно да се общува с тези въобразяеми проекции и точно това е техниката на "астралния психизъм".

8. Все пак това е метод, който крие своите опасности и заблуди. Малко са тези, които могат да работят на това ниво на плътност на душевната форма, без подсъзнателно да вмъкнат някои от собствените си идеи и разбирания в него. Най-директният метод за комуникация е и най-ефективен и неговата същност се състои от издигане на собственото съзнание до нивото на същината, с която се общува, като по този начин впечатленията се предават директно от абстрактния ум на абстрактния ум, а те се прецеждат в конкретното съзнание във формата на индивидуални идеи и мисли.

9. От тук може да се заключи, че техниките на комуникация са от такъв вид, че е невъзможно да се дадат доказателства за съществуването на съществата от висшите вътрешни нива в лабораторни условия, тъй като физиката не притежава средства за измерване на излъчването от един ум към друг. Единственото доказателство е непосредственото преживяване, което изисква първоначална вяра, а тя не представлява възприет научен инструмент и дори подход към обекта на изследване. Единствената форма на психическо общуване, за която науката може да се залови, е дълбокият транс, който не е състояние нужно нито за астралния психизъм, нито за психическата телепатия.

10. Последните два метода за общуване са по възможностите на всеки, който е преминал известно обучение на ума, а мнозина вероятно го правят несъзнателно, макар че е установено, че някои хора притежават по-големи способности в това отношение от другите. Учителите поощряват висшия психичен подход, тъй като той предполага по-малко грешки след като веднъж е развит по подходящ начин. Астралният метод в миналото е водил до някои смешни грешки, което е довело до там, че думата "окултизъм" за някои хора направо вони,

докато иначе те щяха да имат по-благосклонно отношение към него.

11. Абсолютно очевидно е, че ако някой започне да води разговори вътре в себе си с проекциите на собствената си фантазия, не се изисква голямо разцепление на съзнанието, за да бъде въвлечен в странните светове на шизофренията и халюцинациите. Затова практическият окултизъм трябва да се изпълнява в стриктно контролирани условия и с точно определена цел в ума и в това се крие причината за откриващите и закриващи ритуали преди и след практическата работа.

12. Макар че заради наличието на Учителите първите пропагандатори може и да не са се превръщали в шизофреници, като че ли много от тях са били жертва на халюцинациите и са объркали нивата си, вземайки астралното съзнание за физическата реалност. Така човек може да прочете описание на срещи с такъв и такъв Учител във влака или в парка, с подробно описание на облеклото, включително цилиндъра, чадъра и всичко останало.

13. Всеки, който има някаква представа за това, какво представляват в действителност Учителите, трябва да е наясно, че подобни описания с твърденията за такива физически явления са пълни глупости. Факт е обаче, че зад глупостите и самозаблудите съществува истина и е ужасна трагедия, че глупавият начин, по който в миналото са били представени фактите, е накарал мнозина да отхвърлят целия предмет - и честно казано човек едва ли може да вини хората, които са го сторили.

14. Учителите или Адептите от Вътрешното Ниво, са човешки същества, които са добили целия опит и мъдростта, която произтича от опита, необходими за тяхното духовно развитие в световете на формата. По този начин те са "просто хора, станали съвършени". Всички души, когато се освободят от необходимостта на раждането и смъртта, могат да продължат към по-висшата еволюция в другите сфери, но някои от тях избират да останат в условията на Земята, за да помагат на "по-младшите си братя" по пътя на тяхното развитие чрез цикличната еволюция на тази планета. Това са Учителите и те са мнозина, макар че много малко от тях са известни на човечеството по име, защото само "преподаващите Учители" установяват контакт с нас.

15. Именно "Колегията на Учителите" оформя горните сфери на планетарната йерархия на човешките същества, също както Архангелите образуват горните сфери на Йерархията на Ангелите и на тази на Природните стихии. Ролята на Учителите е да опосредстват небесните сили или Волята Божия за човечеството и поради това може да се приеме, че те действат в *Сефирата Хесед*.

16. "Вътрешният Съвет на Учителите" обаче, обикновено споменаван с името "Великата Бяла Ложа" в по-голяма степен се отнася

към състоянието на *Даат*, тъй като когато "Съветът" е в заседание, се установяват контакти с най-висшите Божествени нива и с неназовани и неизвестни същества, които съществуват в тези отдалечени сфери. Не трябва да се забравя, че тези термини са в най-добрия случай съвсем приблизителни и че природата на "Съвета" и неговите висши контакти, са по-скоро под формата на висшата телепатична връзка, отколкото събрание на съвета така, както обикновено си го представяме.

17. По-нататък може да се види, че сферата на *Хесед* е *Сефира*, специално свързана с Учителите с това, че езотеричната степен, определена за него, е тази на *Adeptus Exemptus*. С други думи този, който е освободен или свободен от ограниченията, наложени от физическата и низша форма на съществуване и от необходимостта да се прераждa.

18. Функцията на *Сефирата* е подобна на функцията на Учителите, както може да се забележи от *Магическия Образ* на могъщия крал, коронован и седнал на трон; *Блестящите Цветове*, пурпурно и синьо, обикновено са свързани с царския сан; също и допълнителните символи на сферата, жезъла, скиптъра и гегата.

19. Все пак не трябва да се счита, че господството, за което се говори тук, е този вид власт, която обикновено човешките същества си налагат едно над друго в света - толкова често демонстрирана като авторитаризъм и дори преследване. Божията Воля също така е и Любов Божия и Духовното Преживяване на *Сефирата* е Видение на Любовта. Кроули е съвършено прав, когато казва: "Любовта е Законът, Любов, подчинена на Волята", макар че този израз е бил твърде погрешно разбиран и не на последно място и от самия Кроули.

20. Подобен е случаят с други негови аксиоми: "Всеки мъж и всяка жена са една звезда" и "Прави, каквото желаеш, да бъде целия Закон". Целият Закон, който се има предвид тук, е Волята на Духа, която е синоним на Волята Божия. Това не означава "прави, каквото искаш" в съответствие с диктата на нисшите носители.

21. Не трябва да се счита, че всички произведения на Кроули са изпълнени с мъдрост. В тях има много ценни неща, но е твърде несигурно да се следва като авторитет, освен ако човек не притежава доста ясна представа за това, какво представлява окултизмът. Подобно на Елифас Леви, френски окултист от деветнадесети век, на когото той така много се възхищава, той е бил човек, погаждащ груби номера просто за разнообразие. Като адепт е третокласен, както може да се види от живота му и като изключим блестящия му интелект, основният му принос към окултизма е, че е добър медиум. Един адепт трябва да е способен да контролира силите, които призовава, а Кроу-

ли не умеел да го прави. Въпреки всички свои изключителни способности, той се поддал на силите, които необмислено призовавал с обичайния в такива случаи резултат на отдаване на прекомерно значение на собствената си личност, постепенно пристрастяване към наркотиците и безсилие в магията. Мнозина все още му се възхищават, но той е по-скоро пример за това, което не трябва да се прави, затова по-добре е да се разглежда като малкия Мордред, човек, който се е превърнал в собствения си Юда Искариотски - каквито всъщност всички ние в по-голяма или по-малка степен сме.

22. "Прави, каквото желаеш, да бъде целия Закон" и "Любовта е Законът, Любовта, подчинена на Волята" прилягат добре към *Хесед*, тъй като на нивото на тази *Сефира* волята на индивида е в пълна хармония с Волята Божия. Затова Покорството, което е Добродетелта на тази *Сефира*, не означава готовност да се приемат заповеди. Това, което се има предвид е, че душата, която е постигнала степента на инициация в *Хесед*, толкова наподобява Божията Воля, че нейната собствена воля е същата, като Волята Божия и по този начин не може да върши зло - то е абсолютно чуждо на нейната природа.

23. Така Учителите, когато обучават ученици, не ги учат да изпълняват заповеди, а да развиват себе си до степента, в която могат да решат със собствените си мозъци какво да правят, резултатът от което ще бъде в съответствие с Волята Божия и с целите на Йерархията. Човешката свободна воля е свещена и неприкосновена.

24. В светлината на последния проблем в Белия окултизъм не съществува принуда. Ако някой човек е тръгнал към опасно падение, той може да бъде предупреден за това. Ако въпреки всичко упорства за своя начин на действие, в такъв случай това си е негова работа, въпреки че ако вредата, която е вероятно да причини на себе си и на другите, има вероятност да навреди и на Групата, той може да бъде помолен да напусне в интерес на всички засегнати. Тогава той е свободен да напусне, да реализира своя начин на действие и да достигне до своята катастрофа и ако след всичко това е в подходящо състояние и е добил поне малко мъдрост от личния си опит, може да бъде приет отново. Понякога това е единственият начин, по който човек може да учи.

25. Тъй като Волята Божия при управлението на своето творение е Законът на Любовта, *Гедула*, Любовта вероятно е най-хубавото наименование за тази Сефира и твърде често тя е наричана така. Обаче *Хесед*, Милосърдие, се употребява по-често и това вероятно е резултат от факта, че когато върху *Дървото на Живота* се наложи глифа на *Колоните*, тази *Сефира* се оказва в центъра на *Колоната на Милосърдието* на "Етичното" или "Морално" ниво. *Гебура*, Суровостта, съответства по подобен начин на *Колоната на Суровостта*. Допълнителните наименования -

Величественост и Великолепие също е добре да се имат предвид.

26. Оглеждайки се в света на физическото ниво на *Малкут*, на някой може да се стори странно, че Волята Божия трябва да е Любов, тъй като светът понякога е далеч от това да бъде място, изпълнено с любов. Ала не трябва да се забравя, че съгласно този Закон за Любовта, човешката свободна воля не може за бъде отричана и по-голяма част от ужаса на физическото съществуване произлиза от самия човек. "Човешката безчовечност към човека кара хиляди да скърбят". И няма никакво съмнение, че много повече от тези хиляди ще скърбят, докато по-голямата част от човечеството не се научи да се свързва със сферата на *Хесед*, независимо дали я наричат с нейното кабалистично име или не.

27. Освен повечето очевидно човешки творения като неврозите, психическите заболявания, газовите камери, концентрационните лагери, гетата, камерите за мъчение, водородните бомби и т. н., на по-фините нива, поради отклонението му от Волята Божия, човекът е отговорен за внасянето на някои паразитни и сапрофитни организми на тази планета, което се проявява под формата на някои заболявания. Обаче, човекът е изпекъл своя хляб и може да го изяде до последната трохичка, а като го направи, може да хлопне чинията на главата си и да я използва като ореол.

28. Това твърдение може да се стори твърде пресилено и без съмнение някой ще попита: "Защо Бог го допуска?" И единственият отговор, който може да бъде даден е, че е най-добре за това той да попита самия Бог. Вероятно заради Своето Милосърдие Той прати последния потоп, но новопоявилото се след него човечество не личи да е по-добро. Приемайки ситуацията, че ние сме такива, каквито сме, единственото нещо, което може да се направи, е опитът тя да се поправи и единственият начин това да се направи е чрез търсенето на Божията Воля вътре в нас. Нелека задача.

29. Вероятно е по-добре да се насочи състраданието към животните и царството на природните стихии, които нямат участие в Падението, но е трябвало да изстрадат много от последствията заради това, че съжителстват на тази планета с нас. Жестока истина е, освен това, че което може да изглежда добро от позицията на Духа, може да бъде крайно неприятно, когато се разгледа от позицията на индивида. Това също е резултат от човешката заблуда, понеже ако не беше злоупотребявал със свободната воля, все още щеше да притежава връзките и да действа между всички нива на своето съществуване и да е способен да вижда с очите на Духа.

30. В нашите разсъждения за Космическото приспособяване се докосваме до границите на *Сефирата Гебура*. Трябва да се каже, че в

сравнение с реалностите на човешката космическа ситуация, тревожността или страданието на атеиста-екзистенциалист е твърде дребна работа - но има и компенсация. Наистина много голяма - защото "всеки мъж и всяка жена са звезда" и по същество, и като потенция.

31. Божието Име в тази *Сефира* е *Ел* (אל) или *Ал*, съставено от еврейските букви א (*Алеф*) и ל (*Ламед*). *Алеф*, както вече обсъждахме, означава началото на нещата, а един от символите на *Ламед* е крило на птица, затова може да се каже, че името носи идеята за сила и възможност - (*Алеф*) в съчетание с издигаща и разпространяваща се енергия (*Ламед*). От тази позиция може да се изработи един символ на Името, където *Алеф* е представен от точка в кръг, тъй като това е изображението на началото на нещата, а *Ламед* от крило. Полученият сложен символ ще напомня крилатия диск на древните египтяни. Обратно, използвайки традиционния кабалистичен символизъм за тези букви, при който *Алеф* е наречен Вол, а *Ламед*, Остен (за вола), достигаме до идеята за първичната движеща сила, поставена под контрол.

32. Архангелът на *Сефирата*, *Цадкиел*, както и Йерархията на Ангелите, *Хасмалим* или Блестящите, могат да се изградят във въображението, като Архангелът притежава специална връзка със символа на *Сферата*, а въздействието на тези същества ще бъде много полезно за всички, които страдат от неустойчивост, независимо дали на ума или на емоциите. Най-общо казано, неспособността да бъдеш точен или да контролираш фактора време е признак за умствено разстройство, докато общото безредие или неспособността да се контролира фактора време е знак за емоционално разстройство. Успокоителните, конструктивни сили на сферата на *Хесед* могат да направят много за облекчаването на тези състояния.

33. Планетата Юпитер, която е *Мундиалната Чакра* на *Хесед*, дълго време се е разглеждала в астрологията като най-благотворното влияние сред всички останали планети и това без съмнение е резултат от факта, че това е планетата, на която еволюцията е в условията на "конкретния Дух" - не е термин, който казва много, но може да се отбележи, че подхожда на *Хесед*, която е първата същинска *Сефира*-форма и получава чистите абстрактни духовни сили от *Божествените Сефири*. По този начин вероятно може да се достигне до идеята какво представлява "конкретния Дух", разглеждайки *Сефирата Хесед* и това е един от начините за работа, което прави от *Дървото на Живота* толкова ценен символ, тъй като непознатите понятия могат да бъдат определени и познати чрез съотнасянето им към познатото.

34. Пороците на *Сефирата* са пороците, които обикновено се демонстрират от хората, които са на власт или са признати за авторитети в дадена област и много често го показват по един много фин

начин. Съществува добре познатото изказване, че "Властта притежава тенденцията да разваля човека" и всеки, на когото е дадена власт, не е нищо повече от карикатура на Божественото Управление на *Хесед*. Някои, разбира се, ще имат по-голям успех от другите, но не съществуват данни за безупречен владетел в познатата история на човечеството. Фанатизмът, лицемерието и тиранията са пороци, които водят началото си от отъждествяването на себе си с принципа на управление, като в същото време не се поглежда реалността на онези части от себе си, които не са подходящи за управлението. Ненаситността е чистата злоупотреба с целия принцип, както и Тиранията, понеже господството над другите или над предметите е насочено изцяло в своя собствена полза, а не в полза на управляваните. Не трябва да се счита, че тези пороци и изкушения важат само за хората с високо положение във властта - валидни са за всеки човек, тъй като всеки притежава власт над нещо, дори това да е само физическото тяло.

35. Символът на триизмерната фигура показва едно допълнително измерение към плоските фигури, свързани с *Божествените Сефири*. Допълнителното измерение, разбира се, е формата.

36. В езическите митологии съответстващите божества очевидно ще са тези, които са добри владетели на боговете и хората или тези аспекти на всеки бог или богиня, които управляват по този начин. От това може да се види как езическите божествени атрибути често припокриват различни аспекти на Божествеността. Зевс, например, като образ на Бащата на всички, ще е свързан с *Хохма*, но като господар на боговете и хората, ще е фигура от *Хесед*. Пак ще повторя, това е едно от предимствата кабалистичната система, тъй като улеснява твърде много класификацията и диференциацията, отколкото това става при огромното хаотично изобилие на повечето митологии.

ГЛАВА XI

ГЕБУРА - СУРОВОСТ

"Петият Път е наречен Радикалният Разум, защото наподобява Единство, обединявайки се с Бина, Разбирането, което произлиза от първоначалните дълбини на Хохма, Мъдростта."

МАГИЧЕСКИ ОБРАЗ: Могъщ воин в колесница.
БОЖИЕ ИМЕ: Елохим Гибор.
АРХАНГЕЛ: Камаел.
ЙЕРАРХИЯ НА АНГЕЛИТЕ: Серафим, Огнени Змии.
МУНДИАЛНА ЧАКРА: Марс.
ДОБРОДЕТЕЛ: Енергия, Смелост.
НАИМЕНОВАНИЯ: Пахад - Страх. Дин - Справедливост.
ДУХОВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ: Видение на Сила.
АЦИЛУТИЧЕН ЦВЯТ: Оранжево.
БРИАТИЧЕН ЦВЯТ: Аленочервено.
ЙЕЦИРАТИЧЕН ЦВЯТ: Светлоалено.
АСИАТИЧЕН ЦВЯТ: Червено, нашарено с черно.
ПОРОК: Жестокост. Разрушение.
СИМВОЛИ: Петоъгълник. Петолистна роза. Меч. Копие. Камшик. Верига.

1. Йециратичният текст за *Гебура* наподобява на този за *Хесед* с това, че поставя ударението върху източника на силата в *Небесните Сефири*. Там където Текстът за *Хесед* споменава специално *Кетер* обаче, Текстът за *Гебура* споменава специално *Хохма* и *Бина*. *Кетер* е *Ацилутичният* или Небесен Свят на цялото *Дърво*, докато *Хохма* и *Бина* образуват *Бриатичния* или Съзидателен Свят. Оттук става ясно, че както *Хохма* и *Бина* представляват Божествената Сила на *Кетер* в действие, по същият начин *Гебура* представлява по-активната страна на принципа за управление на *Хесед*. Това се потвърждава и от *Магическия образ* на *Гебура* - могъщ воин в колесница, от Духовното Преживяване - Видение на Силата и от Добродетелите на *Сефирата* - енергия и смелост.

2. Почти всички атрибути на *Гебура* са с военен характер и въпреки че, поради тази причина, е по-лесно да се изработи едно елементарно схващане за *Гебура*, отколкото за другите *Сефири*, може да се стигне до погрешно разбиране, тъй като тази *Сефира* притежава свои тънкости и особености, които не отстъпват на тези на другите сфери на *Дървото*.

3. *Гебура* по същество е *Сефира* на коригирането и преценяването; това е сфера на абсолютната и пълна Истина. Човек може да каже, че вероятно в контекста на *Гебура* е фактът, че на Седмия ден от творението Бог погледнал това, което създал и видял, че е добро. Човек е склонен да омаловажи това действие на Бог като ненужна формалност, но във всяка мистична книга с достойнствата на Книга Битие, нищо не се включва, само заради ефекта. След съзидателното усилие за даване форма на нещата, следва необходимостта от старателно разглеждане на получените резултати и изчистване на формите от всякакви недостатъци и дефекти.

4. Процесът може най-добре да бъде разгледан в сферата на изкуството. Един художник, да кажем, работи върху платното, създавайки цветове и форми във взаимна връзка, докато получи това, което той приема за окончателно завършена картина. Няма да я предложи незабавно за продажба в галерията, след като остави четката - ще се разходи и после ще се върне, за да я погледне отново със свежи очи. Може да я обърне с лице към стената и да я проверява отново и отново дни наред, седмици и дори месеци, преди да я обяви за завършена работа, достойна да носи неговия подпис. Нормите, които ще използва при преценяването на различните аспекти на картината, са установени от законите на самата картина. Цветното петно на дадена форма и позиция ще е добро или не в зависимост от неговия контекст в цялата картина, дали уравновесява и допълва всички останали цветове и образи, разположени на останалите места на платното.

5. Човек може да си представи, че Сътворяването на Света от едно Разумно Същество би се подчинявало в голяма степен на същия процес. Създаването на формите и отношенията върху платното, както образуването на формите и отношенията във Вселената, може да се приеме, че става под контрола на сферата на *Хесед*. Преценяването на око на свършената работа в изкуството или на Проявения Свят и заличаването или поправянето на всички грешки, ще бъде действие на *Гебура*.

6. В добре замислената и изпълнена художествена творба нуждата от корекции ще е малка, въпреки че принципът на *Гебура* е валиден със същата сила при нейното преценяване. При работа, която е изпълнена през куп за грош, необходимостта от последващи поправки,

което е един от другите аспекти на *Гебура*, ще е много по-голяма. Същото важи и за Света. Човек може да си представи, че съзидателната работа на Бога се нуждае от незначителни поправки, но някои от "цветовете", които Бог е използвал, са човешки и са способни на независими действия. Ако човек е действал в течение на своята еволюция в съответствие с Божествения Закон, всичко ще бъде относително добре, но той не го е правил, затова резултатът, на тази планета поне, е като картина, върху която боите произволно са сменили своите цветове и нюанси, по-светли, по-тъмни или са се разместили върху платната на места, където не трябва да присъстват. Това разбира се изисква непрекъснатата Преценка и Корекция от страна на Създателя и опитите да се предпази Световното произведение на изкуството от превръщането му в една неподлежаща на поправяне бъркотия са това, което наричаме действието на Законите на Кармата или по-точно, Преправяне, и тези Закони са приписани на *Сефирата Гебура*.

7. От тази гледна точка съществува един аспект на *Гебура*, който е известен като "Стената на Справедливостта" или "Стената на Повелителите на Кармата". Справедливостта, като съвършеното равновесие между Милосърдието и Суровостта, с право е приписана на *Даат*, съюза на *Хохма* и *Бина*, двете *Сефири*, споменати в Йециратичния текст за *Гебура*. *Гебура* е сферата, в която тази Справедливост е приложена в световете на формата.

8. Този аспект на *Гебура* може да си го представим като голяма стена, цялата празна, излъчваща алено червена светлина. Пред нея душата застава разсъблечена от парцалите на всякакви извинения и лишена от възможността да избяга, докато пронизващата светлина прониква до всяка нейна част. В абсолютната тишина на Аленочервената Стена се разкрива Справедливостта. Душата е в такова и такова състояние и се показва, че трябва да бъде именно така. При това разбулване всичко се взема под внимание, автоматично, неизбежно и безмилостно. Това е Стена на Справедливостта, а не на Присъдата и присъда не се произнася, не се издава постановление. Властва изцяло Безмълвието - безмълвието на *Бина*, Разбирането, с което, както се твърди в Йециратичния текст, *Гебура* е обединена. И *Гебура* наподобява Единството, понеже частта се взема като част от обединеното цяло.

9. Резултатът за душата е посочването на един безспорен факт, а именно - какво представлява в действителност душата. На фактора за преценяването на *Гебура* не е присъщо разбирането за наказание, наложено върху душата. Стената на Справедливостта е като една огромна, сложна и безпогрешно смятаща машина, тя дава отговора и това е всичко, въпреки че цялото всемогъщество на Космоса стои зад този отговор. Също така не се взема под внимание дали душата

има сили да издържи разкритата Истина, или ще бъде смазана под нейната тежест. Отговорът се появява и душата може да го приеме или да не го приеме.

10. Следващите действия, необходими за привеждане на душата към това състояние, в което трябва да бъде, не спадат към тази сила на *Гебура*. Необходимото уравновесяване, компенсиране или коригиране е напълно възможно да се отнесе към разрушителната страна на *Гебура*, но също така може да попадне в някоя друга сфера на *Дървото на Живота*. По този начин душа, която постоянно отказва да се изправи срещу фактите от живота на инстинктите, вероятно ще има по-голяма полза от въздействията на конструктивната страна на *Йесод*; грубото приложение на чистата сила на *Гебура* може да донесе повече вреда, отколкото полза. Йерархията на Учителите се занимава с насочването и помощта за душите, за да изкоренят своите недостатъци. Тези "старши братя" на човечеството, познавайки слабостта и силата на душата, могат да я посъветват и да ѝ помогнат, така че изличаването на "аленочервените букви върху свитъка на машината на Истината" да бъде с възможно най-малки разрушителни последици. Дали душата ще търси помощ или ще поиска съвет е въпрос, който самата тя трябва да реши - но колкото и дълго да се отбягва Истината, накрая трябва да се застане срещу нея, дали това ще е по труден или по по-лесни начини, за Силите на Космическото Равновесие е без значение.

11. В своята по-позитивна коригираща страна *Гебура* демонстрира обединеното действие на *Активната* и *Пасивната Колони* вътре в себе си вероятно най-ясно от всяка друга *Сефира*. Има души, които са способни да не трепнат пред ужасната смърт по религиозна, политическа или друга причина, смърт, която поради своята физическа природа не може да причини продължителна агония. Това е ясно изразеното действие на *Гебура*, символизирано от копието и меча. Пасивният аспект на *Гебура* може да е твърде бавен, но в действителност неговата бавност е един от най-мощните му методи, включващ *постоянната* бдителност и железен контрол върху *постоянното* действие за много дълъг период от време. Това може да се види в *постепенните* еволюционни сили на кармата, постепенното развитие чрез изпитания и премеждия на човека, *постепенното* развитие и разпадане на расите. Съответните символи тук са Камшикът, който шиба непрекъснато и Веригата, която държи пленниците за дълъг период от време и предотвратява всякакво бягство.

"Мелниците на Бог мелят бавно, въпреки че мелят извънредно ситно;
Въпреки че Той чака търпеливо, прецизно смила всичко."

12. Неизбежността на този процес на *Гебура* е показан в наименованието, дадено му в Йециратичния текст - Радикален Разум. Това

означава, че делата на *Гебура* трябва да се занимават с основните извори и източници, съставляващи съществената природа на нещата; и да са цялостни и безпощадни, така че всяко нещо, което не отговаря на основния модел, да бъде открито и напълно изкоренено.

13. Едно от имената на *Гебура* може да се разбере твърде погрешно и това е *Пахад*, Страхът. Ако има нещо, което няма никакво място в Божествения Замисъл на еволюцията и което само по себе си е безусловно зло, по произход и проява, това е Страхът. Може да се каже, че от Страха възникват всички други отклонения и цялото зло, че той осигурява основата за Силите на Злото.

14. Когато съществува Вяра или Познание на Бога, няма Страх. Не трябва да се забравя, че Добродетелите и Пороците на *Даат*, *Сефирата на Познанието*, са тясно свързани с наличието или отсъствието на Страха. Както много добре е казано: "Истината ще те направи свободен", както вероятно това е било с ранните християнски мъченици, отправящи се с песен към своята смърт и въпреки това, съвсем естествено, много от тях се страхуват от Истината и се страхуват толкова много, че дори пред себе си не могат да признаят съществуването на своя страх. Страхът, разбира се, е дълбоко вкоренен и е нещо обичайно за животните и човека, затова по същество не е резултат от човешкото Падение. Твърдяло се е, че той е главната причина за легендарната Война на Небето, когато някои велики същества, Ангелски и други, въстанали против Волята Божия, страхувайки се от своето унищожаване или извънредно радикална промяна. Това събитие, прастаро за човечеството, е останало в народните легенди като бунтът на Луцифер - макар че по този начин Луцифер бил подценен, тъй като той в действителност е аспект на прометеевите сили; неговото име означава "Светлина" - въпреки че се твърди, че се е провалил, заради Гордостта. Гордостта обаче е едната страна на монетата, а другата е Страхът, а Страхът е резултат от липсата на Вяра, предателството спрямо Любовта към Бога.

15. *Гебура* е една от *Свещените Сефири* и затова Страхът не трябва да намира място в нея - нито Яростта и Гневът, тъй като всички тези неща не са нормални и не са част от Божествения Замисъл. Те са симптоми и резултат от отклоняването от Замисъла. Преценката и коригиращото действие са част от Замисъла, но това не означава деструктивен критицизъм или ярост и гняв, за да се предизвика страх, това е типичното човешко изопачаване.

16. Интересно е да се разгледа Скалата за Тонуса на човешките способности, предложена от Хъбард и използвана като основа на сциентологията и дианетиката. Там се твърди, че функционирането на човека на върха на неговите възможности трябва да бъде в състо-

яние на енергичност и бодрост, а е абсолютно ясно, че аналитичната и коригираща работа на *Гебура* може най-добре да се извърши от човек, което функционира на това ниво. С нарастването на отклонението и анормалността ефективността на индивида се снижава и вместо енергична бодрост той снижава своята способност, движейки се от силен интерес към умерен интерес, безразличие, досада, раздразнение и т. н., през гнева и страха до печал и апатия, която в своята най-интензивна форма е смъртта - пълното безразличие към живота. Очевидно е, че никоя от *Десетте Свещени Сефири*, Еманациите на Неминуемия Бог, не може да има нещо общо с едно състояние на такова тежко психическо блокиране като гнева или страха.

17. Идеите за гнева и страха, асоциирани с *Гебура*, вероятно са резултат от типичните човешки асоциации, възникнали от повърхностното изучаване на неговия символизъм. Името *Пахад*, Страх, се отнася повече до страхопочитанието, което обзема човек при съзерцаването на могъщите прояви на Божията сила в природата, което също така може да се нарече Страх от Бога, което няма нищо общо с обикновения страх.

18. Гневът и страхът освен това може да са човешката реакция на действащите сили на *Гебура*. С други думи, гневът от разкритата реалност и страхът от последиците на необходимостта да се приведе тази реалност в съответствие с Духовната Истина или Духовната Реалност.

19. Въпреки че Енергията и Смелостта са наистина Добродетели на тази Сефира, тъй като представляват силите на функциониращият с пълна сила в практиката нормален човек, като предлага Л. Рон Хъбард, Гневът и Страхът е напълно възможно да се включат в нейните Пороци. Жестокостта очевидно е порок на *Гебура*, тъй като отделно от по-грубите варианти на физическата жестокост, на нейните фини нива, тя е изопачаване на силите на преценяването и коригирането, които се превръщат в заядлив критицизъм и емоционален тормоз.

20. Атрибутът Разрушение като Порок все пак може да бъде разбран неправилно и затова е по-добре Порокът да се разглежда като Безпричинно Разрушение. Разрушението, когато разрушаването е нужно, е необходимо и свещено нещо и в действителност е под властта на Четвъртия Аспект на Бога.

21. Има много хора, които разглеждат всяко разрушение като нещо лошо, но причина е единствено в тяхното късогледство и липсата на перспектива при оценката му и приемането на всяка промяна като заплаха за собствената им сигурност. По този начин отново се появява плашилото на Страха.

22. Краткото замисляне ще ни покаже несъстоятелността на страха от Разрушението. Ако някой има рак, необходимостта от разру-

шаването на това образувание е очевидна за всеки. На по-фините нива, силите на промяната винаги са в наша полза, пришпорвайки ни през вековете и непрекъснато трябва да се изнамират нови форми, които да дадат израз на тези нови сили. Както посочва Христос, човек сам си търси белята, наливайки ново вино в стари бутилки. Въпреки това като че ли човечеството се нуждае от войни и бедствия, за да се появи импулса за разрушаване на старото и създаване на новото. Беше необходимо опустошението на две войни, за да се изчистят гетата. Необходима бе поне една революция в историята на почти всяка западна нация, за да се унищожат старите мисловни форми и да се проправи пътя на демокрацията в една или друга форма. Въпреки че принципът е толкова прост - не можеш да направиш омлет, ако не счупиш яйцата.

23. Същата съпротива към промяната намира място и в характера на човека при неговия стремеж към духовно просветление. Вероятно най-голямата бариера за всеки ученик е съпротивата да остави старите емоционални и мисловни модели. В Откровението на св. Иоан Богослов, Този, който седи на престола, казва: "Ето, направих всички неща нови."[1], но никой не може да направи всички неща нови в себе си, без да промени старото.

24. Когато някой езотеричен ученик призовава силите, които ще направят нещата нови, а след това се опитва да се противопостави на настъпващите промени, тогава той изпада в голямо затруднение. Духовната сила започва да пробива като свредел в дърво и ако срещне някакви прегради, се появяват топлина и триене, които могат да бъдат не само неприятни, но и вредни за душата.

25. Когато бъде засегнато лицемерието на съзнанието, настъпилият катарзис ще бъде дори още по-голям. Историята на Ананиа и Сафира е добър пример за това. В началото на епохата на християнството, когато членовете на Църквата внасят цялата си собственост и богатство в общността, Ананиа и жена му продават парче земя и задържат за себе си част от получената сума. Когато са обвинени от св. Петър за тяхното лицемерие, те упорито отричат и са поразени на място от гръмотевица. Това е пример за гебурично действие на Светия Дух. Ананиа и Сафира поемат инициативата за търсенето на висшето знание, а след това отказват да приемат цената за неговото постигане. Опитват се да се придържат към своята привична сигурност, докато търсят новото.

26. В това се съдържа голям урок за онези, които искат да призовават силите на Духа. Необходими са промени в ориентацията на душата и ако се откажем или се съпротивляваме на тази преориентация на душата, тогава резултатът от това нежелание ще е висше

1) Иоан, 21:5 - "И Седящият на престола рече: ето, всичко ново творя." (бел. прев.)

неразположение, което в най-лошите случаи ще прерасне в нервни и психически разстройства, лудост и дори смърт. И докато лошите намерения получават собствените си лоши награди, дори и добрите намерения не дават гаранция за сигурност. Затова са необходими наблюдение и продължително обучение за всеки, който се стреми към висшите царства на практическия окултизъм.

27. Трябва постоянно да се помни, че дребните кармични корекции са толкова болезнени, колкото и мащабното постигане на равновесие. При всяко коригиране, което се прави, трябва да се свалят и отстранят въпросните аспекти и след това да бъдат заменени с правилно подреждане. Силата на *Гебура* е от тези, които вероятно в по-голяма степен от всички останали, се нуждаят от спокойствие и безпристрастност при своето приложение. И изобщо, твърде лесно се разстройва от грубата агресия, но наистина представлява Величието на Закона във вътрешните нива.

28. Символът на великото Равновесие, съдържащ се във фигурата на Справедливостта, може да се обясни в светлината на един друг образ. Това е образът на кораб, сполетян от корабокрушение, в който морякът трябва да се приспособи към най-неблагоприятните обстоятелства, правейки всичко по силите си, за да се задържи над водата и накрая, когато е направил всичко според своите възможности, за да си помогне, му остава единствено вярата в Бога.

29. Резултатите от работата върху *Сефирата Гебура* варират в зависимост от темперамента на този, който се стреми да се свърже с нейните сили. При някои това ще предизвика разстройство на физическо ниво, при други ще се отрази на емоционалните състояния и задължително ще доведе до конфликт в ума. Но всичко това е за добро, защото сочи, че силите действат и пренастройките се осъществяват. Накрая разбира се всеки ще трябва да се срещне с това преустройство, независимо дали желае контактите с *Гебура* или не.

30. Един от *Магическите образи* на *Гебура* е брадатият воин и е добре той да бъде съпоставен с някои митични фигури като св. Георги, Арес, Марс или с някой от рицарите на крал Артур или с други рицарски герои. Сър Галахад, съвършеният рицар от Кръглата Маса и Свещения Граал, облечен в желязна броня, е много добър образ за този случай.

31. Езотеричната степен, постигната в *Гебура*, е тази на *Adeptus Major*, човек напълно вещ в осъществяването на магията. Различава се от по-висшата степен на *Хесед* с това, че в *Хесед* адептът *е* магия. Под магия се разбира създаването на подходящи форми, в които да обитават духовните сили.

32. Божието Име на *Сефирата* е *Елохим Гибор*, вероятно най-

сполучливият превод на което е Бог Всемогъщ, подразбирайки Мощта на Космическия Закон, от който не може да се избяга. Извисяващата се алена фигура на Архангел *Камаил* и Огнените Змии или Серафим, вероятно са най-сигурният начин за свързване с тази всемогъща и всеведуща преобразуваща и уравновесяваща сила. Камаил е закрилник на слабите и онеправданите и освен това е Ангелът-Отмъстител, който преследва нарушителите на космическия закон. Това не означава, че е служител на полицията, а че работи върху съзнанието на грешника. Малцина нарушители на закона почиват спокойно в леглата си и "Престъпление и наказание" на Достоевски ни дава едно описание за това, как работата на самия ум на престъпника може да доведе до неговото заслужено наказание.

33. Вече се спряхме на Светлия и Тъмния Ангел на човешката душа и определихме тяхната сфера на действие към *Хесед* и *Гебура*. Вероятно най-добрата форма, в която човек може да си представи тези две същини, приписани на всеки човек, е като членове на Йерархията на Ангелите на *Хесед* и *Гебура*. Светлият Ангел като яйцевидна, сферична фигура, излъчваща ярко пурпурно, а Тъмният Ангел като светлочервена огнена змия. Това може да е по-полезно от антропоморфните изображения, които народната традиция е опетнила с епитетите "Добър" и "Лош".

34. *Мундиалната Чакра* на *Гебура* е червената планета Марс, една от така наречените "зловредни" в популярната астрология. Планетата е била описана от тибетеца в "Езотеричната Астрология" на Бейли като предизвикваща големи борби, но водеща накрая до големи открития. Еволюцията на Марс се базира върху нивото на страстите и инстинктите - както Земята се основава върху физическото - и затова нейните влияния върху тази планета много често се осъществяват чрез страстите, а поради това и много често на групово равнище. Твърдението, че еволюцията на планетата може да е базирана върху някакво равнище, може да звучи странно, но то се основава върху учението за Планетните Същества от "Космическото Учение", споменато преди това. Предметът е твърде обширен и затова може само да бъде споменат в настоящия контекст.

35. Числото пет играе твърде важна роля в геометричния символизъм на *Гебура* и използването на Пентаграма като знак за определяне границите на кръга и изгонването на нежелателните сили е в съответствие с принципите на *Сефирата*. Друг начин да се погледне тази *Сефира* чрез символизма на геометрията, е като си представите триизмерната фигура на *Хесед* в движение, в динамика.

36. От езическите пантеони, боговете на войната, Арес, Марс, Тор, обикновено се отнасят към *Гебура* от позицията на нейния общ

военен символизъм, но това не трябва да води до едно опростяване на идеята за *Сефирата*. Гърците не са имали твърде добро мнение за Арес, заради неговата бруталност и сляпо насилие, а Тор също е олицетворявал твърде много грубият простоват воин. Вероятно римският Марс изобразява най-добре многостранно надарения образ с това, че първоначално е бил бог на Пролетта, която представлява новото събуждане и жизнеността на *Гебура*, а след това баща на Ромул и Рем, основателите на великата империя, която дава правото и реда на по-голямата част от Европа, след като я завоюва под закрилата на Марс, като Бог на Войната.

37. Погрешно е да се разглежда *Гебура* изцяло от гледна точка на термините на военния символизъм, защото тя притежава освен това и своите аспекти за справедливост, преценяване, анализ, издръжливост и т. н. Затова към нея могат да се отнесат редица богове и герои, от Отмъстителните Фурии или Еринии на древните гърци, през четиридесет и двата Преценяващи Богове от египетската Книга на Мъртвите, до рицаря-шегобиец Динадан от артуровия кръг, защото и смехът попада под властта на *Гебура*. Хуморът е унищожителят на болезнените емоции, тяхното противоположно лице, както древните гърци са свързвали трагичните и комични маски и въпреки острият им сатиричен аспект, това е едно от най-великите оръжия против тиранията. Писалката е по-мощно оръжие от меча и самохвалството, което много често има претенциите да бъде авторитет, може да издържи на презрението, ругатните и даже на директното преследване, ала на смеха и присмеха никога. Освен това е установено, че на хората с добре развито чувство за хумор не може лесно "да се промие мозъкът" и затова смехът трябва вероятно да се разглежда като основна сила на *Гебура*, защото е по-добър и по-остър от стоманения резец или бойните оръжия на традиционния символизъм на *Гебура*. Може да има голяма полза от медитацията върху "Божия смях".

ГЛАВА XII

ТИФАРЕТ - КРАСОТА

"Шестият път се нарича Опосредстващ Разум, защото в него се умножават притоците на Еманациите; защото той кара това въздействие да се влива в резервоарите на благословените, с които самите те са обединени."

МАГИЧЕСКИ ОБРАЗ: Цар. Дете. Пожертван бог.
БОЖИЕ ИМЕ: Йехова Елоа ве Даат.
АРХАНГЕЛ: Рафаел.
ЙЕРАРХИЯ НА АНГЕЛИТЕ: Малахим. Царе.
МУНДИАЛНА ЧАКРА: Слънцето.
ДОБРОДЕТЕЛ: Посвещаване на Великото Дело.
НАИМЕНОВАНИЯ: Зоар Анпин, Малкото Лице. Мелек, Царят.
ДУХОВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ: Видение на Хармонията на Нещата. Мистериите на Разпятието.
АЦИЛУТИЧЕН ЦВЯТ: Светлорозово.
БРИАТИЧЕН ЦВЯТ: Жълто.
ЙЕЦИРАТИЧЕН ЦВЯТ: Наситено оранжево-розово.
АСИАТИЧЕН ЦВЯТ: Златнокехлибарено.
ПОРОК: Гордост.
СИМВОЛИ: Ламен. Кръст на Розата. Кръста на Голгота. Пресечена Пирамида. Куб.

1. *Тифарет* е централната *Сефира* в *Дървото на Живота*, крайъгълният камък на цялото Творение, поддържаща баланса между всички останали *Сефири*, които тя свързва: между Бог във Висините на *Кетер* и физическия свят на *Малкут*; между горните и долните полюси на психиката в *Даат* и *Йесод*; между противоположностите на *Хохма* и *Бина*, *Хесед* и *Гебура*, *Нецах* и *Ход*; между сходните сили на *Хесед* и *Ход*, *Гебура* и *Нецах*; в действителност тя наистина е Опосредстващият Разум, който ѝ е определен от Йециратичния текст. Налице е благодатно поле за медитация върху всички триъгълници, образувани от *Пътищата*, прокарани между *Тифарет* и останалите

Сефири и без познанието за това, какво представляват всички тези *Пътища* и техните взаимоотношения, никога не може да се достигне до пълното познание на *Тифарет*. Същото важи и за другите *Сефири*, разбира се, но отношенията на *Тифарет* са толкова фундаментални и разнообразни, че разбирането на *Тифарет* се е превърнало в синоним на разбирането на цялото *Дърво*. Именно *Сефирата* на Красотата означава успешното осъществяване на Божествения Замисъл в света на явленията такъв, какъвто трябва да бъде.

2. Йециратичният текст твърди, че всички въздействия на останалите Еманации или *Сефири*, се вливат в *Тифарет*, където са благословени с печата на всеобщото единство. Тази *Сефира* в такъв случай е обединяващият аспект на цялото *Дърво*, водещ до синтез и единство. Това е състоянието, към което човечеството се е стремяло в продължение на векове и чието отсъствие е основната причина за болката и страданието. Именно защото *Тифарет* представлява целта, която всички трябва да постигнат, нейната Добродетел е Посвещаването на *Великото Дело*. И тъй като в душата на човека *Великото Дело* е прераждането или новото раждане, *Сефирата* е изпълнена със символите на смъртта и възкресението. Това е *Сефирата* на всички Изкупителни Богове включително, разбира се, и на най-висшият представител на човешкото избавление, нашият Господ, Исус Христос.

3. Духовните преживявания на *Сефирата* са две, вместо обичайното едно. Това означава, че съществуват две страни в *Тифарет* и тя наистина е *par excellence* свързващата *Сефира*, помирявайки горната част на *Дървото* с долната. В "нормалното" човешко съзнание съществува разцепление, причинено от Първичното Падение и това е символизирано от Пропастта, разположена под *Тифарет*. Обикновеният човек има малка представа за обширната област на своето божествено съзнание, което се намира над нивото на обичайния му ум и ще осъзнае съзнанието на *Тифарет*, само ако притежава религиозна убеденост. Дори и тогава може да не притежава кой знае какво функционално разбиране за постиженията на тази забележителна сфера, която осигурява Виждането на Хармонията на Нещата и разбирането на Мистериите на Разпятието. И това е едно твърде важно постижение, а не е просто някакво интелектуално разбиране.

4. Цветовете на *Сефирата* са розови, жълти и кехлибарени, за които най-добре може да се получи представа от забележителната красота на залеза и изгрева на слънцето. Божието Име в тази *Сефира* е *Йехова Елоа ве Даат*, което означава "Бог, Проявяващ се в Сферата на Ума", но за нещастие Бог много малко се проявява в ума на човека в днешно време.

5. Хармонията или Красотата, означава здраве и лечение и затова *Рафаел*, Архангелът, "който стои в Слънцето", очевидно е интегрална

част от *Тифарет*. В ритуалните действия той е Архангелът, който охранява източната посока на света, която е посоката на елемента Въздух. Изток винаги е бил разглеждан като източник на святост; той е точката, откъдето светлината на слънцето се появява най-напред след дългите часове на нощта, също както Духовната Светлина изгрява в тъмнината на непросветеното съзнание. Елементът Въздух освен това е символ на Духа, свободно движещ се и неограничен, проникващ навсякъде.

6. *Рафаел* може да бъде визуализиран като алтернатива на Сефирните цветове, оцветен в златното и синьото на грееещия диск на слънцето в ясното небе, излъчващ лечебните и живителни сили на слънчевите лъчи, в които се включват силите на излъчващата се топлина, инфрачервени и ултравиолетови, в допълнение към силите на духовно просветление и одухотвореност на онова Слънце, което стои зад нашето Слънце. Той може да бъде изобразен с криле, раздвижващи въздуха, причинявайки нахлуване на огън и въздух, които съживяват отново всяка аура, до която се докоснат. Това е великото докосване на лечението, духовно и психическо, както и физическо.

7. Йерархията на Ангелите се нарича *Малахим*, Царе, и може да се разглежда като лекуващите и носещи живот пратеници под властта на *Рафаел*. В природата съществува, разбира се, забележителна лечебна сила, сферата на Елементите, Природните Стихии и Четиримата Царе на Духовете на Елементите, Владетелите на хората от всеки Елемент, могат да бъдат отнесени към *Тифарет*, въпреки че сферата на Елементите реално спада към *Малкут*.

8. В традицията е добре известно, че Духовете на Елементите, бидейки елементи на живота, създадени от ранните Съзидателни Сили на Вселената и тъй като не са излъчени от сферите на Духовната Реалност, притежават само феноменално, но не и ноуменално съществуване. Затова, когато настъпи краят на Деня на Проявлението, те ще изчезнат, освен ако междувременно не са добили вибрациите на духовно същество. Могат да получат този шанс от всяка еволюция, обитавайки планета, чиято обвивка те поддържат и затова на Земята разчитат на контактите с човечеството. Човек само трябва да хвърли поглед на хората, за да се изпълни със сериозно съмнение относно техните шансове. По-голямата част от човечеството е в неведение за собствената си духовност, камо ли да разбере нуждата от опосредстването на това качество. И дори там, където човекът е постигнал високо духовно съзнание, много често то е съпровождано от презрение и ужас от физическото битие. Средновековната теология заклейми всички Духове на Природните Стихии като дяволи, а в днешно време е отречено самото им съществуване. Затова адептът винаги трябва да

се разглежда като инициатор на Царствата на Стихиите, единственият квалифициран по силата на духовния си ръст и разбиране, да го прави. Странната стара книга "Comte de Gabalis" от Abbe N. de Montfaucon de Villars съдържа много големи истини по тези въпроси под формата на тяхното осмиване, което много често е единственият начин истините по тези въпроси да бъдат успешно предадени през твърдата черупка на човешката космическа ограниченост.

9. Когато един Дух е постигнал духовно осъзнаване, може да се каже, че притежава съзнанието на *Тифарет* и Царете на Природните Стихии, тези Духове, които са постигнали това състояние, освен това им показват Пътя. Царете на Стихиите са известни като Паралда за Въздуха; Никса за Водата; Гоб за Земята; и Джин за Огъня; все пак цялостното разбиране за еволюцията на Духовете на Стихиите принадлежи на *Малкут*.

10. *Мундиалната Чакра* на *Тифарет* е Слънцето, което е източникът на светлината и живота за неговия Свят и още физическото проявление на силите на Самия Бог и на духовните светове. Крепителят и Причинителят на нашата Слънчева Система е Слънчевият Логос - обикновено споменаван като Бог - и въпреки, че Той е Единственият Бог, доколкото става дума за човечеството и останалата част от Слънчевата система, Той е Бог само за тази Система и Слънцето може да се приеме като Неговото физическо тяло, въпреки че цялото останало физическо съществуване на Слънчевата Система е под Неговия контрол.

11. Това, по което езотеричната теология се различава от екзотеричната, е, че последната разглежда Бог като неизменен и върховен за цялото съществуване. Езотеричната теология, от друга страна, разглежда Бог велик, какъвто Той е, но в развитие. Освен това приема, че всяка звезда е Бог, ръководещ своето собствено творение и, че над Бога на нашата Слънчева Система има други Богове, по-велики, управляващи цялата Галактическа Система, която, подобно на Слънчевата Система, е гигантско въртящо се колело; и че, вероятно, може би съществува Бог, който управлява цялата Галактическа Система и цялото междузвездно и междугалактическо пространство.

12. Това не е отричане на монотеизма, защото Бог или Слънчевият Логос на нашата Система, е всемогъщ, всеведущ и вездесъщ в тази система и същото е и с Единственият Бог навсякъде, където управлява. Всички допълнителни Логосни влияния, независимо дали от Сириус, Голямата Мечка, Плеядите, Андромеда или съзвездията на Зодиака, въздействат на Слънчевата система единствено чрез посредничеството на Слънчевия Логос, а не директно.

13. Всички току що разгледани въпроси, свързани с *Тифарет* - Бог, Проявяващ се в Сферата на Ума; забележителните лечебни хармо-

низиращи сили на *Рафаел*; божественото съзнание на Царете на Природните Стихии; животодаряващата светлина и топлина на Слънцето - се отнасят до Видението на Хармонията на Нещата. Съществува обаче и друго Духовно Преживяване - Мистериите на Разпятието.

14. Именно в *Тифарет* Духът осъществява своя контакт с ума на човека и този контакт в началото е малък. Върховният символ за раждането на духовното съзнание е представен в коледната история за детето Христос, родено в яслите под погледите на полските зверове. Човекът е същество, намиращо се по средата между животните и боговете и духовното съзнание в началото е слабо, подобно на малкото дете в животинския свят на душата - все още един слаб глас, който може да се пренебрегне.

15. Но детето, закриляно от възрастните, расте, постепенно усвоява фактите на своето ново психическо съществуване, докато накрая се превръща както в човек, при това с един Дух, а не просто човек, така и в цар сред хората. Следвайки християнският символизъм, който е образцовият Път, Истина и Живот, трябва да се припомни, че Христос е бил наречен Цар на евреите, въпреки че, както той казва, неговото Царство не е на тази земя. При своето интелектуално жонгльорство по въпроса за истината Пилат може би е разбрал, че много истини са изречени - или, в неговия случай, написани - на шега.

16. Подчинявайки се на принципа на царуването, който представлява владичеството на Духа над останалата част от психиката, душата върви по Пътя на Любовта, което представлява жертването на себе си в полза на другите, както Исус беше разпнат - въпреки че Разпятието не е целта, а средството, чрез което след това настъпват Възкресението и Възнесението и се установява Царството Божие.

17. Това е резултатът от идеите, които стоят зад *Магическия образ* на тази *Сефира*, Детето, Царят и Пожертвания Бог и това е пътят, който всяка душа трябва да измине при това не веднъж, а много пъти. Целият модел е означен с живота на нашия Спасител. В развитието на душата Разпятието е само един символ за начина на действие, въпреки че това не го прави по-малко реално. Странното тук е, че съществуват много души привидно перманентно приковани към Разпятието; души, които превръщат целия си живот в саможертвено и самонараняващо ги страдание, абсолютно глухи за плача на "затворените духове" от животинската страна на своята личност и отказвайки да предприемат Спускането в Ада, за да дадат на тези аспекти, принадлежащи на самите тях, достигането на съществуващите духовни принципи и да постигнат просвещаването на Възкресението и Възнесението. Това е вид духовен мазохизъм - определено ненормален и вероятно последица от отказа да се видят определени области

на душата, които са отговорни за или са резултат от първоначалното отклонение от Божествения Замисъл.

18. Всеки притежава свое собствено Разпятие или "Кръст, който носи", както се казва, според собствената си сила и обикновено само в един живот или най-вече в последния, когато самият живот се жертва в името на принципа за благото на другите. Смъртта на физическото тяло е една от най-висшите форми на принципа на Разпятието. Една от тези, които й са равни, е "смъртта на посвещаването". Това е относително висша степен на посвещаване, при която целият живот се отдава в служба на Духа, което означава служба на всички останали и посветеният вместо да умре заради принципа, изживява своя живот в съответствие с принципа, а това е далеч по-трудно. Той се превръща в "жив мъртвец", т. е. той живее в света, но след безрезервното му посвещаване той живее във взето назаем време. *Великото Дело* е на първо място, каквато и да е цената, и затова Добродетелта на *Тифарет* е Посвещаването на *Великото Дело*. И Посвещаването не означава просто един интелектуален интерес, работа само през определено време от деня, неясни добри намерения. Такива неща ще са предостатъчни за миряника или за второстепенния кандидат, но са безнадеждно неприемливи за висшия посветен, направил своето посвещение, да изслужи своя пробен срок и накрая да бъде приет от Йерархията на Вътрешното Ниво за индивидуално обучение и работа.

19. От друга страна, въпреки че безрезервното посвещаване го изисква, това не означава, че езотеричните братства ще бъдат групи от фанатици. Фанатизмът е отклонение. Както вече беше споменато, фанатизмът е форма на Гордост, която е порокът, приписан на *Тифарет* и е твърде вероятно човек да се върне отново към инициацията, поемайки индивидуалното изпитание от някой Учител. *Великото Дело* се нуждае от хора и когато някой посвети своя живот на принципа, съществува правилен път и погрешен път, чрез който той да бъде следван.

20. Погрешният път е да се отъждествиш изцяло с функцията на принципа, така че човек заприличва повече на един функциониращ обект, отколкото на жив човек. Най-очевидната форма за това е селският "даскал", на когото не позволяват да бъде нищо друго, освен учител, независимо дали е на работа, в училището или вън от него, в свободното си време. Останалите членове на обществото няма да му позволят да бъде нещо друго. Когато говорят за него винаги говорят като за "даскала", а не като за човешко същество от плът и кръв.

21. Правилната форма на посвещаване е да се запазят всички човешки характеристики и въпреки това да се живее живот, изцяло насочван от принципа. Може да не се искат някакви външни подвизи с героична стойност или показна саможертва; но се очаква, че добро-

детелите на посветения ще бъдат издигнати до нивото на героя. Изискват се не само изключително нравствени действия и в най-малките подробности на физически план - при това неизменната добродетел в така наречените дребни неща е еднакво важна и дори е по-трудна отколкото краткотрайното избухване на добродетелта в голям мащаб - но освен това и контрол над мислите и емоциите. Както казва Христос: "Слушали сте, че хората от древността са казвали, че не трябва да прелюбодействаш, ала аз ти казвам, че който погледне жена и я пожелае, вече е извършил прелюбодеяние с нея в сърцето си." За окултизма всеки план от битието е от значение и животът, който външно е добродетелен, е без стойност, ако в същата степен не е добродетелен и във вътрешен план. Едно такова положение ще е възможно най-голямото лицемерие и даже нещо като духовна болест, защото ще означава съобразяване с външния закон, придружавано от разцепление на съществото, разделящо външното съобразяване от истинския вътрешен хаос и анархия на душата.

22. Това е истинската роля на магьосника, да конструира правилните форми от собственото си битие, за да обитава след това в тях собствената му духовна сила. Ритуалите на церемониалната магия не са нищо друго, освен специална техника за издигането на дадена възможност за живот до нейната $n^{-\text{та}}$ степен, за да ѝ се даде правилна ориентация. Истинският ритуал е процес на водене на живот в съответствие с принципа по двадесет и четири часа в денонощието, така че с помощта на това действие-талисман да се формират модели на правилното действие в подсъзнателния ум на народа, за да е по-лесно на тези, които идват след тях.

23. Може да се предположи, че малцина посветени, които живеят живота си съобразно принципа, могат да окажат малко въздействие върху голямата маса от хора, които живеят в различна степен на хаос, стремейки се единствено към удоволствието и печалбата, вместо към принципа. Въпросът е, все пак, че живот, живян с такова магическо намерение, притежава далеч по-голяма сила от този, който се основава не върху духовната реалност, а върху ежедневната физическа целесъобразност. Освен това посветеният притежава обучен ум и ясно очертани мисли-форми и вибрацията на неговата аура има много по-дълбок ефект върху заобикалящата го среда. Мисловните форми на обикновения човек нормално са твърде слаби и се колебаят, за да имат някакъв постоянен значителен ефект. Цялата мощ на Великата Бяла Ложа, опосредстваща Волята Божия, работи с помощта на посветените в нашия свят.

24. Не трябва да се забравя, че след смъртта на Спасителя, начинът на живот, който след това е оформил християнството, е

започнал с единадесет мъже, принадлежащи към един затънтен, средноазиатски покорен народ. Освен това човек може да разгледа идеалите на Кръглата Маса в светлината на принципите на демокрацията, въпреки техните недостатъци. Човек може да си представи колко малко от своите идеали истинският Артур е могъл последователно физически да реализира, въпреки че тези идеали са преживяли зенита и упадъка на феодализма, възхода и падението на търговските еснафи, възхода и падението на фабрикантите от деветнадесети век и са оцелели чак до нашите повече или по-малко демократични времена на "конференции на кръглата маса" и равенство за всички на теория ако не все още и на практика. Разбира се, човечеството бидейки такова, каквото е, прилага тези неща в малко изопачен вид. Така, вместо да образува един кръг, където всички дават своя принос в решаването на общия проблем, конференцията на кръглата маса обикновено е шайка от хора, като всеки дърпа чергата на своя страна, ревниво защитавайки своя собствен частен интерес, така че резултатът от всичко накрая е куп раздори и горчиви взаимни обвинения, а в най-добрия случай, съмнително приложим, ненавиждан от всички компромис. Освен това обща тенденция сред борците за равенството на формата е да се свали висшето до равнището на масите, вместо издигането на масите до равнището на аристократите по дух и сърце.

25. Единственото окончателно решение на човешките проблеми е чрез универсалното постигане на Видението на Хармонията на Нещата в *Тифарет*, което включва висша нравственост на Служене и това е символизирано от пътя на Кръста. По този начин един от най-важните символи на *Тифарет*, е Кръстът, независимо дали е във формата на Кръста на Голгота в черен цвят, с три стъпала, които водят към него или е златният Равнораменен Кръст с цъфтяща червена роза по средата.

26. Кръстът на Голгота изобразява пътя на саможертвата в полза на другите и това е единственият начин, по който човек може да се завърне в своя духовен дом. Както казва Христос: "Нито един човек няма да отиде при Отеца без Моята помощ." Само след като е приет и изживян пътя на Кръста, може да се появи познанието за Кръста на Розата, когато Розата на Духа разцъфтява върху Световния Кръст на проявлението в плътната материя. При последния символ Видението на Хармонията на Нещата и Мистериите на Разпятието са едно цяло. Върху Кръста на Голгота е човекът, разпънат като отделно същество; върху Кръста на Розата е Духът на човека в хармония с целия Универсум, включително и най-плътното проявление.

27. Принципът, който стои зад Кръста на Голгота, е този на Сочещия Пътя, който се спуска сред покварата на човешкото съществу-

ване на Земята и сочи формулата на Избавлението. Принципът, който стои зад Кръста на Розата, е този на Сочещия, който остава вън от проявлението, съхраняващ перфектния модел на това, което човек трябва да бъде, неразвален от покварата. Ако не съществуваше човешкото падение, Кръстът на Голгота нямаше да е нужен, нямаше да съществува илюзията за разделеността и липсата на братство и взаимопомощ сред хората. Духът щеше да е напъпил и да се е разтворил в цвят, подобно на ароматна роза върху златния кръст на хармоничното физическо съществуване. Такива, каквито сме в момента, за нас Кръстът на Розата е непостижим, без да приемем най-напред Кръста на Голгота.

28. Кабалистичното наименование на *Тифарет* е *Зоар Анпин*, Малкото Лице, като противоположност на името *Арик Анпин*, Голямото Лице на *Кетер*. По този начин *Тифарет* в този символизъм се разглежда като *Кетер* на едно по-ниско ниво, източник на Духа не при извора на творението, а в неговата среда.

29. Голямото Лице и Малкото Лице на старогръцки са известни като *Макропросопос* и *Микропросопос* и в такъв случай *Малкут*, физическият свят, е известен като *Невестата на Макропросопос*. Или, когато *Тифарет* се споменава като Царя, *Малкут* е Царицата. Това ясно показва, че физическият свят заема важно място в Божествения Замисъл, защото именно физическият свят, *Малкут*, ще се съедини в "сватбата" и "владичеството" с "Проявяващият се в средата на творението Бог".

30. Точно това е означено в Откровението на св. Иоан Богослов: "Тогава аз, Иоан, видях светия град Иерусалим, нов, слизащ от Бога, от небето, стъкмен като невеста, пременена за своя мъж." и по-нататък: "Тогава дойде при мене един от седемте Ангели..., проговори ми и рече: дойди, ще ти покажа жената - невеста на Агнеца. Па ме отнесе духом на голяма и висока планина, и ми показа големия град, светия Иерусалим, който слизаше от небето - от Бога." Новият Иерусалим е Градината на Едем на един по-висш план и целта на Бога и човека е духовно да цивилизоват първичната проста форма на творението, изобразена от Градината на Едем за изразяване на духовните реалности в по-плътните нива на проявление, както са изобразени от строящия се Нов Иерусалим на Земята.

31. Същата идея вдъхновява повечето от стиховете на Уилиям Блейк:

"Полетата от Айслингтън до Мерибоун,
До Хълма на Наслажденията и Гората на св. Иоан,
Са застроени с колони от злато;
Стоят там колоните на Иерусалим.

Нейните малки тичат по полетата,
Агнецът Божий се вижда сред тях,
И хубавият Иерусалим, Неговата Невеста,
Сред малките ливади зелени.

Градовете Панкрас и Кентиш полягат
Сред нейните златни колони високи,
Сред нейните златни арки, които
Блестят в звездното небе."

32. Всеки, който поне малко познава тези лондонски райони, ще добие много ясна представа за пропастта между виждането и реалността.

33. Необходимо е да се каже, разбира се, че крайната цел на посветения адепт не е да се използва златото като строителен материал, нито да се възстанови света във вида на предрафаеловия миш-маш. Вероятно е добре да се обърне специално внимание върху този факт, защото той е само малко по-идиотски от идеята, че понеже често са използвали юдейския символизъм и са полагали клетва за запазването му в тайна, то западните езотерични школи са тайни агенти на международния ционизъм - което беше едно от обвиненията, отправено им преди няколко години, когато антисемитизма беше по-модерен.

34. От останалите символи, обикновено приписвани на *Тифарет*, кубът, въпреки че на пръв поглед е символ на *Хесед*, може да се отнесе към *Тифарет* заради своите шест страни. Пресечената пирамида, също фигура с шест страни, съдържа в себе си внушението за върха, който трябва да е *Кетер*, въпреки че висшите нива не са в действителност във формата на плътна фигура, което изобразява формата под *Тифарет*, с широка основа в по-ниското ниво, издигаща се към Единството на най-горната точка - Божествената природа. *Ламенът* е символ върху гърдите на магъосника, върху който е изписана точната природа на силата, с която той работи и с това съответства на *Тифарет*, която е Видение на Хармонията на всички сили в природата и в частност, защото се носи на гърдите, които представляват центъра на *Тифарет*, когато *Дървото на Живота* се приложи към човешкото тяло.

35. В езическите пантеони всички слънчеви богове могат да се отнесат към *Тифарет* и тяхното разнообразие може да е ценен ключ по отношение на редица аспекти на тази *Сефира*, чиито разклонения са огромни. Един от атрибутите, които не стават веднага очевидни, е Пърсивал, един от рицарите на Артур от Кръглата Маса. На младини той е държан настрани от рицарството от своята майка, която загубила всички останали мъже от семейството си в битки, но накрая Пърсивал среща няколко рицари и запален от техния пример, пристига

в двора на Артур. Тук убива един рицар, макар и без броня върху себе си и бил толкова незапознат с въпросите на рицарството, че неспособен да свали бронята от убития, запалва огън и се опитва да го опече. Накрая бил приет и обучен от един добродушен васал и постепенно се превръща в един от най-добрите рицари на Светия Граал. Това е друг поглед върху ранните опити на Духа да се прояви в по-нисшите светове, както това е символизирано от *Детето на Тифарет*, което постепенно придобива контрол и изпълнява делата на своя Отец в Небето.

ГЛАВА XIII

НЕЦАХ - ПОБЕДА

"Седмият път се нарича Окултен Разум, защото той е сияйният блясък на интелектуалните добродетели, които се възприемат с очите на интелекта и съзерцанията на вярата."

МАГИЧЕСКИ ОБРАЗ: Красива гола жена.
БОЖИЕ ИМЕ: Йехова Цабаот.
АРХАНГЕЛ: Ханиел.
ЙЕРАРХИЯ НА АНГЕЛИТЕ: Елохим. Богове.
МУНДИАЛНА ЧАКРА: Венера.
ДОБРОДЕТЕЛ: Безкористност.
НАИМЕНОВАНИЯ: Твърдост. Доблест.
ДУХОВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ: Видение на Красивия Победител.
АЦИЛУТИЧЕН ЦВЯТ: Кехлибареножълто.
БРИАТИЧЕН ЦВЯТ: Смарагдовозелено.
ЙЕЦИРАТИЧЕН ЦВЯТ: Ярко жълтозелено
АСИАТИЧЕН ЦВЯТ: Маслиненозелено, изпръскано със злато.
ПОРОК: Нецеломъдрие. Сладострастие.
СИМВОЛИ: Лампа и пояс. Роза.

1. Седмият Път е Окултният Разум, а "окултен" означава скрит или таен, или пълен с мистерии, откъдето *Сефирата Нецах*, подобно на окултизма, е изпълнена с обаяние и погрешно разбиране. Когато човешкият ум се изправи пред загадъчни неща, той пренася всички погрешни разбирания и суеверия в тази празнота.

2. Терминът "интелектуален" в Йециратичния текст означава не толкова логическите процеси на конкретния ум, а човешкия ум като цяло, психиката, която на *Дървото* е разположена под *Тифарет*. Сефирната Триада, образувана от *Кетер*, *Хохма*, *Бина*, се превежда от Мадърс по подобен начин, като Интелектуалната Триада, като по този начин се появява големият риск от неправилно разбиране, защото тези три *Божествени Сефири* са далеч над интелектуалния ум, чиято действителна сфера е *Ход*. Така е с превода на Уесткът на Текста

на Йецира и ще избегнем известно заблуждение, ако предадем втората половина по следния начин: "Защото той е сияйният блясък на психиката, който психически блясък се възприема от по-нисшия ум едновременно чрез проницателността на ума и чрез религиозното осъзнаване."

3. Този сияен блясък на психиката е в действителност силата на творческото въображение и по този начин *Нецах* е сферата, откъдето се излъчва вдъхновението не само на артиста, но и на всички онези, които се занимават с творческа работа. Тя е *Сефирата* на съвършеното равновесие между силата и формата, въпреки че предшества уплътняването на умствените форми в *Ход*, и е осъзнаването на съвършеното равновесие, произвеждащо екстаз, радост, наслада и удовлетвореност или, с други думи, Духовното Преживяване на Видението на Красивия Победител. Резултатите от приближаването до това съвършенство на равновесието се проявяват, в края на краищата, не само във великите творби на изкуството, но също така и в красотата на добре оформените инструменти, механизми, научна апаратура и т. н., тъй като съвършенството на точността в употребата, придава красота на формата. Човек трябва само да сравни красивите линии и ефикасността на съвременния свръхзвуков самолет с недодялаността и неефикасността на първите "по-тежки от въздуха машини", за да види този принцип в действие. Съществува съюз между изкуството и научното изобретение - както е било демонстрирано от гения на Леонардо да Винчи - и това е така, защото и двете се излъчват от "психическия блясък" на *Нецах*, творческото въображение.

4. Победата от името на *Нецах* е победата на постигането и съществува връзка между *Нецах*, Седмата *Сефира* и Седмия Ден от Сътворяването в Битие: "Така бидоха свършени небето и земята и цялото им войнство. И свърши Бог до седмия ден Своите дела, що прави, и в седмия ден си почина от всичките Си дела, що извърши. Бог благослови седмия ден и го освети, защото в него Си почина от всички Свои дела, що бе сътворил и създал."

5. Постигането на съвършенството във формата и силата изисква едновременно Твърдост и Доблест, двете допълнителни наименования на *Нецах*, които могат да се разгледат като двете страни на символа на Равновесието - *Гебура* на едно по-ниско ниво. Твърдостта и Доблестта могат да се нарекат двете странични *Колони* както те се проявяват в *Нецах*. Ацилутичният и Бриатичният цвят са съответно кехлибареножълто и смарагдовозелено, а двете Колони на етруския храм били златна и зелена. Освен това съществува връзка с ирландските мистерии, Колоните на чиито Храмове изобразяват Науката и Изкуството.

6. Розата - символът на *Нецах* - сама по себе си е цялостна символна система и обикновено се разглежда като съвършеното

цвете, съчетаващо аромат, цвят и форма в забележителна красота; освен това е сфера, съдържаща в себе си полусфери и в действителност е един Космически Модел, разположен около златното сърце на своята система - оттук, *Rosa Mystica*.

7. Всеки, който някога се е занимавал с творческа работа, познава чувството за голямата инерция, която трябва да се преодолее. Инерцията не е само в материалите, чрез които се търси израза, но съществува инерция на средствата за изразяване, по-нисшата природа, която бидейки в по-голяма степен животинска, отколкото божествена, в общи линии не се занимава с висшите форми на творчеството. Все пак тази инерция бива преодоляна и средството за нейното преодоляване е пламтящата творческа енергия на *Нецах*, тъй като *Нецах* е активна *Сефира*, бидейки отнесена към Елемента на Огъня така, както нейната по-висша противоположност, *Гебура*, както и по-висшата противоположност по диагонала на *Гебура*, *Хохма*.

8. С импулса на творчеството, успешно преодоляло инерцията на по-плътните нива, идва и радостта от творчеството, една удовлетворяваща наслада от осъзнаването на жизнената сила, независимо дали нейното приложение е в секса, изкуството, ритуалната магия или някъде другаде. *Нецах* е тясно свързан с магията и докато енергията на *Нецах* не започне да функционира, в образите на *Ход* няма да има душа и поради тази причина всеки ритуал ще бъде чисто и просто низ от празни думи и жестове, а всяко изкуство ще е безжизнено.

9. Затова магическите оръжия, приписани на Нецах, са Лампата и Поясът. Поясът, с който се препасва кръста, за да се стегнеш преди изпълнението на отговорна задача и Лампата, Вечната Лампа на Мистериите, носещ просветление. Операциите на церемониалната магия в най-голяма степен са творческа работа.

10. *Йехова Цабаот*, Повелителят на Войските, е Божието Име в *Сефирата Нецах* и сочи многообразните аспекти на *Сефирата*, която, подобно на призма, разпръсква слънчевата светлина на *Тифарет*, Единствената сила на Духовната Светлина, към красивите повърхности на нисшите светове. Добър символ за *Сефирата* може да се получи от наблюдението на утринното небе със светлината на изгряващото слънце в облаците, извикваща представата за славна войска с развети знамена - и особено ако Вечерницата, планетата Венера, *Мундиалната Чакра* на *Нецах*, също е над хоризонта.

11. Архангел *Ханиел* не е така известен, както са останалите Архангели на долните *Сефири*, като *Михаел*, *Габриел* и *Рафаел*, закрилник, приносител на видения и приносител на лечение. Това е много жалко, тъй като всички контакти с *Нецах*, могат да се постигнат чрез него, не само осъзнаването на хармонията и красотата в долните

светове, но също така и забележителната мъдрост на вътрешните взаимоотношения на всички неща, независимо дали става въпрос за планети, растения, звезди или хора. Той може да бъде изобразен като пламтящ със зелен и златен пламък, с розово оцветена светлина на върха или над главата му, ако се използва антропоморфна форма и излъчващ аура от архетипна състрадателна вибрация.

12. Йерархията на Ангелите е *Елохим* или *Богове*. *Нецах*, бидейки сферата, в която Единният се проявява в своето многообразие, е сферата на формирането на всички митологични божествени сили от различните пантеони на древността. Когато се използва ясновидството или "гадаенето" чрез образното въображение, божествените форми играят важна роля и могат да добият свой собствен живот. Такова явление не е директно проявление на Неминуемия Бог. Видението на Бога лице в лице е изживяване, свързано с *Хохма* и не може да се постигне чрез такава плътна форма, каквато е образното въображение. Но нещо подтиква формите и силите на боговете, които са аспекти на Единния Бог и затова човек може да си представи, че въздействието е Йерархията на Ангелите на *Нецах*, сферата на творческото въображение, *Боговете*. Затова човек може да представи тези ангели като истински езически божествени форми.

13. *Мундиалната Чакра* на *Нецах* е планетата Венера. Тази планета е широко въвлечена, езотерично погледнато, в отношения със Земята, главно поради факта, че Планетният Владетел на Земята, известен на Изток като Санат Кумара, пристигнал на Земята от Венера. Тя е планета тясно свързана и влияеща върху настъпването на това, което се нарича Епоха на Водолея, тъй като е свързана с породеното от взаимното привличане свързване и взаимоотношенията на всички неща. Може да се забележи, че общата тенденция на човешките дела е към окончателно обединяване на съществуващите сега народи на Земята. Ранните племенни и родови идеи за взаимоотношенията между хората, от които е произлязло семейството, са в напреднала фаза на изчезване. Дори расовите бариери пред кръвните връзки са разрушени с улесняването на комуникациите и пътуването между народите, както и увеличения брой на интернационалните бракове.

14. Последният фактор все още е ябълка на раздора, тъй като опазването чистотата на кръвта на расата е твърде стар инстинкт, който се е развил в древността, когато се е установявала властта на определени племена, родове и семейства и целта им е била по-нататъшното ѝ укрепване и развитие. От езотерична гледна точка, кръвта е била пазена чиста, за да се увеличи силата на нейната връзка с Абсолютния Дух на расата. От това разбиране произтичат споразуменията за посвещаване между "Кръвната Същност" и нейните пази-

тели във вътрешен план, каквито са били сключени, например, от древните евреи, маи и китайци, с техните духове-покровители. Това споразумение в частност важи за царското семейство на съответния народ и този обичай днес се проявява във формата на отношението към кралската кръв.

15. В древните времена дарбата на етерното ясновидство се е поддържала чрез наследяването по линията на Жреците-Царе, като по този начин чистотата на кръвта наистина е била средство за способността за установяване на контакт по собствена воля с вътрешните области и сфери. Също така, доколкото кръвта притежава жизнената сила, тя е свързана с Духа. Но доколкото, с еволюцията на човека, Духът започва по-лесно съзнателно да се свързва с материята, дотолкова необходимостта от дейностите на Същността на Кръвта намаляват. Както мъчително бавно е било осъзнато на Изток, отношенията между различните личности в последователните прераждания са много по-важни отколкото наследствените кръвни отношения.

16. Всеобщият фактор на *Нецах* е противоположността, като под противоположност се има предвид отношението в многобройните му и разнообразни форми. Вероятно ще е полезно да разгледаме някои от най-често срещаните форми, за да покажем голямото разнообразие.

I) Противоположността на духовно или мисловно ниво между два индивида от един и същи пол, т. е. между две страни на една и съща сила. "Формулата" на това е "приятелството", което някога е било толкова важен аспект от рицарството, колкото и отношението на рицаря към дамите. Съществува, разбира се, и добре известното отношение между Давид и Джонатан. Това е форма на отношение, носещо твърде голяма полза и на двете страни. Има много мъже, които са служили в армията и които са разбрали, че едно от най-забележителните неща, което са пропуснали в цивилния живот, е другарството във войската при беда. На неговите по-висши нива то може да се окаже опасно с хора, които не са готови за него, тъй като поради смесването на различните планове, висшата взаимна енергийна стимулация на душевните и по-висши емоционални нива може да се изроди в хомосексуализъм. Въпреки днешният порой от апологетики на тази форма на по-низша емоционална и физическа връзка, тя е извращение и зло. Това може също така да се твърди по-категорично, тъй като е порок, който ще продължава да се разпространява с намаляването на различията във физическите полови белези на човека-водолей, който сега се заражда в света. Нарастващата липса на диференциация между половете се превръща в нещо обичайно, днес има много малко мъже, които могат да си пуснат наистина патриархални бради, а жените от закръглени матрони върху платната на класическата живопис са ста-

нали по-момчешки и ъгловати във фигурата, без да споменаваме за все по-често рекламираните промени на пола. Хомосексуалността, подобно на употребата на наркотик, е една от техниките на черната магия. При хомосексуалния акт се пораждат два потока енергия с цялата сила на инстинктите и тъй като тези два потока от сила са от един и същи вид, не е възможно затварянето на веригата, така че съединените сили са налице за магическото насочване. Това е много по-мощен метод за работа, отколкото използването на демони и зли духове, нисшите духове на стихиите на сладострастието, които се пораждат от уединената техника на фантазиите при мастурбацията.

II) Противоположността между двата пола. И тук окултизмът отново е на страната на "старомодния" морал. Докато няма смисъл да се поддържа проваления брак, заради пуританския морал, освен ако не са засегнати децата (а тяхното право на дом е над всичко, стоящо над всякакви съображения за удобството на бащата или майката) и докато по-редките сексуални контакти могат да са от голяма полза и за двете страни, то за безразборните сексуални връзки не може да се каже нищо добро. Временният съюз рядко се докосва до нещо по-дълбоко от чувствата и емоциите. Обединението на нежни чувства, интелектуални симпатии и духовни идеали е плод изключително на продължителна връзка. Може да се каже, че това е съюз на съвършенството и малцина са щастливците, които могат да го постигнат. Може само да се спечели от прекъсването на връзка, която е станала банална заради своята продължителност и е дегенерирала просто във взаимна търпимост по силата на навика.

III) Противоположността между "сила" и "форма", произтичаща от същия източник - т. е. отношението между брат и сестра, а с думата "отношение" се има предвид действителната психическа хармония и разбирателство, а не просто биологическа категория. Така братството и сестринството между членовете на езотеричното братство може да бъдат абсолютно реални, както са тези между потомците от едни и същи физически родители. Както вече споменахме в тази глава, съществува отношение по "дух", както и по "кръв".

IV) Противоположността между "висшия" и "нисшия" аспекти на една и съща сила - т. е. отношенията между баща и син или майка и дъщеря. Тук отново за духа важи това, което и за кръвта. Съществува отношение на всички мъже и жени към Бог Отец и Бог Майка. Поради тази причина много често дете, което е в много лоши отношения с баща си, може да е в цикъл на карма, свързана с първичното отхвърляне на Бог Отец в духовно първоначалните дни.

V) Противоположност между "висшия" и "нисшия" аспекти на "формата" и "силата", получени от един и същи източник - т. е. отноше-

нието между майка и син или баща и дъщеря. И тук важат принципите, посочени по-горе.

VI) Противоположност между аспектите на "силата" и "формата", получени от различни източници - т. е. отношението между леля и племенник или чичо и племенница. На висшите езотерични нива отношението между човечеството и по-ранните еволюционни форми, могат да се разгледа в този аспект. Закрилянето на висшия посветен от Повелителя на Ума например или закрилянато на Исус от Христовата сила.

VII) Противоположността между източника на силата и някое от неговите нива чрез някакво посредничество - т. е. отношение между бог-дете и бог-баща. Това отношение освен това съдържа и цялата функция на жречеството.

VIII) Противоположността между учителя и ученика на различни нива, като езотеричен смисъл или на едно и също ниво, като екзотеричен смисъл.

IX) Противоположността между групата и индивида, като отношение на водача към останалите членове. В езотеричен смисъл това може да се приложи към схващането за Ману на древните народи.

17. Учението за противоположността се съдържа в твърде голяма степен в митологичните истории, както и в забележителните литературни произведения. Ланселот и Гуинивер, Тристрам и Изолда, Паоло и Франческа, Ромео и Жулиета са първообрази. Една от злоупотребите на хората с принципа на противоположността на *Нецах* е преувеличаването на някой от аспектите за сметка на останалите аспекти и това може да доведе до големи трагедии, примери за което могат да се открият в големите романи. Много често в древността бедата може да произтича от сексуалната магия. Днешните проститутки са с много ниско обществено положение, но си го заслужават, защото мотивите им са изцяло комерсиални, а в отминалите времена проститутките в Храма са били жрици, чиито задължения са били наистина религиозни. Пари и дарения не са им били давани лично, а като благодарност към Божеството, от чието име те са работили. Действието, в съчетание с ритуала, се превръща в тайнство, както яденето на хляб и пиенето на вино, съчетани с ритуал в днешното християнство, представляват акт на тайнство, по същия начин сексуалното действие е било използвано в древността, за да издигне човека с помощта на божествената сила до по-високо ниво. И ако нещо такова бъде осъществено днес, безсъзнателно, може би с помощта на смътните спомени и подтици от миналите прераждания, напълно е възможно породената сила да е прекалено голяма, за да може да бъде контролирана и затова партньорът ще бъде боготворен като божество и от него

ще се очаква да се държи като божество, а създалата се ситуация ще притежава в себе си всички елементи на голяма трагедия.

18. Представата за противоположния пол от юнгианската психология, разбира се, може да се отнесе към *Нецах*, въпреки че, строго казано, цялата магическа сила на архетиповете се отнася тук. Обаче *Нецах*, бидейки сфера на Венера-Афродита, притежава специално значение. Действието на този архетип е твърде добре известно - той е проектиране на идеите на мъжа за Обобщената Жена върху всяка конкретна жена, която се окаже около него и която наподобява в достатъчна степен архетипа, за да може да се използва като кука, на която да се окачи (архетипът). По този начин жената, която може да е някое съвсем лекомислено създание, бива надарена в слепите очи на влюбения с всичките атрибути, които изразяват идеалната същност на женствеността за него. Ако проектирането е взаимно, резултатът често е прибързан и необмислен брак - брак, който има твърде малка вероятност да продължи дълго, тъй като бракът е един от начините за истинското слизане върху земята и нито един партньор в такъв случай не може да живее в съответствие с възвишената представа на другия за него.

19. Все още не се разбира напълно, че представата за противоположния пол много често е представата на висшите аспекти на самата душа, която се стреми към обединение с нисшия Аз. Затова най-добрият начин да се надмогне доминирането на мощната представа за противния пол е по пътя на религията. Затова висшето благоговение пред Дева Мария в Римокатолическата църква, отделно от религиозните ѝ аспекти, освен това е и психическа терапия. Ако божествените атрибути на представата за противния пол бъдат благополучно проектирани върху някой религиозен обект - който в действителност е истинската посока за проектиране - за тях съществува по-малка вероятност да бъдат проектирани върху друго човешко същество с всички произтичащи от това разочарования и възможни страдания, до които това ще доведе. Значителна опасност се съдържа в уклона към всемъжественост на протестантската теология и без съмнение това е симптом на англосаксонското наследство, което граничи твърде тясно с духовното заболяване.

20. Предметът на противоположността, свързан с пола или с някоя друга област, е твърде обширен и хиляди томове биха могли, и са били, изписани за него. Всички тези тънкости обаче са в сферата на *Нецах* и от тази гледна точка *Нецах* вероятно е най-фината и сложна *Сефира* от цялото *Дърво* и полето за нейното изследване в светлината на редица митологични цикли, свързани с нея, е необятно.

21. Афродита е основната божествена форма на *Сефирата* и подобно на всички богове и богини притежава "тъмна" и "светла"

страна. Като една неокончателна класификация "Бялата Афродита" може да се отнесе към *Ацилут* и *Бриа* на *Нецах*, а "Тъмната Афродита" към *Йецира* и *Асиа*. Полезен глиф за медитация, който произтича оттук, е колона или фигура на Венера или Афродита, на която горната половина е бяла, а долната е черна. Освен това, двата велики символа на Афродита, гълъбът и леопардът, могат да се отнесат съответно към "висшия" и "нисшия" аспекти. Общо казано, в сексуалните отношения това изобразява щастливата и плодовита жена на щедрата светла страна, чиито лицев аспект е безпътната жена; и доминиращата жена на тъмната страна, чиито лицев аспект е пресмятащата безпътна жена, която използва разрушителния аспект на Афродита за егоистични цели. Обаче не съществува устойчива класификация и в реалния живот комбинациите на аспектите са безброй, тъй като една и съща личност може да демонстрира различни аспекти в различни моменти от живота си. Великите образи от митовете, легендите и литературата предоставят по-последователни типове за изучаване, например, Гуинивер, Фея Моргана, Дездемона, Лейди Макбет, Жулиета, Клитемнестра, Електра и т. н. Кралиците и Дамите от кръга на Артур дават достатъчно пълна и всеобхватна картина на различните видове на дейността на жената в ролята ѝ на майка, девойка, господарка, леля и т. н. и за заниманията ѝ като водач, пазител, мъдрец, магьосник, отшелник и т. н.

22. Много дълбоки и трудно доловими учения се съдържат и в други митове, като например съвкупяването на Изида и Озирис *след смъртта на последния*, за да се роди Хор, което може да се опише като "Възраждащата сила на Съвкупяването, възникваща от Разрушението". Подобно учение съществува и в мистерията на Хеката, свързано със силите, освобождавани, когато жената се намира в края на възпроизводителния период, който толкова често, заради погрешните становища и учения, има за резултат разстройването на физическите условия, водещи до влошаване на здравето по един или друг начин. Ако силата, освободена от възпроизводството, бъде насочена съзнателно и мощно да работи върху вътрешните области, индивидът ще се чувства даже по-добре физически и умствено отпреди. Толкова често се забравя, че съществува "вертикален", по същия начин, както и "хоризонтален" аспект за всички форми на работата върху противоположността.

23. От тази гледна точка Венера-Афродита понякога се нарича "Будителят". Това не се отнася само до събуждането на хоризонталната противоположност на секса, но също така и до вертикалната противоположност на съзнанието и контактите от вътрешния план. Друг аспект от тази "събуждаща" сила е очевиден в частност при изкуствата, където творческото въображение винаги води до нови

форми и разбирания, които обикновено в началото срещат голяма съпротива от тези, които не са все още събудени за новото изживяване, оттук и борбата против безразличието и враждебността, срещу които почти всеки велик творец трябва да се изправи, преди неговите творби най-сетне да бъдат възприети, а след това да се наредят в редиците на общоприетия академизъм, с който следващите поколения творци на свой ред ще се борят. Подобни проблеми възникват и в другите области на човешката творческа дейност. От пионерите винаги се възмущават, независимо дали става дума за учен, лекар или окултист.

24. Това може да бъде символизирано от Луцифер, Носителят на Светлината, който е тясно свързан с Венера, Звездата на Обещанието, издигаща се над бурните вълни - и не трябва да се очаква, че Победата на *Нецах* може да се постигне без Доблест, Твърдост и борба. Интересно е да се отбележи, че Луцифер охотно е асоцииран с Дявола.

25. Друга твърде езотерична формула е тази за "Синът на своята Майка", която е свързана с Богинята, родила Син, който, когато пораснал, бил отново приет в нейната утроба, но на по-висшите ѝ нива. Това е формулата, която стои зад мита за Изида, Нефтис и Хор - "Бикът, заченат от Двете Крави". Подобна формула съществува в Книга Откровение (на св. Иоан Богослов), отнасяща се до книгата, която, когато бива изядена, се топи като мед в устата, но в корема е горчива. Това се отнася до вътрешното отношение между *Нецах* и "голямото горчиво Море" на *Бина*.

26. В асирийската митология Иштар е аспект на "силовата" страна на "Тъмната Богиня" и може да се опише като "Архетип на Куртизанката". Нейният мит си струва труда да бъде добре изучен.

27. Една митологична фигура, която е твърде тясно свързана с *Нецах*, е Орфей. Това забележително същество внася хармония между Природните Стихии, птиците, зверовете и дърветата, въпреки че в мита не го прави по отношение и на хората - вероятно тази последна задача ще бъде дело на "Водолея-Орфей". Орфей е образът, който контролира това, което се нарича Зелен Лъч, който може да се разгледа като притежаващ три повърхности - справедлива пропорция или философия; сила; хармония, включваща спокойствието и ведрината. Поради тази причина Орфей може да се разгледа като Равновесната Сила на нисшите планове, както Тот е на висшите планове. Тези две забележителни същества са Върховните Балансьори, също както Озирис и Иисус Христос могат да се определят като Носители на Равновесието, всеки по своя собствен начин.

28. По-нататък, твърде голямо е значението на седем-струнната лира на Орфей, след като седем е числото на *Нецах*, а освен това числото на нивата във Вселената и Космоса.

29. Всички тези варианти могат да не означават много при първо прочитане, но тяхното предназначение е само да очертаят плодотворните линии за индивидуална медитация и изследване.

30. Остана да разгледаме Порока и Добродетелта на *Сефирата*. Безкористността наистина е абсолютната необходимост за постигането на какъвто и да е успех при работата с противоположността и това трябва веднага да бъде очевидно, въпреки трудността на приложението му на практика. Пороците на Нецеломъдрието и Сладострастието не трябва да се приемат единствено в техния сексуален смисъл. Нецеломъдрието е нечистота и отсъствие на ясно определение за употребата на силата, което води до "неясни краища" и основно объркване, противоположността на Твърдостта на *Нецах*. Точно тази грешка много често води до блудкавото разбиране на изискаността, приветливостта и лекотата, което е пародия на ясноочертаната, славна, сурова красота на *Нецах*. Сладострастието е едно прекалено наблягане и преувеличаване на силата и по този начин е нарушение на съвършеното равновесие, което води до истинския Красив Победител на *Сефирата*.

31. При това положение е много лесно *Нецах* да бъде интерпретирана изцяло на езика на секса, което е също толкова повърхностно, колкото и интерпретацията на Гебура със символите на войната. Красивата гола жена от *Магическия Образ* може да бъде отъждествена с Венера-Афродита, като си спомни човек, че става дума за богиня, а не за някой светец-покровител на кабаре или стриптийз шоу. Танцът на Седемте Воала обикновено в западния ум се асоциира с ужасното ориенталско сладострастие или лошите нощни клубове, но ако човек приеме, че Седемте Воала са Седемте Плана на Вселената, тогава разбулената гола Богиня очевидно е нещо много повече от обект на плътски страсти, също както Космическият Ерос е нещо далеч повече от бузест малък сладострастен херувим.

32. Победата на *Нецах* в действителност е победа над всички лъжливи идеали, развити от и поради Падението такива, като "големите любовници" - схващането, че една непреодолима страстна любов, изпитвана към друг човек, е нещо пречистващо и одухотворяващо. Алоиз и Абелард, Ромео и Жулиета и всички останали, са просто жертви на чистото обаяние. А съществуват и много други фалшиви идеали, които в общи линии щедро са намазани с гъстия сироп на същото обаяние. Духовите оркестри и разветите знамена, които подтикват мъжете да се убиват един друг, например. Истинската война, подобно на истинската любов, не е въпрос на обаяние и чар. Изтреблението на злото изисква в по-голяма степен отношението на хирурга, отколкото популярното разбиране за покрития с кървави петна пат-

риот, който отива, пеейки, да победи или да умре. Има голяма разлика между това да се запалиш от чара на битките, четейки вестника вкъщи и да срещнеш в действителност врага лице в лице в калното поле с натъкнат щик.

33. Победата на *Нецах* над всички тези фалшиви идеали, може да настъпи напълно едва след Жертвата на *Тифарет*; и преди тя да настъпи всички фалшиви идеали за "Красота" и "Покой" също трябва да бъдат унищожени - тези извращения на истината и красотата могат да се видят в най-грубите им форми в "салонното" изкуство от деветнадесети век или отричащият земното мистицизъм, който все още се присламчва към окултизма. По-грубо казано това е религията от типа: "на оня свят ще ти е добре".

34. Неистинските идеи за Красотата ефикасно са попречили на Мнозина за това, да се превърнат в Единното, защото Красотата *трябва* да бъде в съответствие с Истината. Затова Духовното преживяване е по-добре да бъде наречено "Видение за Триумфа на Истината и Закона" - защото това *е* Красотата.

ГЛАВА XIV

ХОД - СЛАВА

"Осмият Път е наречен Абсолютния или Съвършен Разум, защото той е средата на Първичността, която няма корен, чрез който да се придържа или закрепва, запазена в скритите места на Гедула, от която произлиза нейната характерна същност."

МАГИЧЕСКИ ОБРАЗ: Хермафродит.
БОЖИЕ ИМЕ: Елохим Цабаот.
АРХАНГЕЛ: Михаел.
ЙЕРАРХИЯ НА АНГЕЛИТЕ: Беней Елохим. Синове Божии.
МУНДИАЛНА ЧАКРА: Меркурий.
ДОБРОДЕТЕЛ: Честност.
НАИМЕНОВАНИЯ:
ДУХОВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ: Видение на Великолепието.
АЦИЛУТИЧЕН ЦВЯТ: Виолетововопурпурно.
БРИАТИЧЕН ЦВЯТ: Оранжево.
ЙЕЦИРАТИЧЕН ЦВЯТ: Ръждивочервено.
АСИАТИЧЕН ЦВЯТ: Жълтеникавочерно, изпръскано с бяло.
ПОРОК: Лъжа. Нечестност.
СИМВОЛИ: Имена и Напеви. Престилка.

1. *Ход* е главно *Сефирата* на формите на конкретния ум и интелект и понеже формата за първи път се образува в *Хесед* или *Гедула*, която е нейната противоположност по диагонала, в Йециратичния текст се набляга върху отношението между тези две сфери. Може също така да се отбележи, че *Хесед* е противоположна по диагонала на *Бина*, където за първи път се заражда идеята за формата и затова тези три *Сефири* са свързани, като се приема, че са под управлението на Водата, точно както *Хохма*, *Гебура* и *Нецах* се отнасят към Огъня, а линията на централните *Сефири* - към Въздуха.

2. След като човешкият ум работи със средствата на формата, е напълно очевидно, че *Ход* е Съвършеният или Абсолютен Разум, защото когато формите са истински, тогава те са средството, с което

човек може да се пребори с безформените истини на Първоначалните или Божествени области на битието. Въпреки че формата, когато се гледа от Първоначалната, Божествена или Духовна гледна точка, не притежава реалност, тя е феномен, не е ноумен и затова йециратичният текст твърди, че тези нисши форми, каквато и ценност да имат, не притежават другаде базова реалност, освен "в скритите места на *Гедула*", което би трябвало в по-голяма или по-малка степен да е състоянието на *Даат*, където духовните сили за първи път приемат характеристиките на формата.

3. Това е причината човек да антропоморфиризира своите богове. Разнообразните аспекти на Бога имат свои сфери на действие в долните светове в *Сефирата Нецах*, но *Нецах* е *Сефира* на силата, а не на формата. Затова на силите на природата и на вътрешните сили на човека са дадени образни изображения и тези изображения са образувани в *Сефирата Ход*. Без значение е, дали формата е недодялана или наивна, като например тази за изображението на Бог Отец като старец с патриархална брада и мантия или ще бъде твърде символична и трудно уловима, като например представянето на същото понятие във вида на точка в кръг или "равната точка"; използва се един образ и всички мисловни образи се формират в съответствие със спускащият се, съгласуващ принцип на *Ход*. Затова всички богове-форми принадлежат на *Ход*, точно както всички богове-сили принадлежат на *Нецах*.

4. Скептикът може да отбележи, че всички форми са отразени образи на физическия свят и при почти невъзможния случай скептичният материалист да бъде кабалист, той без съмнение би настоявал, че всички форми спадат към *Малкут*. От материалистическа позиция това би било така, но Кабала по самата си същност се основава върху идеалистическата философия и настоява, че формите най-напред се зараждат на вътрешните нива и чак след това се конкретизират във форми. Тук не е мястото да се впускаме в анализи на основният водораздел на философските разсъждения - материалистическото или идеалистическо схващане за света - дори и ако има вероятност такъв анализ да е от полза. Повечето философии притежават съвсем логични структури и тяхното различие произтича главно от различните предпоставки, върху които те са построени. И тъй като повечето изходни предпоставки, дори когато си противоречат една на друга, имат силата на очевидности сами по себе си и с това на аксиоми, малко може да се постигне от логическите трактати върху тях. В крайна сметка "ти плащаш, ти избираш", а изборът на кабалиста е идеалистичната гледна точка.

5. Всички философии с това, че са системи от формализирани понятия, са под контрола на *Ход* и единствената им нравственост е

това, дали са истинни или неистинни, което е същността на Добродетелта и Порока на тази *Сефира*. Лъжата може да се нарече грешка и може да бъде приета като част от схемата на нещата, защото е плод на неопитността, а целта на развитието е добиването на опит. Нечестността обаче, когато е преднамерена и дори когато не е съзнателна в това отношение, е предумишлено извращение и поради това представлява зло и затова не е действителна част от схемата на нещата, а е гнил плод от първоначалното човешко грехопадение.

6. Божието Име на *Сефирата Ход* е подобно на това на *Нецах*, защото е *Елохим Цабаот*, Повелител на Войските. В *Нецах* Войските представляват безчислените сили на нисшите светове, докато в *Ход* това са безчислените форми, чието предназначение е да облекат тези сили. Съществува една интересна теза, според която първата част от Божието Име на *Нецах* трябва да е *Йехова*, а на *Ход - Елохим*. Както вече посочихме, *Йехова* се отнася до проявите на силите на различните нива и затова Името е приложимо към *Нецах*, тъй като дава разбиране за отношенията между силите от всички равнища. *Елохим*, от друга страна, е Име, което съдържа имплицитно в себе си противоположността и многообразието, множеството в една форма, а *Ход* е *Сефира*, в която се образуват логическите структури, което представлява процес на откриване на единството в многообразието. Трябва да се отбележи, че *Магическият образ* на *Ход* е Хермафродит, форма в която, подобно на *Елохим*, се съдържат двойнствеността и противоположността в рамките на една форма. Освен това Имената *Йехова* и *Елохим* най-напред се появяват съответно в *Хохма* и *Бина*, на които *Нецах* и *Ход*, съгласно принципът на подобието за противоположните по диагонала *Сефири*, са по-нисши форми. Когато глифът на *Колоните* бъде наложен върху *Дървото на Живота*, *Хохма* и *Нецах* са на върха и в основата на *Активната Колона* на Силата, а *Бина* и *Ход* са на върха и в основата на *Пасивната Колона* на Формата.

7. Архангелът на *Ход* е *Михаел*, великият Пазител, който държи на разстояние силите на Долния свят. В Магическата работа той се отнася към Юг, Посоката на Огъня, и може да бъде представен като голяма колонообразна фигура, пламтяща с всички нюанси на огнено червеното. Като друга възможност може да се използва познатото антропоморфно изображение на могъщото крилато същество с изваден меч, което сразява дракона или змията в неговите крака. Това е този Архангел, който трябва да бъде призован, когато си нападнат от някаква опасност или от неуравновесена сила с каквато и да е природа, включително и връхлитането на нежелателните и демонични аспекти вътре в самия човек.

8. Елементът Огън е този Елемент, който променя формите към по-висше ниво и затова се асоциира с *Михаел* поради факта, че и той

се занимава с невъзстановените сили и форми. Огънят е пречистващата Стихия, както *Михаел* е пречистващият Архангел. Тъй като *Ход* е *Сефирата* "Вода", може да се стори странно, че за нея се определя Архангелът на "Огъня", но процесът на осмисляне на *Ход*, логически и научно, систематизирането на непознатото в познавателни структури, е разпръскването на светлина сред мрака, а един от най-големите страхове на човека е страхът от непознатото. Това е онази отминала страст към логическото систематизиране и категоризиране, която предизвика подигравките на екзистенциализма, че всички пред-екзистенциални философии са се опитвали да избягат от срещата си с Универсума, който е нелогичен или абсурден. Както и да е, но в това има нещо повече от зрънце истина, и дори Универсумът да не представлява структура на безсмисления абсурд, все пак остава фактът, че невежеството е благодатната почва за по-голяма част от злото и че невежеството се разпръсква от светлината на ума в *Ход*. Така атрибутът на *Михаел*, Този, Който разпръсква Силите на Мрака, е правилен.

9. Един интересен факт е, че християнската църква дълго време е използвала *Михаел* като закрилник и пазител, въпреки че е поставяла пред името му титлата Светец. Трябва да съществуват стотици места, посветени на св. Михаил и обикновено това са места на езически обреди, а с това и места често посещавани, според средновековната християнска вяра, от дяволите. Тези места обикновено са разположени по височини или хълмчета, а най-забележителното сред тях е Сейнт Майкълз Маунт (Планината на св. Михаил) близо до Пензънс, Корнуол и Монт сейнт Майкъл на крайбрежието на Бретан. Също така кулата на Гластънбъри Тор - част от "най-святата земя в Англия" - е част от църквата, първоначално посветена на св. Михаил. Останалата част от църквата, твърдят, е била разрушена от земетресение, като е останала да стърчи само кулата - един езически символ, затова може би тук са победили старите сили. Не е необходимо тази история да се приема твърде сериозно все пак, тъй като различията между езическото и християнското почитане на Бога са твърде незначителни. В действителност съществува един култ и един Бог.

10. Йерархията на Ангелите, *Беней Елохим* или Синовете Божии, могат да се разгледат като действащи в съюз с Йерархията на Ангелите на *Нецах*, *Елохим* или Богове. Тези две Йерархии на Ангелите могат да се разглеждат като аспектите "сила" и "форма" на всички разнообразни богове и богини, възприемани от човешкия ум. Терминът "Син" означава едно езотерично отношение, както може да се види при именуването от Христос на двама от неговите ученици, които били пламенни проповедници с гръмки гласове - Синове на Гръмотевицата; самият Христос е известен като Божий Син и Чело-

веческий Син, като първото от двете имена не е резултат изцяло от вярата в Непорочното Зачатие от Светия Дух.

11. *Мундиалната Чакра* на *Ход* е планетата Меркурий, физическата планета, която се намира най-близо до Слънцето и получава повече светлина от всяка друга планета. Тя е тясно свързана езотерично с Венера и Земята и е свързана с физическото ниво на абстрактния ум. Твърде тясна е връзката ѝ с Мистериите на Хермес.

12. Хермес е дал името си на завършено окултно учение - Херметичният Лъч, който е пътят на просветлението чрез ума. Поради това *Ход* е в твърде голяма степен сферата на езотеричната философия и магия. Трите главни Пътя на западния окултизъм могат да се съотнесат с долните *Сефири*. Зеленият Лъч на естествения мистицизъм и изкуството се отнася към *Нецах*, Пурпурният Лъч на набожния мистицизъм към *Йесод* и Оранжевият Лъч на магията и окултната философия към *Ход*. Всичките три Пътя обаче се съединяват на нивото на *Тифарет*. Ключовите фигури за всеки път са съответно Орфей, Иисус, Хермес.

13. Хермес Трисмегистус е познат под няколко различни имена - Меркурий Термаксимус и Триждивеликият Хермес са римското и българското съответствия на гръцката форма, която вероятно произлиза от египетското Тот-Техути. Най-висшият аспект е известен като "Божественият Пимандър". "Пимандър" означава "Пастир на хората" и обозначава архетипа на водача, учителя и просветителя на човечеството. Той е същество обаче, което работи по принцип по-скоро чрез обучаване на ума, отколкото с помощта на емоциите или религиозната вяра, както това е намекнато в един откъс от произведенията на Хермес: "Дръж Ме в своя ум и каквото трябва да усвоиш, аз ще ти го преподам", а Емерсън е бил подтикнат да напише: "Не мога да изброя, макар и най-общо, законите на Разума, без да си припомня за онази възвишена и усамотена класа, която е имала своите пророци и оракули, висшето жречество на чистия Разум, Трисмегистите, тълкувателите на мисълта от век на век. Когато, от време на време, прелистваме неясните им страници, спокойствието и достолепието на тези велики духовни повелители, които някога са ходили по земята, са забележителни... Тази плеяда от величия, Хермес, Хераклит, Емпедокъл, Платон, Плотин, Прокъл, Синезий, Олимпиодор и останалите, притежават нещо толкова голямо в своята логика, толкова основополагащо в своето мислене, че като че ли стоят преди разделянето на реториката и литературата и техните произведения са едновременно поезия, музика, танц, астрономия, математика."

14. Тайната на логиката на тези херметични философи е в това, че се основава върху Истината и така да се каже, върху интуицията,

както и върху нисшия ум. Непросветените философии могат да са смесица от безсмислици, само защото не се основават върху Истината, въпреки че тяхната структура може да е напълно логична. Човек може да построи внушителна логическа сграда, но крайната ѝ стойност ще зависи от това, дали е построена върху скалата на Истината или върху подвижните пясъци на личното мнение. Това отново ни връща към Порока и Добродетелта на *Сефирата Ход*, Истината и Неистината.

15. Според Климент Александрийски цялата египетска религиозна философия се съдържала в Книгата на Тот. Тот, Господарят на Книгите и на Учението, бил разглеждан като вдъхновител на свещените книги и учител по цялата религия и философия. Освен това, както ни съобщава Ямблих, Тот бил ръководител по всички жречески дисциплини и всеки египетски жрец се разглеждал като жрец на Тот преди и извън неговите останали жречески задължения, защото Тот бил архетип на жреца или йерофант - Абсолютният дух на всички жреци.

16. Както вече се каза в главата за *Нецах*, Тот може да се разглежда като Уравновесяващата Сила във висшите планове, както Орфей е такава в нисшите. Това не означава, че единият е по-велик от другия, защото всички *Сефири*, а по този начин и всички нива, са еднакво свещени. *Ход*, тъй като е по-ниското отражение на *Хесед*, е връзката между човечеството и всички учители от висшите сфери, независимо дали те са Учители (т. е. високо развити човешки същества) или Повелители на Ума. Повелителите на Ума са съвършените същества от предишната еволюция и за Хермес, Мерлин, Буда и индивидуалния Дух на Иисус от Назарет (т. е. Иисус като нещо отделно от Христовата сила) се твърди, че са били от тази еволюция. Техниката на преподаване на Повелителите на Ума представлява винаги свързване на част от Божествения Разум с висшия ум на човека; с други думи те предават *знанието* на Бога като нещо отделно от *осъзнаването* на Бога, като последният е методът на учителите на Венера, като например Орфей. Вътрешното духовенство, известно като Ордена на Прометей и Ордена на Мелчизедек, произлиза съответно от Меркурий и Венера, въпреки че зад тези планети стоят силите на някои съзвездия.

17. Може да изглежда странно, че Иисус трябва да се разглежда във връзка с Лъча на Хермес, тъй като той в основата си е Учител за аспекта на Божията Любов. Но все пак трябва да се напомни, че нито един Аспект не може да се разглежда отделно от останалите и че всички те са взаимно свързани. Много хора изпитват силното желание да се откажат от Мъдростта, заради това, че им липсва необходимата основа за нея. Тази основа е Любовта, тъй като състраданието, в неговия истински смисъл, оплодява Мъдростта, за да се използва тя

по един правилен начин. Много водачи на езотерични групи, които, поради интереса им към Мъдростта, са се насочили към попрището на преподаването, са личности, в които Аспектът на Любовта не е адекватно развит. Истинската Мъдрост не може да присъства, без останалите Логосни Аспекти, понеже, както се казва в Атанасиевото Вероучение[1] за Мъдрия Принцип на Логоса: "(Той) нито е изготвян, създаван, нито е раждан, но се реализира."

18. Образите на *Ход* не са същите като тези на *Йесод* - Съкровищницата на Образи. Те са форми, изготвени и контролирани от ума и волята и се отразяват в големия Воден Храм на *Ход*. Те са образи на вечността, твърде често изразявани и поставяни там от по-висшите същества, за да бъдат усвоени от хората и медитирайки върху тях, да достигнат до последващото откровение и до Видението на Великолепието, което е Духовното преживяване на *Ход*. Водата на *Ход* не е Стихията Вода, а кристално ясния Извор на Истината.

19. В тази категория на символични форми могат да се разположат всички основни образни системи на езотеричното учение, такива като древноеврейските букви, астрологичните знаци и Таро, като последното най-често бива наричано "Книгата на Тот". Началото на картите Таро е обвито в мрак, като според някои авторитети то е толкова древно, че е от времето на Египетските Мистерии, а според други те се появяват едва през шестнадесети век. Ала този вид схоластично изследване не означава нищо, тъй като действителният им произход води началото си от вътрешните планове и техният авторитет се базира не върху датата, от която водят физическото си начало, а от употребата им като практическа система в настоящия момент.

20. Митологичните атрибути на египетския Тот дават обща картина за атрибутите на *Сефирата Ход*. Той е изобразен с глава на ибис, чиято дълга човка може да бъде оприличена на аналитичния ум, подбираща мръвките на Истината от блатистата вода на лъжата. Той освен това е лунно божество, след като върху главата му е разположен лунния сърп, небесното тяло, което донася отразената светлина до среднощните часове на Земята, както отраженията в символите на висшите сили на *Хесед* носят светлината на ума на човека в *Ход*. Освен че е бил Демиург в Хермополис, "Градът на Осемте" той е бил също и Божествения Съдия или Балансьор, и неговата дейност в небесния трибунал, пред когото се явяват непримиримите врагове Хор и Сет, му спечелила титлата "Този, който съди двамата другари". Освен това помага на Изида да защити детето Хор от опасността и изважда отровата от тялото на детето, когато то е ухапано от скорпиона. Това е аналог на задълженията и способнос-

---

1) По името на Атанасиус (ок. 296 - 373) - епископ на Александрия. (бел. ред.)

тите на Архангел Михаел. Освен това Тот е откривателят на всички изкуства и науки, на йероглифите и е първият от всички магьосници - също недвусмислени атрибути на *Ход*, в допълнение към това, че е вестител на боговете, какъвто е бил и Хермес, древногръцкото съответствие на Тот, а също така и римският Меркурий.

21. При анализа на атрибутите на някой бог по посочения начин, могат да се извлекат отношенията на божествените аспекти. От голямо значение е отношението на Тот с Изида, Хор, Озирис и Сет, например, и на Хермес с Атина Палада, Персей, Аполон и Зевс. Общо казано, египетските митове са по-чисти, защото египетската цивилизация била твърде сурова, винаги намираща се под строгия контрол на жреците. Гърците не били в това положение и докато гръцките божества може би са по-човешки и привлекателни, човек трябва да се пази от древногръцкото изопачаване и лекомислие. Хермес, например, бил покровител на търговците, пътниците, ораторите и крадците, определения, които вероятно са с вторичен произход и са свързани с факта, че той е бил Пратеника на Боговете. В египетския Тот не съществува аспекта на лукавството и измамата.

22. Египетските богове са грижливо описани от жречеството, което е притежавало задълбочено познание за психическите ефекти от ангелите и изображенията. Така може много да се постигне чрез съзерцанието на египетските изображения и простотата на тяхната форма ги прави лесни за запомняне, за представяне и задържане на представата. Гръцките богове, от друга страна, твърде много наподобяват човека, като фактически са идеализация на човешките типове. По този начин за основната част от Западния пантеон, египетските богове осигуряват вътрешната езотерична страна на божествените сили, а гръцките - външната, по-човешка страна. Древноримската митология е производна в основата си от древногръцката, но древните римляни били прекалено прагматични, за да се вълнуват от вътрешните сили, съхранени като средство за удовлетворяване на материалните им амбиции. Асирийските богове и богини си струва да бъдат изучени, тъй като Изтокът не е имал склонността да потиска своето подсъзнание, както това е направил Западът, докато скандинавската митология отговаря на северната мисловност, като разглежда суровите факти от живота без превземки, защото животът на Север бил, поради чисто климатични причини, доста по-суров, отколкото животът по Средиземноморието.

23. Чрез старателното разглеждане на цялото многообразие на боговете-форми може да се натрупа значително окултно познание и да се добие мъдрост, а това по същество е процес от компетентността на *Ход*.

24. Друг метод за работа върху *Ход* е този на магията, тъй като магията по същество е процес на изграждане на форми, в които да

обитават сили, а *Ход* е *Сефирата* на магическите форми. Имената и напевите, символи на *Ход*, са писания на магьосника, които описват и символизират силите, с които той работи; те са, в действителност, талисмани на тези сили.

25. Престилката, която предизвиква масонски асоциации, е характерна одежда за занаятчията, създателят на формите, който разбира се е магьосникът. Това, че формите могат да бъдат по-скоро ментални или астрални, отколкото физически, е въпрос единствено на разлика в нивото, а не във функцията. Престилката освен това покрива Лунния център или слабините, както *Ламенът* покрива Слънчевия център или гърдите и трябва да се напомни, че Тот е бог на Луната, откъдето получава и своето име Техути.

26. Като последно съображение, съществува една интересна традиция, която твърди, че *Беней Елохим*, Синовете Божии, били Синове и Дъщери на други Сфери, които се спуснали на Земята в много древни времена и се женили с хората, давайки началото на расата на Мъдростта, подобна на която оттогава никога не е съществувала. Браковете и потомството, макар и в началото свещени, след това дегенерирали в зли същества с голяма сила, които накрая трябвало да бъдат унищожени. Твърди се, че този факт лежи в основата на редица странни легенди на всички народи и фактът, че тези същества били андрогини и можели да използват секса съвсем преднамерено, без съмнение е основата на такива легенди като тази за Содом. *Магическият образ* на *Ход*, разбира се, е Хермафродит и проследяването на тези съотношения, често твърде странни, на магическата азбука на символите е занимание с голямо очарование. Въпреки че, както с всички очарователни занимания, е добре да не се позволява ентусиазмът да стане прекалено силен, тъй като границата между Порока и Добродетелта на *Ход* - Истината и Лъжата, е твърде коварна и подвижна.

ГЛАВА XV

ЙЕСОД - ОСНОВАТА

"Деветият Път се нарича Чистия Разум, защото той пречиства Еманациите. Той изпробва и корегира замисъла на техните изображения и разполага единството, с което те са проектирани, без намаляване или деление."

МАГИЧЕСКИ ОБРАЗ: Красив гол мъж, много силен.
БОЖИЕ ИМЕ: Шадай ел Хай
АРХАНГЕЛ: Габриел.
ЙЕРАРХИЯ НА АНГЕЛИТЕ: Керубим. Силният.
МУНДИАЛНА ЧАКРА: Луната.
ДОБРОДЕТЕЛ: Независимост.
НАИМЕНОВАНИЯ: Съкровищница на образи.
ДУХОВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ: Видение на Механизма на Вселената.
АЦИЛУТИЧЕН ЦВЯТ: Индиго.
БРИАТИЧЕН ЦВЯТ: Виолетово.
ЙЕЦИРАТИЧЕН ЦВЯТ: Много тъмнопурпурно.
АСИАТИЧЕН ЦВЯТ: Лимоненожълто, изпръскано с лазурно-синьо.
ПОРОК: Бездействие.
СИМВОЛИ: Ароматии Сандали.

1. *Йесод* е *Сефирата* на етерния план и затова не само че е електростанцията и механизмът на физическия свят, но освен това съдържа рамките, в които са вплетени частиците на плътната материя.

2. Изследването на етера е твърде обемисто, тъй като той се простира в цялата сфера на физическите науки, а неговата роля във физическия свят може да се разглежда приблизително като Жизненост. Това е енергия на съединяването, която координира физическите молекули, клетките и т. н. в един обособен организъм и затова без нея нашето физическо тяло няма да е нищо друго, освен сбор от независими клетки. Тя не е продукт на физическия живот, защото *Йесод* е по-близо до източника на нещата, отколкото *Малкут*, но живите създания, растени-

ята и дори минералите, са продукт от нея. И точно както недостига от нея в нервната система ще доведе до изтощение и смърт, така и нейният излишък ще предизвика болест и последваща смърт.

3. Тя е контрольорът при химико-физиологичните промени на протоплазмата и демонстрира своето присъствие чрез способността на организмите да отговарят на стимулите, като по този начин представлява основата на тези влакнести клетки, които изграждат нервните клетки и осигуряват способността за усещането на болка и удоволствие. Езотеричната наука счита, че именно етерният носител, а не физическото тяло, е този, който притежава способността да усеща и това е в основата на принципа за някои анестезиологични процедури; при тях се изтиква етерния двойник вън от физическото тяло, както това става по време на сън, дълбок транс и накрая при смъртта. Физическото тяло е получател единствено на физическите усещания и не притежава сетивно усещане, освен във формата на смътни, безчувствени, дифузни чувства, такива като общата умора. Образуването на нервната система е предизвикано от смесица на астрална и етерна сила и по този начин в растенията съществува само зачатъчна нервна система, а в минералите изобщо отсъства. Всички обаче притежават своя структура, изградена и съхранявана от етерната паяжина или мрежа и това е основата на физическото съществуване, а "Основата" е Наименованието на *Йесод*.

4. По този начин може да се каже, че *Йесод* съдържа образа на всичко, което съществува във физическия свят и затова е Съкровищница на Образи. При това не само съдържа тези образи, а притежава силата да ги променя и точно заради този факт йогата, например, може да предизвика промени във физическия организъм с помощта на медитацията и физическите асани на Хатха Йога. В частност именно върху този аспект на *Йесод* е наблегнато в Йециратичния текст: *"Деветият Път се нарича Чист Разум, защото пречиства Еманациите. Той изпробва (т.е. проверява) и коригира замисъла на техните изображения..."*, което намира отражение, разбира се, във функционалните форми на физическия свят, в *Малкут*. Интегриращата функция спрямо клетъчния и молекулярен живот се съдържа в останалата част на Текста, в която се казва: *"(той) разполага единството, с което те (еманациите) са проектирани, без намаляване или деление."* В последна сметка, върховният обединяващ образ на *Йесод* е този на "Просветления Образ на Създателя", който е изложен и скрит във физическия свят. Така, Божието Име на *Сефирата Йесод* е *Шадай ел Хай*, Всемогъщият Жив Бог.

5. Разбира се, тъй като *Йесод* е *Сефира* в голяма степен свързана с етерното, с образите на предфизическото проявление на всички

висши еманации, а също с обширното тяло на учението, развито относно Луната - най-големият отражател на слънчевата светлина - Архангелът на *Сефирата* е Архангелът на Благовещението, *Габриел*, който осигурява способността за Видение.

6. Можем да си го представим като красива синьозелена фигура със сребърни проблясвания от светлина и огромна спирала от цветове с разнообразните нюанси на цветовете от опашката на пауна и с блещукащо сребро, представляващо неговите крила или част от голямата му аура, а около главата и под стъпалата му - потоци от течно сребро. Може да се каже, че това не са абсолютно точно цветовете на *Сефирата*, но човек не трябва да позволява въображението му да бъде ограничавано прекалено много от традицията и в частност от символи от рода на *Блестящите Цветове*, които в много голяма степен са произволни. Посочените по-горе цветове във връзка с Архангел *Габриел* трябва да призоват голяма част от силата на Морето и Луната, която е интегрална част от *Сефирата Йесод*.

7. След това може да се наблюдава промяната на тази антропоморфна форма в огромна колона от сребърна светлина, вероятно с бледоморaво-сив нюанс, достигаща до небето, стъпила върху земята, а около колоната отново облаци от пауново синьо и зелено. Тази огромна колона трябва да се разглежда като батерията на Универсума - електрическа батерия - и всички дейности на Универсума се насочват, така да се каже, върху тебе чрез тази голяма батерия, тъй като това е основата на Видението, независимо дали става въпрос за ясновидство или свръхестествено чуване.

8. Могъщата сребърна колона след това може да се промени в деветстенна фигура - триизмерна фигура на кристал с девет страни, отразяваща сребърна и синьозелена светлина. Представи си голямо количество сила от предишната огромна сребърна и синьозелена колона в тази деветстенна фигура и я наблюдавай; наблюдавай триизмерната фигура, все едно се взираш в кристален глобус и виж какво ще се появи. В края на този експеримент е добре още веднъж да промениш формата обратно до закрилящата красива ангелска форма, излъчваща силите на Луната и на Водата, които представляват качества, отговарящи на способностите за виждане, които могат да осигурят истинското и правилно разбиране на вътрешния живот. *Габриел* управлява "Потоците на Живата Вода, които извират от Най-Висшия Престол" (ср. Откр. 22:1: "И показа ми чиста река с вода на живота, бистра като кристал, изтичаща от престола на Бога и на Агнеца.", а също и Бит., 2:10: "От Едем изтичаше река, за да напоява рая и подир се разклоняваше на четири реки.")

9. Йерархията на Ангелите на *Йесод* е *Херубим*, Силният, което наименование е подходящо, когато се разбере, че *Йесод* съдържа

етерните нива, от които зависят физическите форми. Това разбиране стои в основата и на *Магическия образ* - красивият гол мъж, много силен, който може да бъде сравнен с Атлас, който крепи целия свят на раменете си, притежаващ силата на другите класически "Основи" на Универсума - Слона, Костенурката и Орела. Всъщност, тези три същества плюс човекът Атлас, могат да се разглеждат като отражение на *Четирите Свещени Живи Създания* на *Кетер*. Също така, силният красив човек може да се приеме за Нашия Спасител в противоположност на представата за "благия Иисус, хрисим и мек" от неделното училище, която за нещастие е израснала около него. Иисус, силният мъж, който притежава пасивната сила да не се съпротивлява на своите преследвачи, докато през цялото време има възможността да направи всички онези неща, с които дяволът го изкушава в Пустинята; който притежава достатъчна "наличност" от сила, за да внуши и подтикне към вярата упоритият римски центурион, чиито слуги били болни; който притежава силата и познанието от етерните нива, за да лекува болести, да върши "чудеса", да вдига мъртвеца и да възстановява тялото му след три дни.

10. *Керубим* работи върху изграждането на знанието и впрягането на силата в етерните или йесодични методи, един от които е използването на символите, свързани с йесодичното разбиране в рамките на дълбините на подсъзнателния ум. С течение на времето тези символи са станали по-малко "ритуални" и в по-голяма степен мисловни - т. е. те се превръщат в средства в ръцете на различните школи на психоанализата. Въпреки всичко тези образи на психическото лечение са просто съвременните версии на съдържанието на "Съкровищницата на Образи" и силите, които стоят в основата на тази терапия са Йерархията на Ангелите на *Йесод*, колкото и фантастично да звучи това за научното съзнание. Великите сили на етерната сфера са самите Ангели, *Керубим*, и тъй като етерните сили са великите формиращи сили за света и хората, тези велики сили трябва да се вземат предвид при медицинското изследване, ако то ще притежава някаква стойност. Освен подсъзнателните аспекти, които се изразяват в редица психосоматични заболявания, цялостното разбиране на механизма, чрез който функционира тялото, така че да може да бъде излекувано, когато заболее, механизмът, който поддържа доброто състояние, когато то е здраво, възстановява го, когато остарее, се съдържа изцяло в *Йесод* и трябва да бъде видяно в *Йесод*, етерната основа на физическото царство на *Малкут*.

11. Именно в това направление се развиват новите "неортодоксални" методи на лечение, като антропософията, радиониката и техниките на Александър. Твърде често някои от тези техники действат много

по-добре на хора, които осъзнават в известна степен своите астрални и етерни нива и чиито нисши нива поради това не са толкова плътни. На хората, които са фетишизирали лекарствата, от друга страна, е много по-малко вероятно да се помогне чрез вегетарианско и хомеопатично лечение. Обаче, при вътрешните нива увеличаването на радиоактивните елементи причинява намаляването на плътността на етерните равнища, така че изглежда, че от това зло все пак има някаква полза, макар че, разбира се, то може да предизвика ужасни болести, ако не бъде стриктно контролирано, както е много добре известно.

12. *Мундиалната Чакра* на *Йесод* е Луната, а Луната е много тясно свързана с растежа на растенията и съществува обширно забравено знание относно билките, растенията и тяхното влияние върху болестите и други неща, което Парацелз се опита да върне към живот и което и днес бива възстановявано, въпреки че липсата на научен метод не се отразява благоприятно на тази кауза и тази област се е превърнала в ловно поле за прищевките и капризите на хората.

13. Луната е тясно свързана със Земята, тъй като етерният план е тясно свързан с физическия. Силата на етерната жизненост е като силата на Луната, която предизвиква големите движения на приливите на морето върху повърхността на Земята; и цикличната активност на етерния "Механизъм на Универсума" е като цикличната активност на Луната и физиологичния цикъл на жената - лунния пол.

14. В допълнение към това съществуват голям брой езотерични учения, които се концентрират около Луната, тъй като Луната и Слънцето са двата велики принципа, които имат своите аналози в *Колоните*, намиращи се в основата на цялото проявление. Може да се каже, че Пан и Изида са аспекти на йесодичната сфера, защото Пан дава идеята за архетипа на силата, която е характеристика на етерното и на действието на Луната на Земята; а Изида изобразява идеята за архетипа на девствеността на Женската страна на Бога, цялата възприемаща страна на нещата, която е показана по-натам чрез отражението на слънчевата светлина от Луната и чрез *Сефирата Йесод*, която е вместилището на всички висши еманации, за да бъдат формирани в образи, които са основите на формите на физическия свят. Освен това основната функция на *Йесод*, механизмът, чрез който човешката раса живее и умира, ражда се и се съвъкупява, също е функция на Великата Майка или на Изида, тъй като Изида включва в себе си всички останали богини.

15. Освен това съществува и магическа страна на Луната и *Йесод* от магическа гледна точка е много по-важна от коя и да е друга *Сефира* с изключение може би на *Ход*. Бог Тот е тясно свързан също и с Йесод, която е Лунна *Сефира*. Този факт стои зад някои легенди, според

които Тот е помощник на Изида. След като Тот е така тясно свързан с пречистването и обединението на формите, неговата причастност към практическата магия е повече от очевидна, тъй като всички висши сили трябва да преминат през *Йесод*, преди да могат да се проявят физически в *Малкут*.

16. Сандалите, символи на *Йесод* също сочат близката магическа връзка със *Сефирата Ход*, тъй като един от техните аспекти са Крилатите Сандали на Великия Вестител, което се отнася до Хермес, Меркурий и Тот. В друго отношение и смисъл Сандалите са магическите инструменти, които позволяват да се ходи с лекота върху Основите на различните психически нива.

17. Ароматите, също приписани на *Йесод*, съдържат друг клон от разбирането на етерните вибрации, свързани с минералите и растенията. И това е част от Лунния аспект на *Йесод* и е сфера, която е била твърде малко проучена, въпреки дълбоките промени в съзнанието, които могат да бъдат предизвикани с помощта на различните аромати - както всъщност и с помощта на музиката. Както отбелязва Дайън Форчън: "Колко бързо нашите мисли се отвръщат от земните неща, когато носещият се тамян достигне до нас от олтара; колко бързо те отново се връщат към тях, когато ни лъхва на пачули[1] от съседната пейка!"[2] Освен това съществува висша езотерична страна на аромата, до която ние вече се докоснахме във връзка с Изида и *Даат*. Съществува тясна връзка между *Даат* и *Йесод* и се твърди, че са "противоположните полюси на магическата окръжност". С други думи *Даат* е висшата, а *Йесод* е нисшата част на психиката, когато се абстрахираме от физическото тяло в *Малкут* и от духовните нива на Божествената Триада; те са крайните полюси на връзката между Духа и Материята.

18. В главата за *Даат* беше споменато за Моисей и за Лунната планина в Синай и за Стария Завет като цяло, в който се съдържа обширно изложение на йесодичен символизъм. Голяма част е заличена от изминалото време, както и поради превода, но великите символи на поклонението към Луната са останали за тези, които ги търсят внимателно.

19. Да започнем, както ни казва Битие, с номадското племе, което станало известно като Евреи, дошло първоначално от Ур на Халдеите. Ур бил големия Лунен град на Халдея, където се прилагало великото учение за Водата и Луната, при почитането на това странно същество, Еа, Божествения Човек-Риба, който, съгласно Берос, вавилонски жрец и историк, "написал книга за произхода на нещата и за

---

1) Пачули - благоуханно растение и силно миришещ парфюм, приготвен от етерното масло на това растение. (бел. прев.)
2) Dion Fortune, *The Mystical Qabalah*, Williams and Norgate, London.

началото на цивилизацията и я дал на хората." Тази книга вероятно осигурила версиите за Потопа и Вавилонската кула, фрагменти от които се появили в царската библиотека на Ниневия, както и в Библията. Еа или Оанс, както по-късно го нарекли елините, казва Берос, "прекарвал по цял ден сред хората, без да приема никаква храна, като им дал познание за буквите, науките и за всички видове изкуства; научил ги как да основават градове, да строят храмове, да съставят закони и да измерват земята; показал им как да засяват семената и да прибират реколтата; накратко, той ги научил на всичко, което смекчило нравите и създало цивилизацията, така че от онова време никой не е измислил нищо ново. Когато слънцето се скривало, това чудовище Оанс се гмурвало обратно в морето и прекарвало нощта сред безкрайните вълни, защото той бил амфибия."

20. Обвито в легенди и митове не може да сме сигурни, дали морето се споменава като такова или се има предвид етерното море. В легендите много неща могат да се означат чрез обикновени физически описания - например съзнанието на *Даат* обикновено се символизира от пророк, който изкачва планината или отива на някое високо място. От описанието на неговите функции обаче, Еа е бил това, което езотеричната традиция нарича Ману или водач и цивилизатор на ранните народи. За тези същества се твърди, че не са притежавали постоянни физически тела, а са се материализирали етерно, нещо подобно на това, което днес става при ектоплазмената материализация в стаята при сеанс. Освен това се твърди, че в онези времена всички хора са притежавали етерно виждане и прозрение, така че Ману е бил видим за всички. Напълно е възможно произходът на древните евреи да е свързан с тази легенда.

21. Силите на Луната и силите на Морето са били почитани като богове, преди хората да започнат да почитат силата на Слънчевата енергия и въпреки че накрая Йехова бил отъждествен напълно със Слънцето, в древността той бил Лунна сила. По този начин великата сила на Луната, отнасяща се до плодородието, се превърнала заедно с древните евреи в нещо свещено, както например това е при ритуала на обрязването, институционализиран от Авраам.

22. В древността Луната е била почитана както като бог, така и като богиня, като различните народи отдавали своето предпочитание на единия от тях. Евреите, разбира се, клонели към мъжката страна и е настъпвало определено объркване, когато се срещали със съперничеща си раса, която почитала женския аспект на същата сила, като например Изида или Иштар. Странната книга Песента на Соломон вероятно води началото си от някоя от тези срещи, тъй като действителното ѝ значение без съмнение се отнася до тъмните аспекти на

лунната богиня: "Дъщери иерусалимски, черна съм, но съм хубава като шатри кидарски, като Соломонови завеси. Не гледайте ме, че съм мургава, защото слънцето ме е ожурило..."

23. Соломон и Хирам са два примера за магически фигури, при които въпреки че исторически съществуват реални личности, които им съответстват, в действителност те са велики фигури-архетип, които са одухотворени от великите сили до степен далеч над тази, до която може да се издигне кой и да е смъртен, роден от жена. Такива фигури се появяват във всички народи, както например Крал Артур, Робин Худ и т. н. и този процес се реализира и с много по-съвременни образи като героите от Дивия Запад.

24. Втора Книга от Хрониките разказва за строежа на Великия Храм на Соломон, който бил построен с помощта на Хирам, царят на Тир, който помагал и на Давид. Храмът бил построен с твърде сложни и прецизни размери - великият Лунен ритуал на измерването и чистите и точни форми на *Йесод* - и този символизъм е добре да се изучи, тъй като въплъщава такива неща като изображенията на *Керубим* - Йесодичната Йерархия на Ангелите и колоните, увенчани с нарове - определено женски символи, а по средата бил разположен Кивота на Завета.

25. Кивотът е забележителен лунен и морски символ и затова ранните източници на този култ могат да се проследят до историята на Ноевия ковчег, който също бил построен в съответствие с точни мерки, и до странната история за Йона и кита. Въпреки че лунните символи се отнасят в по-голяма степен до плодородието, тук не става дума единствено за физическото плодородие, но и за оплодяването на ума, на въображението, както и на душата. Висшето учение за Кивота е това, че той е проводник на Мистерията, един примитивен източен прототип на Свещения Граал, а Свещеният Граал е място на смесване на различните планове, където се изготвя вместилището на нисшето съзнание, което може да действа като контейнер или дарител на форма на силите от висшето съзнание.

26. Съществува също така традицията на учението за звездите, свързани с Мистериите на Морето, тъй като Морето, подобно на Камъка, е символ на космическото пространство. Знанието за звездите достига големи размери сред жреците на Халдея. Числото играе значителна роля в Стария Завет и във връзка с историята на Давид съществува една сцена за смъртната схватка на дванадесет мъже против дванадесет други, като в битката след това намерили смъртта си триста и шестдесет души (2 Царств. 2). Станала твърде неясна поради превода, преводът от превода и коментара, тази история вероятно има отношение към ранния зодиакален символизъм и към календара, тъй като броят на дните в годината в онези времена се е приемал за триста

и шестдесет. Давид бил загрижен за донасянето на Кивота със Завета, за да бъде поставен на сигурно място и да бъде получен от народа в подходящи условия и за да направи това, той танцувал пред него. Може да приемем, че това не е било просто примитивен изблик на добро настроение, а конкретен ритуал и може би е древният "Танц на Звездите", едно уподобяване на движението на звездите в небето.

27. Накрая се появява великия народен водач Моисей, който, подобно на редица велики еврейски водачи, бил в Египет, центърът на обучението в Мистериите. След като знаем какъв е бил, твърде вероятно е да се е учил при египетското духовенство и вероятно е бил жрец на великия лунен бог Озирис, Великият Повелител, какъвто сам Моисей щял да стане.

28. Здрава връзка с *Йесод* може да се установи чрез визуализиране на този велик учител на Мистериите на Луната върху Лунната Планина на Синай. Човек може да си го представи във вида на добре познатата фигура на Микеланджело; лопатовидно лице, много гъста коса, която притежава почти витална сила, като че ли е живо същество, а от епифизата, разпространяващи се на двете страни по челото, човек може да си представи два големи мечовидни потока светлина. Планината Синай може да бъде изобразена като голяма планина с вулканичен произход, тъмносива на цвят, издигаща се нагоре до облаците.

29. Този образ, ако е стабилно изграден, вероятно ще доведе до някакъв вид на *Даат* контакт, тъй като Моисей трябва да е бил в състояние на съзнание на *Даат*, за да установи директна връзка с Божественото и за да оформи мощните небесни сили, въздействали върху висшето му съзнание, в език и наставления, които да се предават на поколенията като основни закони на неговия народ.

30. Счита се, че получените Десет Заповеди отговарят на етиката на *Десетте Свещени Сефири* на Кабала. Това, което следва, са индивидуални анализи на Заповедите, както са дадени в Авторизираната Версия на Библията. Интерпретацията не претендира за авторитетност, но от нея може да се види, че списъкът със Заповедите също притежава кабалистично значение.

1. *"Да нямаш други богове, освен Мене" се отнася до единството на Кетер.*

2. *"Не си прави кумир и никакво изображение" се отнася до безформеното Посвещаване на Хохма, където единственият образ е Видението на Бога лице в лице.*

3. *"Не изговаряй напразно името на Господа, твоя Бог" има отношение към Добродетелта на Безмълвието на Бина, корена на Вярата.*

4. "Помни съботния ден, за да го светиш; шест дена работи" и т. н. Шест е числото на Тифарет и съблюдаването на Сабат или на седмия ден има отношение към Посвещаването на Великото Дело и Виденето на Хармонията на нещата в Тифарет.

5. "Почитай баща си и майка си" се отнася до Хесед, чиято добродетел е Покорството.

6. "Не убивай" очевидно се отнася до Гебура.

7. "Не прелюбодействай" въпреки че на пръв поглед се отнася до Порока на Нецах, в действителност е по-приложимо към Йесод, Сефирата на Пречистването - Чистият Разум.

8. "Не кради" е съвет към Добродетелта на Нецах, Безкористност, и Твърдостта и Доблестта на тази Сефира. Кражбата е слабост и чиста злоупотреба с всички принципи на противоположността, защото кражбата може да бъде приложима към другите нива, освен към физическото.

9. "Не лъжесвидетелствувай" се отнася до Ход. Засегнат е клифотният аспект на Ход като "Лъжливият Обвинител", а в гръцкия пантеон нехарактерната страна на Хермес се разглежда като покровител на крадците.

10. "Не пожелавай дома на ближния си...нищо, което е на ближния ти" се отнася до Порока на Малкут - Алчността.

31. При този ред на Десетте Заповеди имаме формулировка най-напред на *Кетер, Хохма, Бина*, насочения нагоре триъгълник; след това последователно на *Тифарет, Хесед, Гебура* и *Йесод, Нецах, Ход*, обърнати надолу триъгълници и накрая на *Малкут*. Обръщайки се към глифа на *Дървото на Живота*, забелязваме, че тези триъгълници са същите като трите Триади на *Сефирите*.

32. При отнасянето към легенди и митове, различни от тези в Библията, вариантите стават твърде много, защото в тях се включват всички божества на Морето, Луната, Звездите и измерването.

33. Имайки предвид *Магическия образ* на *Йесод*, много силния мъж, Херкулес е твърде важна фигура, образ, който наистина има значение за цялото човечество. Дванадесетте Подвига на Херкулес може да се каже, че изобразяват еволюционните задачи на човека и могат да бъдат съотнесени с Дванадесетте зодиакални знака.

34. Египетската богиня Маат също заслужава да бъде спомената. Много често тя е изобразявана като жена, която седи върху петите си - намек за Сандалите на *Йесод* и Основата. Именно тя, обикновено във формата на перо, е поставена върху теглилката на Везната на

Съдилището на Озирис от другата страна на сърцето на току що умрелия, за да се провери неговата честност. Тук отново се срещаме с ударението върху измерването и пречистването на *Йесод*. Освен това е тясно свързана с Тот, който понякога е наричан "Господарят на Маат" - Господарят на Истината и Справедливостта.

35. Освен това съществува и тройният аспект на Луната и тройният аспект на жената, девица, съпруга и старица. Тези форми са представени в древногръцкия пантеон от Артемида, Селена и Хеката, въпреки че другите богини притежават някои от тези аспекти; Атина Палада например може да се квалифицира като Девица на Луната в своите нисши аспекти. Така препоръките в някои стари гримоари по магия за наличието на млада девица или на вещица, която да асистира на магьосника, вероятно първоначално са били тайни препоръки към даден лунен символизъм и силите, които стоят зад него. Оттук може да се разбере, че човек се нуждае от проверен магичен метод за мисловна дейност, преди да се заеме с каквато и да е окултна материя, тъй като истинската интерпретация на по-голямата част от магическото знание зависи много повече от аналогията, алегорията и символа, отколкото от искрената логика.

36. За нещастие на практика това се изразява във факта, че човекът с научно мислене и методи разглежда окултизма като напълно чужд на всякаква логика или рационално мислене. В действителност обаче окултизмът е абсолютно точна наука - трябва да бъде, в противен случай практикуващият много скоро ще се окаже в затруднено положение, а обучението на адепта е толкова тежко и продължително, колкото е обучението на всеки аспирант по която и да е точна наука. Трябва да се надяваме, че в бъдеще двата метода на мисловна дейност и изследване ще се обединят, както донякъде го правят в областта на съвременната психиатрия и нарастващия интерес към символизма и мита.

ГЛАВА XVI

МАЛКУТ - ЦАРСТВОТО

"Десетият Път се нарича Блестящ Разум, защото се издига над всяка глава и сяда на престола на Бина. Той осветява блясъка на цялата Светлина и предизвиква излъчването на едно въздействие от Господаря на Лицата, Ангела на Кетер."

МАГИЧЕСКИ ОБРАЗ: Млада жена, коронясана и възкачена на престола.
БОЖИЕ ИМЕ: Адонай Малек или Адонай ха Арец.
АРХАНГЕЛ: Сандалфон.
ЙЕРАРХИЯ НА АНГЕЛИТЕ: Ашим, Душите на Огъня.
МУНДИАЛНА ЧАКРА: Сферата на Елементите.
ДОБРОДЕТЕЛ: Здрав Разум.
НАИМЕНОВАНИЯ: Вратата. Вратата на Смъртта. Вратата на Сянката на Смъртта. Вратата на Сълзите. Вратата на Справедливостта. Вратата на Молитвата. Вратата на Дъщерята на Всемогъщите. Вратата на Градината на Едем. Нисшата Майка. Малка - Кралицата. Кала - Невестата. Девицата.
ДУХОВНО ПРЕЖИВЯВАНЕ: Познание и Общуване със Свещения Ангел Хранител.
АЦИЛУТИЧЕН ЦВЯТ: Жълто.
БРИАТИЧЕН ЦВЯТ: Лимоненожълто, маслиненозелено, кафявочервено и черно.
ЙЕЦИРАТИЧЕН ЦВЯТ: Лимоненожълто, маслиненозелено, кафявочервено и черно, изпръскано със златно.
АСИАТИЧЕН ЦВЯТ: Черно, блестящо жълто.
ПОРОК: Алчност. Инерция.
СИМВОЛИ: Олтар на двойния куб. Равнораменен кръст. Магическа окръжност. Триъгълник за евокация.

1. *Сефирата Малкут* представя напълно физическия свят и въпреки че на пръв поглед може да ни се струва, че физическият свят е очевиден за всеки, съществуват вероятно малцина, които наистина са способни да живеят в него по своя воля; т. е. чието съзнание е фокусирано в настоящето време и място и не бленува щастието или травматизиращото състояние на миналото, прекрасните мечти или неясните неприятности на бъдещето. Толкова много хора са концентрирали своите способности върху своя душевен живот или върху емоционалния си живот, вместо върху сетивния живот на физическия свят. Съществува даже един вид религиозно отвращение към чувствеността - самият свят притежава неприятни нюанси в редица направления и посоки, така че много често е склонен да се разстройва от чувствеността, от прекаленото отдаване на грубите удоволствия на чувствата. Интересно е да се отбележи, че първоначално думата "чувствен" е била твърде невинна, но след това нейното значение до такава степен се изродило, че Милтън трябвало да въведе нова дума "сетивен", която днес също е обременена в популярната си употреба, ако не и в академичното си определение. Фразата на самия Милтън, с която описва една поезия като забележителна "проста, чувствена и страстна" например, днес може да се види като рекламен лозунг върху корицата на всеки роман или да се появява в рекламните кадри за предстоящите полупорнографски филми. Това пак е един от симптомите на пуританската ненормалност - една подсъзнателна принуда да се натрапи мръсотията на входа на сетивата. Душата на един народ може да бъде преценена по използвания от него език, точно както психиката на индивида може да се оцени по вестника и списанията, които той чете.

2. Амбивалентното отношение към света на физическото усещане е твърде странно. То е, в едно и също време, бягство от него в миналото, бъдещето или в лицемерната набожност и освен това странна нездрава омая и чувство за вина, която характеризира в частност англосаксонската мисловност. Все пак, разглеждайки нещата от позицията на еволюцията и превъплътяването, физическият свят е свят, който трябва напълно да се обхване от душата - има достатъчно време за емоционални и душевни лъкатушения след смъртта. Физическият свят, с това че човек трябва да се връща в него отново и отново, би трябвало да носи в себе си ключа към духовното развитие. И това развитие със сигурност няма да бъде постигнато с разглеждането на физическата природа като капан и изкушение, които трябва ожесточено да бъдат отречени и отстранени от индивида.

3. Според езотеричното учение, човек се спуска по инволюционната дъга от нивата на Духа, образувайки функционални носители

върху всяко ниво в низходящ ред. Върху еволюционната дъга неговото предопределение е да постигне обективен контрол върху всички нива във възходящ ред. Първото ниво по пътя на еволюцията в такъв случай е това на физическия свят, но колцина претенденти за духовно развитие притежават ефективен контрол върху него? Твърде често мистично предразположеният индивид е твърде неефикасен във физическия план и очевидният му афинитет към сакралните неща в действителност е бягство и опит да се избегне следващата стъпка от Пътя - изразяването на Духа, който функционира ефективно в света на ежедневните дела, което може да се нарече "Инициацията на Надир".

4. Йециратичният текст за *Сефирата Малкут* сочи важността на физическия свят в Божествената схема на нещата. *"Десетият Път се нарича Блестящ Разум, защото се издига над всяка глава и сяда на престола на Бина."*

5. Споменаването на *Бина* сочи, че *Малкут* е върховното проявление на формата, която най-напред беше зачената като възможност в Божествения Свят на *Бина*. Оттук и "издигнат над всяка глава", тъй като *Малкут* е крайният резултат на Божествения импулс в проявлението - духовният модел се реализира чрез физическото проявление.

6. Нейното наименование, Блестящ Разум, е обяснено във втората половина на текста: *"Той осветява блясъка на цялата Светлина и предизвиква излъчването на едно въздействие от Господаря на Лицата, Ангела на Кетер."* Светлините могат да се приемат или за Божествените Искри на хората, или пък за останалите девет *Сефири*, които обхващат цялата гама на творението. В този кратък текст се съдържа обширно учение, тъй като той показва, че се нуждаем от обективното физическо битие, преди да стане възможна реализацията на истинските потенции в Духа във всеки човек. Той "осветява блясъка" на всеки от нас или поне би трябвало да го прави. Мнозина като че ли имат навика да разнасят наоколо тежките чували на нереалността, за да крият под тях своята светлина. Текстът наистина описва картината за това какво трябва да бъде физическото съществуване - и наистина трябва да бъде такова, преди да стане възможно по-нататъшното развитие на еволюцията.

7. Важно значение се съдържа и в израза: "(Той) *предизвиква излъчването на едно въздействие от Господаря на Лицата, Ангела на Кетер."* Материалният свят може да се разглежда като точката на фокусиране или заземяване за съзидателните сили на Духа - защото Ангелът на *Кетер* е *Метатрон*, великото същество, което надзирава и контролира Съзидателния Свят на *Кетер*. По този начин Духът и Материята са като големи полюси на необятната космическа батерия, всеки от тях трябва да работи, преди да стане възможно протичането на

електрически ток по магическата електрическа верига между *Даат* и *Йесод*. По-нататък това означава, че цялото познание за духовните реалности може да се добие чрез съзерцаване на материалния свят - който е отражението на *Голямото Лице* на *Кетер*. И отново стигаме до основната аксиома на херметизма: "Каквото отгоре - такова отдолу".

8. Това откритие е споменато от Блейк в неговата "Гадатели на невинността":

За да видиш Света в песъчинката
и Небето в дивото цвете,
Задръж Безкрайността в дланта си
И вечността в мига."

9. Различните наименования на *Малкут*, в които за нея се говори като за Врата, показват, че физическият свят е определена степен в духовното развитие или нещо, през което индивидът трябва да премине.

10. Вратата на Смъртта и Вратата на Сянката на Смъртта се отнасят до великите граници на *Малкут*, доколкото става дума за физическото съществуване на човека - до живота и смъртта. С раждането се появяваме в света, а със смъртта го напускаме. Раждането и Смъртта обаче са двете страни на една монета, защото когато някой умира физически, той се ражда в по-висшите светове, а когато се ражда физически, от гледната точка на висшите светове той умира.

11. Аспектът на *Малкут* "Вратата на Смъртта" може да се разгледа по два начина, тъй като съществува "Врата на смъртта на физическото тяло" и "Врата на смъртта на просвещаването". Тези два аспекта са обяснени чудесно в "Космическото учение", затова не може да се направи нищо по-добро от това, да се цитират напълно съответните пасажи.

12. Физическа Смърт: "Всяко индивидуално съзнание живее, за да умре и умира, за да живее. Единствено чрез смъртта можем да съберем плодовете от живота. Пасем по пасбищата на Земята и полягаме в пасбищата на Небето, за да преживяме пашата. Казано е "на един час учене прави по три часа медитация". Смъртта е душата на медитацията, а животът е душата на ученето."

13. "Ако само "живееш", всички преживявания ще преминат през съзнанието и ще оставят съвсем малък отпечатък, след като първите картини изпълнят изцяло наличното пространство. Всичко ще бъде конкретно, нереално, несинтезирано; в медитацията, която е "смърт", се извлича абстрактната същност на живота и вместо милионите конкретни представи е налице абстрактното понятие. Учи се да се доверяваш на смъртта. Научи се да обичаш смъртта. Научи се да разчиташ на смъртта при твоя план за нещата и редовно изпълнявай

упражнението, при което си представяш, че си мъртъв и наблюдавай какво ще е отражението върху тебе след това, понеже по този начин ще се научиш да прехвърляш мост между живота и смъртта, така че ще можеш да вървиш по него с нарастваща лекота. Приеми се за мъртъв и изкови сам своята съдба. Представи си, че си мъртъв и започни да вършиш своята работа от позицията на смъртта. Това е начинът, по който ще бъде изграден мостът, който ще те отведе отвъд Воала. Нека над бездната между така наречения живот и така наречената смърт, бъде прехвърлен мост чрез този метод, за да престане човек да се страхува от смъртта."

14. Духовният опит на представянето на себе си като мъртъв разбира се е добре известен на Римокатолическата църква. Освен това практиката на преминаването в обратен ред през всичките събития на деня точно преди заспиване, широко се препоръчва в различните езотерични групи, тъй като по този начин бива свършена голяма част от "абстрактната" работа на смъртта в живота. И още трябва да се отбележи, че прехвърлянето на мост над "бездната между така наречения живот и така наречената смърт" трябва да се постигне чрез медитация вътре в самия себе си, а не чрез безразборното викане на мъртвите в стаята за сеанси. Да пречиш непрекъснато по този начин на душата на мъртвия, означава да рискуваш да му причиниш голяма вреда, защото има вероятност тя да стане твърде "светска", което обяснява някои видове посещения.

15. Смъртта на просвещаването: При тази смърт "съзнанието е изтеглено от Личността и се превръща в едно с Индивидуалността, като след това човек непрекъснато гледа лицето на своя Отец, Което е на Небето, дори и когато самият той пребивава на земята. Затова Просветеният Посветен не е като останалите хора. Цялостното Посвещаване е жива смърт."

16. "Тези, които желаят обектите на сетивата и гордостта на живота, използват думата "жива смърт", за да обозначат най-ужасяващата съдба, която може да сполети човека; но тези, които притежават познание, знаят, че "жива смърт" означава свобода на Духа, обитаващ сферата на материята. Тя означава осъзнаване на Небето, докато се обитава Земята. Поради тази причина Посветеният приема живата смърт, която представлява свободата, докато все още си в тялото, тъй като смъртта анулира Закона на Ограничаването, освобождава потенциите на Духа, дава зрение на слепия и сила на немощния. Това, за което напразно копнеем през живота, го постигаме в смъртта, защото смъртта е живот и животът е смърт."

17. "За по-просторното съзнание утробата е гроб, а гробът е утроба. Развиващата се душа, влизайки в живота, се сбогува със своите

приятели, които я оплакват и като призовава цялата си смелост, се изправя срещу голямото изпитание и се подчинява на страданието, навлизайки в живота. Първото ѝ действие в живота е да поеме дъх. Второто ѝ действие с помощта на този дъх, е да нададе вик на отчаяние, защото влиза в живота с мъка; а целта ѝ в живота е да го направи поносим. А когато влезе в гроба, преминава през вратата и влиза в един по-обширен живот на съзнанието; когато Посветеният премине към по-просторния свят на съзнанието, той преминава през врата, която символизира смъртта; чрез тази смърт за обектите на желанието, той добива свободата и се разхожда сред хората като мъртвец. При смъртта в живота, което е свободата на духа в ограниченията на плътта, той се издига над Закона за Ограничението; бидейки мъртъв, той е свободен; бидейки мъртъв, се движи със сила сред потопените в плътта; а те, виждайки Светлината, която ясно се излъчва от него, знаят, че той е мъртъв, защото Светлината не може да струи през булото на плътта. Докато съзнанието е въплътено в тялото, Светлината не може да струи чрез това Съзнание; но когато съзнанието се обезплъти, чрез него струи Светлината. Ако обезплътеното съзнание все още ръководи своето тяло, тогава тази Светлина огрява света на материята и просветлява хората. Но запомни следното, и медитирай върху него - Просветленият Посветен е мъртъв човек, който управлява тялото си, за да може чрез това да служи на онези, до които иначе не съществува друг достъп."

18. Този откъс разбира се се отнася до напълно посветените адепти - а те са малцина. Дори и така да е, това не означава, че адептът кръстосва насам-натам, осветен като коледна елха, с епифиза, светеща като автомобилен фар. Светлината е Вътрешната Светлина на Озарението и въпреки че оказва дълбоко влияние върху всеки, който се появи в нейния обсег, тя ще му въздейства подсъзнателно и той често ще реагира с враждебност. Трябва да се напомни, че дори Иисус от Назарет, най-просветеният от всички хора, е бил подиграван в Назарет, където собствените му роднини и съседи не са могли да превъзмогнат предразсъдъците си относно неговия скромен произход; а в Йерусалим най-напред е почитан истерично, а след това по същия истеричен начин е бичуван и изпратен на смърт.

19. По същия начин, ако не и в същата степен, днес се възприема съвременния адепт. Макар че в наши дни е малко вероятно да бъде подложен на физическо преследване, той обикновено се среща с безразличието, присмеха или враждебността от една страна и с преувеличената почит от друга.

20. Споменаването на *Малкут* като Врата на Сълзите набляга върху нейната връзка със *Сефирата Бина*, чието Духовно Преживяване е Видението на Скръбта. Разбирането на Скръбта е един от

уроците на *Малкут* и трябва да се разбере, че тя няма нищо общо със самосъжалението или сантименталността, които са корените на по-голямата част от човешката печал и скръб. Пълното постигане е означено от разделянето, направено от *Бездната*; Закъсненията и обособяванията, които са част от еволюцията и развитието на формата, предизвикват настъпването именно на Божествената Скръб. Може би най-добре е изразена в немската дума "Weltschmerz"[1].

21. Вратата на Справедливостта е напомняне, че именно в условията на Земята обикновено се изчерпва кармата, обикновената душа, бидейки до голяма степен в субективно или дори в несъзнателно състояние, докато умре за физическия свят.

22. Молитвата е активен резултат от Вярата, както *Малкут* е от *Бина*, Родителят на Вярата, така вероятно това е основанието за наименованието, приписано на *Малкут* - Врата на Молитвата. Името Врата на Градината на Едем се отнася разбира се до първоначалното състояние на съвършеното творение, което Земята трябва да достигне още веднъж съгласно символизма на Новия Йерусалим.

23. Останалите наименования, Нисшата Майка, Кралица, Невеста, Девица имат за общ знаменател женския пол. Този атрибут става очевиден, когато човек разбере, че *Малкут* приема всички по-висши еманации на *Дървото.* Кралицата и Невестата са указания за връзката на *Малкут* с *Тифарет*, Краля и *Малкото Лице*, Хармонията на чиято *Сефира* трябва да се прояви в *Малкут*, която също така е Кръстът на грубата материя, на който е разпънат Духът; по този начин имаме още една връзка с *Тифарет* в Мистериите на Разпятието.

24. Нисшата Майка отново сочи връзката с *Бина*, Върховната Майка, а името Девица може да се отнесе или към първоначалното състояние на Градината на Едем или към състоянието на Земята преди превръщането ѝ в Невеста на *Тифарет*.

25. Повечето от тези женски наименования са приети в *Магическия образ* на *Малкут*, който представлява млада жена, коронясана и възкачена на престола. Престолът в действителност е този на *Бина*, а невестата може да се идентифицира с някоя богиня на Земята, като например Персефона, дъщерята на Деметра, Майката Земя.

26. Божието Име на *Сефирата Малкут* е *Адонай Мелек*, Господарят, който е Цар или *Адонай ха Арец*, Господарят на Земята. И не трябва да се забравя, че *Адонай* е божествена еманация на Бога, точно както е *Ехеие* или всяко едно от останалите Имена. Така *Малкут* в никакъв случай не е по-малко свещена, отколкото е *Кетер* - тъй като е израз на проявлението на същата сила. Ако този факт никога не се

---

1) *Weltschmerz* - мирова скръб. (бел. прев.)

забравя, ще има много по-малко нездравословни и направо патологични форми на аскетизъм в историята на религията и мистицизма. Този факт може да се види в догмата на Римската църква за Физическото Приемане на Небето на Дева Мария. Зад тази догма се крие голяма духовна истина, която започва да става ясна, когато човек си припомни *Магическия образ* и женските наименования на *Малкут*, а също и нейното предназначение.

27. Архангелът на сферата е *Сандалфон* и неговите цветове са лимоненожълто, маслиненозелено, тъмнокафяво и черно. Добра представа за тези цветове може да се добие от разглеждането на кората на някоя ябълка. Този Архангел е Водач или Разум на планетата Земя и в това се крие учение с голяма стойност.

28. Формирането на планетните сфери е предмет, който спада в по-голяма степен към заниманията на космогонията, отколкото към предмета на Кабала. Все пак може да се каже накратко, че планетните сфери са били образувани една след друга от най-ранните еволюции, Господарите на Пламъка, Формата и Ума, които са поставили първоначалните ударения и структури на формата. Всяка планета най-напред е била изградена на определено ниво, например Юпитер на равнището на по-плътните духовни нива; Меркурий на нивото на абстрактния ум; Сатурн, конкретния ум; Венера, по-висшите емоции; Марс, нивото на инстинктите и страстите; и Земята и нейната Луна на етерно/физическо ниво. Впоследствие всяка планета развива по-нисш калъф или носител, така че всички могат да се проявят физически и да бъдат видени в нощното небе. Всяка една, все пак трябва да разчита на същините, които обитават в нея, за да бъдат изградени нейните по-висши нива.

29. Практическото приложение на това е, че етерно/физическата структура на Земята, която е построена от проекциите на съзнанието на същностите на Духовете на Елементите, разчита на човечеството да я постави в контакт с духовните реалности. Тъй като Духовете на Елементите са "създания на създадените", т. е. те са единици съзнание, създадени от Излъчванията на Пламъка, Формата и Ума, а не от собственото им развитие от духовната реалност на Великото Непроявено, те са осъдени на изчезване в края на Деня на Проявлението, освен ако през това време не се снабдят с духовна вибрация, а единственият начин, по който те могат да го направят, е с помощта на медитацията на хората. Тъй като по-голямата част от човечеството изглежда в блажено неведение относно собствената си духовност, камо ли пък за съществуването на Царствата на Духовете на Елементите, напълно е очевидно, че състоянието на тези Елементални същини е този на гробницата.

30. Тоталният сбор от всички тези Елементални същини, които заедно носят етерните значения на планетата, се нарича Планетно

Битие. (В някои космогонии то се споменава като Планетен Дух, но в светлината на току-що изложените факти, това наименование е погрешно, тъй като то не притежава присъща връзка с духа). Архангел *Сандалфон* е неговият водач, тъй като притежава разбирането за това, какво трябва да стане от него и това разбиране, което притежава обективно битие на собственото му ниво, може да се нарече Планетна Същност. Обаче мостът между Планетното Битие и Планетната Същност трябва да бъде построен от самото човечество и това съставлява една от задачите на посветените адепти, въпреки че в действителност е отговорност на цялото човечество.

31. На Планетното Битие се помага най-добре чрез правилното отношение към земните неща - т. е. приложението на духовните принципи към ежедневния живот. Етиката на *Малкут*, Ред и Ефикасност, трябва да се следва съзнателно през целия ден и ползата е малка, ако ѝ се въздейства само за кратки периоди от време, като например при някой ритуал или пък да се отнасяме към тази задача неохотно, като към някакво задължение или споразумение. Също така, на Планетното Битие не може да се помогне кой знае колко чрез интелекта, тъй като то не притежава ум, а с него се установява връзка и може да му се окаже помощ чрез това, което може да се нарече постоянно посвещаване на инстинктите. Това не важи само за сексуалния инстинкт, но и за приемането на храна и обработването на земята, за да даде плод, тъй като всички те са едно свято тайнство при правилното им разбиране - и животът на адепта също е свято тайнство, посветен на Великата Слава на Бога, на Човека и на Планетното Битие.

32. При всички тези съображения в ума трябва да се появи разграничаването между Земята като планета, Земята като един от четирите Елемента и Земята като *Малкут* - физическият план на целия Универсум. Затова традиционният Архангел на *Малкут* е *Метатрон*, същото същество, което е Архангел на *Кетер*, което още веднъж сочи за здравата връзка между Духа като Дух и Духа като Материя. *Сандалфон* всъщност е Архангелът на планетата Земя; а Архангелът на Елемента Земя е *Уриел*.

33. *Уриел* е един от великите Архангели на Четирите Посоки на Света. За Изток това е *Рафаел*; за Юг, *Михаел*; за Запад, *Габриел*; и за Север, *Уриел*. Първите три Архангела вече бяха описани. *Уриел* е голяма фигура, изградена от тъмнозеленото и кафявото на Земята и който, в своите вътрешни аспекти, изобразява първоначалната Светлина на Самия Бог и е най-тясно свързан с великите учители, които периодично се появяват на Земята. Така Изток е великият източник на лечението, Юг е великият източник на равновесието и закрилата, Запад е великият източник на прозрението, а Север е

великият източник на учението. *Уриел* също така е свързан с *Михаел* като велика уравновесяваща сила и стои зад големите катаклизми на Земята като тези, описани в легендите за Атлантида, Содом и Гомор.

34. При изграждането на формите на Архангелите на Четирите посоки, най-добре те могат да бъдат представени като големи крепости или кули, оцветени в *активните* цветове на съответния Елемент, а именно съответно Жълто, Червено, Синьо, Зелено, като противоположност на пасивните цветове, Синьо, Тъмночервено, Сребърно, Черно. Прониквайки във всичко, Архангел *Сандалфон* може да бъде възприет в лимоненожълто, маслиненозелено, тъмнокафяво и черно, пулсиращ с бавните вибрации на Земята.

35. Освен това могат да бъдат пресъздадени Царете на Силите на Природните Стихии, заобиколени от по-малките обитатели на Елемента във формата, която е най-подходяща за въображението. Царят изобразява това, което може да се нарече духовно просветления Дух на Елемента.

36. На Изток е Въздушният Цар, *Паралда*, който управлява *Силфите*. Може да бъде изобразен като изправен сред въздушна вихрушка, която много прилича на застинала отвесна морска вълна; въздух и вятър, струящи от него като лъчиста светлина.

37. На Юг е Огненият Цар, *Джин*, който царува над *Саламандрите*. Може да бъде изобразен с вълни от топлина, надигащи се около него и върхове от огън и пламък, изгарящи атмосферата и достигащи до небето.

38. На Запад е Водният Цар, *Никса*, царуващ над *Ундините*. Той може да се изобрази, напоен с влага и потоци пяна, носещи се около стъпалата му и изливащи се от неговата аура.

39. На Север е Земният Цар, *Гхоб*, царуващ над *Гномите*. Може да бъде изобразен с вълни от "земна сила" - не толкова като идея за пръст, колкото като междинното състояние на материята, бавно подвижна, но извънредно силна.

40. Елементите може да си представите като образуващи голям Равно-раменен Кръст, който е символ на Елементите и на *Сефирата Малкут*, а в центъра на Кръста, може да си представите Розата на Света, която бавно разцъфтява, заедно с развитието на Духовете на Елементите и чиято вечерна роса, помага на Елементите да се проявят.

41. Цял трактат може да бъде написан само относно Духовете на Елементите, тъй като подобно на човечеството те образуват една цяла еволюция толкова разнообразна, колкото е и човешката. Въпреки че обитават планетата Земя заедно с хората, те са малко познати или признати, с изключение на фолклора и литературата, например "Ние, които сме стари, стари и весели, О, толкова стари! Хиляди години,

хиляди години, ако всичко бе казано." (У. Б. Йейтс). За да се избегне суеверието, не трябва да се забравя, че формите, които са им приписани, са дело на човека, тъй като човек учовекоподобява всичко, включително и Бога. Това, което е нужно обаче, е приемането на тяхното съществуване и това най-добре е направено от *интелигентната* употреба на примитивния антропоморфизъм и анимизъм.

42. Четирите Посоки на Света или Квадранти, също могат да се разгледат в съответствие с астрологическите раздели Устойчив, Основен и Променлив. Устойчивият аспект е "темперамента" на Квадранта и се основава върху природата на едно от *Четирите Свещени Живи Създания* на *Кетер*. Основният аспект е Великият Разум, който стои зад Квадранта, който е управляващата сила на Архангела. Променливият аспект се управлява от Царете на Духовете на Елементите, които работят чрез "промяна".

43. Йерархията на Ангелите на *Малкут*, *Ашим* или Души на Огъня, може да се разгледа като "атомарно съзнание", което обединява в едно цяло физическата материя, а *Мундиалната Чакра*, Сферата на Елементите, е адекватно обхваната отгоре.

44. Духовното преживяване на *Малкут* е Познанието и Общуването със *Свещения Ангел Хранител*. *Свещеният Ангел Хранител* много често се бърка с Висшия Аз на индивида (*Даат*, *Хесед*, *Гебура*, *Тифарет*) зад Нисшия Аз или Личността (*Нецах*, *Ход*, *Йесод*, *Малкут*). В действителност обаче той е нещо твърде различно.

45. В дълбоката древност на проявлението, преди човечеството да започне своето пътешествие по пътя на еволюцията, Божественият Замисъл бил проектиран от Ума на Бога в съзнанието на рояка от Божествени Искри, които съставляват основата на човечеството. С настъпването на еволюционния живот роякът се разпръсва и започва да действа като самостоятелни единици, като в същото време понятието за Божествения Замисъл също "се разпръсва", по една малка част се присъединява към всяка Божествена Искра.

46. Това, разбира се, е в голяма степен метафора, но изводите са твърде важни. Истинското Духовно Преживяване на Познанието и Общуването със *Свещения Ангел Хранител* не е астрално видение, а осъзнаване на действителната съдба, която всяко човешко същество трябва да изпълни, като своя еволюционна задача. Обикновено това ще се прояви като един вътрешен подтик в човека и такъв индивид преминава през физическия живот с мисия, той е "човек на провидението". От време на време този импулс към определена форма на активност може да се възприеме като отделна същност, както в случая със Сократ и неговия "даймон", който вероятно е бил аспект на неговия *Свещен Ангел Хранител*.

47. Допълнителните символи на *Малкут* включват Магическия кръг и Триъгълника за Евокация, което означава действителното проявление на магическата работа. Магическият Кръг е област на отграничаване, в която магьосника е избрал да работи, а Триъгълникът е областта, в която той призовава дадена същина да се яви. Това е повече със символично, отколкото с практическо значение, тъй като етерното призоваване на безплътните същини е твърде нисша форма на магията, рядко използвана в наши дни.

48. Олтарът на Двойния Куб е шестостен, въпреки намека от името ѝ за десет, числото на *Малкут. Малкут*, разбира се, сам по себе си е един Олтар, тъй като е място върху което, или в което, се спускат висшите сили, а в друго отношение един олтар освен това е и Врата, където цялото битие се принася в жертва на посвещението на Олтара на Жертвоприношението - което не означава кръвопускане, въпреки че е също толкова драстично.

49. Пороците на *Малкут* са Алчността и Инерцията. Алчността е очевидна, човек трябва само да се вгледа в състоянието на човешката раса днес; с Инерцията може да се срещне всеки, който се опитва да промени нещата или да се занимава с някакъв вид творческа дейност. Добродетелта е Здрав Разум, който е действителният ключ и най-същественият за езотеричното развитие, защото не този, който крещи: "Господи, Господи" трябва да бъде слушан - и в това се включват някои аспекти от самия човек в допълнение към шарлатаните от външния свят.

50. За митологичното учение очевидно всички земни богове и богини притежават голямо значение що се отнася до *Сефирата Малкут*. Деметра и Персефона вероятно повече от всички, защото те са божествата на Елевсинските Мистерии, които са били един от най-великите центрове на вътрешния аспект на Култа към Земята. Много може да се постигне от изследването на Кабирските Мистерии и от боговете на Долния Свят.

51. С това нашия анализ на *Десетте Свещени Сефири* приключва. На *Малкут* беше отделено повече място и много лесно може да му се отдели още повече, защото ние сме същества, потопени в тази сфера, независимо дали ни харесва или не, а тя е една от най-важните в цялото *Дърво*, защото е Вратата към цялото последващо духовно развитие и докато уроците на *Малкут* не бъдат добре и трайно усвоени, пътищата към по-висшите сфери ще бъдат затворени за нас.

52. Твърде човешко е да се интересуваме от това, което е отдалечено от нас, ала в окултизма, както и във всички неща, важна е единствено непосредствено следващата стъпка. И тази стъпка за всички нас е точно пред нас, във физическия свят, *Малкут*.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ЧАСТ ТРЕТА

ГЛАВА XVII

ГЪВКАВОСТТА НА ДЪРВОТО

1. Досега разгледахме индивидуалните *Сефири* на *Дървото на Живота* посредством общ анализ на някои от силите за всяка от тях. В общи линии *Сефирата* е Божествена Еманация и това е действителната същност на този предмет. Всички атрибути в допълнение към Божествените Имена са всъщност приложения на абстрактните формули на *Сефирите* в различни контексти. Затова отделният атрибут не трябва да се разглежда като непоклатимо правило, тъй като твърде много зависи от начина, по който се прилага *Дървото на Живота* към различните фактори на проявлението. Трябва винаги да се стремиш към гъвкавост на ума, ако искаш да използваш пълния потенциал на *Дървото на Живота*.

2. В общи линии в нашия анализ приложихме *Дървото на Живота* към проявлението на нашия духовен Универсум, т. е. към Соларния Логос в *Кетер* и материалния свят на Слънчевата система в *Малкут*. Обаче *Малкут* може да се приложи и към целия физически план изобщо, независимо дали в Слънчевата система или извън нея и по този начин *Кетер* ще бъде сферата на Върховния Бог над всички Логоси. Или, ако *Сефирата Малкут* се приложи само към планетата Земя, тогава *Кетер* може да бъде *Сефирата* на Планетарния Логос. В микрокосмоса, който представлява човекът, *Малкут* може да се приеме, че е физическото тяло и в такъв случай *Кетер* ще бъде човешкия Дух или Божията Искра.

3. По този начин се вижда, че *Дървото на Живота* съществува във всяка *Сефира*. Ако се приеме, че *Кетер* представлява висшето духовно същество, което е източникът на цялото Творение или на Системата на Слънчевите Системи, ацилутичното ниво на *Тифарет* в такъв случай се приписва на Соларния Логос, а ацилутичното ниво на *Малкут* на Планетарния Владетел. Но тъй като Планетарният Владетел притежава цяла духовна йерархия, която му е подчинена, на него му е необходимо цялото *Дърво*, за да систематизира тази йерар-

хия. Това *Дърво* ще бъде изцяло в рамките на *Сефирата Малкут*, която е част от голямото *Дърво на Живота*.

4. Броят на начините, по които *Дървото* може да бъде приложено в такъв случай е почти неограничен и може да се каже, че от космическа гледна точка цялото *Дърво на Живота*, което използваме като система за мистично развитие, представлява само *Малкут* на *Космическото Дърво*. Когато някой е постигнал абсолютното висше състояние, известно като Единство с Бога, той е постигнал само свободата на най-ниското космическо ниво, като по този начин започва по-висшата Космическа еволюция от *Космическия Малкут*.

5. Всичко това в действителност е от значение само за напредналия ученик по окултизъм и дори тогава интересът може до голяма степен да бъде чисто академичен, тъй като Соларният Логос е Организаторът и Крепителят на нашия духовен Универсум, а ние не можем да познаем нещо, което е извън властта на нашия Логос. Всичко външно се опосредства за нас чрез Соларния Логос и нашата първа и основна задача е еволюцията в рамките на тази система. Ще имаме цяла вечност, за да се заемем с екстра-логосните аспекти на Космоса, след като накрая постигнем нашата цел в рамките на тази Логосна система.

6. Все пак разсъжденията по тези проблеми не са съвсем безполезни, тъй като една идея, колкото и смътна и неясна да е, може да служи като балансиращ усет за духовната пропорция, когато сме "прекалено завладени от света".

7. Нисшите аспекти на средствата, с чиято помощ старите значения на *Сефирите* ще бъдат повторени на нов глас могат обаче да бъдат от по-непосредствена полза за нас.

8. Ако четирите функции на юнгианската психология бъдат приложени към нисшите *Сефири*, те ще им съответстват както следва: Интуицията на *Тифарет*, Чувството на *Нецах*, Интелектът на *Ход* и Усещането на *Малкут*. Освен това могат да бъдат съотнесени към Елементите на *Малкут*, Интуицията към Въздуха, Чувството към Водата, Интелектът към Огъня и Усещането към Земята. В този случай е налице перспективна линия за разсъждения по отношение на Основния, Устойчивия и Изменчивия аспекти на Четирите Посоки на Елементите, приложени към психическите функции в теорията на Юнг.

9. От друга страна архетиповете на Юнг могат експериментално да бъдат сравнени с различните *Сефири*. Душата (*anima*) с *Нецах* и духът (*animus*) с *Ход*, например. Тук се забелязва един интересен намек, а именно че излъчвателите на всеки архетип са от различен пол, например *Нецах* е от *Мъжката Колона*, а *Ход* принадлежи към *Женската Колона*, когато върху *Дървото* се наложи глифа на *Колоните*.

10. Детето-Чудо вероятно най-добре се съотнася с *Тифарет*,

Старецът-Мъдрец може би с *Хесед* и Сянката с *Гебура*. Приятелят може да бъде аспект на *Свещеният Ангел Хранител* на *Малкут*.

11. Мандала, като един интегрален символ, съвсем очевидно е символ от областта на *Тифарет* и използвайки приложенията на *Дървото*, той може да бъде визуализиран като отражение на истинското същество в *Кетер* и, разбира, бива отразен в "Магическото Огледало" на подсъзнанието в *Йесод*.

12. Когато в анализите на Юнг се появяват митологичните образи, те разбира се могат да се сравнят със *Сефирите*, както вече експериментално направихме това при нашето изследване на отделните *Сефири*.

13. За да илюстрираме още един метод за приложение на *Дървото*, можем да се обърнем към източната система на чакрите. Всичко това се отнася до етерното тяло и поради това може да се опише като изобразяване на *Дървото* в рамките на *Йесод* или, тъй като имат връзка с жлезите с вътрешна секреция, в *Малкут*.

14. Муладхара чакра, четирилистен "лотус", е разположена в основата на гръбнака и и може да се сравни с *Малкут*; Свадхищтхана, разположена около размножителните органи, ще бъде в такъв случай в *Йесод*. Манипура и Анахата чакри, имайки своите съответствия в слънчевия сплит и сърцето, ще бъдат валидни за *Тифарет*. Вишудха чакра на ларинкса и Аджна чакра между очите съответстват на *Бина* и *Хохма*, но вероятно е по-добре да запазим тези атрибути за *Централната Сефира*, която съответства на първата линия на гръбначния стълб - по този начин ще обединят своите функции, както правят *Бина* и *Хохма* в *Даат*. И накрая, Сахасрара чакра, хилядолистният лотус над главата очевидно съответства на *Кетер*, Короната.

15. При всички тези методи на приложение не съществуват твърдо установени правила, тъй като много зависи от индивидуалното разбиране на отделната личност, която прави приложенията. Предложените тук примери нямат за цел да се превръщат в единствен авторитет, а са споменати само за да илюстрират метода, чрез който *Дървото на Живота* може да се приложи към системите извън древноеврейската.

16. Също така, след като веднъж *Дървото* бъде добре усвоено чрез формулирането на това, какъв ще бъде начина на действие на *Сефирата* вътре в *Сефирата*, могат да се достигнат и още по-големи дълбочини. В действителност *Сефирите* могат да се разгледат като китайски кутии, всяка една от които съдържа в себе си цялото *Дърво*, всяка *Сефира* от това *Дърво*, по-нататък, съдържа също цялото *Дърво* и т. н. до безкрайност.

17. Прекаленото раздробяване, разбира се, обезсмисля самото себе си, но то може да се превърне в добро упражнение за прилагането

на този метод на всяко ниво и анализирането на всичките *Сефири* на отделната *Сефира*. Това ще даде повече от сто различни категории, ако се приложи към цялото *Дърво*, но не изглежда твърде вероятно да има смисъл от приложението на този метод на второ ниво, когато ще се получат повече от хиляда категории, въпреки че опитният нумеролог може да открие интересни данни.

18. Като начало човек може да се опита да си представи действието на *Трите Колони* във всяка *Сефира*, т. е. активният, пасивният и уравновесеният начин на действие на *Сефирата*. След това анализът може да продължи с разглеждането на всяка от тях в съответствие с четирите нива; а оттук следващата стъпка на формулиране на различни *Сефири* в рамките на една *Сефира*, не изглежда толкова трудна.

19. Библейският числов символизъм в твърде голяма степен произтича от Кабала, въпреки че не трябва да се забравя, че ранните кабалисти са считали, че съществуват само десет *Сефири*, тъй като *Даат* не се е разглеждала като *Сефира*. Затова числото четиридесет, което се появява в контекста на Потопа, Изходът на евреите от Египет и времето, прекарано от Исус Христос в Пустинята, има отношение към четирите нива на всяка от десетте *Сефири*. Числата четири, седем, дванадесет и резултатът от умножението на тези числа, като например четиридесет, сто, сто и двадесет, сто четиридесет и четири, хиляда, сто четиридесет и четири хиляди и т. н. се срещат често в библейската литература. Всичко това наистина е специализирано изследване, но може да се окаже интересно да се направи една малко спекулативна медитация, като се имат предвид четирите кабалистични свята, *Четирите Свещени Живи Създания* и Елементи, седемте плана и седемте *Сефири* на "магическата окръжност", десетте *Сефири*, дванадесетте знака на Зодиака и т. н.

20. Във връзка със споменаването на магическата окръжност на седемте *Сефири* - т. е. *Даат*, *Хесед*, *Нецах*, *Йесод*, *Ход*, *Гебура* и *Тифарет* - може да се възрази, че *Даат* не принадлежи към оригиналните *Сефири*. Обаче, съществува добре известното седемстепенно деление на *Дървото на Живота*, което е било използвано от ранните кабалисти, познато като Седемте Палата. При него Божествената Триада се брои за едно, *Йесод* и *Малкут* за едно и останалите *Сефири*, с изключение на *Даат*, разбира се, за едно. Вече видяхме, че *Даат* в действителност е точката на контакта с формата на Божествените сили и също така, че *Йесод* и *Малкут*, етерното и физическото, са твърде тясно свързани; по този начин за практически цели е много по-добре да се използва *Даат* като *Сефира* и наистина от това има голяма полза при положение, че човек не забравя да се държи по средата между несериозното отношение и педантизма.

21. Не може твърде често да се твърди, че *Дървото на Живота* е система на живот, а животът зависи от практиката и ефикасното функциониране. И всеки, който доста чете старите книги за Кабала, ще открие значително количество мъртва гора. Освен притежаването на здрав разум, за да отхвърлиш това, много е важно да насочиш творческата си енергия към развитието на нови клонове на кабалистичното *Дърво* - доколкото новото нарастване няма да е с паразитна природа, което да принуди следващите поколения да го отрежат.

22. Може да се окаже от полза да се играе с понятията на *Дървото* като един вид словесна игра, за да се добие гъвкавост в неговото използване. Така читателят може да се опита да го приложи към държавното устройство на страната. *Кетер* - държавният глава, *Хохма* - националните идеали, *Бина* - конституцията, *Даат* - религиозната организация, *Хесед* - законодателната власт, *Гебура* - съдебната система, *Тифарет* - държавните учреждения, *Нецах* - изкуството, *Ход* - науката, *Йесод* - промишленото производство, *Малкут* - земята.

23. Този вид занимания може да доведе до повърхностност, тъй като дълбоките приложения на *Сефирите* представляват степени на духовното битие, но въпреки всичко, този вид упражнение е от полза и е валидно, даже ако поставянето на *Дървото* в *Малкут* се приложи върху социологическа основа. Когато човек е развил умението да борави със *Сефирите*, както жонгльорът със своите цветни топки, плюс доброто познаване на техните дълбоки аспекти, тогава той наистина започва да оценява стойността на системата като една основа, върху която да изгради целия си мисловен процес.

ГЛАВА XVIII

ОТНОШЕНИЯТА НА СЕФИРИТЕ

1. От беглия поглед върху Йециратичните текстове относно *Сефирите* може да се установи, че някои *Сефири* са специално свързани с други, а в крайна сметка всички се оказват взаимосвързани, тъй като *Дървото на Живота* е сложен глиф на връзките, които образуват едно сложно цяло, независимо дали това цяло ще бъде Универсума или човека, или пък дори единичната *Сефира*. То е като ръководство за някои от тези отношения, така че други, допълнителни глифове са приложими към *Дървото на Живота*, такива като *Светкавицата*, *Колоните на Проявлението*, *Кадуцея* и т. н.

2. *Светкавицата* дава реда на проявлението на *Сефирите* от *Кетер*, през *Хохма*, *Бина*, *Даат*, *Хесед*, *Гебура*, *Тифарет*, *Нецах*, *Ход*, *Йесод*, до *Малкут*. В този порядък на нещата една *Сефира* може да се приеме за положителна спрямо тази, която следва след нея и за отрицателна спрямо тази, която я предшества. Така например, *Ход* разчита на силите, които ще образуват своите форми в *Нецах* и е източник на формиращото въздействие за Съкровищницата на Образи в *Йесод*. Може да се забележи също така, че *Кетер* е най-висшата положителна *Сефира*, докато *Малкут* е най-нисшата отрицателна *Сефира*, така че между тези две *Сефири* е налице абсолютната противоположност.

3. *Колоните на Проявлението*, когато се приложат към *Дървото*, разделят *Сефирите* на три категории. Към *Активната Колона* спадат *Хохма*, *Хесед* и *Нецах*; към *Пасивната* се отнасят *Бина*, *Гебура* и *Ход*; към *Средната Колона* на Равновесието се отнасят *Кетер*, *Даат*, *Тифарет*, *Йесод* и *Малкут*. По същия начин, по който една *Сефира* е положителна или отрицателна спрямо своя съсед, когато се приложи глифа на *Светкавицата*, подобно отношение може да се получи нагоре и надолу във всяка *Колона*. Така *Хесед*, например, е пасивна спрямо *Хохма* и позитивна спрямо *Нецах*; а *Гебура* е пасивна по отношение на *Бина* и позитивна към *Ход*; а върху *Централната Колона*, която може също така да бъде наречена *Колона на Съзнанието*, всяко от състоянията на съзнанието ще въздейства върху това под него и ще възприема от това над него. Това движение на силата от

Кетер до *Малкут* би идентифицирало духовно просветления човек, но за нещастие в повечето от нас са налице прегради и задръствания по пътя, който се спуска надолу, които са символизирани от *Бездната* на нивото на *Даат*, *Булото* на Парокет, което се намира над *Тифарет* и *Пропастта* под *Тифарет*, без да споменаваме за пагубните влияния, надигащи се от *Клифотичната Яма* под *Малкут*.

4. Отношенията между *Сефирите* от *Централната Колона* са подчертани също така и чрез това, че всяка от тях е съотнесена към Елемента Въздух, с изключение на *Малкут*, който е Земя. Въздухът е символ на съзнанието, а Земята е окончателната плътна конкретизация, която се отнася до *Малкут*. *Сефирите* от *Страничните Колони* се отнасят към Елементите на Водата и Огъня, съобразно тяхната пасивност или активност. По този начин *Хохма* е отнесена към Огъня, а *Бина* към Водата. Интересно е да се отбележи, че приписването на Огъня и Водата не е валидно за целия път надолу по всяка от *Колоните* на Активността и Пасивността. Огнените *Сефири* са *Хохма*, *Гебура* и *Нецах*. Това въвежда отношението на позитивното и негативното между диагонално противоположните *Сефири*. По този начин организираните сили на *Хесед* са отражение на идеите за формата на *Бина* и влияят върху по-ниско разположените форми на *Ход*; а огненото подтикващо качество на *Гебура* е отражение на първичната сила на *Хохма* и оказва влияние върху жизнеността на различните сили на *Нецах*.

5. Повечето от тези отношения са обхванати от *Пътищата на Дървото*, а правилното разбиране на тези *Пътища* зависи до голяма степен от *Сефирите*, които те свързват, точно както пълното разбиране на *Сефирата* зависи много от разбирането на *Пътищата*, които водят до нея и излизат от нея и *Сефирата*, към която се насочват.

6. Идеята за противоположността на *Колоните* също се съдържа в разделянето на *Дървото* на Триади. Единството на *Кетер* е разделено в следващото по-ниско ниво на противоположните *Хохма* и *Бина*, които възстановяват единството на следващото по-ниско ниво в *Даат*. Продължавайки с понижаването на нивата, единството на *Даат* се разделя на два противоположни полюса, а именно *Хесед* и *Гебура*, които отново се обединяват в единство в *Тифарет*, за да се разделят отново на по-ниското ниво на противоположности в *Нецах* и *Ход* и накрая да се обединят в единство в *Йесод* и *Малкут*. В тази схема е скрито голямо познание относно деградацията и сублимацията на силата. Терминът "деградация" не се употребява в неговия лош смисъл, разбира се, а в техническото му значение на "намаляване, редуциране".

7. *Кадуцеят* демонстрира същия принцип по друг начин. На върха е символът на плодородието, шишарката, в *Кетер* - а в основата, долният символ на плодородието, зодиакалният знак на Скор-

пиона, Скорпион. Специалната духовна природа на *Хохма* и *Бина* са показани чрез разперените криле, които ги обхващат, а по-ниските *Сефири* са обозначени като противоположности чрез увиващите се змии, чиито опашки са съединени в *Малкут*, а главите им се срещат в *Даат*, като в същото време телата им се пресичат в *Йесод* и *Тифарет*. Спиралите на тъмната змия преминават през диагонално противоположните *Хесед* и *Ход*, а спиралите на светлата змия през *Гебура* и *Нецах*. Светлият и тъмният цвят на змиите обозначават съответно същностите на силата и формата, които се потвърждават от природата на страничните *Колони*, през които преминават.

8. Освен това съществуват тройни, четворни и седморни кабалистични групирания на *Сефирите* на *Дървото*, както вече беше споменато.

9. Тройното групиране се състои от *Голямото Лице*, *Малкото Лице* и *Невестата*. *Голямото Лице*, *Арик Анпин* или Макропрософос, се състои главно от *Кетер*, но освен това включва *Хохма* и *Бина* като аспекти на Божествения Баща и Божествената Майка на това *Голямо Лице*. *Малкото Лице*, *Зоар Анпин* или Микропросопос, е съсредоточено в *Тифарет*, но включва и *Сефирите*, които заобикалят *Тифарет*. *Невестата на Микропросопос* е последната *Сефира*, *Малкут*. Приложено към микрокосмоса, т. е към човека, това разделяне дава съотнасянето на *Сефирите* с Духа, психиката и физическото тяло и средата. В тази система *Зоар Анпин* понякога се нарича Царят, а *Малкут* е Царицата. *Малкут* също така може да бъде наречена Земната Ева или Малката Майка, за да бъде разграничена от Божествената Майка, *Бина*.

10. Четворното групиране е системата на *Четирите Свята* - *Ацилут*, *Бриа*, *Йецира* и *Асиа*. Обикновено те се превеждат съответно като Светът-Архетип, Творческия Свят, Формиращия Свят и Материалния Свят. *Ацилут* включва *Кетер*; *Бриа* се състои от *Бина* и *Хохма*; *Йецира* от централната група *Сефири*; и *Асиа* от *Малкут*. В основата си това деление е същото като тройното групиране, с изключение на това, че се прави разлика вътре в рамките на Духовните сфери на *Кетер*, *Хохма* и *Бина*.

11. Седморната система е наречена *Седемте Палата* и включва Трите Божествени в един *Палат*, *Йесод* и *Малкут* също са обединени в един *Палат*, а на всяка от останалите *Сефири* е определен по един *Палат* с изключение на *Даат*, която не се разглежда като *Сефира* в тази класификация.

12. Вече споменахме за разделянето на *Дървото* на Триади чрез разглеждането на редуващото се единство и разделяне на противоположните полюси в редуващите се нива. Съществуват три основни кабалистични триади, които се състоят от един, сочещ с върха нагоре

триъгълник, *Кетер*, *Хохма* и *Бина* и от два, сочещи надолу триъгълника - *Хесед*, *Гебура*, *Тифарет* и *Нецах*, *Ход*, *Йесод*. Първоначално те са преведени от Мадърс като Интелектуалния Свят, Нравствения Свят и Материалния Свят. С изключение вероятно на Нравствения Свят, тези термини могат да бъдат твърде подвеждащи. Интелектуалният Свят на Мадърс може по-сполучливо да се нарече Архетип, Върховен или Божествен Свят, а Материалният Свят като име не задоволява, тъй като Материалният Свят по същество е *Малкут*. Дайън Форчън предлага най-долната триада да се нарече Астрален Свят, въпреки че това в никакъв случай не е идеалното име. Друг може да предложи да бъде наречена Психическия Свят или Света-Форма, но в действителност същественият фактор не е името, а какво се разбира под тази триада - и изглежда не съществува такава дума, която да обхваща всички приложения на трите *Сефири*.

13. Друг начин за свързване на *Сефирите* е да се опише Звездата на Давид или пресичащите се триъгълници около *Тифарет*. По този начин *Хесед*, *Гебура* и *Йесод* образуват един триъгълник, а *Даат*, *Нецах* и *Ход* образуват друг. Принципът на пресичащите се триъгълници е твърде важен при духовното развитие. Душата или Висшия Аз, или Индивидуалността, е символизирана от насочения с върха надолу триъгълник, който обективира в инкарнацията своя по-нисш Аз или Личността, символизирана от насочения с върха нагоре триъгълник. При неразвития човек между нисшето и висшето съзнание не съществува контакт и по този начин триъгълниците са отделени един от друг, един над друг. Обаче в процеса на обединяване на висшето и нисшето съзнание, този процес бива символизиран от два триъгълника, които постепенно се застъпват и покриват един друг докато накрая, при напълно просветления човек, те образуват Звездата на Давид. Това означава, че нисшето съзнание се стреми да достигне до нивата на съзнанието на *Даат*, а висшето съзнание се стреми да стане ефикасно и функционално в нисшите светове.

14. Възможно е, също така, да се опише шестолъчна звезда, разположена около *Даат* или да се построят петолъчни звезди, висящи от *Кетер* и *Даат*. По-нататък може да се направи опит да се пригодят графично всички символи към *Дървото*, като например планетните знаци. Тази практика може да има за резултат някои интересни загатвания или в повечето случаи да е безплодна, но при всички случаи е твърде интересно забавление и докато салонната игра не е най-доброто отношение, което може да се поддържа в окултизма, тези интелектуални забавления наистина вършат работа при формирането на умение и гъвкавост в използването на аспектите на *Дървото*, а всичко това е твърде полезно.

ГЛАВА XIX

ЕЗОТЕРИЧНИТЕ СТЕПЕНИ

1. Въпросът за Езотеричните Степени вероятно е предизвикал повече глупост и заблуда, отколкото който и да е друг клон от езотеричното учение.

2. Във всяка езотерична група, която използва системата на степените, не трябва да се забравя, че всички степени са твърде произволни, във всеки случай в долните стадии на развитие. По този начин едно окултно общество може да притежава йерархична система от адекватно функциониращи степени, а друго общество, което вероятно работи на по-висше или по-дълбоко ниво, ще има подобни степени, но всички те ще бъдат относително по-висши по функция, ако не по име, от тези на първото братство. Следователно, ако братството внезапно разработи нова основа и завърши успешно предишния етап от своето групово развитие, много често се налага на цялата група да се върне към по-ниската степен и после, след като е изградила стабилни основи на новото по-високо ниво, да започне изграждането на структурата на нова йерархия на степените.

3. От тази позиция трябва да е ясно, че неофитът в дадено общество може да е много по-развит в духовно отношение от неофита в друго общество. Освен това, във всяка истинска група, за всички новопостъпващи е необходимо да започнат от най-ниската степен и постепенно да се изкачват нагоре, докато открият собственото си ниво. По този начин твърде напредналият индивид може за известно време да бъде в нисшите степени. Затова разграничение трябва да се прави и между вътрешната степен, която е действителната способност на този човек и външната степен, която много често зависи от датата на неговото постъпване в групата и обикновено отнема една година, за да се премине през всяка от нисшите степени.

4. Що се отнася до вътрешната степен, там също ще съществуват различия в степента в рамките на психическите аспекти на един индивид. Така той може да е способен да функционира на високо духовно равнище в определени направления и да е твърде непригоден в други. Един езотеричен ученик, подобно на веригата, е толкова здрав, колкото е неговата най-слаба брънка и напредъкът му се

измерва съобразно това, доколко се справя със своята слабост, а не колко велик може да бъде в своята сила. Понякога все пак може да се окаже полезно за индивида, да бъде поставен в по-висока степен, въпреки че неговата слабост не оправдава такова действие, защото стимулите на висшата степен могат да му помогнат да преодолее своята слабост. По подобен начин индивидът, който има твърде неадекватна личност, може, заради неговата собствена защита, да бъде взет на по-висока степен, където ударението е по-скоро върху висшето съзнание, отколкото върху нисшето. Ако той бъде оставен на долната степен, където силите биват насочвани главно към нисшите нива, личността може да понесе значителни увреждания. Случай като посочения ще бъде рядкост и е приложим, само когато душа от висока степен притежава личност от ниска степен, заради превъплъщение породено от кармата. Освен това само добре организираната общност ще посмее да придвижи по този начин напред неподходящите хора и такива хора не трябва да се поставят на най-висшата степен, където се извършва пионерската работа заради самите тях и заради останалите хора от общността.

5. Това е изключителен случай, но в по-слаба степен той важи за всички хора. Например, с изключение на много малко хора, съществуват известни аспекти на личността, които не могат да бъдат усъвършенствани, колкото и дълго време да бъдат оставени на нисшите степени и заради това хората обикновено биват издигани към по-висшите степени, въпреки някои по-големи или по-малки несъвършенства, които те могат да притежават. Тези непълноти във всички случаи ще съставляват слабостта на групата, разбира се, но във физическото съществуване в днешно време съвършенството е невъзможно. Ако някой е съвършен, той не се нуждае от превъплъщаване.

6. Тези слабости могат да засегнат групата по определени начини. В практическата работа те могат да бъдат сведени до минимум чрез интелигентната организация от ръководителя на братството, но резултатите, които не могат изцяло да бъдат избегнати, са реакциите на членовете от по-долните степени, които, когато за първи път постъпят в общността, очакват да се срещнат с абсолютното съвършенство, демонстрирано от старшите ученици и след това естествено биват разочаровани - това разбира се може и да не е толкова лошо, тъй като една преценка за реалността е необходима на всеки окултен претендент. Друг път, по който слабостта на старшите ученици може да увреди на групата, е, че тя може да послужи като канал за злите сили, чието действие винаги е насочено към разбиване на групата. Обикновено тези сили се изявяват чрез някой член на групата, чиято неадекватност се състои в това, че той е индивидуалист и перфекци-

онист и не пропуска възможността да открива и критикува грешките на останалите. Злото винаги се представя за добро.

7. Това, от което наистина се нуждае една езотерична група, е духът на колективизма и желанието да обърнеш повече внимание на състоянието на собствената си душа, вместо непрекъснато да се вторачваш в грешките на другите. Отделните членове на езотеричната група не трябва да се отдават на критикарство с мисъл, емоция или дума, защото отговорността за преценката на отделните членове принадлежи изцяло на нейния ръководител. Ако ръководителят на групата притежава някакъв сериозен недостатък, тогава групата не може да направи кой знае какво по този въпрос. Критицизмът изобщо няма да помогне за разрешаването на проблемите, а ще послужи за по-бързото разпадане на групата, причинено от недостатъците на ръководителя.

8. Накрая под внимание трябва да се вземе и един цикличен фактор. Даден индивид може да е способен да действа на по-високо ниво за определено време, а след това отново да се смъкне на по-ниско ниво. Това е съвсем обичайно явление, по-специално в ранните стадии, и може да се каже, че индивидът е на една висока степен при върховите си моменти и е на една низша степен при своите сривове. Общо казано, тенденцията е към движение нагоре и с напредването на времето върховете и падините постепенно стават по-високи, така че това, което е било върхово постижение за личността може, няколко години по-късно, да бъде едно нормално ниво на функциониране или дори сравнително ниско ниво, изпитвано от него само, когато той "не е във форма". Взимайки предвид този цикличен или спираловиден фактор, може да се отбележи, че индивидът от висока степен, който изживява спад, може да действа по-добре на ниското ниво, отколкото действа индивидът от ниската степен, когато е във върхов момент. Външният наблюдател, когато наблюдава двамата в една и съща обстановка, няма да може да оцени адекватно относителните им достойнства, освен ако не ги наблюдава в продължение на достатъчно дълъг период от време - ако предположим, че собственото му духовно ниво е достатъчно високо, за да не изкриви и изопачи наблюдението и преценката му.

9. И така, става ясно, че цялото схващане за степените е доста комплицирано, но съществуват определени степени, които са съотнесени със *Сефирите* на *Дървото на Живота*. За практически цели тези степени са по-скоро идеални, отколкото реални, но в крайна сметка те трябва да са реални, за да се осъществи какъвто и да е духовен прогрес. С помощта на степените, съответстващи на *Сефирите* на *Дървото*, може да се прецени равнището на всяка група, тъй като

действителното ѝ равнище е основано върху реалността. Ръководителят на групата може да нарече себе си *Ipsissimus*, но ако не е постигнал контрол върху елементите в себе си, в такъв случай той всъщност не е дори и *Adeptus Minor*, по какъвто и начин да се нарича; и няма да притежава способността да посвещава когото и да е в едно по-висше ниво от това, на което е самият той. Затова качеството на групата зависи от качеството на нейния водач.

10. Понякога действащ *Adeptus Minor* губи в такава степен връзката си с реалността, че нарича себе си *Ipsissimus*. По правило, колкото по-висш претендира, че е един окултист, толкова на по-ниска степен се намира той в действителност. Не е твоя работа да пречиш на някого да твърди, че е *Ipsissimus* или *Magus* или какъвто си иска и да "посвещава" хората в толкова степени, за колкото те могат да си платят, но в действителност няма да има никакво посвещение. Нито един истински Адепт (а само Адептът може да посвещава) няма да поиска пари, просто защото посвещаването не може да се купи, то трябва да бъде изстрадано. С уговорката обаче, че повечето езотерични училища взимат пари за своите начални уроци или кореспондентни курсове, които са подготовката за посвещаването, само за да покрият своите разходи. След посвещението и последвалото членството в групата, всичко, което се иска, са волните пожертвования и дарения, както при всяка църква и липсата на пари никога не се превръща в пречка за посвещението.

11. Езотеричните степени в кабалистичната система са следните: *Малкут - Zelator*; *Йесод - Theoricus*; *Ход - Practicus*; *Нецах - Philosophus*; *Тифарет - Adeptus Minor*; *Гебура - Adeptus Major*; *Хесед - Adeptus Exemptus*; *Бина - Magister Templi*; *Хохма - Magus*; *Кетер - Ipsissimus*. Терминът "неофит" се използва, за да се обозначи всеки, който току що е влязъл в по-висша степен, каквато и да е тази степен.

12. Това свързване на *Сефирите* със степените до известна степен заблуждава, тъй като действителния прогрес се осъществява по *Пътищата*.

13. *Малкут*, тъй като е сферата на физическия живот, изобразява Търсещия, който е разбрал, че зад света на физическите явления вероятно се крие някакво по-дълбоко значение и който притежава здравия разум да се надява търсенето да бъде завършено докрай. Това може да се оприличи на неясното загатване на Духовното преживяване на *Малкут*, Познанието и Разговора със *Свещения Ангел Хранител* и при търсенето на езотерична група, с която да учи, той ще се нуждае от всеки грам Здрав Разум - Добродетелта на *Малкут* - който може да събере.

14. При контактуването с групата и следването на определена схема на езотерично обучение, може да се каже, че той трябва да измине

32-я и 25-я *Пътища* на *Дървото на Живота*, от *Малкут* през *Йесод* до външните аспекти на *Тифарет*. През време на този процес, който по същество е едно от обученията на личността, неговата задача е да следва средния път между противопоставящите се сили на *Нецах* и *Ход*.

15. В *Малкут* проверките обикновено са за добър характер, както би трябвало да се очаква от всеки човек в света - въпреки че добрият характер е особено важен като основа, върху която да се изгради съзнателната употреба на висшите сили на душата. Също така, разбира се, никой никога не изоставя най-ниската степен, той изгражда висшите степени върху нея. Колкото и напреднала в духовно отношение да е личността, тя продължава да се нуждае от добрия характер, светската ефективност и здравия разум на *Малкут*. Освен това не може да не се забележи, че пълното посвещаване в *Малкут*, Познанието и Разговора със *Свещения Ангел Хранител*, което представлява абсолютното схващане на съдбата на човека, не е възможно да се постигне, докато не се достигне висша степен на развитие.

16. Във фазата на развитие, съответстваща на *Йесод*, подсъзнателният ум трябва да бъде отворен и по този начин на този етап, от идеална гледна точка, трябва да се изтърпи пълен курс на психически анализ, тъй като да се продължи напред към по-висшето окултно знание, страдайки същевременно от някое скрито заболяване или невроза, означава просто сам да си търсиш неприятностите. Този процес не е непременно това, което е известно като психоанализа, а е постигането на задълбочено познание за себе си чрез техниките на духовната психология.

17. От *Йесод* душата е подложена на субективното изживяване за голяма изолация и може да настъпи остра криза, съответстваща на точката, през която преминава душата, символизирано от пресичането на страничния 27-и *Път*. След като тази криза е отминала, започват да се откриват възможностите за мистичните контакти, така че посветеният вече може да действа във вертикалната противоположност с вътрешните сили, както и в хоризонталната противоположност със силите на своите познати, роднини и приятели във външния свят. Ако душата бъде победена по време на кризата, човек обикновено напуска групата, връщайки се много бързо към онова психическо състояние, в което е бил преди да се присъедини към нея.

18. По време на целия този процес, от *Малкут* до подножието на *Тифарет*, обучението се води главно на групова основа и всички недостатъци, които са останали незасегнати, се уравновесяват след *Тифарет* или в него, където обучението се индивидуализира в по-голяма степен. В идеалния случай, посветеният, който е достигнал до този етап, трябва да е със здрав разум и здраво тяло, без никакви

подтиснати в подсъзнанието комплекси и с функционираща област на мистичното съзнание. Той не трябва да е доминиран нито от средата на *Малкут*, инстинктите и страстите на *Йесод*, конкретния ум на *Ход*, нито от свръхемоционалните състояния на неуравновесения *Нецах*. Това, разбира се, е пожелание за съвършенство и никога не се среща в практиката, въпреки че е целта, която трябва най-пламенно да бъде преследвана. В каквато степен нейните членове отговарят на това идеално състояние - или на архетиповете на *Сефирите* - в такава степен ще е притежаваната от групата сила и ефективност.

19. Заедно с този вътрешен процес, разбира се, върви обучението по елементарни магически техники, в съответствие със системата, използвана от съответната група. Умението в тази област много често се бърка с езотеричните степени в книгите, които се издават.

20. Отварянето на мистичното съзнание съответства на пронизването на *Булото на Кешет*, което е разположено между *Йесод* и *Тифарет*. Това *Було* е символизирано от цветовете на дъгата и обозначава светлината на *Тифарет*, която е пречупена през астралната или емоционалната сфера. От страната на *Йесод* то е като Дъгата на Обещанието, забулваща все още непосредствената гледка на мистичното съзнание на *Тифарет*, която бива видяна директно след като се премине през *Булото*.

21. Следващата стъпка е много важна и се нарича "Пресичане на Пропастта" и тя носи характера на едно Безрезервно Посвещаване. Твърди се, че са необходими три инкарнации с непрекъснати усилия, за да се достигне до тази точка. Тя в действителност е скок на Вярата, тъй като означава, че ценностите на душата трябва да бъдат пренасочени от целесъобразността на външния свят към принципа на вътрешния свят. След като тази стъпка е била направена, посветеният е поставил своя живот в служба на Йерархията и се превръща в "приет ученик" на Вътрешнoплановия Адепт. Това включва първо, посвещаване на инициализирания, второ, период на изпитание, по времето на който се изпитва неговото посвещаване и трето, възможното приемане от споменатия Адепт на Вътрешния План. Трябва да се подчертае, че проверките не са нещо изкуствено, а изникват съвсем естествено в живота на посветения. Освен това, посвещаването на този етап е Малкото Посвещаване, тъй като се приема, че някои много важни задължения, такива като благополучието на децата например, имат предимство пред Работата с Мистериите, ако се случи техните интереси да влязат в конфликт.

22. След като се прескочи Пропастта и това в действителност означава сила за действие като индивид, без да се разчита на помощта на другите, а не бягство от нещата на този свят, започват да действат

процесите на *Тифарет* - Детето, Царят, Пожертваният Бог. Тези процеси представляват развитие и нарастване на духовното съзнание и действие, докато накрая личността е "пожертвана" и посветеният започне да работи изцяло съобразно духовния принцип, доколкото неговата карма му позволява. Друг начин да се погледне на това е да се каже, че посветеният притежава чист канал за свръзка между Висшия и Нисшия си Аз, Индивидуалността и Личността, Душата и по-нисшите носители, Кришна и Арджуна, Еволюционната Личност и Превъплътената Личност, съобразно предпочитаната терминология.

23. След това душата продължава, символично изразено, по 22-ия *Път* на Кармичното Регулиране към *Гебура*. Това е процес на среща и реагиране на по-голямата част от натрупаната карма вътре в индивида, грубо казано, периода на историческото време. От *Гебура* се изминава страничния *Път* към *Хесед*, който включва срещата с цялата карма, натрупана през цялото еволюционно минало на душата, така че когато посветеният се установи стабилно в *Хесед*, той е свободен от кармата, поел е отговорността за всички свои действия и е в положението да изпълни своята съдба в пълна независимост от резултатите на миналите грешки. Това е степента на *Adeptus Exemptus* и такъв индивид вече не притежава нуждата да се превъплътява и освободен от собствената си карма е в състояние да се заеме и да работи върху аспектите на груповата карма, какъвто е примерът с Христос. Общо взето тази работа е по-добре свършена във вътрешните планове в днешно време, условията на физическото съществуване са твърде изродени, за да може едно такова същество да е напълно ефикасно в своята работа и деятелите върху вътрешните планове с висши степени са твърде малко.

24. От *Хесед* се простира "Тайния Път" към *Даат*, който е символизиран от термина "Празната Стая". Това означава срещата с абсолютната реалност в отсъствието на воалите на символите или среща с истинската форма на всяка природа. Това е приближаване към безформената истина на духовните светове и включва пълното разтоварване от всякакви минали разбирания и форми. Твърди се, че това е висша и върховна форма на достигане до *Тифарет* и в този процес може да се изживее ужасна духовна самота, тъй като всички предишни концепции, дори тази за Бога, трябва да се разтворят, докато не остане нищо, и тогава душата чувства, че е на границата на гибелта заради тази самота.

25. Такова едно изложение ще представлява академичен интерес само за онези, които вероятно се нуждаят от услугите на тази книга, но може да си представим, че привидното унищожаване на душата, преди приемането на директните сили на Духа, е по-висш аналог на

страховете на личността, която се доближава до скока над *Пропастта* и на приемането на силите на душата, в което не може напълно да се повярва, докато не се преживее.

26. Степента на пресичане на *Бездната* е *Magister Templi* на *Бина* и такъв човек е завършен майстор на всички аспекти на формата на всяко ниво. Тази степен е разбира се от непосредствен интерес само за Адепта на Вътрешния План, тъй като тази степен не е възможно да бъде постигната от никой човек в превъплъщението. По същия начин няма да има смисъл да се разсъждава върху способностите, които са необходими за достигането на по-високите степени на *Magus* или *Ipsissimus*.

27. Все пак за онези, които искат да схванат пропорцията относно действителното значение на степените, "Лъчите и Инициациите" от Алис А. Бейли представя доста пълно изложение за висшите степени на посвещението, предадено ѝ от Тибетски Учител.

28. За практически цели обаче, никога не трябва да се забравя, че нисшите степени в голяма степен са въпрос на функциониране. Освен това една степен бива постигната, само когато са асимилирани всички сили на *Сефирата*. Така, въпреки че на *Гебура* е определена степента на *Adeptus Major*, посветеният в *Гебура* е все още само *Adeptus Minor*, докато "не напусне" и не се отправи на път към инициациите на *Хесед*. Освен това има голямо преплитане, тъй като посветените ще уравновесяват срещата с кармата, което е свързано главно с *Пътя* между *Тифарет* и *Гебура*, дълго преди изобщо да се доближат до нивото на *Тифарет*.

29. Вероятно ще е най-добре, ако всички разсъждения относно Степента бъдат изоставени, тъй като е налице твърде човешката и погрешна тенденция те да се разглеждат като знак за качество - което е пълна пародия на целия смисъл и процес на посвещението. Все пак за добро беше включена глава върху този проблем, тъй като за степените на *Сефирите* в миналото са се публикували много неща, което е довело до доста погрешни предположения, а тези публикации като че ли са преобладаващата част, само защото истинският окултист, познавайки добре сложността и капаните, заложени в тази проблематика, обикновено избягва този предмет. В резултат съвсем ненужно е възникнал елемент на тайнственост, а тайнствеността е онова нещо, което трябва да бъде премахнато веднъж за винаги от съвършено естествения процес на духовното развитие.

ГЛАВА XX

РАЗНИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1. В тази глава включваме всички указания относно скъпоценните камъни, растенията, животните, истински и въображаеми, лекарствата и благоуханията, алхимичния символизъм, органите на човешкото тяло и т. н.

2. Повечето от тези атрибути са взети от старите книги и най-общо казано, те не само са произволни, но са и хаотични. Преди да се доверим на който и да е древен текст, няма да е зле да си припомним думите на Томас Вон, един от малцината духовно добре информирани ранни кабалисти: "Има много платоници - и нашият век им осигурява слепи подражатели - които дискутират твърде смело сходствата между нисшето и висшето; ала ако проучим задълбочено всички техни глупости, се оказва, че това са куп от дребни конспирации - а именно, за хелиотропа и слънцето, желязото и пътеводния камък, раната и оръжието. Превъзходно забавление е да се чуе как кудкудякат, разположени в курника на тези жалостиви подробности така, като че ли познават универсалния магнит, който свързва този огромен механизъм и задвижва всички негови елементи към взаимно състрадание. Това е смешка като онази за дон Кихот, който познава Дулцинея, но никога не я е виждал." (Coelum Terrae, 1650).

3. Това, което Вон има наум, когато споменава за хелиотропа и слънцето, например, може да се забележи, като се прелисти напосоки кой да е от старите гримоари и книгите с магически рецепти, които, въпреки че са твърде ценени от колекционерите, се възпроизвеждат до втръсване в съвременните книги в тази област. Хелиотропът например, или невенът се асоциира със слънцето поради повърхностното наблюдение, че той винаги е обърнат към слънцето. Воден от някаква странна логика оттук Албертус Магнус тържествено заявява, че ако малко от тях бъдат вкарани в църква, нито една прелюбодейка няма да успее да напусне сградата, докато те са там. Тази небесна помощ за морала може да е резултат от представата, че както Слънцето поражда живота, така всяко растение, свързано със Слънцето по отношение на цвят, форма, легенда и т. н. ще притежава подобни свойства и така ще може да бъде използвано или като сексуален стимулатор или вероятно

като нравствена противоотрова към това мащабно сексуално възраждане по по-деликатни начини, споменати по-горе.

4. Могат да се открият съответствия между отделните *Сефири* и различни растения, животни и т. н., но не трябва да се забравя, че съответствията са просто психически средства, които могат да бъдат използвани или като техническо упражнение при играта с понятията на *Дървото*, или като средство за концентрация на съзнателния ум при медитацията или ритуалната магия.

5. Кроули, например, е изготвил изчерпателен списък на съответствията в книгата си "777", но в действителност те са безполезни за всеки друг, с изключение на самия Кроули, а той е мъртъв. Най-многото, което може да се направи с тях, е с помощта на техническото упражнение да се премине през тях и да се направи опит да се разбере, защо са определени по този начин, но в този случай човек ще научи по-малко за Кабала, отколкото за начина на работа на ума на Кроули. В неговия списък на животни, например, може да се отбележи, че Бог, Мъжът и Жената са приписани на *Кетер*, *Хохма* и *Бина*. Атрибутът на Еднорога за *Хесед* е по-малко очевиден, но Базилискът е свързан с *Гебура* без съмнение, защото неговият поглед превръща хората в камъни, въпреки че в този случай съществува очевиден паралел с Медуза, която е част от мита за Персей и поради тази причина вероятно има повече отношение към *Даат*. Към *Тифарет* отнася Феникса, Лъва и Детето. Детето е един от *Магическите образи*, а Лъвът се намира тук, тъй като "Лъв" е зодиакален знак, а освен това "Цар на животните", докато Феникс с това, че се възражда от пепелта си, съответства на Пожертвания и Възкръснал Бог от *Тифарет*. Кроули е можел също да включи и Пеликана, една птица, съвсем очевидно, принадлежаща на *Тифарет*, заради нейните асоциации с жертвоприношението; твърди се, че пробива гърдите си с клюн, за да храни малките си и често е оприличавана на Христос. Кроули определя Риса към *Нецах*, защото това е животно, което е свещено за Венера, докато Хермафродита е *Магическият образ* на *Ход*. Отнасянето на Чакала към *Ход* може да има клифотично основание. Слонът е едно от класическите създания, за което се твърди, че поддържа света и по този начин е свързано с Основата, *Йесод*, докато Сфинксът е поставен в *Малкут* или защото е съставен от животни, които са свързани с Четирите Елемента, или защото по традиция е разположен на входа на египетския Храм на Мистериите под Пирамидите.

6. Докато за много от атрибутите човек може да открие причината, голям брой са и тези, които са напълно произволни. Някои от атрибутите на Кроули са взети от виденията, които е имал, докато е работил с някои части на *Дървото*, но това означава единствено, че

те имат значение за Кроули в този контекст и по това време. Произволните символи не стават универсални само от това, че биват отпечатани и издадени в книга. Авторите на окултни съчинения изглежда обичат да се нахвърлят на табличната информация, но правейки това, причиняват повече вреда, отколкото носят полза, защото табличната информация не прави нищо, освен да привлича вниманието на онзи тип ум, който се наслаждава на въображаемите пътешествия, правени с помощта на старите разписания на влаковете. И въпреки че повечето пътешествия в Кабала се правят във въображението, за да се постигне някакъв резултат е необходимо именно творческо въображение, а не въображение от втора ръка, чрез което се жонглира с нечии чужди данни.

7. Значението на символизма се свежда до това, подобно на монетната система, че зад него има нещо реално. Символизмът, подобно на парите, е предназначен да се използва и с него да се плаща в брой за нещо ценно. Мнозина правят грешката да се превръщат в езотерични нумизматици - единствено и само колекционери на символи.

8. Някои скъпоценни камъни и аромати се използват в церемониалната магия, но освен че трудно се организират, церемониите е найдобре да бъдат оставени на мира от новаците. И тук ароматите са твърде произволни и е най-добре да бъдат оставени на избора на оператора, който притежава известен практически опит за тяхното въздействие върху собственото му съзнание. За обща групова работа вероятно църковният тамян е най-доброто нещо, което може да се използва.

9. Относно камъните за обикновените дейности цветът е този, който е от значение, затова всякакви евтини бижута и украшения могат да свършат работа. Единствено при по-висшите дейности с талисманите е необходимо да се използват традиционните материали, т. е. металите и скъпоценните камъни, които са свързани с определена планета. Планетарните атрибути на металите са: Сатурн - олово; Юпитер - калай; Марс - желязо; Слънце - злато; Венера - мед или месинг; Меркурий - живак; Луна - сребро. Скъпоценните камъни са разпределени най-вече съобразно своя цвят; тяхното предимство спрямо цветното стъкло се състои в това, че оцветяването им е в атомната и кристалната структура.

10. Що се отнася до символите на алхимията, различните произведения са пълни с преднамерени прикрития и случайни изопачавания, така че е необходима висока степен на ерудиция и интуиция, за да се възползваш от учението, което е скрито в тях. Положението на нещата в наши дни е следното: ако някой притежава необходимата интуиция, за да отсее зърното на духовното наставление от плявата на сложното закодиране, средновековното суеверие и примитивната химия, в такъв случай той не се нуждае в действителност от него, тъй

като вече е преминал през алхимичния процес. По този начин всичко се превръща в чисто академичен интерес.

11. Невъзможно е да се направи точен и сух каталог на различните алхимични термини, защото техните значения са различни при различните автори. Като общо правило все пак трите елемента - сяра, живак и сол могат да се сравнят с положителната, средната и отрицателната *Колони* на Проявлението, металите със *Сефирите* в съответствие с планетарните атрибути и т. н., но това в никакъв случай не е универсална терминология. Вон, например, който дефинира своите термини твърде точно, нарича астралния план на Меркурий - "средното царство" на Въздуха; Огънят отнася към Духа; а материалният свят разглежда като включващ само два елемента - Земя и Вода. Обикновено се налага плътно да се придържаме към съчинението на съответния алхимик от началото до самия му край, за да разберем това, което е имал предвид. Въпреки че може да е интересна алтернатива на четенето на криминални романи и решаването на кръстословици, задълбоченото изследване на алхимията изисква толкова големи интелектуални усилия, за постигането на толкова незначителни практически резултати, че е по-добре да го оставим в ръцете или на специалистите, или на дилетантите. Специалистът може да спечели някои интересни философски прозрения от някои по-духовно ориентирани алхимици, докато дилетантът е по-добре да се забавлява с безобидната алхимична литература, отколкото да се занимава повърхностно с церемониална магия, хипнотичен транс, йогически асани и дихателни упражнения и т. н., при което той може да се потопи в горещата вода, далеч по-неприятна от която и да е алхимична *Balneum Mariae*[1].

1) Balneum Mariae - алхимичен термин, означаващ баня с топла вода. (бел. ред.)

ГЛАВА XXI

КЛИФОТ

1. Думата *Клифот* означава "блудници" или "черупки" и като философско кабалистично понятие не е необходимо да ни занимава повече. Този, който иска да се срещне с клифотните демони в практиката, няма нужда да се заема с могъщите Заклинания на Духовете на Абрамелин Мага, трябва просто да хвърли поглед на най-близката болница, лудница, затвор, публичен дом или бедняшко гето. Когато я сравним с такива човешки падения като Белсен и Аушвиц или с най-общите последствия на съвременната политика, като нервнопаралитичния газ, напалмовите бомби, тоталната война, радиоактивното замърсяване, промиването на мозъците и т. н., добрата стара магия или черната магия е съвсем дребна риба.

2. Йерархията на Демоните в Кабала в общи линии са персонификации на Порока на съответната *Сефира* или на принципа, противоположен на този, който застъпва *Сефирата*. Така например, Сражаващите се Глави на *Таумиел* се отнасят към *Кетер*, който е Божественото Единство; на *Хохма* по същия начин е приписан *Гагиел* - "Тези, които пречат", а Безмълвието на *Бина* се изражда в *Сатариел*, което означава "Укриване". Милостиво управляващата сфера на *Хесед* притежава "Поразяващите", а *Гебура*, "Изгарящите", докато Хармонията на *Тифарет* бива разбита от *Тагирион* - "Неразбирателство". Силите на *Нецах* са разпилени от Гарвана на Разпиляването, а Лъжата, Порокът на *Ход*, е въплътена от *Самаел*, Лъжеобвинителят. Основата на *Йесод* е Скверннословното Магаре, а необузданата ненаситност към материалните ценности е в областта на *Лилит* - Жената на Нощта.

3. Каквото и да представлява злото, вероятно е невъзможно да му се направи пълна дефиниция. Неговите прояви най-общо се свеждат до отричане на единството - Двете Противоборстващи си Сили, Неразбирателството, Пречещите, Гарванът на Разпиляването и т. н. или Групата на Боговете, Нестойностността и Несигурността спадат към *Воалите на Отрицателното Съществуване*. Упоритото настояване на мистиците е върху смисъла на синтеза и единството и върху това, че разделянето представлява илюзия. След това може да се отбележи, че думите на Исус, даващи две нови Заповеди, са директен

опит да се запечати вратата на злото: "Първата от всички заповеди е, чуй, о Израил!; Господ нашият Бог е един Господ: и ти трябва да обичаш Господ твоя Бог с цялото си сърце и с цялата си душа, и с целия си ум, и с всички сили; това е първата заповед. А втората е такава, а именно, трябва да обичаш ближния си като себе си. Няма по-велики заповеди от тези." Тези изречения съдържат отговорът на всички земни проблеми - до такава степен, че всяко друго съчинение относно морала, етиката, социологията и т. н. изглежда не само нахално, но и излишно.

4. Очевидно е, че тези прости духовни правила не са станали в по-голяма степен основа на дейността днес, отколкото по времето, когато са били произнесени. Може би са твърде обикновени, за да се приемат сериозно от гордостта на човешкия ум или от неговите емоции - но колкото нещо е по-духовно, толкова по-обикновено е то.

5. Твърдяло се е, че *Клифотните* сили се произвеждат съвсем естествено в периода на неравновесие между изграждането на две *Сефири*. *Дървото на Живота* обаче е глиф на Божия Замисъл и поради тази причина в него не може да съществува злото. Злото е резултат от отклоненията на хората и другите същества от този Божествен Замисъл затова всякакви атрибути на *Сефирите* са само вторични съображения.

6. Юдейският ум предпочел да систематизира всички сили на злото, както и тези на доброто, но медитацията върху Йерархиите на Дяволите, Демоните, Архидемоните и т. н. е по-добре да бъде изоставена. Човек притежава достатъчно зло в себе си и без концентрирането на неговата мощ чрез подобен род занимания. Такъв вид работа е най-добре да бъде оставена за напредналия адепт. За обикновения претендент в областта на езотеричното, най-добрият подход към злото в него е, след като го е определил и се е изправил срещу него, да го изтощи, като работи върху развитието на доброто и на духовните качества. Чрез развиването на контакта с Духа психиката накрая ще бъде до такава степен преобразувана, че в нея няма да остане пространство, в което да обитава злото. Директната работа върху злото крие в себе си тенденцията за установяване на полярността и окултната връзка с тези сили, а това е нещо, което старателно трябва да се избягва.

7. Опитът да се осъществява дейност по прогонването на злите сили много често носи повече вреда, отколкото полза. Такъв е случаят от Библията с човека, който се пречистил от една зла сила, само за да бъде завладян от седем други, които се настанили на освободеното място. С духовната патология, подобно на телесната патология, в никакъв случай не трябва да се постъпва лекомислено.

8. Окултната белетристика преувеличава образа на Черните Магьосници, но това се налага от драматургията на белетристиката. Окултната дейност наподобява описанията от окултните романи толкова, колкото и работата на полицая отговаря на повечето от историите в криминалната литература. Дребните риби на Черния окултизъм няма за какво да се тревожат, тъй като го правят за собственото си благополучие и обикновено си патят, преди още да са напреднали твърде много. Обикновено тези хора са три категории: а) тези, които се опитват да спечелят пари от доверчивите глупаци; б) тези, които се стремят към самовъзвеличаване чрез ласкателството на подражателите си; в) след употреба на наркотици или секс стимулатори. От всички последните са най-противни, тъй като извращават младите и освен това имат най-големи възможности да изнудват за пари.

9. Що се отнася до едрите риби на Черния окултизъм, те не трябва да тревожат обикновения последовател. Ако някой последовател се включи в езотерично общество от висока степен, може да ги срещне, ако е достигнал до висшите степени, но в началните години на това обучение, той е много добре защитен от силите на своята група. Обикновено, когато някой се оплаче от окултно нападение, се разкрива, че истинският проблем е прекалено богатото въображение и мания за преследване, като обикновено сциентологичните процедури ги отстраняват.

10. Ако някой наистина почувства, че се е изправил срещу Черен окултизъм или дори срещу някакво зло, което се надига вътре в него, най-добрата защита е призоваването на възродителната сила на Христос. Все пак злото обикновено не е толкова недодялано, за да се прояви като видение от ужасяващ нощен кошмар - обичайният му начин на действие е да се маскира като добро. Това са го открили политиците и човек може да счита, че Силите на Тъмнината притежават най-малкото съответна доза интелигентност.

11. Злото вътре в човека обикновено също се представя за добро. Вярно е казано, че "пътят към ада е постлан с добри намерения" - камъните за настилката много по-често са добрите намерения, които изпълняваме, отколкото тези, които не изпълняваме.

12. Човешкият ум е способен на невероятна хитрост при извъртането за това, да не погледне собствената си порочност, въпреки че ако човек е твърде самонаблюдателен, понякога може да открие *Клифот* чрез проявите вътре в себе си на каквото и да е силно ирационално отблъскване. Скритите капризи на собствената душа обикновено се обективизират в справедливо възмущение от другите. Забелязването на сламката в окото на другите обикновено е отражение на гредата в нашето око - както вече беше споменато по друг повод и в друг контекст.

13. Хиперкритичният начин, по който работи умът, може много добре да бъде схванат чрез прочита на относително съвременната френска литература, в която е налице тенденцията да се занимава задълбочено с този начин на действие на ума. В частност за препоръчване са Мориак, Марсел, Гид, Сартр, Камю, а освен това и драматурзите от рода на Дюренмат, както и екзистенциалистите от Киркегор насам. Това обаче може да се окаже много трудно за всеки, който вече не притежава афинитет към съвременната литература; за тези, които не са склонни да се занимават с трудното четене на много страници на философски и психологически анализи - белетристични и небелетристични - с последваща продължителна интроспекция на себе си, се препоръчва изучаването на работите на Л. Рон Хъбард. Сциентологията не е панацея; обаче тя може да те подготви за действие по-бързо, отколкото останалите съвременни терапии, а човек, който е "чист", не се превръща автоматично в *Ipsissimus* - просто е нормално човешко същество, а това в наши дни е такава рядкост, че изглежда като нещо твърде специално.

14. Цялата структура на човека и посоката на неговото развитие, са построени върху духовна основа - т. е. всеки начин на действие трябва да е с религиозно значение, тъй като духът е по-висш от ума и емоциите, въпреки че последните са обичайният човешки критерий за преценяване на това, което има или няма стойност.

15. Трудно е да си представим, че научният или академичен тип ум ще преглътне тази истина, но в края на краищата, рано или късно тя ще трябва да се приеме. Междувременно човек може да отдаде сърцето си на духовното и да бди непрекъснато над себе си. Няма съмнение, че дори Юда е считал себе си за прав, не е бил глупакът от популярните средновековни музикални произведения, а един твърде интелигентен и просветен мъж, който вероятно е считал, че Христос ще стане Цар на Света и, че изправянето му лице в лице с Органите на Властта ще го принуди да завземе светската власт и да установи Божието Царство на Земята още тогава. В тази трагична фигура може би се крие голяма поука.

ГЛАВА XXII

ПРАКТИЧЕСКИ ПРИЛОЖЕНИЯ

1. До този момент беше предоставено достатъчно в текста на книгата за всеки, който търси ключа за езотеричната мъдрост за себе си с помощта на медитацията върху *Дървото на Живота*.

2. За да се постигне максимален ефект, медитацията трябва да се превърне в редовна практика, всеки ден, ако е възможно. Всъщност, онзи, който се занимава всеки ден редовно с медитация, дори и да не е за повече от десет минути, ще отбележи много по-голям прогрес от този, който прекарва дълги периоди от време в медитация, но нередовно. Най-големият враг в това отношение е инерцията, но както и при всички останали неща тайната на успеха е в непреклонността на волята и намерението - малодушният е по-добре да се откаже от окултизма.

3. Времето и мястото за медитация са важни, защото е добре да се създаде навик и е по-лесно да се медитира в определено време и място всеки ден. Обикновено за препоръчване е утрото, когато умът е свеж, но всеки човек трябва да експериментира и сам да открие времето, което е най-подходящо за него. Не е добре да се медитира, когато си настинал или уморен.

4. Добра позиция на тялото за медитация е да се седне на стол с права облегалка, като краката са поставени върху подложка с такава височина, че да не се появи усещането за напрягане. Тялото не трябва да е нито напрегнато, нито да е облегнато назад върху облегалката, а да е спокойно уравновесено. Това се постига с нагласяване височината на подложката за крака към дължината на краката. Подложката за краката лесно се импровизира от книги или някоя малка кутия.

5. Освобождаването от напрежението в тялото чрез уравновесяването и спокойствието е за предпочитане при позата за медитация пред освобождаването от телесното напрежение, постигнато с помощта на релаксация, защото когато се постигне пълна релаксация, медитацията лесно преминава в сън; докато ако заспиш в уравновесеното положение на тялото по време на медитация, равновесието ще се наруши и ти веднага ще се събудиш.

6. Медитацията не трябва да се прави при ярка светлина, тъй като това затруднява концентрацията. Шумът може да се преодолее с

помощта на запушалки за уши, въпреки че, с напредването на практиката, шумът все по-малко ще те разсейва. След дълга практика ученикът трябва да е способен да медитира навсякъде.

7. Много е важно резултатите от медитацията да се записват веднага след нейното приключване, тъй като това служи за "заземяване" на постигнатите резултати.

8. Практическата окултна работа се основава, за своето успешно изпълнение, върху способността за концентрация. Ученикът трябва да може без усилие да поддържа устойчива ясна концентрация в продължение на значителен период от време, преди да може да напредне в тези занимания и медитацията ще помогне това да се развие.

9. Представянето на сложни символи и предприемането на "пътешествия" във въображението като тези, които могат да бъдат направени по *Пътищата* на *Дървото*, които ще бъдат описани в следващия том, са част от работата на напредналите. Ясновидството или виденията и свръхестественото чуване или чуването на гласове трябва да са резултат от докосването на подсъзнанието и са като преднамерено и съзнателно предизвикани сънища. Много ясно трябва да се разбере, че всичко, което се види или чуе, става вътре в ума на практикуващия. Ако ти се стори, че картините се появяват пред физическите ти очи, а звуците се възприемат с физическите уши, това може да означава, че част от съзнанието се е раздвоило и разцепило. Не е разумно да се опитва каквато и да е практическа работа, докато тази отделена част, не бъде присъединена отново.

10. Това отделяне понякога се дължи на свръхчувствителен темперамент, а понякога и на погрешни методи на развитие, но във всеки случай то е много вредно. Ако се упорства, раздвояването се разпространява и цялата личност може да бъде дезорганизирана.

11. Много е важно умението да се сдържат по желание душевните способности и човек да се връща към нормалното съзнание. Ако това не може да се прави и ако душевното съзнание прелее във всекидневния живот, ученикът не е пригоден за проблемите, които животът поставя пред него и е длъжен да живее живота на отшелника, за да запази своето умствено и физическо здраве. Посветените във висшите степени от време на време предприемат такива усамотявания, за да изпълнят някоя специална работа, но такива опити в никакъв случай не се препоръчват на начинаещите.

12. Също така, въпреки че твърде много място се отдели на астралните символи и знаци, трябва да е ясно, че те са само средства за целта и че най-висшата форма на свръхсъзнание и заслужаващата най-голямо доверие форма на психизъм има характера на свръхразвитата интуиция.

13. По-долу са дадени три други окултни упражнения, които могат да се използват за подпомагане на медитацията.

а) Вечерен преглед на събитията през деня, *от вечерта към сутринта*, когато си легнал, за да спиш. Събитията трябва да се преглеждат отзад напред като на филм, придружени от коментари, преценки, решения. Ако по време на този процес човек заспи - а това е много добро средство против безсъние - тогава толкова по-добре, тъй като умът ще продължи да го върши по време на съня, като се постигат забележителни резултати.

б) Обедно приветствие към Адептите на Вътрешния План или към Иисус Христос, който е Ръководител на Йерархията на Учителите. Човек трябва да насочи поглед по посока на обедното слънце, ако обстоятелствата го позволяват и мислено да поздрави слънцето в качеството му на видимата проява на източника на целия живот. Мисли за Бога, като създател на проявлението на природата; вслушай се във въображението си към ритъма и въртенето на слънчевата система около Слънцето; мисли за себе си като за част от природата - като притежаващ свое собствено място в този огромен механизъм и чувствай своята връзка с всички останали части. След това поздрави Адептите на Вътрешния План или Учителите като твои ръководители и приятели. Кратко мислено приветствие е всичко, което е нужно и това може да се направи при всякакви обстоятелства. Като се мисли за Адептите на Вътрешния План по този начин, с тях може да се установи един първоначален контакт и този контакт може да се развие с напредването на адепта. Мисли за тях като за по-старши братя, "Компанията на Заслужилите Мъже Направени Съвършено", организирани в йерархия на степените, за да служат на Бога, Човека и Земята.

в) Съзерцание или общуване с Абсолюта. Това не е същото като медитацията, нито е неин заместник. То е успокояване на ума във всеки подходящ за това момент и отваряне на себе си към въздействията вътрешните планове. Осъзнай присъствието и силата на невидимите реалности и добротата и съвършенството на Бог, Създателя и Крепителя на този Универсум, в който това Велико Същество винаги се проявява. Опитай се да видиш себе си от гледната точка на своя собствен Дух и след това почувствай безкрайността, която се влива в тебе, тъй като слънцето на духовната реалност винаги е тук и се затъмнява единствено от мисловните и емоционални облаци.

14. И накрая, съществува въпросът за отварянето и затварянето на психическите способности и това най-добре се прави с помощта на някои прости ритуални жестове. Един кръг, описан във въображението около себе си заедно със знака на кръста е подходящо средство при обичайни занимания. При затварянето освен това е добра идея да се тропне

Фиг. 6-а. Ритуал за отваряне с Пентаграма.

с крак по земята като знак за връщането към нещата от този свят.

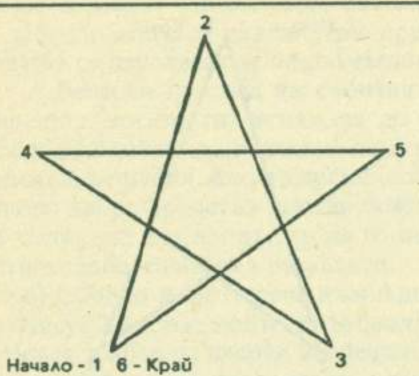
15. При специални случаи, а дори и като навик, тъй като това е великолепно упражнение за самия тебе, може да се използва ритуала на Пентаграма. Това се изпълнява по следния начин:

16. Застани с лице на Изток. Повдигни дясната си ръка и кажи на глас или наум: "В Твоите ръце е Царството, Силата и Славата" - като го направиш, се прекръсти с дясната ръка, ("Царството" се пада в основата на вертикалната линия, "Силата" върху дясното, а "Славата" върху лявото рамо); во веки веков, Амин.", сключвайки молитвено ръце. Дръж дясната ръка изпъната, показалецът и средният пръст са изпънати в една линия с нея, повдигни ги малко над хоризонта и начертай пред тебе знака на Пентаграма или петолъчната звезда. (Фиг. 6-а) Последното движение довежда дясната ръка до нейната изходна позиция. След това я свали долу, така че пръстите да сочат в центъра на звездата и кажи: "В Името на ... (Божието Име на Сефирата)..., Отварям Изтока."

17. Сега се завърти на Юг, държейки ръката изпъната, така че пръстите да опишат четвърт окръжност и след това повтори Пентаграмата, ала този път кажи: "В Името на ..., отварям Юг". По същия начин се завърти на Запад и на Север. Кръгът и Пентаграмите трябва да бъдат визуализирани като блестящи във въздуха със златна светлина.

18. Разтвори широко ръце, успоредно на пода, и кажи: "На Изток, *Рафаел*; на Запад, *Габриел*; на Юг, *Михаел*; на Север, *Уриел*. Около мене пламтят Пентаграмите, зад мене сияе Шестолъчната Звезда (Пусни лявата ръка и вдигни дясната, за да се прекръстиш, както преди), а над главата ми е Славата Божия, в чиито ръце е Царството, Силата и Славата, во веки веков, Амин."

19. Архангелите трябва да си ги представиш ярко във всяка посока на света във форма, която е най-приемлива за тебе. Цялата операция може да бъде изпълнена мислено, във въображението, ако

Фиг. 6-б. Ритуал за затваряне с Пентаграма

искаш, и това е прекрасно упражнение за развитие на образната представа. Изразът "зад мене сияе Шестолъчната Звезда" е за вдъхновение, тъй като в действителност той е валиден само за адепт, който е достигнал до нивата над *Тифарет*.

20. Ритуалът на приключване е същият, с изключение на това, че Пентаграма се изчертава откъм ъгъла на лявата ръка (фиг. 6-б) и Архангелите биват визуализирани, обърнати навън от кръга, а не гледащи към кръга. При по-общи цели, когато не се работи върху отделна *Сефира*, може да се използва съкратеното Име на *Малкут - Адонай*.

21. Упражнението за начертаване на *Дървото* е с по-голяма стойност, тъй като помага да се установи по-стабилно *Дървото на Живота* в ума. Най-добре то може да се построи чрез начертаването на вертикална линия и разграфяването ѝ на равни отсечки - например от по 5 см. По този начин ще се получат точките на *Кетер*, *Даат*, *Тифарет*, *Йесод* и *Малкут*. След това с помощта на пергел намери на същото разстояние (т. е. около 5 см) точките на страничните *Сефири*. След като получиш точките на всички *Сефири* е съвсем проста работа да завършиш *Дървото*, както е показано на фиг 1. Способността да построиш *Дървото* - и да го задържиш - във въображението, разбира се, също е с голяма стойност.

22. В текста на тази книга има предостатъчно материал за медитация върху *Сефирите*, който да осигури заниманията на ученика за дълго време напред. Разбира се, нищо не може да замени обучението в добрата езотерична група или учителя, но те са рядкост и когато географските условия и т. н. правят това невъзможно, задоволителна степен на развитие може да се постигне и със собствени усилия. А собствените усилия могат да доведат до контакти, които да те отведат до някое училище.

23. "Искай и ще получиш, търси и ще намериш, чукай и ще ти бъде отворено."

ТАБЛИЦА I - ЕВРЕЙСКИТЕ БУКВИ

а	б	в	г	д	е
Алеф	Вол	א	A, E	ALP	1
Бет	Къща	ב	B	BITh	2
Гимел	Камила	ג	G	GML	3
Далет	Врата	ד	D	DLTh	4
Хе	Прозорец	ה	H	HH	5
Вау	Гвоздей	ו	V, U	VIV	6
Заин	Меч	ז	Z	ZIN	7
Хет	Ограда	ח	Ch	ChITh	8
Тет	Змия	ט	T	TITh	9
Йод	Ръка	י	J, L, Y	YUD	10
Каф	Длан	ך כ	K	KP	20 (500)
Ламед	Остен	ל	L	LMD	30
Мем	Вода	ם מ	M	MIM	40 (600)
Нун	Риба	ן נ	N	NUN	50 (700)
Самех	Подпора	ס	S	SMK	60
Аин	Око	ע	O	OIN	70
Пе	Уста	ף פ	P	PH	80 (800)
Цади	Въдица	ץ צ	Tz	TzDI	90 (900)
Коф	Тил	ק	Q	QUP	100
Реш	Глава	ר	R	RISh	200
Шин	Зъб	ש	Sh	ShIN	300
Тау	Тау-кръст	ת	Th	ThU	400

Бележки:

Колона (а) представя имената на еврейските букви, както обикновено се предават на български.

Колона (б) представя значението на името на всяка буква.

Колона (в) дава формата на еврейската буква. Някои от тях имат и друга форма, когато се намират на края на думата. Тази "крайна" форма е дадена след основната буква. Твърди се, че във формите на буквите се крие твърде голямо езотерично значение и те се препоръчват като обекти за медитация, въпреки че пълното им значение е свързано с Пътищата на Дървото.

Колона (г) представя обичайната транслитерация с латински букви.

Колона (д) представя транслитерацията на името на всяка буква.

Колона (е) дава числовото значение. Числата, посочени в скобите, се отнасят до "крайните позиции". Някои букви, когато са изписани с по-голям размер в еврейския текст, умножават стойността си х 1000. Предметът на нумерологията е твърде сложен. Съществува, например, въпросът за "дьогиш" във връзка с някои букви и знака за ударение във формата на точка. Това, според Израел Ригарди в "Градината на наровете", променя произношението на въпросната буква. Така, твърди той, думата "Сефирот"[1] ще се произнася като "Сефирос". Освен това твърди, че изпускането на този факт е затруднило много изследването на Кабала. Затруднението изглежда се намира в използването на някои от еврейските диалекти. Тъй като Кабала получава известност в Испания, кабалистите са склонни да използват испанския диалект. Ригарди в "Златната Зора" предполага, че сериозните ученици могат да открият ценни указания при изследването на различните диалекти. Тези съображения се отнасят главно за работата с числата. При магическата работа е установено, че произношението не оказва влияние и не е от значение - точното и ясно **намерение** е основният фактор. Употребата на думата "Сефири" тук е оставено такова, каквото обикновено е в повечето кабалистични съчинения.

1) Sephiroth - на български Сефири. (бел. ред.)

ТАБЛИЦА II-а СЕФИРИТЕ - еврейски правопис

	Име	Божие Име	Архангел	Йерархия на Ангелите	Мундиална Чакра
1	KThR	EHIH	MTTRUN	ChIUThHQDSh	RAShITH HGLGLIM
2	ChKMH	JH или JHVH	RTzIEL	AUPNIM	MSLUTh
3	BINH	JHVH ELHIM	TzPQIEL	ARALIM	ShBThAI
4	ChSD	EL	TzDQIEL	ChShMLIM	TzDQ
5	GBURH	ELHIM GBUR	KMEL	ShRPIM	MADIM
6	ThPARTh	JHVH ALUH VDOTh	RPEL	MLKIM	ShMSh
7	NTzCh	JHVH TzBAUTH	HANIEL	ELHIM	NUGH
8	HUD	ELHIM TzBAUTH	MIKEL	BNI ELHIM	KUKB
9	YSUD	ShDI EL HI	GBRIEL	KRBIM	LBNH
10	MLKUTh	ADNI MLK	SNDLPUN	AShIM	ChLM YSUDUTh

ТАБЛИЦА II-6 СЕФИРИТЕ - на български

	Име	Божие Име	Архангел	Йерархия на Ангелите	Мундиална Чакра
1	Кетер	Ехеие	Метатрон	Хайот ха Кодеш	Решит ха Гилголим
2	Хохма	Йа или Йехова	Разиел	Офаним	Мазалот
3	Бина	Йехова Елохим	Цафкиел	Аралим	Шабатай
4	Хесед	Ел	Цадкиел	Хасмалим	Цедек
5	Гебура	Елохим Гибор	Камаел	Серафим	Мадим
6	Тифарет	Йехова Елоа ве Даат	Рафаел	Малахим	Шемеш
7	Нецах	Йехова Цабаот	Ханиел	Елохим	Нога
8	Ход	Елохим Цабаот	Михаел	Беней Елохим	Кокаб
9	Йесод	Шадай ел Хай	Габриел	Керубим	Левана
10	Малкут	Адонай Малек	Сандалфон	Ашим	Оулам Йесодот

ТАБЛИЦА II-в СЕФИРИТЕ - обичаен превод

	Име	Божие Име	Архангел	Йерархия на Ангелите	Мундиална Чакра
1	Короната	Аз съм; Аз ставам	–	Свещените Живи Създания	Първите завъртания Primum Mobile
2	Мъдрост	Бог	–	Колела	Сферата на Зодиака
3	Разбиране	Господ Бог	–	Престоли	Покой - Сатурн
4	Милосърдие	Бог Могъщият	–	Блестящите	Справедливост - Юпитер
5	Суровост	Бог на Битките Бог Всемогъщ	–	Огнени Змии	Яростна сила - Марс
6	Красота	Бог, Проявяващ се в Сферата на Ума	–	Царе	Слънчевата светлина - Слънцето
7	Победа	Повелител на Войските	–	Богове	Блестящо Великолепие - Венера
8	Слава	Бог на Войските	–	Синове Божии	Звездната Светлина - Меркурий
9	Основата	Всемогъщият Жив Бог	–	Силният	Лунния Пламък - Луната
10	Царството	Господар и Цар	–	Души на Огъня	Разрушител на Основите Елементите - Земята

КНИГИ НА ИЗДАТЕЛСТВО АРАТРОН:

КАБАЛА - НАУКА ЗА БОГА, ВСЕЛЕНАТА И ЧОВЕКА от Папюс

Д-р Папюс е псевдоним на известния френски окултист Жерар д'Анкос (1865 - 1916), под който той публикува своите трудове по окултизъм, практическа магия, таро, масонство, символика и ритуали на тайните съюзи.

В книгата си "Кабала - наука за Бога, Вселената и Човека" д-р Папюс разглежда основите на Кабала, като освен това цитира много автори - всепризнати авторитети по Кабала, чиито трудове отдавна са библиографска рядкост. Накрая на книгата е даден като приложение един от основните кабалистични текстове - Сефер Иецира.

Кабала в общи линии се явява основата на *Западното Предание* (Окултизма), а в частност върху нея се гради цялата Практическа Магия, черпеща от нея своята демонология. Освен това, Кабала дава ключа към езотеричното тълкуване на *Петокнижието* на Моисей.

ISBN 954-626-005-3, 220 стр. **Цена 140 лв.**

ОКУЛТНА ФИЛОСОФИЯ, ТОМ 1 - Природна Магия от Х. К. Агрипа

Хенрих Корнелий Агрипа фон Нетесхайм (1486 - 1535) е едно от най-известните имена в окултната философия, от когото много автори са черпели своето вдъхновение.

"Окултната философия" на Агрипа е фундаментален труд и едно от най-важните съчинения в областта на Западния окултизъм. Съчинението е в три тома: том 1 - Природна магия; том 2 - Небесна магия; том 3 - Церемониална магия. За първи път е публикувано на латински през 1531; преведено е на английски през 1651.

Това е необходим справочник не само за окултисти и магьосници, но и за всички интересуващи се от Ренесанса, Неоплатонизма, Западната Кабала, историята на идеите и науките и Окултната традиция. Тази книга е приложима и сега, както е била и преди 500 години.

ISBN 954-626-007-Х, 200 стр. **Цена 140 лв.**

Свещената Магия на Абрамелин Мага
ISBN 954-626-013-4, 300 стр. **Цена 220 лв.**
Картинен ключ към Таро от Артър Едуард Уейт
ISBN 954-626-010-Х, 160 стр. **Цена 90 лв.**
Генезис и развитие на масонските символи от Папюс
ISBN 954-626-012-6, 77 стр. **Цена 50 лв.**

Учение и ритуал на Висшата Магия, т.1 - Учение от Елифас Леви
ISBN 954-626-002-9, 180 стр. Цена 120 лв.
Специалният начин за тълкуване на хороскопа
превод, подбор и коментари - Валдемар Безиссар
ISBN 954-626-001-0, 316 стр. Цена 90 лв.
Основите на древната астрологическа традиция в светлината на съвременните изследвания (Джьотиша Кундли Кханд)
от Чандра Лал Сингх
ISBN 954-626-003-7, 250 стр. Цена 180 лв.

Очаквайте следните книги на Издателство Аратрон:

Учение и ритуал на Висшата Магия, т. 2 - Ритуал от Елифас Леви
Окултна философия, том 2 - Небесна Магия от Х. К. Агрипа
Практическо ръководство по кабалистичен символизъм, том 2 от Гарет Найт
Магия - в три тома - от Алистър Кроули
том 1 - Мистицизъм и Магия
том 2 - Теория и практика на Магията
том 3 - Телема - Законът
Новият Маг - практическо ръководство на съвременния магьосник от Доналд Тайсън
Хаос и чародейство от Ник Хол
Алхимични и херметични съчинения, том 1 от Парацелз

Книгите на Издателство Аратрон можете да намерите в София на специализирания ни щанд на площад Славейков; в книжарница ЕЛРИД, ул.Раковски №112; в книжарница Феномен, ул.Гурко №16. Във Варна - в окултната книжарница Логос - Тао, ул. Бр. Шкорпил №4.

Можете да си поръчате книги и директно от издателството. Те **се изпращат само след получаване на пощенски запис на името на издателството.** Сумата се определя като към цената на поръчаните книги се прибавят 20% от стойността им за пощенските разходи.

За повече информация се обърнете към издателството на адрес:

Издателство Аратрон

п.к. 1587, София 1000

ИЗДАТЕЛСТВО АРАТРОН

ПРАКТИЧЕСКО РЪКОВОДСТВО ПО КАБАЛИСТИЧЕН СИМВОЛИЗЪМ

Гарет Найт е известен съвременен английски окултист, автор на много книги за кабала, магия, таро и други.

Дървото на живота е сложният символ, върху който е изградена древноеврейската кабала и който е ключът към нейното разбиране и практическото ѝ използване.

Предмет на книгата са сефирите и пътищата на Дървото на живота като основа за изучаване на редица области от езотеричния символизъм, а главното ѝ предназначение е да бъде практическо ръководство при разкриване на висшите аспекти на човешката душа.

В това отношение тази книга е несравнима - основният ѝ метод е логичността, ирационалното е разгледано по възможно най-рационалния начин, интуитивното е анализирано със средствата на разума.

ISBN 954-626-016-9

Цена: 140 лв.